



15/ Source

3/2

ZFG. 11 (2)



22900036664

PISTIS SOPHIA.

PISTIS SOPHIA

OPUS GNOSTICUM

VALENTINO ADJUDICATUM

E CODICE MANUSCRIPTO COPTICO LONDINENSI

DESCRIPSIT ET LATINE VERTIT

M. G. SCHWARTZE

EDIDIT

J. H. PETERMANN.

1851. gr. 8. cart. 6 Thlr. 20 Sgr.

PISTIS SOPHIA

OPUS GNOSTICUM

VALENTINO ADJUDICATUM

E CODICE MANUSCRIPTO COPTICO LONDINENSI
DESCRIPTUM

LATINE VERTIT

M. G. SCHWARTZE

EDIDIT

J. H. PETERMANN.

BEROLINI
APUD FERD. DÜMMLERUM.
MDCCCLIII.

ZFG. 11 (2)



Factum vero (δε) est, quum Iesus resurgeret e mortuis, pag. 1
et transigeret undecim annos loquens cum suis μαθηταις
et docens eos usque ad τοπους tantummodo primorum
praeceptorum atque usque ad τοπους primi μυστηριου,
5 huius, quod intra καταπετασμα, intra primum praecep-
tum, quod ipsum est vicesimum quartum μυστηριον, at-
que infra haec, quae sunt in secundo χωρηματι primi
μυστηριου, quod ante μυστηρια omnia: pater similitudinis
columbae: dixit Iesus suis μαθηταις: veni e primo μυσ-
10 τηριω illo, quod idem est ultimum μυστηριον, quod vice-
simum quartum est; quod eius μαθηται haud cognovere
neque intellexere (νοί'), quia haud quisquam est intra
μυστηριον illud; sed (αλλα) putabant, μυστηριον illud ip-
sum esse κεφαλην universi et eaput omnium, quae
15 sint, et putabant, ipsum esse finem finium omnium;
propterea quod Iesus dixit iis de μυστηριω illo, nam ip-
sum circumdat (aut: explorat) primum praeceptum et

Omnia, cancellis: () circumdata, non pertinent ad aucto-
rem codicis MS., sed ad Schwartzium interpretem. Contra
huiusmodi uncis [] inclusa libri Coptici contextui inserta
sunt. 1. resurgeret (resurrexisset P.), transigeret (transegit
P.) 3. tantummodo (adeo? P.) 4. praeceptorum (quum per
totum librum de uno tantum praecepto primo, non de plu-
ribus sermo sit, dixerim equidem, in textu pro π̄ π̄ π̄π̄ τωϣ
legendum esse aut π̄ π̄π̄ τωϣ, aut π̄ π̄π̄ π̄ τωϣ, aut π̄
π̄π̄π̄ π̄ τωϣ. P.) 5. ad verbum: quod (sc. est) internum
καταπετασματος, quod intra. P. 11. eius (non legitur „eius”
in textu. P.) 12. quisquam est (vel potius: esse aliquem s.
aliquid. cf. p. 3. l. 21. P.) 17. (aut: explorat S. vel: ipsum

- 2 quinque χαραγμας et magnum lumen et quinque παραστατας atque etiam θησαυρον omnem lucis.

Atque rursus haud dixerat Iesus suis μαθηταις dispersionem (i. e. emanationem) omnem τοπων omnium magni αορατων et trium τριδυναμεων et viginti quatuor 5 αορατων, eorumque τοπων, eorumque αιωνων, eorumque ταξεων omnium secundum modum, quo dispergantur (i. e. emanent) hi, qui iidem sunt προβολαι magni αορατου; atque etiam (se. non dixit) eorum αγεννητους atque etiam eorum αυτογενεις atque etiam eorum γεννητους atque etiam 10 eorum φωστηρας atque etiam eorum χωρισσυνζυγους atque etiam eorum αρχοντας atque eorum εξουσιας atque eorum dominos atque eorum αρχαγγελους atque eorum αγγελους atque eorum δεκανους atque eorum λειτουργους atque οικους omnes eorum σφαιρων atque ταξεις omnes 15 unius cuiusque eorum; neque dixerat Iesus suis μαθηταις dispersionem (emanationem) omnem προβολων θησαυρου neque (ουδε) eorum ταξεις, quomodo dispergantur, neque (ουδε) dixerat iis illorum σωτηρας secundum (κατα) ταξεις unius cuiusque, secundum modum, quo sint, neque (ουδε) 20 dixerat iis, quisnam φυλαξ sit iuxta unam quamque θησαυρου lucis, neque (ουδε) dixerat iis τοπον σωτηρος geminorum, qui est puer pueri, neque (ουδε) dixerat iis τοπον trium αμην, quo in τοπω dispergantur, neque dixerat iis, in quonam loeo (τοπω) emanent (εν η εβολ, spargi, dis- 25

circumdare s. explorare. P.) 1. et magnum (atque etiam magnum. P.) 1. et quinque (atque etiam quinque. P.) 5. αορατων: Alterum κ in textu videtur expungendum, atque hinc vertendum: αορατου. cf. l. 8. P.) 6. τοπων (add. omnium. P.) 15. atque ταξεις (add. etiam. P.) 18. eorum (earum. P.) 19. illorum (illarum. P.) 23. qui est (add. idem. Infra p. 13. l. 17. et Cod. p. cii. a. et pso. a. pro „qui est” legitur „qui sunt” P.)

pergi) quinque arbores neque (ουδε) etiam septem αμην,
 quae eadem sunt septem φωναι, quisnam sit eorum το-
 προς, secundum (κατα) modum, quo emanent; neque di-
 xerat Iesus suis μαθηταις, quonam τυπω sint quinque
 5 παρασταται, aut quo in τοπω educantur; neque (ουδε) dixe-
 rat iis quinque χαραγμας neque (ουδε) de primo praecepto,
 quo in τοπω educantur; sed (αλλα) άπλως tantum locutus
 est cum iis docens eos, ista esse; sed (αλλα) eorum ema-
 nationem atque ταξιν eorum τοπων haud dixerat iis,
 10 quomodo sint; propter hoc ipsum nescierunt, esse alios
 τοπους intra μυστηριον illud; neque dixerat suis μαθηταις:
 quo in τοπω egressus sim, usque dum intrem in μυστη-
 ριον illud, usque dum exeam (προελθε) ex illo, sed (αλλα)
 dixit iis docens eos: veni e μυστηριω illo. Propterea
 15 igitur existimabant de μυστηριω illo, istud esse finem
 finium omnium, atque istud esse κεφαλην universi, atque
 istud esse πληρωμα omne. Quoniam (επειδη) Iesus dixit
 suis μαθηταις: μυστηριον illud ipsum circumdat (aut ex-
 plorat) universa. Quae dixi omnia vobis inde a die,
 20 quo occurri (απαντα) vobis usque (έως) ad diem hodie-
 rum; propterea igitur μαθηται existimabant, haud quid-
 quam esse intra μυστηριον illud.

Factum igitur est, quum μαθηται sederent apud sese
 in monte olivarum, dicentes haec verba et gaudentes
 25 magno gaudio et exultantes valde atque dicentes sibi
 invicem: nos μακαριοι sumus prae (παρα) hominibus om-
 nibus, qui in terra, quod σωτηρ revelavit haec nobis et

5. educantur (add. ουδε dixerat iis, quonam modo ma-
 gnum lumen dispergatur s. emanet, aut quo in τοπω educa-
 tur P.) 10. quomodo sint (ad verbum: κατα modum, quo
 sint P.) 10. alios τοπους (quaeritur, utrum in textu scriben-
 dum sit ον̄ κε τοπος „esse alios τοπους”, ut b. S. vult,
 an οσ̄ ῑ κε τοπος „qui sint alii τοποι” P.) 19. universa
 (vel potius: quae universi sc. sunt P.)

accepimus πληρωμα omne et perfectionem omnem: haec illis dicentibus secum invicem, Iesus sedit remotus ab iis paululum. Factum vero (δε) est decimo quinto lunae, mensis Tobe, qui idem est dies, quo luna impletur, die igitur illo, quum sol ortus esset in sua βασει, egressa 5 est post eum magna δυναμις lucis, lucentis quam maxime, nullus modus luci, qua erat (scil. δυναμις, i. e. δυναμις splendebat lumine immenso). Exiit enim (γαρ) e lumine luminum, nec non exiit ex ultimo μυστηριῳ, 5 quod idem est vicesimum quartum μυστηριον, ab internis 10 usque ad interna, quae sunt in ταξει secundi χωρηματος primi μυστηριου. Ipsa vero (δε) vis illa luminis venit super Iesum et circumdedit eum totum. Sedebat remotus a suis μαθηταις et lucebat maximopere, nullus modus lumini, quod erat ei. 15

Atque μαθηται haud viderant Iesum prae magno lumine, in quo erat aut quod erat ei. Eorum enim (γαρ) oculi erant obtenebrati prae magno lumine, in quo erat. Sed (αλλα) conspexerant tantummodo lumen, emit- tens ακτινας lucis magnas. Neque aequales erant secum 20 invicem ακτινες, atque lumen erat varii modi et erat vario τυπω, ab inferiori partem usque ad superiorem, alter praestantior altero, infinito modo (proprie: vice aut gradu haud admittendo), in magno splendore lumi- nis immensi. Pertingebat a terra usque ad caela. At- 25 que μαθηται videntes lumen illud, fuerunt in magno timore et in magna perturbatione.

6 Factum igitur est, quum vis luminis venisset super Iesum, circumdedit eum paulatim. Tunc (τοτε) Iesus evectus est aut volavit in altitudinem, lucens maximo- 30

1. πληρωμα omne (deleatur „omne” P.) 5. ortus esset (vel „oriretur” P.) 11. interna (externa P.) 11. ταξει (ταξεισι cf. infra p. 8. l. 4, sed et p. 7. l. 20. P.) 20. magnas (multas P.) 21. ακτινες (add. luminis P.) 28. luminis (add. illa s. illius P.)

pere, lumine immenso. Atque *μαθῆται* intuiti sunt pone eum, nullo eorum loquente, usque dum Iesus adscenderet in caelum. Sed (*αλλα*) erant omnes in magna *σιγγῃ*. Haec igitur facta sunt decimo quinto lunae, die,
 5 quo impletur mense Tobe.

Factum igitur est, quum Iesus adscendisset in caelum post tertiam horam, turbatae sunt omnes vires caelorum et agitatae sunt omnes inter se invicem, istae earumque *αιωνες* omnes, earumque *τοποι* omnes atque
 10 etiam earum *ταξεις* omnes, atque terra commota est, nec non inhabitantes eam cuncti. Et perturbati sunt homines omnes in *κοσμοις* atque etiam *μαθῆται*, et opinati sunt omnes, num forsitan convolveretur *κοσμος*. Neque desierunt vires omnes, quae in caelo, conturbari, illae
 15 et *κοσμος* totus, et commotae sunt omnes super se invicem inde ab hora tertia decimi quinti lunae Tobe usque ad horam nonam dici sequentis. Et *αγγελοι* omnes eorumque *αρχαγγελοι* atque etiam vires omnes altitudinis canebant *υμνους*, omnes, interno internorum, ita
 20 ut (*ωσει*) *κοσμος* totus audiret eorum vocem, haud desinentium usque ad horam nonam dici posterii. *Μαθῆται* vero sedebant apud se invicem timentes, atque conturbabantur quam maxime. Timebant autem (*δε*) propter magnum motum, qui erat, atque lacrimabantur secum
 25 invicem, dicentes: quid futurum est? Numquid *σωτηρ* solvet *τοπους* omnes? Haec dicentes lacrimabantur secum invicem. Hora nona dici posterii caela aperta sunt, atque viderunt Iesum descendantem, lucentem quam maxime, nullus modus eius *ακτισι*. Neque eius lux aequalis erat

7

6. adscendisset (adscenderet P.) 10. terra (add. tota P.)
 12. omnes (add. qui P.) 25. quid (add. *αγα* P.) 29. nullus
 modus (add. lumini ipsius, in quo erat. Lucebat *γαρ* magis
 quam hora, qua adscenderat in caela, ita ut [*ωσει*] non pos-
 sent homines *κοσμου* efferre lumen, quod erat ei, et eii-

secum, sed (αλλα) erat varii modi et erat vario τυπω, aliquot (sc. ακτινες) praestantiores inter se infinito modo. Atque erat lux tota secum invicem. Erat tribus modis, atque erat alter praestantior altero, infinito modo. Secundus, qui in medio, praestabat primo inferiori (sc. 5 loco posito), et tertius, superior istis omnibus, praestabat secundo inferiori. Et primus splendor positus est infra haec omnia, similis luci, quae venit super Iesum, antequam adscendit in caela, et aequalis sibi erat valde quoad suum lumen. Atque tres modi luminis erant var- 10 riae lucis et erant vario τυπω, aliis aliis praestantibus infinito modo.

Factum vero (δε) est, quum μαθηται vidissent haec, timuerunt valde et perturbati sunt. Iesus igitur misericors et miti animo, quum videret suos μαθητας pertur- 15 batos magna perturbatione, locutus est cum iis dicens: confidite; ego sum; ne timete. Factum vero est, quum μαθηται audissent hoc verbum, dixerunt: Domine! si tu attrahis (attraxeris) tibi tuam lucem splendentem, poterimus stare; sin minus, nostri oculi obcaecati sunt, et 20 perturbati sumus, atque etiam perturbatus κοσμος totus prae magno lumine, quod est tibi: tum (τοτε) Iesus attraxit sibi splendorem sui luminis; quo facto, confisi μαθηται omnes venerunt ad Iesum, prostraverunt se omnes simul, adorantes eum, gaudentes magno gaudio, 25 dixerunt ei: Hrabbei, quo ivisti? aut quaenam est διακονια, qua ivisti? (i. e. quam διακονιαν abiens subiisti?), aut in quonam (i. e. quapropter) sunt hae perturbationes

ciebat ακτινας luminis quam maxime, nullus modus P.) 7. secundo inferiori (vel potius: duobus inferioribus P.) 10. in textu per errorem dedimus τηγομτε η̄ ρει οσοςιν pro τηγομτε η̄ ρει οσοςιν P. 17. vero (igitur P.) 18. tibi (vel potius: si tu es, attrahe tibi P.) 19. splendentem, (add. et P.) 21. perturbatus (add. est P.) 27. διακονια (add. tua P.)

omnes et hi motus omnes, qui facti sunt? Tune (τοτε) dixit iis Iesus misericors: gaudete, laetamini inde ab hac hora, quod veni ad τοπους, e quibus exii. Inde ab hoe igitur die loquar vobiscum in παρρησια inde ab αρχη 9
 5 αληθειας usque ad eius finem, atque loquar vobiscum e facie in faciem sine παραβολη. Haud celabo quidquam vos inde ab hac hora horum, quae (sc. pertinent) ad altitudinem et horum, quae (pertinent) ad τοπον αληθειας. Data enim (γαρ) εξουσια mihi ab Ineffabili et a primo
 10 μυστηριω μυστηριων omnium, ut loquar vobiscum inde ab αρχη usque ad πληρωμα, atque ab internis usque ad externa, et ab externis usque ad interna. Audite igitur, (ut) dicam vobis res omnes.

Factum est, quum sederem remotus a vobis paululum in monte olivarum cogitans ταξεις διακονιας, propter quam missus sum, quod impleta est, atque nondum misit mihi meum vestimentum (ενδυμα) ultimum μυστηριον, quod idem est vicesimum quartum μυστηριον ab internis usque ad externa: haec sunt in secundo χωρηματι primi
 20 μυστηριου in ταξει χωρηματος illius.

Factum igitur est, quum intelligerem, absolutam esse ταξιν meae διακονιας, propter quam venerim, et nondum μυστηριον illud misisse mihi meum ενδυμα, hoe, quod posui in eo, usque dum impleretur eius tempus;
 25 haec igitur meditatus sum sedens in monte olivarum, remotus a vobis paululum: factum est sole oriente in locis ortus, quo facto igitur, per primum μυστηριον, quod erat inde ab initio, propter quod universum ereatum est, e quo exii ego quoque nunc, haud tunc, quum
 30 nondum crucifixierant me, sed (αλλα) nunc: factum est κελευσει μυστηριου illius, misit mihi meum ενδυμα lucis hic, qui dedit istud mihi inde ab initio hoe, quod posui in ultimo μυστηριω, quod idem est vicesimum quartum

19. haec (add. quae P.) 22. meae (deleatur: meae P.)

μυστηριον, inde ab istis quae sunt in ταῖς secundi χω-
 ρηματος primi μυστηριου; ενδυμα igitur illud, quod posui
 in ultimo μυστηριω, usque dum impleretur tempus, ut
 induerem istud mihi, et ut inciperem (αρχεθαι) loqui
 eum γενει humano, et ut revelarem illis omnia inde ab 5
 αρχη αληθειας usque (έως) ad eius finem, atque ut lo-
 querer eum iis inde ab internis internorum usque (έως)
 ad externa externorum, nec non ab externis externorum
 usque (έως) ad interna internorum, — gaudete igitur,
 laetamini, atque amplius gaudete, quod vobis datum 10
 est, ut loquar vobiscum primus inde ab αρχη αληθειας
 usque (έως) ad eius finem. Propterea quoque elegi vos
 ab initio per primum μυστηριον; gaudete igitur, laetamini,
 11 quod, posteaquam veni exiens in κοσμον, ab initio duxi
 duodecim vires mecum secundum (κατα) modum, quem 15
 dixi vobis ab initio. Sumsi eas a duodecim σωτηρσι θη-
 σαυρου luminis κατα κελευσιν primi μυστηριου. Has igitur
 inieci in uterum vestrarum matrum, veniens in κοσμον,
 quae sunt in vestro σωματι hodie. Datae enim (γαρ)
 sunt hae vires vobis prae (παρα) κοσμω toto, quod vos 20
 servaturi estis κοσμον totum, atque ut possitis sufferre
 απειλην αρχοντων κοσμου, atque aerumnas του κοσμου, eo-
 rumque κινδυνους, eorumque διωγμους omnes, inferendos
 in vos ab αρχουσιν altitudinis. Dixi enim (γαρ) vobis
 multis vicibus, vim, quae insit in vobis, duxisse me e 25
 duodecim σωτηρσι, qui sint in θησαυρω luminis. Propter
 hoc ipsum dixi vobis ab initio, vos non esse e κοσμου.
 Idem ego non sum ex eo. Homines enim (γαρ) omnes,

1. istis (pro „istis” legendum videtur: internis usque
 ad externa. cf. nota textui h. l. subiecta P.) 7. internis (in-
 terno P.) 8. externa (externum P.) 8. externis (externo P.)
 9. interna (internum P.) 10. laetamini (exsultatione P.)
 22. atque (add. etiam P.) 23. eorumque („atque etiam eo-
 rum” bis P.)

qui in κοσμῷ, sumserunt ψυχὴν ab ἀρχισι τῶν αἰώνων.
 Vis autem (δε), quae est in vobis, e me est. Vestra vero
 (δε) ψυχὴ pertinet ad altitudinem. Adduxi duodecim σω-
 τηρας τοῦ θησαυροῦ lucis, quas sumsi e μερεὶ meae vis,
 5 quam accepi primam. Et quum venissem intrans in κοσ- 12
 μον, veni in medium ἀρχόντων σφαιρας, similis Gabrieli
 ἀγγέλῳ αἰώνων, neque cognoverunt me ἀρχίντες αἰώνων,
 sed (ἀλλὰ) opinabantur, me esse Gabrielem ἀγγέλῳ.

Factum igitur est, quum venissem in medium ἀρ-
 10 χόντων (τῶν) αἰώνων, intuitus desuper in κοσμον hominum
 per κελευσιν primi μυστηρίου, inveni Elisabetam matrem
 Iohannis baptistae (βαπτισιν), antequam conceperat eum.
 Insevi vim in eam, quam accepi a parvo Ιαῷ, ἀγαθῷ,
 qui est in medio, ut posset praedicare ante me, et pa-
 15 raret meam viam, et baptizaret (βαπτίζε) aqua remissio-
 nem peccatorum. Vis igitur illa est in σωματι Iohannis.
 Atque etiam in loco ψυχῆς ἀρχόντων, destinato ad acci-
 piendam eam, inveni ψυχὴν Ηλίας prophetæ (προφήτου)
 in αἰώσει σφαιρας, et sumsi eum, et accepi eius ψυχὴν quo-
 20 que, duxi eam in παρθενον lucis, et (haec) dedit eam suis
 παραλημπτορσιν, (qui) duxerunt eam in σφαιραν ἀρχόντων
 et intulerunt eam in uterum Elisabetae. Vis autem (δε)
 parvi Ιαῷ, huius, qui in μεσῷ, et ψυχὴ Ηλίας prophetæ
 (προφήτου), ligatae sunt in σωματι Iohannis baptistae (βαπ-
 25 τισιν). Propter hoc igitur dubitavistis tempore, quo dixi 13
 vobis: dixit Iohannes: ego non sum Christus, atque di-
 xistis mihi: scriptum est in γραφῇ, si Christus venerit
 adgressus, venit Ηλίας ante eum, et parabit eius viam.
 Ego vero (δε), quum dixissetis mihi haec, dixi vobis:
 30 venit quidem (μεν) Ηλίας, et paravit res omnes seeun-
 dum (κατὰ) modum scriptum; et fecerunt ei, sicut vo-

3. corrector legit: duodecim vires XII σωτηρων. 5. ac-
 cepi („acceperunt”; nisi forte ἀἱρεῖτε „accepi” legendum in
 textu pro ἀἱρεῖτε P.) 15. remissionem (remissionis P.)

luerunt. Et quum cognossem, vos non intellexisse (νῶϊ), quae dixerim vobis de ψυχῇ Ηλίας, ligata in Iohanne baptista (βαπτιστῇ), respondi vobis in sermone in παρρησία, e facie in faciem: si vultis capere, Iohannes baptista (βαπτιστής), iste est Elias, quem dixi venire. 5

Pergens iterum in sermone Iesus dixit: factum est post haec per κελυσιν primi μυστηρίου, vidi desuper in κόσμον hominum, inveni Mariam, quae vocatur mea mater secundum (κατα) σωμα ὕλης, locutus sum etiam cum ea κατα τον τυπον Gabrielis, et, quum convertisset se in al- 10 titudinem ad me, intuli in eam primam vim, quam accepi e τη βαρβηλῳ, hoc est σωμα, quod εφορησα in altitudine. Atque in locum ψυχης intuli in eam vim, quam 14 accepi a magno Sabaoth, αγαθῳ, qui est in τοπω dextro. Et duodecim vires duodecim σωτηρων θησαυρου lucis, quas 15 accepi a duodecim διακονοις, qui in μεσῳ, intuli in σφιν αν αρχοντων. Atque δεκανοι αρχοντων eorumque λειτουργοι putabant, animas (ψυχας) esse αρχοντων, et duxerunt eas λειτουργοι. Ligavi eas in σωμα vestrarum matrum. Et quum vestrum tempus impletum esset, progenuerunt vos 20 in κόσμῳ, nulla ψυχῇ αρχοντων existente in vobis. Et accepistis vestrum μέρος e vi, quam inflavit in κερασμον ultimus παραστατης, quae mixta cum αορατοις omnibus et αρχουσιν omnibus et αιωσιν omnibus („et αιωσιν omnibus” in marg. addita): ἀπαξ ἀπλως est mixta cum κόσμῳ per- 25 niciei, qui est κερασμος; hanc eduxi a me ab initio, intuli in primum praeceptum, et primum praeceptum intulit μέρος eius in magnum lumen, et magnum lumen intulit μέρος in eo, quod accepit, in quinque παραστατας, et ultimus παραστατης accepit μέρος in eo, quod accepit, in- 30 tulit in κερασμον; et factum est in his omnibus, quae sunt 15 in κερασμῳ, secundum (κατα) modum, quem iam dixi vobis.

6. factum (add. igitur P.) 7. vidi (add. denuo P.)

16. pro σφιναν legendum σφεραν (i. e. σφαιραν) P.

Haec igitur quum Iesus dixisset suis μαθηταις in monte olivarum, perrexit Iesus adhuc in sermone cum suis μαθηταις: gaudete, laetemini et adiciatis gaudium super vestrum gaudium, quod impleta sunt tempora, ut
 5 induam meum ενδυμα, quod paratum est mihi ab initio, hoc, quod posui in ultimo μυστηριω usque ad tempus suae perfectionis. Eius tempus vero (δε) non impletum erat, tempus iubendum (ετοτησακελευε) a primo μυστηριω, ut loquar vobiscum ab αρχη αληθειας usque ad eius fi-
 10 nem; et inde ab internis internorum, propterea quod κοσμος servandus est per vos. Gaudete igitur, laetemini, quod estis μακαριοι prae (παρα) hominibus cunctis in terra, quia vos servaturi estis κοσμον totum.

Factum igitur est, quum Iesus finisset loqui haec
 15 verba cum suis μαθηταις, pergens adhuc in sermone, dixit iis: ecce, εφορησα meum ενδυμα; atque data est mihi εξουσια omnis a primo μυστηριω. Adhuc (ετι) parvum tempus est, et dicam vobis μυστηριον omne, et πληρωμα omne, et haud celabo quidquam vos inde ab hac hora,
 20 sed (αλλα) in perfectione absolvam vos πληρωματι toto, et perfectione omni, et μυστηριω omni, quae eadem sunt 16
 finis finium omnium, et πληρωμα πληρωματων omnium, atque γνωσις γνωσεων omnium, quae sunt in meo ενδυματι. Dicam vobis μυστηρια omnia inde ab externo externorum
 25 usque ad internum internorum: πλην audite, dicam vobis res omnes, quae evenerunt mihi.

Factum igitur est, quum sol exortus esset in locis orientis, descendit magna δυναμις lucis, in qua meum ενδυμα, quod posui in vicesimo quarto μυστηριω, sicuti

3. gaudete (add. et P.) 8. impletum erat (vel potius: tempus δε perfectionis suae est etc. b. S. legit ἀπεφωκ pro ᾧ πεφωκ P.) 10. internis (interno P.) 15. μαθηταις (ad suos μαθητας P.) 16. ecce (add. igitur P.) εφορησα (φορεω? P.) 27. exortus esset (vel: „exoriretur” P.) 29. sicuti

iam dixi vobis nunc. Et inveni *μυστηριον* in meo *ενδυ-*
ματι, scriptum in quinque verbis, quae (pertinent) ad
 altitudinem: *zama zama ózza rachama ózai*, cuius est
 solutio: *μυστηριον*, quod est extra in *κοσμῳ*, cuius causa
 universum factum est, hoc est egressio omnis et elatio
 omnis, hoc proiecit emanationes omnes et haec, quae
 sunt in istis omnibus. Et huius causa *μυστηριον* quod-
 quod factum est atque etiam eorum *τοποι* omnes. Veni
 ad nos, quod nos socia tua *μελη*. Nos autem (*δε*) omnes
 tecum quoque. Nos unus idemque, atque (tu es) unus
 idemque (sc. tecum et nobiscum). Istud est primum
 17 *μυστηριον*, quod factum est ab initio in hoc, qui ineffa-
 bilis, antequam *προηλθε*; atque nomen illius nos omnes
 sumus.

Nunc igitur nos omnes simul vivimus tibi apud ul-
 timum *όριον*, quod idem est ultimum *μυστηριον* inde ab
 internis. Istud quoque *μερος* est nostri. Nunc igitur
 misimus tibi tuum *ενδυμα*, quod ipsum tuum est inde
 ab initio, quod posuisti in ultimo *όρω*, qui idem est ul-
 timum *μυστηριον* ab internis, usque dum eius tempus
 impleretur *κατα κελευσιν* primi *μυστηριου*. En, tempore
 eius absoluto, dabo id tibi. Veni ad nos! quia stamus
 apud te omnes, ut induamus tibi primum *μυστηριον* eius-
 que gloriam omnem per *κελευσιν* ipsius, quod dedit no-
 bis primum *μυστηριον*, existens *ενδυματα* duo, quo indua-
 mus te, praeter (*χωρις*) hoc, quod misimus tibi, quia
 es dignus iis, quia (*επειδη*) tu es prior nobis atque factus
 est ante nos. Propter hoc igitur primum *μυστηριον* misit
 tibi per nos *μυστηριον* suae gloriae totius, quod est: *εν-*

(*κατα* modum). 2. proprie *πρωτῷ* est *γραιμμα*, dein omnino
 Scriptum aliquod, liber. Puto, hoc in loco significare: scrip-
 tum verbum. 4. *κοσμῳ* (vel: extra *κοσμον*? P.) 12. factum
 est (fuit P.) 22. dabo id tibi (induamus tibi? P.) 28. factus
 est (pro „est” legendum: „es” vel: fuisti P.)

δυματα duo. Primum quidem (μεν), est in eo gloria
 omnis nominum omnium μυστηριων atque προβολαι omnes
 ταξεων χωρηματων istius, qui ineffabilis est. Et secundum
 ενδυμα, quod est in eo gloria omnis nominis μυστηριων
 5 omnium et προβολων omnium, quae sunt in ταξεσι χωρη-
 ματων duorum primi μυστηριου. — Et hoc ενδυμα, quod
 misimus tibi nunc, est in eo gloria nominis μυστηριου,
 μηνευτου, quod idem est primum praeceptum, atque μυσ-
 τηριον quinque χαραγμων, et μυστηριον magni πρεσβευτου
 10 huius, qui est ineffabilis, quod idem est magnum lumen,
 atque etiam μυστηριον quinque προηγουμενων, qui iidem
 sunt quinque παρασταται, atque etiam est in ενδυματι
 illo gloria nominis μυστηριου ταξεων omnium προβολων θη-
 σαυρου lucis, atque etiam eorum σωτηρες, atque etiam
 15 ταξεις ταξεων, quae sunt septem αμην, et quae sunt sep-
 tem φωναι, atque etiam quinque arbores, atque etiam
 tria αμην, atque etiam σωτηρ geminorum, qui sunt puer
 pueri, atque etiam μυστηριον novem φυλακων trium πυ-
 λων θησαυρου luminis, atque etiam est in eo gloria omnis
 20 nominis, quod est in dextro, et eorum, qui sunt omnes
 in μεσση, atque etiam est in eo gloria omnis nominis
 magni αορατου, qui est magnus προπατωρ, atque etiam
 μυστηριον trium τριδυναμεων, atque etiam μυστηριον eorum
 τοπου totius, atque etiam μυστηριον eorum αορατων om-
 25 nium et versantium omnium in decimo tertio αιωνων,
 atque etiam nomen duodecim αιωνων, atque etiam eorum
 αρχοντων omnium, atque etiam eorum αρχαγγελων omnium,
 atque etiam eorum αγγελων omnium, atque etiam ver-

2. μυστηριων (add. omnium P.) 2. προβολαι omnes (vel:
 προβολων omnium P.) 4. quod (delendum videtur „quod”
 P.) 14. eorum (earum P.) 14. σωτηρες (σωτηρων? P.) 15.
 ταξεις ταξεων (ταξεων των ταξεων? P.) 16. arbores (arborum?
 P.) 17. tria (trium? P.) 17. σωτηρ (σωτηρος? P.) 25. in
 MS. legitur ρ̅μ π̅μερ μ̅η̅ μ̅ρομ̅π̅τε π̅ η̅ δ̅ιωη vitiose, cf. κ̅η̅, δ̅.

santium omnium in duodecim αἰωσιν, atque μυστηριον omne
 nominis versantium omnium in εἰμαρμενη et in caelis
 omnibus, et μυστηριον totum nominis versantium omnium
 in σφαιρα, atque etiam eorum στερεωματος et horum, qui
 in iis, omnium, atque etiam eorum τοπων omnium. En 5
 igitur, misimus tibi hoc ενδυμα, quod nemo cognovit
 inde a primo praecepto desuper, propterea quod splen-
 dor eius luminis erat occultus in eo, neque σφαιραι et
 τοποι omnes inde a primo praecepto desuper. Festina
 igitur, indue hoc ενδυμα; veni ad nos, nam indigemus 10
 te, ut induamus te ενδυμασι duobus per κελευσιν primi
 μυστηριου, usque dum eius tempus impleretur statutum
 20 ab Ineffabili. Ecce igitur impletum est eius tempus. Veni
 igitur ad nos cito, ut induamus tibi ea, usque dum ab-
 solvas διακονιαν omnem perfectionis primi μυστηριου, sta-
 tutam ab Ineffabili. Veni ad nos cito, induemus ea tibi
 κατα κελευσιν primi μυστηριου; adhuc enim (ετι γαρ) mi-
 nimum (ελαχιστον) tempus est. Venis ad nos, et relin-
 ques κοσμον. Veni igitur, cito accipies tuam gloriam
 omnem, quae gloria est primi μυστηριου. 20

Factum igitur est, quum viderem μυστηριον horum
 verborum omnium in meo ενδυματι, quod misit mihi,
 indui istud hora illa. Et factus sum lumen quam ma-
 xime, et volavi in altitudinem, et veni ad πυλην στερεω- 25
 ματος, factus lumen quam maxime, nullus modus lu-
 mini, quo eram. Atque commotae super se invicem
 omnes πυλαι στερεωματος, apertae sunt omnes simul. Et
 αρχοντες omnes et εξουσιαι omnes atque αγγελοι omnes,

4. στερεωματος (στερεωματων P.) 10. ενδυμα (add. tibi P.)
 10. indigemus te (cf. supra pag. 12. l. 15. et 22. P.) 11.
 ενδυμασι (add. tuis P.) 12. in margine addita legis: quae
 sunt tibi inde ab initio apud primum μυστηριον. 12. eius tem-
 pus (hic et lin. sq. redundat „eius” P.) 16. veni (add. igitur
 P.) 22. meo (non legitur „meo” in textu P.) 27. omnes

qui in eo, perturbati sunt omnes simul propter magnum
 lumen, quod erat mihi. Atque intuiti in *ενδυμα* luminis,
 quo eram indutus, quod erat lumen, viderunt *μυστηριον*,
 super quod eorum nomina, timuerunt quam maxime, 21
 5 et soluta sunt eorum vineula omnia, quibus erant cineti,
 atque unusquisque cessavit in sua *ταξει*, et prosternen-
 tes se omnes coram me, adorarunt me dicentes: quo-
 modo mutavit nos dominus universi haud scientes? Et
 cecinerunt *ὑμνους* (*ὑμνευε*) omnes simul interno interno-
 10 rum. Me autem (*δὲ*) haud videbant, sed (*αλλα*) videbant
 lumen tantummodo, et erant in magno timore, et per-
 turbabantur maxime, et cecinerunt *ὑμνους* interno inter-
 norum.

Relieto vero (*δὲ*) loco illo, adscendi in primam *σφαι-*
 15 *ραν*, factus (in Copt. *εἶο* = *ων*) lumen quam maxime, plus
 quam, quo splendi in *στερεωματι*, quadragies novies.

Factum igitur est, quum venissem ad *πυλην* primae
σφαιρας, commotae sunt eius *πυλαι* et apertae sunt ipsae
 sponte simul. Intravi in *οικους σφαιρας*, exhibens lumen
 20 quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi,
 et perturbati sunt super se invicem *αρχοντες* omnes et
 versantes omnes in *σφαिरα* illa, et conspexerunt magnum
 lumen, quod erat mihi. Et intuiti in meum *ενδυμα*, vi-
 derunt *μυστηριον* sui nominis in eo, et conturbati sunt
 25 magis. Et fuerunt in magno timore, dicentes, *πως* do-
 minus universi mutavit nos, haud scios? Et soluta sunt
 vineula eorum omnia, atque etiam eorum *τοποι*, eorum-
 que *ταξεις*. Et unusquisque cessavit in sua *ταξει*. Pro-
 sternentes se omnes simul adorarunt me coram me aut
 30 coram meo *ενδυματι*. Et cantarunt *ὑμνους* omnes simul
 interno internorum, versantes in magno timore et in
 (non legitur „omnes” in textu P.) 4. nomina (nomen P.)
 6. *ταξει* (vel: reliquit suam *ταξιν* P.) 28. *ταξει* (vel: reli-
 quit suam *ταξιν* P.)

magna perturbatione. Et relicto illo loco, veni ad *πύλην* secundae *σφαίρας*, quae est *εἰμαρμένη*. Commotae autem (*δε*) sunt eius *πύλαι* omnes et apertae sunt inter se invicem. Et ingressus sum in *οἶκους εἰμαρμένης*, factus lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi. 5
 Eram enim (*γάρ*) lux in *εἰμαρμένη* maior quam *σφαίρα* quadragies novies. Et perturbati sunt *ἀρχόντες* omnes et versantes omnes in *εἰμαρμένη*, et ceciderunt super se omnes, fuerunt in magno timore, videntes magnum lumen, quod erat mihi. Et intuiti in meum *ἐνδύμα* lu- 10
 cidum, viderunt *μυστηρίον* sui nominis in meo *ἐνδύματι*, et magis perturbati, fuerunt in magno timore, dicentes: quomodo dominus universi mutavit nos, haud scientes? et soluta sunt vincula omnia eorum *τοῦτων*, eorumque *ταῦτων*, eorumque *οἰκῶν*. Venerunt omnes simul, proster- 15
 nentes se adorant me coram me. Et eecinerunt *ὑμ-*
 23 *νοους* omnes simul interno internorum, versantes in magno timore et in magna perturbatione.

Relicto loco illo, adscendens ad magnos *αἰῶνας ἀρχόντων*, veni ad eorum *καταπετασμάτα*, eorumque *πύλας*, 20
 exhibens lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi. Factum igitur est, quum pervenissem ad duodecim *αἰῶνας*, commota sunt super se invicem eorum *καταπετασμάτα*, eorumque *πύλαι*. Contracta sunt 25
 sola sponte *καταπετασμάτα*, et eorum *πύλαι* apertae sunt super se invicem. Et ingressus sum ad *αἰῶνας*, factus (*ὦν*) lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi, maius quam lumen, quo splendi in *οἰκῷ εἰμαρμένης* quadragies novies. Atque eorum *ἀγγελοι* omnes et *αἰῶνες*, eorumque *ἀρχαγγελοι*, eorumque *ἀρχόντες*, eo- 30

9. omnes (deleatur „omnes” et addatur „invicem” P.)
 9. timore (add. „valde” P.) 20. eorumque (atque etiam eorum P.) 21. maxime (add. „et” P.) 24. eorumque (atque etiam eorum P.) 28. *οἰκῷ* (*οἰκοῖς* cf. supra l. 4. P.)

rumque dii, eorumque domini, eorumque ἐξουσιαι, eorumque τυραννοι, eorumque vires, eorumque σπινθήρες, eorumque φωστῆρες, eorumque χωριστὺν ζυγοι, eorumque αορατοι, atque etiam eorum προπατορες, eorumque τριδυναμοι viderunt me, qui eram lux quam maxime, nullus modus luminis, quod erat mihi. Et perturbati sunt super se invicem. Et magnus timor eecidit in eos, videntes magnum lumen, quod erat mihi. Et eorum magna perturbatio et magnus timor pervenerunt ad τοπον magni 24
 10 προπατορες etiam αορατου atque trium magnorum τριδυναμων. Prae magno vero (δε) timore perturbationis eorum haud destitit currere huc et illuc in suo τοπω magnus προπατωρ ipse et tres τριδυναμοι, neque potuerunt claudere suos τοπους omnes prae magno timore, in quo erant, et com-
 15 moverunt suos αιωνας omnes simul, suasque σφαιρας omnes, suasque κοσμησεις omnes, timentes et perturbati maxime propter magnum lumen, quod erat mihi, haud sicut tempore, quo erat mihi versanti in terra hominum, quum veniret super me ενδυμα lueidum. Non poterat
 20 enim (γαρ) sufferre lumen, sicut est in sua αληθεια, alioquin κοσμος dissolveretur et qui in eo omnes simul. Sed (αλλα) lumen, quod erat mihi in duodecim αιωσι, maius quam quod fuit mihi in κοσμω apud vos octies millies et septies centies.

25 Factum igitur est, quum versantes omnes in duodecim αιωσι, quum viderent magnum lumen, quod erat mihi, perturbati sunt omnes super se invicem, et concurrerunt huc et illuc in αιωσι, atque commoti sunt super se invicem αιωνες omnes et caela omnia eorumque
 30 κοσμησις tota prae magno timore, qui erat iis, propterea 25
 haud eognoverunt μυστηριον, quod factum est. — Atque

9. et magnus (add. „eorum” P.) 10. atque (add. „etiam”) P. 20. γαρ (add. κοσμος P.) 24. centies (....decies millies P.) 30. propterea (add. „quod” P.)

Adamas, magnus τυραννος, et τυραννοι omnes, qui sunt in
 αιωσιν omnibus, incepserunt πολεμειν incassum contra lu-
 men. Et nescierunt, quocum επολεμησαν, propterea quod
 non videbant quemquam praeter lucem praestantissimam.
 Factum igitur est, quum belligerarent (πολεμι) contra 5
 lumen (Copt. ad verbum: in lumine), desponderunt om-
 nes secum invicem, et delapsi in αιωσι, facti sunt sicut
 incolae terrae mortui, quibus nullus halitus. Et sustuli
 partem tertiam ex (Copt. in) eorum omnium vi, ut ne
 valerent (ενεργι) in suis πραξєσι malis, et ne, si forte 10
 homines, qui in κοσμω, invocaverint (επικαλει) eos in il-
 lorum μυστηριοις, quae portarant desuper αγγελοι pec-
 eantes (Copt. παραβα = παραβαινοντες), quorum (scil. haec
 μυστηρια) sunt μαγια, — ne igitur, si invocaverint (επικαλει)
 eos in suis πραξєσι malis, possent perficere eas (sc. πραξєις); 15
 et εїμαρμενην atque σφαιραν, quae sunt dominae eorum,
 mutavi et reddidi eas sex menses conversas in sinistram
 (sc. partem) atque perfecerunt sua αποτελεσματα, et sex
 menses intuentes in dextram, perficientes sua αποτελεσ- 20
 ματα; per κελευσιν autem (δε) primi praecepti et per κε- 26
 λευσιν primi μυστηριου posuerat eas intuentes sinistram
 omni tempore Ιεϋ, επισκοπος luminis perficientes sua απι-
 τελεσματα suasque πραξєις. Factum igitur est, quum
 venissem ad eorum τοπον, fuerunt inobedientes (ατακτι)
 et belligerantes (πολεμι) contra lumen. Abstuli partem 25
 tertiam vis suae, ut ne possent perficere suas πραξєις
 malas; atque εїμαρμενην et σφαιραν, quae sunt dominae
 eorum, mutavi et posui eas intuentes sinistram sex men-
 ses, perficientes sua αποτελεσματα, et posui eas alios sex
 menses conversas in dextram, perficientes sua αποτελεσ- 30

2. ε πικειν duplicem habet sensum: et gratis, latiori
 sensu: nulla praemissa causa et nequidquam. 14. μαγια
 (vel: quae sunt eorum μαγια P.) 23. suasque (atque etiam
 suas P.)

ματα. Haec igitur quum dixisset suis μαθηταις, dixit iis: cui sunt aures ad audiendum, audito.

Factum igitur est, quum Mariham audisset haec verba, quae dixit σωτηρ, attolite intuita in αερα tempus
 5 unius horae, dixit: mi domine, κελευε mihi, ut loquar in παρρησια. Respondens Iesus misericors dixit Marihae: Mariham, μακαρια, quam absolvam in μυστηριοις
 omnibus quae (sc. pertinent) ad altitudinem, loquere in παρρησια, tu, cuius cor directum in regnum caelorum
 10 magis quam omnium tuorum fratrum.

Τότε dixit Mariham σωτηρι: mi domine! Sermonem, quem dixisti nobis: „cui sunt aures ad audiendum, audito,”
 dicis, ut intelligamus (voi) sermonem, quem dixisti. Audi
 igitur, mi domine! Dicam in παρρησια sermonem, quem
 15 dixisti, scilicet: Abstuli partem tertiam in vi αρχοντων των αιωνων omnium, atque mutavi eorum είμαρμενην, eorumque σφαιραν, quae sunt dominae illorum, ut, si invocaverit (επικαλει) eos genus (γενος) hominum in eorum μυστηριοις, quae docuerunt eos αγγελοι peccantes (παραβαντες)
 20 ad perficienda sua facinora mala et ανομα in μυστηριω suae μαγιας, — ut ne possent inde ab hae hora perficere sua facinora ανομα, nam abstulisti eorum vim iis, et eorum ordinatorum horae, eorumque divinatores, et hos, qui monstrant hominibus, qui in κοσμω, res omnes futuras,
 25 ut ne habeant facultatem (υσει) inde ab hae hora monstrandi iis quidquam futurum, quoniam mutasti eorum σφαιραν, atque reddidisti eos sex menses conversos in sinistram, perficientes sua αποτελεσματα, et alios sex menses intuentes dextram, perficientes sua αποτελεσματα —
 30 de hoc sermone igitur, mi domine! locuta est hoc modo vis, quae in Esaia, προφητη, et protulit eum in παραβολη

5. unius (superflua videtur vox „unius” P.) 21. ut ne (add. igitur P.) 27. σφαιραν (σφαιρας P.) 31. cf. Ies. 19, 1. 3. 12. P.

28 πνευματικῇ tempore, quo dixit de ὄρασει Aegypti, id est:
 „Ubi igitur, Aegypte, ubi sunt tui divinatores, et ordi-
 natores horae, et hi, quos vocant e terra, et hi, quos
 vocant ex sese? Monstranto tibi igitur facinora, quae
 perpetrabit dominus Sabaoth.” Fuit προφητευσσα igitur,
 antequam venires, vis, quae in Esaia, προφητῇ, fuit προ-
 φητευσσα tibi, te ablaturum esse vim αρχοντων των αιωνων
 atque mutaturum eorum σφαιραν eorumque εἰμαρμε-
 νην, ut ne scirent quidquam inde ab hac hora. De hoc
 ipso dixit: „Nescietis igitur quid dominus Sabaoth factu-
 rus sit”: quod hoc est: nullus αρχων sciet haec, quae fa-
 cies inde ab hac hora, quae eadem sunt Aegyptus, quon-
 iam eadem sunt ὕλη inefficax, quae in Esaia, quae
 προφητεουσας tibi tempore, quo dixit: „nescietis igitur inde
 ab hac hora haec, quae faciet dominus Sabaoth,” de vi
 luminis, quam sumisti a Sabaotho, αγαθῷ, qui est in
 τοπῷ dextro, quae est in tuo σωματι ὕλικῷ hodie. Propter
 hoc igitur dixisti nobis, mi domine Iesu! „cui sunt aures
 ad audiendum, audito!” quoniam scies, cuiusnam eor
 acriter intendit in regnum caelorum.

29 Factum igitur est, quum Maria ecassasset dicere haec
 verba, dixit: ευγε Maria! quoniam μακαρις tu prae
 mulieribus omnibus, quae in terra, nam tu futura est
 πληρωμα πληρωματων omnium et finis finium omnium.

Quum Maria vero (δε) audisset σωτηρα loqui haec
 verba, laetata est maxime, et progressa ad Iesum pro-
 stravit se eorum eo, adoravit eius pedes dicens ei: mi
 domine! Audi me, interrogabo te hoc verbum, te non-
 dum locuto nobiscum de τοποις, in quos ivisti.

Respondens Iesus dixit Marihamae: loquere in παρ-
 ῥησια, neve time; res omnes, quas quaesieris, revelabo

3. quos vocant (vel potius: qui vocant P.) 4. igitur
 (add. inde ab hac hora P.) 14. quo dixit (dicens P.) 19.
 quoniam scies (vel: ut scias P.) 23. tu (add. es, quae P.)

tibi. Dixit: mi domine! Homines omnes scientes *μυστηριον μαγιας αρχοντων των αιωνων* omnium, et *μαγιας αρχοντων ειμαρμενης* eorumque qui (sc. pertinent) ad *σφαιραν*, sicut docuerunt eos *αγγελοι παραβαντες*, et si *επικαλωσιν*
 5 eos in suis *μυστηριοις*, quae sunt eorum *μαγαι* malae, ad impedienda facinora bona — perficient ea hoc tempore, nec ne?

Respondens *δε* Iesus dixit Mariae: Non perficient ea, sicut perficiebant ea inde ab initio, quod abstuli partem
 10 tertiam in eorum vi. Sed (*αλλα*) facient culpam in his qui norunt *μυστηρια μαγιας* decimi tertii *αιωνος*. Perficient ea *καλως*, accurate, quia non abstuli vim in *τοπω* illo *κατα κελευσιν* primi *μυστηριου*.

30

Factum vero (*δε*) est, quum cessasset Iesus dicere
 15 haec verba, perrexit Maria dixit: mi domine! num ordinatores horae et divinatores, num monstrabunt hominibus quod futurum sit iis inde ab hoc tempore? Respondens autem (*δε*) Iesus dixit Mariae: Si ordinatores horae inciderint in *ειμαρμενην* et *σφαιραν* conversas in
 20 in sinistram *κατα* primam earum emanationem, dicta sua *απαντα* et dicent quod oportet fieri; sin vero *απαντα* *ειμαρμενη* aut *σφαιρα* conversis in dextram, laud nanciscuntur quidquam veri, quoniam converti earum *αποτελεσματα* et earum quatuor angulos, earumque tres
 25 angulos, et earum octo figuras; *επειδη* manserant earum *αποτελεσματα* ab initio conversa in sinistram, earumque quatuor anguli, earumque tres anguli, et octo earum figurae. Nunc autem (*δε*) reddidi eas sex menses conversas in sinistram et sex menses conversas in dextram.

2. Inter *αρχοντων* et *των* (add. omnium P.) 4. sicut (ad verbum: *κατα* modum, quo P.) 10. culpam (praetextum? P.) 11. *αιωνος* (add. et si *επικαλωσι* *μυστηρια μαγιας* eorum, qui s. quae sunt in decimo tertio *αιωνι*, P.) 15. num (vel potius: an non P.)

- Qui igitur invenerit earum numerum inde a tempore, quo mutavi eas, constituens eas, ut sex menses intueantur sua *μερη* sinistra, et sex menses intueantur suas
 31 vias dextras, qui igitur animadverterit eas hoc modo, sciet earum *αποτελεσματα* accurate et proferet res omnes, 5 quas facient. 'Ομοιως quoque divinatores, si *επικαλωσι* nomen *αρχοντων*, ut *απαντωσιν* iis intuentes in sinistram. Res omnes, de quibus interrogaverint eorum *δεκανευς*, dicent iis accurate. Quodsi earum divinatores *επικαλωσιν* eorum nomina intuentes in dextram, non audient eos 10 intuentes in aliam figuram *παρα* primam eorum dispositionem, in qua constituit ea Ieû, *επειδη* alia eorum nomina conversa in sinistram, et alia eorum nomina conversa in dextram. Et si *επικαλωσιν* eos conversi in dextram, haud accipient veritatem sibi, sed (*αλλα*) in per- 15 turbatione perturbabunt eos, et in *απειλη* *απειλησουσιν* iis, haud scientibus igitur eorum vias conversas in dextram, eorumque tres angulos, eorumque quatuor angulos, eorumque figuras omnes. Haud invenient quidquam veri, sed (*αλλα*) perturbabuntur in magna pertur- 20 batione, atque erunt in magna *πλανη*, et errabunt in magno errore, quoniam facinora, quae fecerunt hoc tempore in suis quatuor angulis conversae in sinistram, in quibus permanserant facientes ea conversae in sinistram, mutavi nunc, et reddidi eas sex menses facientes sua 25 *σχηματα* omnia conversas in dextram, ut perturbarentur perturbacione in sua completionem, atque etiam reddidi
- 32

15. Cave ne referas ad verbum *σε*, interpretans: haud dicent, quoniam sqq. *cenap̄ zhā amoon* et *cenapaneli eproon*, monstrant, caelestia nomina et perturbare et comminari, infra enim in loco parallelo habes: *cenap̄n laas an amc*. 17. vias conversas (viam conversis P.) 18. eorumque et tres (atque etiam eorum P.) 23. sinistram (add. et in suis tribus angulis, et in suis octo figuris P.) 25. mutavi (add. ea P.) 27. com-

eas sex menses conversas in sinistram facientes facinora
 suorum αποτελεσμάτων, suorumque σχημάτων omnium,
 ut in perturbatione perturbarentur, atque in πλανη πλα-
 νωσιν αρχοντες, qui sunt in αιωσιν, et in sua σφαιρα, et in
 5 suis caelis, et in suis τοποις omnibus, ut ne νοωσι suam
 viam ipsi.

Factum igitur est, Iesu cessante dicere haec verba,
 Philippus sedens scripsit verba omnia, quae Iesus dixit
 — factum igitur est post haec, Philippus progressus
 10 prostravit se, adoravit pedes Iesu dicens: Mi domine,
 σωτερ, da εξουσιαν mihi loquendi coram te et interro-
 gandi te hoc verbum, quod nondum locutus es nobiscum
 de τοποις, in quos ivisti propter tuam διακονιαν. Re-
 spondens σωτηρ misericors dixit Philippo: εξουσια data
 15 tibi proferendi, quod vis, verbi. Respondens vero (δε)
 Philippus dixit Iesu: Mi domine, propter quodnam μυσ-
 τηριον mutasti colligationem αρχοντων, eorumque αιωνων,
 eorumque είμαρμενης, eorumque σφαιρας, eorumque τοπων
 omnium, atque reddidisti eos perturbatos in sua via et
 20 πλανωσι in suo δρομω, — hoc igitur fecisti iis propter
 salutem κοσμου, nec ne?

Respondens autem (δε) Iesus dixit Philippo et μα-
 θηταις omnibus simul: Mutavi eorum viam in salutem
 animarum (ψυχων) omnium: αμην, αμην, dico vobis, nisi
 25 mutassem eorum viam, perdituri essent multitudinem
 animarum (ψυχων), et transegissent multum tempus (χρο-
 νον) haud soluti αρχοντες αιωνων, et αρχοντες είμαρμενης et
 σφαιρας, atque etiam eorum τοποι omnes, eorumque caela
 omnia, eorumque αιωνες omnes, nec non ψυχαι trans-
 30 egissent multum tempus extra hunc locum, atque ces-
 satione (add. tota P.) 4. in sua σφαιρα (in suis σφαιραις P.)
 20. πλανωσι (vel: επλανησαν P.) 29. αιωνες omnes (vel: το-
 πων omnium, eorumque caelorum omnium, eorumque αιω-
 νων omnium P.)

casset absolvi αριθμος ψυχων τελειων, quae referentur in κληρονομιαν alitudinis a μυστηριω, eruntque in θησαυρω luminis. Propter hoc igitur mutavi eorum viam, ut perturbarentur et, ut commoti amitterent vim, quae est in ύλη eorum κοσμου, quam faciunt ψυχην, ut purga-
rentur cito et evcherentur ad hos, qui sunt servandi, ipsi et vis tota, et uti dissolverentur cito hi, qui non sunt servandi.

Factum vero est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Maria, pulchra in sua lo-
eutione, et μακαρια, prostravit se ad pedes Iesu, dixit:
34 Mi domine, ανεχε me, ut loquar coram te, neve irascere mihi, quod procreo molestiam tibi saepe interrogans te. Respondens σωτηρ in misericordia dixit Mariae: dic ver-
bum, quod vis, et ego revelabo id tibi in παρρησια: Re-
spondens vero (δε) Maria dixit Iesu: Mi domine! quo-
modo ψυχαι moratae essent extra hunc locum? aut quonam modo purgabunt eos cito? Respondens vero (δε) Iesus dixit Mariae: ευγε Maria! quaeris καλως in tua
interrogatione bona, et praebes lucem rebus omnibus
diligentia et ακριβεια. Nunc igitur haud celabo quidquam
vos inde ab hac hora, sed (αλλα) revelabo res omnes
vobis industria et in παρρησια. Audi igitur Maria, et percipite vocem vos μαθηται omnes. Antequam divul-
gasseni nuntium αρχουσιν omnibus αιωνων et αρχουσιν
omnibus είμαρμενης et σφαιρας, ligati erant omnes suis
vinculis et suis σφαιραις suisque σφραγισι κατα modum,
quo ligavit eos inde ab initio Ιεϋ, επισκοπος luminis et unusquisque eorum permanebat in sua ταξει atque unus-
quisque ambulabat in suo δρομιω κατα modum, quo
disposuit eos Ιεϋ, επισκοπος luminis. Et quum venisset
tempus αριθμου Melchisedeci, magni παραλημπτορος lumi-

2. a μυστηριω (α μυστηριοις P.) 9. vero (igitur P.) 25. αιωνων et (atque etiam P.) 30. in suo δρομιω (κατα suum δρομον P.)

nis, veniebat in medium *αιωνων* et *αρχοντων* omnium, ligatorum in *σφαιρα* et *είμαρμενη* atque abstulit purum lumen ab *αρχουσιν* omnibus *αιωνων* et ab *αρχουσιν* omnibus *είμαρμενης* et *σφαιρας*. Abstulit enim (*γαρ*) ibi hoc, quod turbavit eos. Et excitavit *σπουδαστην*, qui super eos, ut converteret eorum *κυκλους* cito, et abstulit eorum vim, quae in iis, et halitum eorum oris et lacrimas eorum oculorum atque etiam sudorem eorum *σωματων*. Et Melchisedec, *παραλημπτωρ* lucis, purgavit vires illas, ut portaret eorum lumen in *θησαυρον* luminis, atque eorum cunctorum *ύλην* collegerunt *λειτουργοι* *αρχοντων* omnium, et acceperunt *λειτουργοι* *αρχοντων* omnium *είμαρμενης* et *λειτουργοι* *σφαιρας*, qui infra *αιωνας*, ut inde facerent *ψυχην* hominum, et pecorum, et reptilium, et bestiarum (*θηριων*), et avium, atque mitterent in *κοσμον* hominum. Atque etiam *παραλημπτορες* solis et *παραλημπτορες* lunae, quum adspexissent caelum, ut viderent *σχηματα* viarum *αιωνων* et *σχηματα* *είμαρμενης* et *σφαιρας* et abstulisse eum vim luminis ab istis, et pararunt se *παραλημπτορες* solis, ut dimitterent illud, usque dum darent *παραλημπτορσι* Melchisedeci. Purum lumen eorumque *ύλικην* faecem tulerunt in *σφαιραν*, quae est infra *αιωνας*, ut facerent (inde) *ψυχην* hominum, atque etiam ut facerent (inde) reptilia et pecora et bestias (*θηρια*) et aves *κατα* *κυκλον* *αρχοντων* *σφαιρας* illius et *κατα* *σχηματα* omnia illorum conversionis, et ut deicerent ea in *κοσμον* hominum, et ut fierent *ψυχαι* in *τοπω* illo *κατα* modum,

7. oris et (atque etiam P.) 10. eorum (vel: earum P.) 14. *ψυχην* (*ψυχας* P.) 19. abstulisse eum (vel: abstulissent s. abstulerunt cf. nota textui h. l. subiecta. At si lectionem Codicis tuemur: abstulisset sc. Melchisedek. cf. l. 1 sq. P.) 20. dimitterent (vel: deponerent P.) 21. Purum lumen (vel potius: Melchisedeci, purgatoris luminis P.) 23. *ψυχην* (*ψυχας* P.) 26. illorum conversionis (conversionis eius scil.

quem iam dixi vobis. Haec igitur perficiebant perseve-
 rantes, antequam eorum vis diminueretur in iis et debi-
 litaretur et *ατονησωσιν* et fierent impotentes. Factum igi-
 tur est, quum fierent impotentes et vis sua cessaret in
 iis, et ut fierent debiles in sua vi, et ut cessaret lumen, 5
 quod est in eorum *τοπω*, et ut regnum suum dissolve-
 retur atque universum eveheretur cito — factum igitur
 est, quum cognosset haec pro tempore, et quum factus
 esset *αριθμος ψηφου* Melchisedeci, *παραλημπτορος*, veniebat
 iterum, ut intraret in medium *αρχοντων αιωνων* omnium 10
 et in medium *αρχοντων* omnium *ειμαρμενης* atque *σφαιρας*
 et turbavit eos ad remittendos eorum *κυκλους* cele-
 riter, — et illico *θλιβουσι*, ut eicerent vim ex se, ex
 37 halitu sui oris, et ex lacrimis suorum oculorum et ex
 sudore suorum *σωματων*. Et purgavit ea Melchisedec 15
παραλημπτωρ luminis *κατα* modum, quem fecit perseve-
 rans, et ferebat eorum lumen in *θησαυρον* luminis, et
ύλην faecis (aut erroris) eorum *αρχοντες* omnes *αιωνων* et
αρχοντες *ειμαρμενης* et *σφαιρας* circumdedere, ut devora-
 rent eam, et laud siverunt ire, ut fierent *ψυχαι* in 20
κοσμω; devorarunt igitur illorum *ύλην*, ut ne fierent im-
 potentes, (se. *μη*) *ατονωσιν*, atque vis sua cessaret in iis
 et regnum suum dissolveretur; sed devorarunt eam, ut
 ne dissolverentur, sed (*αλλα*) morarentur, ut facerent
 longum tempus (i. e. moram) huic perfectioni *αριθμου* 25
ψυχων τελειων, quae erunt in *θησαυρω* luminis. Factum
 igitur est, quum *αρχοντες αιωνων* et *ειμαρμενης* et *σφαιρας*
 perseverarent facientes hunc *τυπον*, convertentes semet,
 edentes faecem (aut errorem) suae *ύλης*, laud sinentes
 fieri *ψυχην* in *κοσμω* hominum, ut diutius essent reges 30
 (aut regnarent), et ut essent longum tempus extra hunc

σφαιρας P.) 3. et fierent (aut P.) 4. cessaret (rectius:
 inciperet — *αρχι* i. e. *ηρξατο* — cessare P.) 5. cessaret
 (add. ipsorum P.)

locum vires, quae sunt vires ex ipsis, quae caedem sunt ψυχαι. Haec igitur perseverarunt facientes κυκλοις duobus permanentes.

Factum igitur est, quum venissem adscensurus in
 5 διακονιαν, propter quam vocatus sum per κελευσιν primi 38
 μυστηριου, adscendi in medium τυραννων των αρχοντων duo-
 decim αιωνων, in eo ενδυματι induto mihi, factus lumen
 quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi.
 Factum igitur est, quum viderent magnum lumen, quod
 10 est mihi, τυραννοι illi, magnus Adamus, τυραννος, et τυ-
 ραννοι omnes duodecim αιωνων, ηρξαντο omnes πολεμειν cum
 lumine mei ενδυματος, volentes κατεχειν illud apud se,
 ut morarentur rursus in suo regno. Haec igitur facie-
 bant nescientes, quocum πολεμουσιν. Quum igitur essent
 15 ατακτουντες πολεμησαντες cum lumine, τότε ego κατα κε-
 λευσιν primi μυστηριου commutans vias et δρομους suorum
 αιωνων, et vias suae είμαρμενης suaeque σφαιρας, reddidi
 eos sex menses intuentes in tres angulos sinistros et in
 quatuor angulos, et in ea, quae sunt in conspectu (i. e.
 20 e regione) illorum, et in octo sua σχηματα κατα ipsum
 modum, quo erant ab initio. Eorum conversionem δε,
 aut eorum intuitum mutavi in aliam ταξιν, et reddidi
 eos etiam sex menses intuentes in facinora suorum απο-
 τελεσματων in suis quatuor angulis dextris et in suis
 25 tribus angulis, nec non iis, quae sunt e regione illorum,
 et in suis octo σχημασιν, et perturbavi eos in magna
 perturbatione, et feci eos πλαναν in πλανη αρχοντας αιω-
 νων atque αρχοντας omnes είμαρμενης et σφαιρας, et per-
 turbavi eos maxime, et haud potuerunt igitur inde ab
 30 hac hora converti ad faciem (aut errorem) suae υλης,
 ut devorarent eam, nimirum ut sui τοποι diutius perse-

39

1. ex ipsis (in ipsis P.) 7. ενδυματι (add. lucis P.)
 23. etiam sex (alios sex P.) 24. in suis (in textu non le-
 gitur „suis” P.)

verarent atque ut magnum tempus regnarent. Sed (αλλα) quum abstulissem tertiam partem virium illorum, mutavi eorum σφαιρας, ut aliquod tempus intuerentur in sinistra atque etiam aliquod tempus intuerentur in dextra. Mutavi eorum viam totam, eorumque δρομον totum, et feci festinantem viam δρομου illorum, ut purgarentur celeriter et eveherentur celeriter. Et abbreviavi eorum κυκλους et reddidi levem eorum viam. Et festinarunt valde et sunt incitati in sua via, neque potuerunt inde ab hac hora devorare ύλην faecis puri luminis sui. Et abbreviavi eorum tempora eorumque χρονους, ut perficeretur cito αριθμος τελειος ψυχων, quae suscipient μυστηριον, quae erunt in θησαυρω luminis. Nisi igitur mutassem eorum δρομους et ni abbreviassem eorum χρονους, non sivissent ullam ψυχην venire in κοσμον propter 15 40 ύλην suae faecis, quam devorarunt, atque perditurae essent multitudinem ψυχων. Propter hoc igitur dixi vobis tempore: Abbreviavi tempora propter meos electos. Alioquin nulla ψυχη potuisset servari. Abbreviavi δε tempora et χρονους propter αριθμον τελειον ψυχων, quae suscipient μυστηριον, quae eadem sunt electi, et, ni abbreviassem eorum χρονους, nulla ψυχη ύλικη potuisset servari, sed (αλλα) fuissent αναλικομεναι in igne, qui est in σαρκι αρχοντων: hic igitur est sermo, quem tu interrogasti me in ακριβεια. 25

Factum δε est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, prosternentes omnes se simul adoraverunt eum atque dixerunt ei: Nos μακαριοι παρα hominibus cunctis, revelante te nobis haec magna magnitudinis. 30

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Audite, audite de rebus, quae evenerunt mihi in αρ-

8. Et (atque igitur P.) 18. cf. Ev. Matth. 24, 22. Marc. 13, 20. 22. potuisset servari (vel potius: servaretur P.)

χουσι duodecim αἰωνων, et in eorum αρχουσιν omnibus,
 eorumque dominis, eorumque ἐξουσιας, eorumque ἀγγε-
 λοις, eorumque ἀρχαγγέλους. Quum vidissent igitur εν-
 δυμα lucidum, quod super me, isti et eorum χωρισσυν-
 5 ζυγοι [unus quisque eorum vidit μυστηριον sui nominis,
 quod est in meo ενδυματι lucido, induto mihi] proster-
 nentes se omnes simul adoraverunt ενδυμα lucidum, quod
 super me, et exclamarunt omnes simul dicentes: πως
 dominus universi mutavit nos haud scientes, atque ὅμ-
 10 νεσαν omnes simul interno internorum, atque eorum
 τριδυναμεις omnes, eorumque magni προπατορες, eorumque
 ἀγγειητοι, eorumque αυτογενεις, eorumque ευγεννητοι, eo-
 runque dii, eorumque σπινθηρες, eorumque φωστηρες;
 ἀπαξ ἀπλως et eorum magni omnes. Viderunt τυραννους
 15 suoruni τοπων, deminuta vi in iis, versantes in debilitate,
 et fuerunt ipsi quoque in magno timore, immenso. Et
 εθεωρουν μυστηριον sui nominis in meo ενδυματι, et perge-
 bant venire, ut adorarent μυστηριον sui nominis in meo
 ενδυματι, neque potuerunt propter magnum lumen, quod
 20 erat mecum. Sed (ἀλλὰ) adorarunt remoti a me pau-
 lulum. Adorarunt δε lumen mei ενδυματος, et exclama-
 runt omnes simul ὁμνευοντες interno internorum.

Factum igitur est, quum haec evenissent τυραννοις,
 qui sunt in αρχουσι, despondentes animo cuncti decide-
 25 runt in suos αιωνας et facti sunt sicut mundi incolae
 mortui, nullo halitu (sc. versante) in iis, eodem modo
 rursus, quo fuerunt (Copt. quem fecerunt) hora, qua 42
 abstuli suam vim ab iis. Factum igitur est post haec,
 quum venissem ex αιωσιν illis, unus quisque horum
 30 omnium, qui sunt in duodecim αιωσιν, illigati sunt om-
 nes in suas ταξεις, et perfecerunt facinora κατα modum,
 quo disposui eos, ut transigerent sex menses conversi

12. ευγεννητοι (γεννητοι P.) 15. suoruni τοπων (vel potius:
 sui τοπου P.) 31. facinora (add. sua P.)

in sinistram facientes sua facinora in suis quatuor angulis, et in tribus suis angulis, et in his, quae sunt e regione illis; atque rursus ut transigerent alios sex menses intuentes in dextram, et in suos tres angulos, et suos quatuor angulos, et in haec, quae e regione illorum. 5
Hic igitur est modus, quo ambulabunt hi, qui sunt in εἰμαρμενῇ et σφαίρα.

Factum igitur est post haec veni in altitudinem ad καταπετασματα decimi tertii αἰωνος. Factum igitur est, quum venissem ad sua καταπετασματα, contracta sola 10 ipsa, aperta sunt mihi. Ingressus ad decimum tertium αἰωνων inveni πιστιν σοφίαν infra decimum tertium αἰωνα, solam eam, nullo illorum versante apud eam. Sedebat δὲ in loco illo λυπούσα et lugens, quod haud duxerunt eam ad decimum tertium αἰωνα, suum locum in altitu- 15 dine. Atque etiam ἐλυπεί propter aerumnas, quas fecit ei αὐθαδής, qui unus est e tribus τριδυναμοῖς, horum δὲ si locutus fuerim vobiscum de emanatione, dicam 43 vobis μυστήριον, πῶς hi facti sint. Factum igitur est, quum videret me πιστις σοφία, factum lumen quam ma- 20 xime, nullus modus lumini, quod erat mihi, fuit in magna perturbatione, atque intuita in lumen meum ἐνδυ- ματος vidit μυστήριον sui nominis in meo ἐνδυμάτι, atque etiam splendorem totum sui μυστηρίου, quoniam fuerat ab initio in τοπῷ altitudinis, in decimo tertio αἰωνι. Sed 25 ὕμνευε luci, quae in altitudine, quam vidit in καταπε- τασματι θησαυρου lucis. Factum igitur est, quum per- maneret ὕμνευουσα luci, quae in altitudine, ἀρχόντες om- nes adspexerunt eorum magnis duobus τριδυναμοῖς et eius αορατῷ, coniuncto cum illa, et viginti duobus προβολαῖς 30 αορατοῖς, ἐπεὶ δὲ πιστις σοφία eiusque συνζυγος, istae atque aliae viginti duae προβολαὶ reddiderunt viginti quatuor

9. αἰωνος (αἰωνων P.) 26. vidit (viderat? P.) 30. et viginti (add. aliis P.)

προβολας, quas προεβαλε magnus προπατωρ αορατος, iste et magni duo τριδυναμοι.

Faetum igitur est, quum Iesus dixisset haec suis μαθηταις, progressa Mariham dixit: Mi domine! audiui
 5 te hoc tempore dieentem, πιστιν σοφian quoque esse in
 viginti quatuor προβολαις. Et πως non erat in eorum loco
 (τοπω)? αλλα dixisti: „Inveni eam infra decimum tertium 44
 αιωνα.” Respondens Iesus dixit suis μαθηταις: Factum
 est, quum esset πιστις σοφια in decimo tertio αιωνων, in
 10 τοπω suarum sororum omnium, αορατων, quae ipsae sunt
 viginti quatuor προβολαι magni αορατου — faetum igitur
 est iussu primi μυστηριου, intuita in altitudinem πιστις
 σοφια vidit lumen καταπετασματος θησαυρου lucis. Et
 επεθυμησεν ire in τοπον illum. Et haud potuit venire in
 15 τοπον illum. Destitit δε facere μυστηριον decimi tertii αιω-
 νος. Αλλα υμνευε luci altitudinis, quam vidit in lumine
 καταπετασματος θησαυρου lucis. Factum igitur est, quum
 caneret υμνους τοπω altitudinis, αρχοντες omnes, qui sunt
 in duodecim αιωσιν, odio habuerunt eam, hi, qui in parte
 20 inferiori, propterea quod cessavit in suis μυστηριαις, et
 quoniam voluit ire in altitudinem, ut esset supra eos.
 Propter hoc igitur irati sunt ei et odio eam habuere.
 Atque magnus τριδυναμις αυθαδης, qui tertius est τριδυνα-
 μος et versatur in decimo tertio αιωνι, hic qui fuit in-
 25 obediens haud προβαλλων omnem puritatem suae vis,
 quae in eo, neque (ουδε) exhibens purum lumen tem-
 pore, quo αρχοντες dederunt suam puritatem, volens esse
 dominus supra decimum tertium αιωνα totum, et qui 45
 sunt infra eum, — factum igitur est, quum αρχοντες
 30 duodecim αιωνων irati essent πιστει σοφια, quae est supra

5. esse in (vel potius: unam quoque esse e P.) 20. cessavit in suis mysteriis (vel potius: reliquit eorum mysteria P.) 21. super eos (add. omnes P.) 26. lumen (vel potius: puritatem sui luminis P.)

illos, odio habuerunt eam maxime, et magnus *τριδυναμικος* *αυθαδης*, de quo nunc iam dixi vobis, secutus est quoque *αρχοντας* duodecim *αιωνων*, atque iratus est quoque *πιστει σοφια* et odio eam habuit maxime, quoniam constituit ire in lumen, quod est supra eum, et *πρεβαλεν* ex se 5 magnam vim facie leonis, et ex sua *υλη*, quae in eo, *πρεβαλεν* aliam multitudinem *πρεβιλων υλικων*, vehementium maxime, et misit eas in *τοπους* infernos, ad *μερη χαους*, ut insidiarentur *πιστει σοφια* ibi, et auferrent eius vim, quae in ea, propterea quod constituit ire in altitudinem, quae est supra eos omnes, et quoniam cessavit quoque facere suum *μυστηριον*, et (*αλλα*) perseveravit lugere, quaerens lumen, quod vidit; et odio habuerunt eam *αρχοντες*, qui stant aut qui manent in *μυστηριω*, quod faciunt, atque etiam odio habuerunt eam *φυλακες* 15 omnes, qui apud *πυλην αιωνων*. Factum est igitur post haec e statuto primi statuti, magnus *αυθατης τριδυναμος*, qui unus est e tribus *τριδυναμικος*, *εδωκε σοφιαν* in decimo tertio *αιωνι*, ut adspiceret *μερη* inferna, ut videret suam *δυναμιν* lucis in loco illo, quae est facie leonis, 20 et ut *επιθυμησῃ* eam, ut veniret in locum (*τοπον*) illum, ut auferrent eius lucem, quae in ea. Factum igitur est post haec, vidit desuper, conspexit eius vim luminis in *μερεσιν* infernis, et nesciebat pertinere ad *τριδυναμον αυθαδη*, *αλλα* opinata est, illud esse e lumine, quod viderit ab 25 initio in altitudine, quod est e *καταπετασματι θησαυρου* lucis, et cogitavit apud se: Veniam in *τοπον* illum *χωρις* meae *συνζυγου*, ut sumam lumen, quod procrearunt mihi *αιωνες* lucis, ut queam venire ad lumen luminum, hoc quod in altitudine altitudinum. Haec igitur cogitans 30 exiit e suo *τοπω* decimi tertii *αιωνος*, et adscendit ad duo-

12. suum (eorum P.) 17. *αυθατης* (ut infra pag. seq. P.) 31. adscendit (ivit P.)

decim *αιωνας*. *Εδιωκον* eam *αρχοντες αιωνων* et irati sunt
 ei, quoniam opinata est, invenire in magnitudinem.
 Egressa δὲ e duodecim *αιωσι*, venit in *τοπους χαους*. Et
 accessit ad vim luminis cum facie leonis, ut devoraret
 5 eam. Circumdederunt δὲ eam *προβολαι* omnes *ύλικαι* 47
αυθατους. Et magna vis luminis cum facie leonis devo-
 ravit *δυναμεις* luminis in *σοφια*, et purgavit eius lumen,
 quod devoravit, et eius *ύλην*. Proiecerunt eam in chaos.
 Fuit *αρχων* cum facie leonis in chao, cuius dimidia pars
 10 est flamma, et cuius altera pars dimidia est caligo, qui
 est Ialdabaôth, quem dixi vobis multis vicibus. Hæc
 igitur quum facta essent, debilitata est *σοφια* quam ma-
 xime. Atque etiam incepit vis luminis cum facie leonis
 auferre vires omnes luminis in *σοφια*. Atque vires om-
 15 nes *ύλικαι αυθαδους* circumdederunt *σοφian* simul, afflixerunt eam. Exclamans maximopere *πιστις σοφια* clamavit
 ad lumen luminum, quod vidit ab initio, *πιστευουσα* ei,
 et dixit hanc *μετανοιαν* dicens hoc modo: „lumen lumi-
 num, cui *επιστευσα* inde ab initio, audi igitur nunc, lumen,
 20 meam *μετανοιαν*. Serva me, lumen, quod cogitationes malæ
 venerunt in me. Intuit sum, o lumen, in *μερη* inferna. Vidi
 lumen in illo loco cogitans: me venturam esse in *τεπον* il- 48
 lum, ut sumam lumen illud. Et progressa versor in cali-
 gine, quæ in chao inferno. Nec potui evolare, venire in
 25 meum *τεπον*, propterea affligor in *προβολαις* omnibus *αυθα-*
δους, et vis eum facie leonis abstulit meum lumen, quod in
 me. Et exclamavi ad *βοηθειαν*, neque mea vox adscendit
 in caligine. Et adspexi in altitudinem, ut *βοηθηση* mihi
 lumen, cui credidi. Et quum adspexissem in altitudinem,

1. duodecim *αιωνας* (vel potius: duodecimum *αιωνα*. Sed legendum fortasse in textu *πμῆτεποους* „duodecim” pro *πμεζ μῆτεποους* „duodecimum” P. 1. *Εδιωκον* (*Εδιωξαν* P.) 2. in (deleatur: in P.) 13. vis (add. illa P.) 25. propterea affligor (propterea quod affligor vel afflicto, oppressus sum P.)

vidi *αρχοντας* omnes *αιωνων* multorum. Et intuiti in me laetantur de me haud patrante quidquam iis mali. *Αλλα* odio me habebant sine causa. Et quum viderent *αρχοντας αιωνων* laetantes de me *προβολαι αυθαδους*, intellexerunt, non mihi allaturos esse *βοηθειαν αρχοντας αιωνων*, 5 atque confisae sunt *προβολαι* illae, quae affligebant me in iniustitia. Atque lumen, quod haud accepi ego ab illis, abstulerunt a me. Nunc igitur, lumen *αληθειας*, scis, me fecisse haec in mea simplicitate opinantem, pertinere ad te lumen cum facie leonis. Et peccatum, quod 10 commisi, manifestum est coram te. Ne fac, me amplius indigere, domine, quoniam credidi tuo lumini inde ab initio. Domine, lumen virium, ne fac me amplius indigere meo lumine. Nam propter tuam *αφορμην* tuumque lumen versor in hac afflictione. Et pudor obtexit 15 me. Et propter causam tui luminis sum peregrinus meis fratribus *αορατοις* atque etiam *προβολαις* magnis *Βαρβηλω*. Haec mihi acciderunt, o lumen, quod aemulata sum tuo habitaculo. Et venit in me ira *αυθαδους*, qui non audivit tuam *κελευσιν*, ul *προβαλη* e *προβολη* suam vim, prop- 20 terea quod fui in eius *αιωνι* haud faciens eius *μυστηριον*. Et irridebant mihi *αρχοντες* omnes *αιωνων*. Et sum in illo *τοπω* lugens, quaerens tuum lumen, quod vidi in altitudine. Et quaerebant me *φυλακες πυλης αιωνων* et *εσκοπτον* me omnes, qui capiunt eorum *μυστηριον*. Ego *δε* 25 intuebar in altitudinem, sursum in te, lumen, atque credidi tibi. Nunc igitur, lumen luminum, affligere in caligine chaon. Si vis igitur venire ad servandum me, magna est tua misericordia; audi me in veritate, et serves me. Libera me e *ύλη* huius caliginis, ut ne immergar in ea, 30

3. habebant (habent P) 22. Et sum (vel: „Et fui” P.)
 23. *πυλης* (*πυλων των* P.) 23. tuum (non legitur „tuum” in
 textu P.) 25. qui capiunt eorum (qui tuentur suum P.) 27.
 affligere (affligor P.)

ut liberer a *προβολαις αυθαδους* dei, quae affligunt me,
nec non ab earum malis, ne haec ealigo devorato me,
neve haec vis eum facie leonis. Ne devorato meam vim
5 me, lumen, quod bona tua misericordia, et intueri me
κατα copiam misericordiae tui luminis. Ne averte tuam
faciem a me, nam crucior admodum. Festina, audi me,
et serves meam vim. Serva me propter *αρχοντας*, qui
oderunt me; nam tu scis afflictionem meam et erucia-
10 tum meum et fractam meam vim, quam abstulerunt a
me. Sunt coram te, qui plantarunt me in haec mala
omnia. *Χρω* iis *κατα* voluntatem tuam. Vis mea pro-
spicit e medio *χαους* atque e medio tenebrarum. Ex-
spectavi meam *συνζυγον*, ut veniens pugnaret pro me,
15 et haud venit. Atque exspectaveram, ut veniens daret
mihi robur, et haud reperi eam. Et quum quaererem
lucem, dederunt mihi caliginem; et cum quaererem meam
vim, dederunt mihi *ύλην*. Nunc igitur, lumen luminum,
caliginem et *ύλην* duxerunt super me *προβολαι αυθαδους*.
20 Sinto iis insidiae et involvunt eos; et retribuas iis, et
σκανδαλιζωσιν, ne veniant in *τοπον* sui *αυθαδους*. Manento
in tenebris, ne videant lucem. Contemplantur *χαος* omni
tempore, neve intuentor in altitudinem. Addue in eas
suam vindictam, et apprehendito eas tuum iudicium. Ne
25 veniunt in suum locum (*τοπον*) inde ab hac hora ad
suum *αυθαδη* deum. Ne *προβολαι* eius veniunt in suos
τοπους, nam *ασεβης* et *αυθατης* earum deus; et opinatus
est, se fecisse haec mala ex semet, haud sciens, nisi hu-
miliata essem *κατα* tuum statutum, se haud valiturum
30 fuisse in me; *αλλα*, quum humiliasses me per tuum
statutum, *εδιωξαν* me magis, et suae *προβολαι* addiderunt
dolores super meam humilitatem, et abstulerunt vim lu-

13. *χαους* (*χαων* P.) 27. *τοπους* (add. inde ab hac hora P.)

minis mihi, atque iterum incepere adversari, afflixerunt me valde, ut auferrent lucem omnem, quae in me. Propter haec, in quibus plantarunt me, ne adscendunto in decimum tertium *αιωνα, τοπιν δικαιοσυνης*. Neve adnumerantor in *κληρον* horum, qui purgant se et suum 5 lumen, neve adnumerantor ad hos, qui *μετανοησουσι* cito, ut accipiant *μυστηριον* cito in lumine, propterea quod abstulerunt meum lumen mihi; et mea vis incepit deficere in me, atque indigui meo lumine. Nunc igitur lumen, quod in te, est mecum, *υμνευω* tuum nomen in 10 gloria; et meus *υμνες*, lumen, placeto tibi sicut *μυστηριον* praeclarum, quod pertingit ad *πυλας* luminis, hoc, quod dicent *μετανοησαντες*, atque purgabunt eius lumen. Nunc 52 igitur *υλαι* omnes gaudento. Quaerite vos omnes lumen. Vivet vis vestrae animae quae in vobis, quod lumen 15 *αυλας*, neque sinet ullas *υλας*, quas haud purgavit. *ψυχαι* et *υλαι* praedicanto dominum, *αιωνες* omnes, atque *υλαι*, eorumque omnia, quae in iis; quod deus liberabit eorum *ψυχην* ex *υλη* omni; et parabunt *πολιν* in lumine. Et *ψυχαι* omnes, quas liberabit, habitabunt 20 in *πολει* illa, ut *κληρονομησωσιν* eam. Et *ψυχαι* horum, qui suseipient *μυστηριον*, erit in *τοπω* illo. Et qui suseepere *μυστηριον* in eius nomine, erunt in ea."

Factum igitur est, quum Iesus protulisset haec verba suis *μαθηταις*, dixit iis: hic est *υμνος*, quem dixit *πιστις* 25 *σοφια* in sua prima *μετανοια μετανοουσα* propter sua peccata, et dicens res omnes, quae factae sunt sibi. Nunc igitur, cui sunt aures ad audiendum, audito. Progressa rursus Maria dixit: mi domine! sunt aures meo incolae lucis, atque audio in mea vi luminis, atque *νηφει* mihi 30

8. incepit (*ηρξατο*. In textu legitur *αρχει* pro *αρχει* P.) 10. Inter „in te” et „est” (add. quod P.) 18. omnia (vel, ut b. S. antea verterat: „*αιωνων* omnium, atque *υλων*, omniumque quae in iis P.) 21. *ψυχαι* (*ψυχη* P.)

tuum πνευμα, quod mecum. Audi igitur, loquar de με-
 τανεια, quam dixit πιστις σοφια dicens suum peccatum,
 et quae facta sunt ei omnia, quae tua vis luminis επρο-
 φητευστε de ea tempore (sc. illo) per Davidem, προφητην,
 5 in sexagesimo octavo Psalmo (ψαλμω): „Deus serva me,
 nam aquae venerunt intra usque ad meam ψυχην. In-
 fixus sum aut immersus in coenum abyssi, neque erat
 mihi vis. Veni in profunda θαλασσης; procella devoravit
 me. Dolui clamans, guttur meum abiit; oculi mei de-
 10 fecerunt, ponente me cor meum in deo. Plures sunt
 quam capilli mei capitis hi, qui oderunt me sine causa.
 Invaluerunt mei hostes διωκοντες me iniuria. Quae haud
 rapui iis, petierunt a me. Deus, tu novisti meam in-
 sipientiam, et mea peccata haud celata sunt te. Ne af-
 15 ficiunto pudore propter me υπομενοντες te, domine, deus
 Israelis, deus virium propter te sustinui irrisionem; pu-
 dor obtexit meam faciem. Factus sum peregrinus meis
 fratribus, peregrinus filiis meae matris; quod fervor tui
 devoravit me. Ludibria irridentium mihi ceciderunt in
 20 me. Flexi meam ψυχην in νηστεια, facta mihi est in ir-
 risionem. Indui saccum, factus sum iis παραβολη; su-
 stulerunt vocem suam (scil. cavillantes) in me sedentes
 in πυλαις, et εψαλλον in me bibentes vinum. Ego δε
 precabar in mea ψυχη sursum ad te, domine; tempus
 25 tuae voluntatis est deus. In copia misericordiae tuae
 audi in meam salutem in veritate, libera me ab hoc
 luto, nam infixus sum in eo. Liberabor ab his, qui
 oderunt me, et a profunditate aquarum. Ne procella
 aquae devorato me; ne abyssus devorato me; ne puteus
 30 teneto os suum in me. Audi me, domine, si χρηστον

15. domine (add. domine virium, ne pudore afficiantur
 propter me quaerentes te, domine P.) 18. fervor tui (zelus
 domus tuae P.) 19. mihi (tibi P.) 27. nam infixus sum in
 eo (ne infigar in eo P.) 29. aquae devorato (submergito P.)

est tua misericordia; *κατα* copiam tuae misericordiae intueri in me; ne averte faciem tuam a tuo servo, quod *θλιβομαι*. Audi me cito. Pone cor tuum (i. e. attende) in meam *ψυχην*, ut redimas eam. Serva me propter meos inimicos. Tu *γάρ* novisti meam irrisiōnem et meum 5 pudorem et meam afflictationem. *Θλιβοντες* me omnes eorum te; cor meum exspectat irrisiōnem et *ταλαιπωριαν*. Expectavi (pr. oculos intendi) *λυπουμενον* mecum, haud inveni eum, et consolantem me, haud reperi eum. Dederunt amarum in meum cibum; potionarunt me aceto 10 in mea siti. Eorum *τραπέζα* esto coram iis insidiae et laqueus atque retributio, atque *σκανδαλον*. Flectas eorum dorsum omni tempore. Funde super eos tuam *οργην*, atque ira tuae *οργης* prehendo eos. Fiat eorum habitaculum desertum, ne sit incola in eorum habitaculis; nam 15 quem *επαταξας*, *εδιωκον*. Addiderunt super dolorem suam amaritudinem, addiderunt *ανομιαν* super suas *ανομιας*.

55 Neve intranto in tuam *δικαιοσυνην*. Exslinguuntor e libro viventium, neve inscribuntor eum *δικαιοις*. Ego pauper, faciens (patiens) quoque dolorem; salus tuae faciei suscepit me ad se. Praedicabo nomen dei in *ωδη*, et exaltabo eum in praedicatione. Placebit deo magis quam iuvenca, proiciens cornu et ungulas. Vidento pauperes, ut *ευφρανθωσι*. Quaerite deum, vestrae *ψυχαι* vivent, quod deus audivit pauperes, neque contempsit datos in 20 vinculum aeneum. Caela et terra praedicanto dominum, *θαλασσα*, et quae in ea omnia; quod deus servabit Sionem, et aedificabuntur *πολεις* Iudaeae, ut habitent ibi, ut *κληρονομησωσιν* eam. *Σπερμα* eius servorum tenebit eam, et diligentes eius nomen habitabunt in ea.” 30

7. exspectat (vel: exspectavit P.) 20. tuae faciei (add. deus est, quae s. qui P.) 27. Sionem (in Sione: sed sec. lect. var. cf. nota textui h. l. subiecta — Sionem P.)

Factum igitur est, quum Mariham finisset dicere haec verba Iesu in mediis eius μαθηταις, dixit ei: mi domine, haec est solutio μυστηρίου μετανοίας πίστεως σοφίας. Factum igitur est, quum Iesus audisset Mariham dicentem haec verba, dixit ei: ευγε Mariham, μακαρια es πληρωμα aut πανμακαριος πληρωματος, quam μακαρίζουσιν in γενεα omni. Pergens adhuc Iesus in sermone, dixit: Continuans adhuc πίστις σοφία, ύμνευε secundam μετανοίαν dicens hoc modo: „Lumen luminum, επιστευσα tibi, ne
 10 sine me in ealigine usque ad finem mei temporis. Βοηθει mihi et serves me in tuis μυστηριοις. Inclina tuam aurem mihi et serves me. Vis tui luminis servato me et tollat me ad αιωνας altos; nam tu es servaturus me et sumturus in altitudinem tuorum αιωνων. Libera me,
 15 lumen, ab hac vi cum facie leonis et a προβολαις αυθαδους deorum; nam tuo lumini, lumen, επιστευσα et credidi revera tuo lumini inde ab initio, et επιστευσα ei inde ab hora, qua προεβαλε me, atque tu ipse fecisti eos προβαλειν me. Et ego quoque επιστευσα tuo lumini
 20 inde ab initio, et quum επιστευσα tibi, irridebant mihi αρχοντες αιωνων dicentes: Intermisit suum μυστηριον. Tu servaturus es me, atque tu es meus σωτηρ, et tu es meum μυστηριον, lumen. Os meum impletum est gloria, ut dicam μυστηριον tuae magnitudinis omni tempore. Nunc
 25 igitur, lumen, ne sine me in ehao ad finem mei temporis totius. Ne relinque me, lumen; nam abstulere totam meam vim luminis mihi atque circumdedere me προβολαι omnes αυθαδους. Voluerunt auferre totum meum lumen mihi penitus, et invigilabant meam vim dicentes sibi invicem simul, lumen dereliquisse me. Prehendite eam,
 30 ut auferamus totum lumen, quod in ea. Propter hoc

56

57

2. eius (deleatur „eius” P.) 10. sine (vel: pone P.)
 13. tollat (tollas P.) 25. siue (vel: pone P.) 29. „meae vi”
 pro „meam vim” P.

igitur, ne abstine te a me; verte te, lumen, ut liberes me ab immisericordibus. Cadunto et sunt impotentes hi, qui volunt auferre meam vim. Involvuntor in caligine et sunt in impotentia, qui volunt auferre meam vim luminis mihi." Haec igitur est secunda μετανοια, 5 quam dixit πιστις σοφια ὑμνεουσα sursum ad lumen.

Factum igitur est, quum Iesus finisset dicere haec verba suis μαθηταις, dixit: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Prosiliens Petrus dixit Iesu: mi domine, non ανεξορμεν hanc feminam sumentem locum nobis, neque si- 10 nentem unumquemque nostrum loqui; αλλα loquitur multis vieibus. Respondens Iesus dixit suis μαθηταις: in quo vis sui πνευματος ebulliet, ut νοησῃ hoc, quod dico, progreditor, ut loquatur; πλην igitur tu, Petre, video 58 tuam vim in te νοουσαν solutionem μυστηριου μετανοιας, 15 quam dixit πιστις σοφια. Nunc igitur tu, Petre, dic νοημα eius μετανοιας in mediis tuis fratribus. Respondens δε Petrus dixit Iesu: mi domine, audi! Dicam νοημα eius μετανοιας, quam επροφητευσε de ea tua vis tempore (sc. illo) per Davidem, προφητην, dicens eius μετανοιαν in sep- 20 tuagesimo Psalmo: „deus, mi deus, credidi tibi; ne fae, afficiar pudore usque ad acternum. Serva me in tua δικαιοσυνη, et libera me. Inclina tuam aurem mihi, ut serves me. Esto mihi deus fortis, atque locus firmatus ad servandum me; quod tu es meum firmamentum et 25 meus locus refugii. Mi deus, serva me a manu peccatoris, et a manu παρανομου et ασεβους; quod tu, domine, es mea ὑπομονη, domine, tu mea ελπις inde a mea infantia. Fulsi me in te inde ab initio, quo eduxisti me e mea matre. Est mea recordatio in te omni tempore. 30

59 Fui modo insanorum turbis. Tu meus Βοηθος, et meum firmamentum; tu meus σωτηρ, domine. Meum os reple-

1. igitur (add. lumen P.) 11. unumquemque (quemquam P.)

tum est laude, ut praedicem gloriam tuae magnitudinis totum diem. Ne repudia me tempore meae senectutis. Quum mea ψυχη deficiat, ne relinque me; nam mei inimici dixere mala mihi, et observantes meam ψυχην
 5 cepcrunt consilium contra meam ψυχην dicentes simul: deus reliquit eum; currite, utprehendatis eum, quod nemo eum servabit. Deus, da eor (i.e. attende) in meam βοηθειαν. Afficiuntor pudore, ut deficiant διαβαλλοντες meam ψυχην. Involvuntor pudore et afflictatione quae-
 10 rentes mala mihi." Haec est solutio secundae μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια. Respondens σωτηρ dixit Petro: καλως Petre, haec est solutio eius μετανοιας. Estis vos μακαριοι παρα hominibus omnibus, qui in terra; quod revelavi vobis haec μυστηρια. Αμην, αμην, dico vobis,
 15 me absoluturum esse vos πληρωματι omni inde a 60 μυστηριοις externi usque ad μυστηρια interni, atque me impleturum esse vos πνευματι; nam vocabunt vos πνευματικους perfectos πληρωματι omni. Et αμην, αμην, dico vobis, me daturum esse vobis μυστηρια omnia τοπων
 20 omnium mei patris, atque omnium τοπων primi μυστηριου, ut, quod receperitis in terra, adsumatur in lumen altitudinis, et quod reieceritis in terra, reiiciatur in regno patris mei qui in caelis; πλην igitur audite et accipite vocem (i. e. percipite) μετανοιων omnium, quae dixit πιστις
 25 σοφια. Pergens adhuc dixit tertiam μετανοιαν dicens: „Lumen virium attende et serves me. Indigento atque sunt in caligine, qui volunt auferre meum lumen mihi. Convertuntor in χαος et afficiuntor pudore, qui volunt auferre meam vim. Convertunto in tenebras cito, qui affligunt
 30 me dicentes: dominamur in eam. Gaudento et laentur omnes quaerentes lumen et dicunto omni tempore: exaltator μυστηριων horum qui volunt tuum μυστηριον. Me

16. externi (interni P.), interni (externi P.). 24. quas pro quae P. 32. horum (non legitur „horum” in textu P.)

61 igitur nunc, lumen, serva, quod indigeo meo lumine, quod abstulere atque habeo *χρειαν* meae vis, quam abstulerunt a me. Tu igitur, lumen, tu es meus *σωτηρ*, et tu es meus servator, lumen. Festina, libera me ab hoc *chao*."

Factum *δε* est, quum Iesus finisset dicere haec verba 5
suis *μαθηταις* *die*ens, hanc esse tertiam *μετανοιαν*, quam
dixerit *πιστις σοφια*, dixit iis: In quo effertur *πνευμα αισθη-*
τικον, progreditor, ut dicat *νοημα μετανοιας*, quam dixit
πιστις σοφια. Factum igitur est, quum nondum finisset
dicere Iesus, progressa Martha prostravit se ad eius pe- 10
des, dedit osculum iis, clamavit, flevit cum gemitu et in
humiliatione *die*ens: mi domine, miserere mei et mise-
ricordiam praebeas mihi, sinasque me dicere solutionem
μετανοιας, quam dixit *πιστις σοφια*. Atque Iesus manum
dans Marthae dixit ei: *Μακαριος* est homo quisque, qui 15
se humiliavit, nam miserebuntur eius. Nunc igitur Mar-
tha, tu *μακαριος*; *πλην* igitur profer solutionem *νοηματος*
μετανοιας πιστεως σοφιας. Respondens *δε* Martha dixit Iesu
62 in mediis *μαθηταις*: De *μετανοια*, quam dixit, mi domine
Iesu, *πιστις σοφια*, *επροφητευσε* tempore (sc. illo = olim) 20
tua vis, quae in Davide in sexagesimo nono Psalmo,
dicente: „Domine, Deus, animum adverte in meam *βοη-*
θειαν. Afficiuntur pudore, ut econtristentur quaerentes
meam *ψυχην*. Convertuntur nunc, ut afficiantur pudore
dicentes mihi: *ευγε, ευγε*. Laetantur, ut gaudeant te om- 25
nes quaerentes te, ut dicant omni tempore: Deus exal-
tator, hi, qui amant tuam salutem. Ego *δε* sum pauper,
ego miser, domine, *βοηθει* mihi. Tu meus *βοηθος* et mea
proteetio, domine, ne cunctare."— Haec igitur est solutio
tertia *μετανοιας*, quam dixit *πιστις σοφια υμνεουσα* al- 30
titudini.

Factum igitur est, quum Iesus audisset Martham
dicentem haec verba, dixit: *ευγε* Martha! et *καλως*. Per-

21. tua vis (add. luminis P.) 24. l. Convertuntur P.

gens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Perrexit adhuc πιστις σοφια in quarta μετανοια̃, dicens eam, antequam εβλιβον eam altera vice, ut auferrent eius lumen totum, quod in ea, vis cum facie leonis et προβολαι
 5 omnes υλικαι quae cum ea, quas αυθαδης misit in χαος, — dixit igitur hanc μετανοιαν hoc modo: „Lumen, cui credidi, audi meam μετανοιαν, et mea vox venito in tuum habitaculum. Ne verte tuam εικονα luminis a me, αλλα verte animum in me, quum affligant me. Festina, conserva
 10 me tempore, quo clamabo sursum ad te; quod meum tempus deficit sicut nebula, et facta sum υλη. Abstulere meum lumen mihi, et mea vis exaruit. Oblita sum mei μυστηριου, quo functa sum ab initio. Prae clamore timoris et vis αυθαδους defecit mea vis in me. Facta sum
 15 sicut ιδιος δαιμων habitans in υλη, in quo nulla lux, et facta sum sicut αντιμιμον πνευματος, quod est in σωματι υλικω, in quo nulla vis luminis; et facta sum sicut δεκανος in αερα solus. Εβλιβαν me valde προβολαι αυθαδους. Et dixit apud se mea συνζυγος: loco luminis, quod in
 20 ea, impleverunt eam chao. Devoravi sudorem υλης meae ipsius et angorem lacrimarum υλης meorum oculorum, ut ne auferrent haec alia (i. e. residua) hi, qui affligunt me. Haec omnia, lumen, facta sunt mihi, tuo statuto et tuo iussu; et tuum statutum est, ut sim in his. Tuum
 25 statutum duxit me ad infernum, et veni ad infernum sicuti vis chaus. Atque mea vis congelascuit in me. Tu δε, domine, tu es lumen usque ad aeternum, atque visitas afflictos omni tempore. Nunc igitur, lumen, surge, quaeras meam vim et ψυχην, quae in me. Absolutum
 30 est tuum statutum, quod statuisti mihi in meis θλιψειςιν. Meum tempus factum est, ut quaeras meam vim et meam ψυχην; et hoc est tempus, quod statuisti ad quaerendam

18. l. αερι P. 19. mea (meus P.) 26. „gelavit” pro „congelascuit” P.

me, quod tui servatores quaesiverunt meam vim, quae in mea ψυχή; quod absolutus est meus αριθμος, et ut servant eius quoque ύλην. Et τότε tempore illo αρχοντες omnes αιωνων ύλικων timebunt tuum lumen, et προβολαι omnes decimi tertii αιωνων ύλικων timebunt μυστηριον tui 5 luminis, ut alii induant puritatem sui luminis, quod dominus quaeret vim vestrae ψυχης. Revelavit suum μυστηριον, quod intuiturus est in μετανοιαν versantium in τοποις infernis, neque neglexit eorum μετανοιαν. Hoc igitur est illud μυστηριον, quod factum est τυπος propter γενος 10 procreandum, et γενος procreandum ύμνευσει altitudini, quod lumen conspexit ab altitudine sui luminis, intuebitur in ύλην omnem ad audiendum gemitum vinetorum, ad solvendam vim ψυχων, quarum vim vinxerunt, ad ponendum nomen suum in ψυχή, et suum μυστηριον 15 in vi."

Factum δε est, quum Iesus dixisset haec verba suis μαθηταις, dicens iis: haec est quarta μετανοια, quam dixit πιστις σοφια. Nunc igitur, qui νοει, νοειτω. Factum igitur est, quum Iesus dixisset haec verba, progressus 20 Iohannes adoravit pectus Iesu, dixit: mi domine, κελευε mihi quoque et συγχωρει mihi, ut dicam solutionem quartae μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια. Dixit Iesus Iohanni: κελευω tibi et συγχωρω tibi, ut dicas solutionem μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια. Respondens Iohannes 25 dixit: mi domine, σωτερ, de hac μετανοια, quam dixit πιστις σοφια, επροφητευσεν olim tua vis luminis, quae in Davide in centesimo uno Psalmo: „Domine, audi meam precationem, et meus clamor venito ad te. „Ne verte tuam faciem a me, inclina tuam aurem ad me die, quo 30 τεθλιψομαι. Festina, audi me die, quo clamabo ad te; 66 nam dies mei defecerunt sicut καπνος, et mea ossa as-

1. meam vim (deleatur „meam" ante vocem „vim" P.)

sata (i. e. exaruerunt) sunt sicut lapis. Caesa sum sicut χορτος, et cor meum exaruit, nam oblitus sum edere meum panem; prae sono mei gemitus meum os affixum est meae σαρκι. Sum sicut pelicanus in deserto, factus
 5 sum sicut νυκτικεραξ in domo, sum sicut vigilia noctis, sum sicut passer in tecto solus. Inimici me irriserunt mihi totum diem, et honorantes me iurabant per me, quod comedi cinerem in loco panis mei; εκερασα, quod bibiturus sum, lacrimis coram tua εργη et tua ira, quod
 10 tollens me evertisti me. Mei dies inclinati sunt sicut umbra, atque exarui sicut χορτος; tu δε dominus es usque ad finem, et tua recordatio usque ad aevum aevi. Surge, miscearis Sionis, quod tempus factum est misereri eius; quod καιρος venit; tui ministri voluerunt eius lapides et
 15 miscebuntur eius terrae, ut εθνη timeant nomen domini, et reges terrae timebunt tuam gloriam; quod dominus aedificabit Sionem, ut appareat in eius gloria. Intuitus est in preceationem humiliatorum neque contempsit eorum orationem. Scribunto hoc alii aevo et λαος procreandus
 20 praedicabit dominum; nam conspexit ex altitudine sua sancta, dominus conspexit e caelo in terram ad audiendum gemitum vinctorum, ad solvendo filios horum, quos interfecerunt, ad dicendum nomen domini in Sione eiusque gloriam in Hierusalem." Haece est „mi domine”
 25 solutio μυστηριου μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια.

Factum igitur est, quum Iohannes finisset dicere haec verba Iesu in mediis eius discipulis, dixit ei: ευγε Iohannes, παρθενος, qui αρξεις in regno lucis. Pergens δε adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Factum est
 30 adhuc hoc modo. Προβολαι αυθαδους affligentes πιστιν σοφian in chao voluerunt auferre eius lumen totum, atque nondum absolutum erat eius statutum, evehendi eam

6. „Inimici me” pro „Inimici mei” P. 12. finem (saeculum, i. e. in aeternum P.) 31. in chao (in chais P.)

- in chao, atque nondum κελευσίς venerat mihi a primo
 μυστηριῳ, ut servarem eam in chao. Factum igitur est,
 quum affligerent eam προβολαί omnes ὑλικάι αυθαδους,
 exclamavit dicens quintam μετανοίαν dicens: Lumen meae
 salutis, ὑμνεύω tibi in τοπῳ altitudinis atque etiam in 5
 chao; ὑμνεύσω tibi in meo ὕμνῳ, quem ὑμνεύσα tibi in
 altitudine, et quem ὑμνεύω tibi versans in chao. Venito
 coram te. Et animum verte, lumen, ad meam μετανοίαν,
 68 quod mea vis impleta est caligine, et meum lumen abiit
 in chaos. Facta sum ego quoque sicut αρχόντες chaos, 10
 qui venerunt in tenebras infernas. Facta sum sicut σῶμα
 ὑλικόν, cui nullus est servaturus in altitudine. Facta
 sum etiam sicut ὕλαι, quibus abstulere suam vim, pro-
 iectae in chaos, quas haud servasti atque perierunt tuo
 statuto. Nunc igitur posuerunt me in caligine inferna, 15
 in tenebris atque ὕλαις mortuis et nulla vi praeditis.
 Intulisti tuum statutum in me atque res omnes, quas
 statuisti, et tuum πνεῦμα fugiens liquit me. Atque etiam
 per tuum statutum haud ἐβοήθησαν mihi προβολαί mei
 αἰῶνος, et odio habuerunt me et abstinuerunt se a me, 20
 atque etiam haud perditus sum penitus, et meum lumen
 diminutum in me. Atque exclamavi sursum ad lumen
 in lumine toto, quod in me, atque expandi meas manus
 sursum ad te. Nunc igitur, lumen, num (μη) absoluturus
 es tuum statutum in chao? et liberatores venientes κατὰ 25
 tuum statutum, num (μη) surgent in caligine, ut veniant,
 ut μαθητευώσι tibi? num (μη) dicent μυστηρίον tui nominis
 in chao? Num dicent tuum nomen in ὕλῃ chaos, in quo
 non illustrabis illud? ego δὲ ὑμνεύω tibi, lumen, et mea
 69 μετανοία apprehendet te sursum in altitudine. Tuum 30
 lumen supervenito in me, quod abstulerunt meum lumen
 mihi, atque sum in aerumnis propter lumen inde a

tempore, quo προεβαλον με. Et quum intuita essem in altitudinem ad lumen, et intuita essem in infernum ad vim luminis, quae in chao, surrexi, veni in infernum. Tuum statutum supervenit me, et timores, quos statuisti, perturbarunt me, et circumdederunt me frequentes, sicut aquae prehenderunt me simul per tempus meum totum. Et ex statuto tuo non sivisti meam sociam προβολην βοηθειν mihi, nec sivisti meam συνζυγον servare me a meis θλιψουσιν." Haec igitur est quinta μετανοια, quam
 10 dixit πιστις σοφια in chao, quum continuassent θλιβειν eam προβολαι omnes υλικαι αυθαδους.

Haec igitur, quum Iesus dixisset suis μαθηταις, dixit iis: cui est auris ad audiendum, audito, et cuius πνευμα ebullit in eo, progreditor, ut dicat solutionem νοηματος
 15 quintae μετανοιας πιστεως σοφιας. Et quum Iesus finisset dicere haec verba, exsilens Philippus stetit, deposuit librum, qui in sua manu. Iste γαρ est, qui scribit res omnes, quas Iesus dixit et quas fecit omnes. Progressus igitur Philippus dixit ei: mi domine, num (μητι) ego so-
 20 lus sum, cui dedisti, ut geram curam κοσμου, ut scribam res omnes, quas dicemus et quas faciemus, nec permisisisti mihi, ut progressus dicam solutionem μυστηριου μετανοιας πιστεως σοφιας. Meum πνευμα γαρ ebullit in me multis vicibus, et solvit, et αναγκαζει me valde, ut pro-
 25 grediar, ut dicam solutionem μετανοιας πιστεως σοφιας, neque progressus sum, propterea quod ego scribo res omnes.

Factum igitur est, quum Iesus audisset Philipppum, dixit ei: audi Philippe, ut loquar tecum, quod tibi et Thomae et Maththaeo datae sunt per primum μυστηριον
 30 scribendae res omnes, quas dicam et quas faciam, et res omnes, quas videbitis. Tu vero (δε) — nondum ab-

4. statuisti (add. mihi P.) 7. meam sociam προβολην (meas socias προβολας P.) 22. μυστηριου (μυστηριων P.) 26. progressus sum (progredi potui P.) 29. Philippe (add. μακαριε P.)

- solutus est usque ad hoc tempus *αριθμος* verborum, quae scripturus es; quum igitur expletus fuerit, progredieris, ut proferas tuam voluntatem (i. e. quae volueris). Nunc igitur vos tres scribetis res omnes, quas dicam et quas faciam et quas videbo, et ut tester res omnes regni *5* caelorum. Haec igitur, quum dixisset Iesus, dixit suis
- 71 *μαθηταις*: cui est auris ad audiendum, audito. Exsiliens rursus Mariham, venit in medium, stetit apud Philippum, dixit Iesu: mi domine: est auris meo incolae lucis, et parata sum audire a mea vi, atque *νω* verbum, quod *10* dixisti. Nunc igitur, mi domine, audi, ut loquar in *παρ-
ρησια*; dixisti nobis: „cui est auris ad audiendum, audito.” De verbo, quod dixisti Philippo: „tibi et Thomae et Maththaeo, vobis tribus datae sunt per primum *μυστηριον* scribendae res omnes regni luminis, et uti testemini de *15* iis.” Audi igitur, ut proferam solutionem verbi, quam tua vis luminis *επροφητευσεν* olim per Moysem: „Testibus duobus aut tribus res omnis stabit.” Tres testes sunt Philippus et Thomas et Maththaeus. Factum igitur est, quum Iesus audisset hoc verbum, dixit: *ευγε* Maria! haec *20* est solutio verbi. Nunc igitur tu, Philippe, progredere, ut proferas solutionem *μυστηριου* quintae *μετανοιας πιστεως σοφιας*. Atque posthaec sede, ut scribas res omnes, quas dicam, usque dum expletus fuerit *αριθμος* tui *μερους*, quod scribes verbis regni luminis. Post haec progressurus di- *25*
- 72 ces, quae tuum *πνευμα νησει*. Πλην igitur nunc profer solutionem *μυστηριου* quintae *μετανοιας πιστεως σοφιας*. Respondens *δε* Philippus dixit Iesu: mi domine, audi. Dicam solutionem eius *μετανοιας*. Tua vis *γάρ επροφητευσε* de ea per Davidem olim dicens in octogesimo septimo *30* Psalmo: „Domine, deus meae salutis, clamo ad te diem et noctem. Mea oratio intrato eorum te. Inclina tuam
17. Ev. Matth. 18, 16. cf. Deut. 19, 15. 26. quae (quod P.)

aurem, domine, ad meam precationem, quod mea ψυχη impleta est malo. Mea vita adpropinquavit tartaro. Numeratus sum eum his, qui descendunt in foveam. Sum sicut homo, cui est nullus βιηθος, ελευθερος in mortuis, sicut occisi proiecti, dormientes in ταφοις, quorum haud fecisti memoriam amplius, et isti perierunt tuis manibus. Posuisti me in fovea inferna, in tenebris et umbra mortis. Tua ira firma est super me, et tuae curae omnes supervenerunt in me. Διαψαλμα. Fecisti notos meos remotos a me; posuerunt me sibi abominationem. Tradiderunt me, neque exivi. Meus oculus debilitatus est ex mea paupertate. Clamavi sursum ad te, domine, diem totum, expandi meas manus ad te. Num (μη) facies tua miracula in mortuis? num (μη) medici surgent, ut ἰμολογῶσι tibi? num (μη) dicent tuum nomen in ταφοις? atque tuam δικαιοσυνην in terra, cuius oblitus es? Ego δε clamavi sursum ad te, domine, et mea precatio prehendet te hora matutina. Ne verte tuam faciem a me, quod ego pauper sum, versans in aerumnis inde a mea infantia. Quum eveherer δε, humiliatus sum, et surrexi. Tua ira (οργαι) supervenit in me, et terrores tui perturbaverunt me. Circumdederunt me sicut aqua, prebenderunt me diem totum. Fecisti meos socios remotos a me atque notos meos prae ταλαιπωρια.” Haec igitur est solutio μυστηριου quintae μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια, quum εθλιβον eam in chao. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Philippus, dixit: ευγε Philippe dilecte. Nunc igitur veni, sede, ut scribas tuum μέρος verborum omnium, quae dicam et quae faciam, et res omnes, quas videbis. Et ista hora sedens Philippus scripsit.

7. Posuisti (Posuerunt P.) 24. prae (add. „mea”; sed pro ταταλαιπωρια legendum videtur ταλαιπωρια P.)

Factum est rursus post haec Iesus pergens in sermone dixit suis μαθηταις: τότε clamavit sursum ad lumen πιστις σοφια. Remisit eius peccatum, quod relinquens suum τοπον venit in caliginem. Dixit sextam μετανοian 74 dicens hoc modo: „ὕμνευω tibi, lumen, in caligine inferna. Audi meam μετανοian, et tuum lumen animadvertito ad clamorem meae precationis, lumen, si recordatum es mei peccati. Haud veniam coram te, et relinques me, quod tu, lumen, es meus liberator propter lumen tui nominis. Credidi tibi, lumen, et mea vis, επιστευσε tuo 10 μυστηριω, atque etiam mea vis credidit lumini, quod est in altitudine et credidit ei versans in chao inferno. Omnis vis, quae in me, credito lumini, versante me in caligine inferna. Atque etiam credunto ei, quando venerint in τοπον altitudinis, quod iste videbit et redimet 15 nos, et est magnum μυστηριον salutis ei. Et iste servabit vires omnes a chao propter meam παραβασιν, quod reliqui meum τοπον, veni in chaos. Nunc igitur, cuius νους sublimis, νοειτω.” Factum igitur est, quum Iesus finisset dicere haec verba suis μαθηταις, dixit iis: νοειτε, 20 quonam modo loquar vobiscum? Progressus Andreas dixit: mi domine, propter solutionem sextae μετανοιας πιστεως σοφιας tua vis luminis επροφητευσε olim per Davidem in centesimo vicesimo nono Psalmo dicens: „Clamavi ad te, domine, in profundis. Audi meam vocem. 25 Tuae aures animadvertunto in vocem meae precationis. Domine, si animum dederis in mea peccata (ανομιας), quis poterit stare? Nam est remissio apud te. Propter tuum nomen ὑπεμεινω te, domine; mea ψυχη ὑπεμεινε tuum verbum; mea ψυχη ηλπισε de domino inde a mane 30 usque ad vesperam. Israel ελπιζετω de domino inde a mane usque ad vesperam, quod est misericordia domino;

5. ὕμνευω (vel: ὕμνευσαι P.) 8. veniam (potero venire P.)

atque est magna salus apud eum, et iste redimet Israel-
 lem ex eius ανομιαῖς omnibus." Dixit ei Iesus: ευγε, An-
 dreas μακαριος, haec est solutio eius μετανοιας· αμην, αμην
 dico vobis, me absoluturum esse vos μυστηριοῖς omnibus
 5 luminis atque γνωσει omni inde ab interno internorum
 usque ad externum externorum, usque ab Ineffabili us-
 que ad tenebras tenebrarum, atque inde a lumine lu-
 minum usque ad ὕλης, inde a diis omnibus usque
 ad δαιμονια, inde a dominis omnibus usque ad δεκανους,
 10 inde ab ἐξουσιαῖς omnibus usque ad λειτουργους, inde a
 creatione hominum usque ad θηρια, et pecudum et rep-
 tilium; quod vocabunt vos τελειους, perfectos in πληρω-
 ματι omni. αμην, αμην dico vobis in loco, ubi ero in 76
 regno mei patris, eritis vos quoque ibi mecum. Et
 15 quum impletus fuerit αριθμος τελειος, ut solvatur κερασ-
 μος, κελευσω, ut adducant deos omnes τυραννους, qui non-
 dum dederunt puritatem sui luminis, et κελευσω igni sa-
 pienti, quem τελειοι traiciunt, ut consumat τυραννους illos,
 usque dum dederint ultimam puritatem sui luminis.
 20 Factum igitur est, quum Iesus finisset dicere haec verba
 suis μαθηταις, dixit iis: νοειτε quomodo loquar vobiscum?
 Dixit Maria: Utique, domine, νοω verbum, quod dixisti.
 De verbo igitur, quod dixisti: in solutione κερασμου to-
 tius sedebis super vim luminis, atque tuos μαθητας, sci-
 25 licet nos, sessuros esse ad dextram tibi, iudicaturο τυ-
 ραννους, qui nondum dederint puritatem sui luminis, atque
 ignem sapientem consumtutum esse eos, usque dum de-
 derint ultimum lumen, quod in iis — de hoc sermone
 igitur tua vis luminis επροφητευσεν olim per Davidem
 30 dicens in vicesimo quarto Psalmo: „Deus sedebit in συ-

6. usque (inde P.) 7. tenebrarum (vel accuratius: cali-
 ginem caliginum P.) 25. iudicaturο (add. deos P.) 30. in
 vicesimo quarto (verte: „in octogesimo primo." In textu Copt.
 legitur: ൫፯ ημερ ൫፻፵ ἄποσῶτ μῆ ὄνα, i. e. ad verbum:

- 77 *ναγωγή* deorum iudicaturus deos." Dixit ei Iesus: *εὐγε* Maria. Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis *μαθηταῖς*: Factum est, quum *πίστις σοφία* finisset dicere sextam *μετανοίαν* de remissione suae *παραβάσεως*, conversa est iterum in altitudinem ad videndum, num remiserint ei sua peccata, et ad videndum, num ducturi sint eam sursum in chaos; atque nondum exaudiverunt eam per *κελευσιν* primi *μυστηρίου*, ut remitterent ei suum peccatum, et sursum ducerent eam in chaos, — conversa igitur in altitudinem ad videndum, num susceperint suam *μετανοίαν* a se, vidit *αρχοντας* omnes duodecim *αιώνων* irridentes ei atque laetantes, propterea quod nondum susceperunt eius *μετανοίαν* ab ea, quum igitur vidisset eos illudentes ei, *λυπησασα* valde extulit faciem sursum in altitudinem dicens in septima *μετανοία*: „Lumen, sustuli meam vim sursum ad te; meum lumen, *επιστεῦσα* tibi, ne fac me ignominia affiei; neve lactantor de me *αρχοντες* duodecim *αιώνων*, qui oderunt me. Unusquisque *γὰρ πιστευῶν* tibi, haud afficientur pudore. Manebunt in caligine, qui abstulerunt meam vim, non lueraturi sunt eam, *ἀλλὰ* auferent eam ab iis. Lumen, monstra mihi tuas vias atque servabor in iis, et monstra mihi loca tua eundi, ut liberer in chaos; atque indica viam mihi in tuo lumine, et fae, seiam, o lumen, te esse meum servatorem. Credam tibi omni tempore. Animum verte ad servandum me, lumen, quod tua miserieordia est ad aeternum. De inea *παραβάσει*, quam commisi inde ab initio per meam ignorantiam, ne imputato eam mihi, *ἀλλὰ* conserva me ipso tuo magno *μυστηρίῳ*, remittente peccatum in quater vicesimo et primo. Quodsi auctor exprimere voluisset „in vicesimo quarto" scripsisset: *ἐμὴν ἡμέραν*, et omisisset verba *ἀπὸ οὐδὲν*, quae tum sensu carerent P. 12. laetantes (add. „de me" P.) 25. omni (add. meo P.) 28. mihi (add. lumen P.)

eata, propter tuam ἀγαθοσύνην, lumen, quod ἀγαθόν et
 reatum est lumen. Propter hoc dabit meam viam mihi,
 ut server in mea παραβασει, et meae vires, quae debi-
 litatae sunt timore προβολων ὑλικων αυθαδους, trahet ab
 5 iis secundum suum statutum, et meas vires, quae debi-
 litatae sunt ab immiseriordibus, docebit suam cognitio-
 nem. Quod scientiae omnes luminis salubres (pr. salu-
 tes) sunt, et μυστηρια sunt unius cuiusque quaerentis τοπον
 eius κληρονομιας eiusque μυστηρια propter μυστηριον tui
 10 nominis, lumen. Remitte meam παραβασιν, quod magna
 est. Unicuique credenti lumini dabit ei μυστηριον, quod
 voluerit. Et eius ψυχη erit in τοποις luminis, et eius
 vis κληρονομησει θησαυρον luminis. Lumen est, quod dat 79
 vim his, qui πιστευουσιν ei, et nomen sui μυστηριου apud
 15 hos est, qui credunt ei, et monstrabit iis τοπον κληρονο-
 μιας, quae in θησαυρω luminis. Ego δε επιστευσα lumini
 omni tempore, quod istud liberabit meos pedes e vin-
 culis caliginis. Animum verte ad me, lumen, et serves
 me, quod mihi γαρ abstulere meum nomen in chao.
 20 Παρα προβολαις omnibus inultae sunt admodum meae
 θλιψεις et mea afflictatio. Libera me e mea παραβασει
 atque etiam hae caligine, et intueri in aerumnam meae
 afflictationis. Remittas meam παραβασιν. Animum verte
 in αρχοντας duodecim αιωνων, qui oderunt me aemula-
 25 tione. Invigila in meam vim et serves me, neve fac
 me manere in hae caligine, quod επιστευσα tibi, et fece-
 runt me stultum admodum, quod επιστευσα tibi, lumen.
 Nunc igitur, lumen, conserva meas vires in προβολαις αυθα-
 δους, in quibus affligor. Nunc igitur νηφων νηφετω." Haec
 30 igitur quum Iesus dixisset suis μαθηταις, progressus Tho-
 mas dixit: mi domine, νηφω, magisque νηφω, et meum
 πνευμα alaere in me, atque lactor maxime, quod reve-

3. meae (meas P.) 4. ab iis (cas P.) 8. τοπον (τοπους P.)

lasti nobis haec verba. Πλην igitur *ανεχω* meos fratres
 usque ad hoc temporis momentum, ut ne irritam eos,
 80 αλλ' *ανεχω* unumquemque eorum venientem ad te, di-
 centes solutionem *μετανοιας πιστεως σοφιας*. Nunc igitur,
 mi domine, de solutione septimae *μετανοιας πιστεως σοφιας* 5
 tua vis luminis *επροφητευσε* per Davidem prophetam, di-
 cens hoc modo in vicesimo quarto Psalmo: „Domine,
 sustuli meam *ψυχην* sursum ad te, mi deus. Posui cor
 meum in te. Ne fac me affici pudore, ne (*συδε*) inimici
 mei illudento mihi, *και γαρ* unusquisque, *υπομεινων* te, 10
 pudore haud afficientur. Afficientur pudore *ανομεινυτες*
 sine causa. Domine, monstra mihi vias tuas, et doce
 me tua loca eundi. Indica mihi viam in tramite tuae
 veritatis, et doceas me, quod tu meus deus, meus *σω-*
τηρ, *υπομεινω* te diem totum; recordare tuarum miseri- 15
 cordiarum, domine, et tuarum elementiarum, quod sunt
 inde ab aeternitate. Peccatorum meae infantiae et meae
 ignorantiae ne fac memoriam; recordare mei ipsam *κατα*
 copiam tuae misericordiae propter tuam *χρηστοτητα*, do-
 mine. *Χρηστος* et rectus est dominus, propter hoc do- 20
 81 cebit peccantes in via; indicabit viam mansuetis in iu-
 dicio, docebit mansuetos suas vias. Viae omnes domini
 elementiae sunt et veritas quaerentibus eius *δικαιοσυνην*
 et eius testimonia. Propter tuum nomen, domine, re-
 mitte meum peccatum mihi, quod plurimum est. Quis 25
 est homo timens dominum? Constituet *νομον* ei in via,
 quam vult. Eius *ψυχη* erit in *αγαθois*, eiusque *σπερμα*
κληρονομησει terram. Dominus est firmamentum his, qui
 timent eum, et nomen domini apud hos est, qui timent
 eum ad monstrandam iis suam *διαθηκην*. Oculi mei in- 30
 tuentur in dominum omni tempore, quod ipse extricabit

18. ipsam (tu. Vide notam textui subiectam P.) 23.
 loco *κετ υμιν* legendum *π̄ κετ υμιν* S.

meos pedes ex laqueo. Intuere in me, miserearis mei, quod ego filius unicus; sum pauper ego. Θλιψεις mei cordis amplae sunt. Duc me e meis αναγκαις; adspice meam humiliationem et meam aerumnam; remittas mea
 5 peccata omnia; vide meos inimicos, quod sunt dilatati, et oderunt me odio iniusto. Custodi meam ψυχην serves me. Ne fae pudore afficiar, quod ελπίζω in te. Sim- 82 plices et recti adhaerebant mihi, quod ύπεμεινα te, domine. „Deus redime Israellem ex eius θλιψεσιν omnibus.”

10 Quum Iesus δε audisset verba Thomae, dixit ei: ευγε Thoma et καλως. Haec est solutio septimae μετανοιας πιστεως σοφιας. αμην, αμην dico vobis: μακαρισουσιν vos in terra γενεαι omnes κοσμου, quod revelavi haec vobis, atque accepistis ex meo πνευματι, et redditi estis νοεροι
 15 et πνευματικοι νοουντες, quae dico. Et post haec implebo vos lumine toto et vi tota πνευματος, ut νοητε inde ab hoc tempore, quae dicent vobis omnia et quae videbitis. Ετι etiam parvum tempus est; loquar vobiscum, quae (sc. pertinent) ad altitudinem omnia inde ab externo
 20 usque ad internum et inde ab interno usque ad externum.

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: „Factum igitur est, quum dixisset septimam μετανοιαν in chao πιστις σοφια, et nondum κελευσας venisset mihi a primo μυστηριω, ut liberarem eam, ut sursum ducerem
 25 eam in chao, αλλα ego mea ipsius sponte prae misericordia sine κελευσει duxissem eam in locum spatiosum paululum in chao, et quum cognoscent προβολαι υλικαι αυθαδεις ductam eam esse in locum spatiosum paululum in chao, cessarunt affligere eam paululum opinantes,
 30 eam ductum iri sursum in chao omnino. His igitur factis, nesciebat πιστις σοφια, me βοηθειν sibi, neque (ουδε) noverat me omnino, αλλα persistebat υμνευειν lumini θη-

17. videbitis (videbunt P.) 21. suis μαθηταις (del. suis P.)

σαυρου, quod vidit aliquando, et cui *επιστευσει*, et puta-
 bat, istum quoque *βοηθειν* sibi, nec non isti *υμνευεν*, pu-
 tans, istum esse lumen *αληθειας*, *αλλ' επειδη επιστευσε* lu-
 mini, relato ad *αληθειαν θεσαυρου*, propter hoc se ductum
 iri sursum in chao et acceptum iri suam *μετανοιαν*, *αλλα* 5
 nondum absolutum erat statutum primi *μυστηριου*, ut
 acciperetur eius *μετανοια*, — *πλην* igitur audite, dicam
 vobis res omnes, quae factae sunt *πιστει σοφια*. Factum
 est, quum duxissem eam in *τοπον* spatiosum paululum
 in chao, cessarunt affligere eam valde *προβολαι αυθαδους*, 10
 existimantes, ductum eam iri sursum in chao omnino.
 84 Factum est, quum cognovissent *προβολαι αυθαδους*, non
 ductam esse *πιστιν σοφian* sursum in chao, reversae ite-
 rum sunt simul affligentes eam maxime. Propter hoc
 igitur dixit octavam *μετανοιαν*, quod cessaverant affligere 15
 eam, atque iterum reversae afflixerunt eam ad extremum.
 Dixit hanc *μετανοιαν* dicens eam hoc modo: „Posui cor
 meum in te, lumen, ne sine me in chao; audi me et
 liberares me in tua cognitione. Animum verte ad me et
 liberares me; esto mihi servator, o lumen, et liberares me, 20
 due me ad tuum lumen. Quod tu es meus *σωτηρ*, atque
 duces me ad te. Et propter *μυστηριον* tui nominis indica
 viam mihi, et des mihi tuum *μυστηριον*, et liberabis me
 ab hae vi cum facie leonis, qua mihi insidiati sunt, quod
 tu es meus *σωτηρ*, et dabo puritatem mei luminis in tuas 25
 manus. Liberas me, lumen, in tua cognitione. Irasceris
 his, qui invigilant in me, qui haud prehendent me pe-
 nitus. Ego *δε* credidi lumini; gaudebo, *υμνευσω*, quod
 misereris mei et praebes cor tuum ad angustiam, in qua
 sum, et liberares me, et restitues meam vim e chao. At- 30
 que haud liquisti me vi cum facie leonis, *αλλα* duxisti

5. *μετανοιαν* (add. a se P.) 7. *μετανοια* (add. ab ipsa P.)
 18. audi (redime P.) 30. me et (atque etiam P.)

me in *τοπον*, qui non affligitur. Haec igitur quum Iesus dixisset suis *μαθηταις*, pergens adhuc dixit iis: Factum igitur est, quum cognovisset vis eum facie leonis, non
 5 duetam esse *πιστιν σοφian* sursum in chaos omnino, veniens iterum cum aliis *προβολαις* omnibus *ύλικαις αυθαδους*, affligerunt iterum *πιστιν σοφian*. Factum igitur est, quum affligerent eam, exclamavit in eadem *μετανοια* dicens: „Miserere mei, lumen, quod affligunt iterum me. Turbatum est propter tuum statutum lumen, quod in me,
 10 atque etiam mea vis et meus *νους*. Mea vis cepit detrimentum versante me in his cruciatibus. Et numerus mei temporis est in chaos. Lumen meum defecit, quod abstulerunt meam vim mihi. Et *εσαλευσαν* vires omnes, quae in me. Sum impotens *παρ' αρχουσιν* omnibus *αιωνων*, qui oderunt me, et *παρα* viginti quatuor *προβολαις*,
 15 in quarum *τοπω* eram. Et timuit *βοηθειν* mihi meus frater, meus *συνζυγος*, propter haec, in quibus plantarunt me. Atque *αρχοντες* omnes altitudinis habuerunt me sibi sicut *ύλην*, in qua nullum lumen. Faeta sum sicut vis
 20 *ύλικη*, quae decidit ex *αρχουσιν*, et dixerunt, qui sunt in *αιωσιν*, omnes: faeta est chaos. Atque post haec circumdedere me simul vires immiserieordes, et dixerunt (i. e. constituerunt) auferre meum lumen totum, quod in me. Ego *δε* eredidi tibi, lumen, atque dixi: tu es meus *σω-*
 25 *τηρ*. Et meum statutum, quod statuisti mihi, est in tuis manibus. Libera me a *προβολαις αυθαδους*, quae affligunt me et persequuntur me. Profer tuum lumen super me, quod ego nihilum eorum te. Et serva me in
 30 tua miserieordia; ne fac me affiei ignominia, nam tu es, cui *ύμνεω*, lumen. Chaos obtego *προβολας αυθαδους*. Et sumant eas in infernam caliginem. Ocludito ostium

85

86

9. Turbatus (Turbatum P.) 11. cepit detrimentum (*ηξ-
 ξατο* deficere P.)

volentes devorare me dolo, dicentes: auferamus lumen totum, quod in ea; haud patrante me quidquam iis mali." Hæc δὲ quum dixisset Iesus, progressus Matthæus dixit: mi domine, tuum πνεῦμα movit me, et νῆ-
 φει mihi tuum lumen, ut proferam octavam μετανοίας 5
 πίστεως σοφίας. Tua γὰρ vis ἐπρόφητευσεν de ea olim per Davidem in tricesimo Psalmo, dicens: „Posui meum cor in te, domine. Ne fac, pudore afficiar usque ad æternum. Serva me in tua δικαιοσύνη, inclina tuam aurem in me. Festina, serves me. Esto mihi deus protector, 10
 et domus, locus refugii ad servandum me, quod tu es meum firmamentum, et meus locus refugii. Propter tuum nomen indicabis mihi viam, et nutries me, et ducēs me ex hoc laqueo, quem mihi oeculuerunt, quod tu es mea protectio, deponam meum πνεῦμα tuis ma- 15
 nibus. Redemisti me, domine, deus veritatis. Odisti servantes vanum sine causa. Ego δὲ credidi, et lætabor de domino, et εὐφρανῶ de tuo πνεύματι. Nam intuitus es meam humiliationem, et servasti meam ψυχὴν ex meis ἀναγκαῖς, neque oclusisti me in manibus inimici; con- 20
 stituisti meos pedes in (loco) spatioso. Miserere mei, domine, quod θλίβομαι. Oculus meus turbatus est præ ira et mea ψυχή et cor meum. Nam mei anni defecerunt in dolore cordis, et mea vita defecit in gemitibus. Mea vis debilitata est in paupertate, et turbata sunt mea 25
 ossa. Factus sum cavillatio meis inimicis omnibus et his, qui adpropinquant ad me. Factus sum terror notis meis, et videntes me fugiunt me. Obliti sunt mei sicut mortui in suo corde, et sum sicut σκευὴ perditum. Nam audiui ignominiam barbarum e gentium me circa 30

11. domus, locus (deleatur „locus” P.) 12. meus locus refugii (meum refugium P.) 17. vanum (vana P.) 18. de tuo πνεύματι (de tua misericordia P.) 29. mortui (cadaveris P.) Ibid. Ev. Luc. 22, 29. 30. cf. Matth. 19, 28.

me, Quum congregarentur in me simul, consilium eeperunt ad auferendam meam ψυχην a me. Ego δε credidi tibi, domine, dixi: tu es meus deus, sunt mei κληροι in tuis manibus. Libera me a manu meorum inimicorum, et serva me a persequentibus me. Monstra tuam faciem super tuum ministrum, et serva me in tua misericordia, domine. Ne fac afficiar pudore, quod clamavi sursum ad te. Afficiuntor pudore ασεβεις, et convertant se ad orcum. Sunt muta labia dolosa, proferentia ανομιαν contra δικαιον in superbia et contentu.” Quum Iesus δε audisset haec verba, dixit: καλως Matthaee. Nunc igitur, αμην, dico vobis, cum impletus fuerit αριθμος τελειος, atque universum cunctum fuerit, sededo in θησαυρω luminis, et vos quoque sedebitis super
 10 duodecim vires luminis, usque dum restituerimus (αποκαθιστα) ταξεις omnes duodecim σωτηρων in τοπον κληρονομιας uniuscuiusque eorum. Haec δε quum locutus esset, dixit: νοειτε, quid dicam? Progressa Maria, dixit: domine, de hoc ipso dixisti nobis olim in παραβολη: vos
 20 υπεμεινατε mecum πειρασμους. Constituam vobiscum regnum, sicut meus pater constituit illud mecum, quod edetis et bibetis super meam τραπεζην in meo regno, atque sedebitis super duodecim θρονους, ut κρινητε duodecim φυλας Israelis. Dixit ei: ευγε, Maria.

25 Pergens adhuc Iesus dixit suis μαθηταις. Factum est iterum post haec, quum affligerent πιστιν σοφια in eliao προβολαι αυθαδους, dixit nonam μετανοιαν dicens: „O lumen, πατασσε hos, qui abstulere meam vim a me, et auferas vim, quam abstulerunt mihi, quod ego sum tua
 30 vis et tuum lumen. Veni, serves me. Magna ealigo obtegito affligentes me. Dic meae vi: liberabo te. Indi-

89

90

20. πειρασμους (in πειρασμοις P.) 21. sicut (ad verbum: κατα modum, quo P.)

gento sua vi hi omnes, qui volunt auferre meum lumen mihi totum. Convertuntur ad chaos, sintque impotentes qui volunt auferre meum lumen mihi totum. Eorum vis esto sicut pulvis, et πατασσειω eos Ieû, tuus αγγελος, et si venerint euntes ad altitudinem: prehendo eos 5 caligo. Impingunto, ut convertantur in chaos, et prosequitor eos Ieû, tuus αγγελος, ut percutiat eos caligine inferna, quod insidiati sunt mihi vi cum facie leonis, haud faciente me malum iis, qua ablaturi sunt suum lumen, quod in me. Affligunt vim, quae in me, hanc, 10 quam haud abripiunt. Nunc igitur, lumen, aufer puritatem vi cum facie leonis, inscia ea. Et consilium, quod cepit αυθαδης ad auferendum meum lumen, aufer suum quoque. Et auferunto lumen vi cum facie leonis, qua insidiantur mihi. Mea vis ipsa erit hilaris in lumine, et 15 gaudebit, quod servabis eam. Et dicent μερη omnia meae vis: nullus alius servator praeter te, quod tu liberabis me a vi cum facie leonis, quae abstulit meam vim mihi. Et tu liberabis me ab his, qui abstulerunt meam vim a me et meum lumen. Nam steterunt con- 20 tra me, dicentes mendacium mihi, et dicentes: me cognosce μυστηριον luminis in altitudine, cui επιστευσα, et ηναγκασαν me: dic nobis μυστηρια luminis in altitudine, quod equidem haud cognovi, et retribuerunt mihi haec mala omnia, propterea επιστευσα lumini altitudinis; et 25 fecerunt meam vim luminis expertem. Ego δε, quum ηναγκασαν me, sedi in caligine, ψυχη humiliata in luctu. Et lumen, cuius causa ύμνεω tibi, conserva me. Scio, te

10. quod in me (deleantur verba: quod in me P.) 16. servabis („servabit.” Sed legendum videtur in textu κηναζμεс „servabis eam” pro κηναζμεс „servabit eam” P. 22. me cognosce (aut legendum „me cognoscere” aut „cognosco” P.) 22. luminis (add. quod P.) 23. luminis (add. quod P.) 25. propterea (add. quod P.)

me liberaturum esse, propterea quod faciebam tuam voluntatem, ex quo eram in meo αἰωνί. Faciebam tuam voluntatem sicut αοραται, qui sunt in meo τοπῶ, et sicut meos συνζυγος, et lugebam intente quaerens tuum lumen.

5 Nunc igitur circumdederunt me περιβολαι omnes αὐθαδους, et gavisi sunt de me, et afflixerunt me valde, haud scientem, et fugientes, destiterunt a me, et haud misertae mei, reversae sunt iterum, ἐπειρασαν me, et afflixerunt me in magna afflictatione. Frenduerunt suis dentibus

10 in me volentes auferre meum lumen mihi totum. Quo usque igitur, lumen, ἀνεχεις eas affligentes me. Libera meam vim e cogitationibus earum malis, et liberes me a vi cum facie leonis, quod ego sola in αορατοις sum in hoc τοπῶ· ὕμνευσω tibi, lumen, versans in medio earum

15 omnium, quae congregatae sunt in me, et clamabo sursum ad te in medio earum omnium, quae affligunt me. Nunc igitur, lumen, ne gaudento super me, exosae me et volentes auferre meam vim mihi; hae, quae oderunt me moventes suos oculos in me, haud faciente me quidquam iis. Nam blande quidem alloquebantur me verbis

20 mitibus interrogantes me μυστηρια luminis, quae haud novi, dicentes mihi, insidiantes mihi, et irascentes mihi, quod ἐπιστευσα lumini, quod in altitudine. Aperientes os suum in me, dixerunt: utique, auferemus eius lumen.

25 Nunc igitur, lumen, novisti earum dolum, ne ἀνεχε eas, neve fac, tuam βεηθειαν remotam esse a me. Festina, lumen, fac meum iudicium et meam vindictam, et iudica me in tua αγαθισυνη. Nunc igitur, lumen luminum, ne auferunto meum lumen a me, neve dicunto apud se:

30 nostra vis satiata est eius lumine, neve dicunto: devoravimus eius vim, ἀλλὰ caligo supervenito in eas, et sunt impotentes hae, quae volunt auferre meum lumen a me, et induunto chaos et tenebras dicentes: abstulimus

33. abstulimus (auferemus P.)

- eius lumen eiusque vim. Nunc igitur serva me, ut gaudeam, nam volo (i. e. desidero) decimum tertium *αιωνα*, 93 *τοπον δικαιοσυνης*, et dicam omni tempore: magis splendet lumen Ieŭ tui *αγγελου*, et mea lingua *υμνευσει* tibi in tua cognitione totum tempus in decimo tertio *αιωνι*.” 5
- Factum est, quum Iesus finisset dicere haec verba suis *μαθηταις*, dixit iis, qui *νηφει* in vobis, proferto eorum solutionem. Progressus Iacobus osculum dedit pectori Iesu, dixit: mi domine, *νηφει* mihi tuum *πνευμα*, atque sum promptus ad proferendam eorum solutionem. De 10 hoc ipso tua vis *επροφητευσεν* olim per Davidem in tricesimo quarto Psalmo dicens hoc modo de nona *μετανοια πιστεως σοφιας*: „Iudica, domine, qui iniuria me afficiunt; pugna cum pugnantibus mecum. Prehende *οπλιν* et *θυρεον*; surgas ad *βοηθειν* mihi; eice gladium et oclu- 15 das eum coram his, qui *θλιβουσι* me. Die meae *ψυχης*: Ego sum tua salus. Pudore afficiuntur, ut consternantur quaerentes meam *ψυχην*. Convertuntur retro, ut pudore afficiantur cogitantes mihi mala. Suntu sicut
- 94 pulvis coram vento, et *αγγελος* domini persequitur eos. 20 Esto eorum via caligo et impingant, atque *αγγελος* domini *θλιβετω* eos, quod oeculuerunt mihi laqueum sine iusta causa in perniciem suam solam, et irriserunt meae *ψυχης* invanum. Venito iis laqueus, quem ignorant, etprehendunt eos insidiae, quas oeculuerunt mihi, et ca- 25 dunt super hunc laqueum. Mea *ψυχη* δε laetabitur super domino, et erit hilaris super eius salute. Mea ossa omnia dicent, domine, quis erit similis tibi? Servas pauperem a manu fortioris, et liberas pauperem et miserum ab his, qui diripiunt eos. Surrexerunt testes 30 iniusti, interrogarunt me, quae haud novi; retribuerunt mihi mala loco honorum, et filiorum orbitatem meae *ψυχης*. Ego δε, eorum *ενοχλουτων*, indui saecum, et hu-
5. totum (adde meum P.) 30. eos (cum P.)

miliavi meam ψυχὴν νηστεία, mea preeatione conversum
 se in meum sinum. Placui tibi sicut meo proximo, et
 sicut meo fratri, et humiliavi me sicut lugens et sicut
 tristis; εὐφρανθήσαν super me, et pudore sunt affecti;
 5 μαστιγες congregatae sunt super me, neque scivi; sepa-
 ratum sunt, neque dolore cordis affecti sunt; ἐπειρασαν me,
 et irriserunt mihi in irrisione; frenduerunt suis dentibus
 in me. Domine, quando intueberis in me? Siste meam
 animam (ψυχὴν) a facinoribus eorum malis, et serva meam
 10 unici filii conditionem a leonibus. Manifestabo te, domine,
 in ἐκκλησία magna, et praedicabo te in λαῶ, cui nullus
 numerus. Ne gaudento de me, qui sunt inimici mihi in
 iniustitia, qui oderunt me sine causa, et innuunt suis
 oculis, quod mecum quidem loquuntur verbis εἰρηνικαίς,
 15 et cogitant ὀργὴν in dolis, dilatarunt os suum in me, et
 dixerunt: εὐγε, nostri oculi pleni sunt eius adspectu.
 Vidisti, domine, ne tace, domine, ne abstine te a me.
 Surge, domine, animum vertas ad meum iudicium; ani- 97
 mum verte ad meam vindictam, mi deus et mi domine;
 20 neve (οὐδε) dicunto: εὐγε nostrae ψυχῇ, ne dicunto: devo-
 ravimus eum; pudore afficiuntor, ut consternentor simul,
 qui laetantur de meis malis; induunto pudorem et con-
 sternationem, qui loquuntur magna verba contra me.
 Laetantur, ut exultent hi, qui volunt meam δικαιοσύνην,
 25 et dicunto, esto dominus magnus; exaltetur hic, qui vult
 εἰρήνην sui ministri. Mea lingua exultabit de tua δικαιο-
 σύνη et tuo honore diem totum." Haec igitur quum 98
 dixisset Iacobus, dixit Iesus: εὐγε Iaccobe, καλῶς; haec
 est solutio nonae μετανοίας πίστεως σοφίας. ἀμὴν, ἀμὴν,

1. conversum se (conversa P.) 19. mi domine (add.
 κρινον me, domine κατὰ meam δικαιοσύνην; ne laetantor me,
 mi deus P.) 24. Laetantur (Laetantor s. Lactentur P.) 25.
 hic qui vult („hi qui volunt" etc. sc. dicunto: esto domi-
 nus magnus, exaltetur P.)

dico vobis: intrabitis prius in regnum caelorum quam αορατοι omnes et dii omnes atque αρχοντες omnes, qui sunt in decimo tertio αιωνι et in duodecimo αιωνι, vos δε non soli, αλλ' unusquisque etiam, qui fecerit mea μυστηρια. Haec δε quum locutus esset, dixit iis: νουετε, 5 quomodo vobiscum loquar? Prosiliens iterum Mariham, dixit: utique, domine, hoc est, quod dixisti nobis olim: ultimos futuros esse primos et primos futuros esse ultimos. Primi igitur, quos procrearunt ante nos, sunt αορατοι, επειδη isti fuerunt ante genus humanum, isti et dii et αρχοντες, et homines, qui suscipient μυστηρια, intrabunt prius in regnum caelorum. Dixit ei Iesus: ευγε Mariham.

99 Pergens adhuc Iesus dixit suis μαθηταις: Factum igitur est, quum protulisset nonam μετανοιαν πιστις σοφια, 15 afflixit iterum eam vis cum facie leonis, volens auferre vim omnem ei. Exclamavit rursus sursum ad lumen dicens: lumen, cui επιστευσα inde ab initio, cuius causa suscepi hos magnos dolores, βοηθει mihi. Et acceperunt ab ea suam μετανοιαν hoc tempore. Exaudivit eam pri- 20 mum μυστηριον, et miserunt me (i. e. missus sum) eius κελευσει; veni ad adiuvandam eam, duxi eam sursum in chao, quod εμετανοησεν, et propterea quod πιστευσασα lumini, suscepit hos magnos dolores et hos magnos κινδυνους, et decepta est ab αυθαδει deo, neque deceperunt 25 eam per quidquam aliud, ει μητι per δυναμιν luminis propter similitudinem luminis, cui επιστευσεν. Propter hoc igitur inmissus sum κελευσει primi μυστηριου ad adiuvandam eam in occulto. Nondum δε veneram in τοπον αιωνων omnino, αλλα veni per medios eos omnes, nullis 30 viribus sciis, neque (ουτε) illis, quae (pertinent) ad

8. Ev. Matth. 20, 16. cf. 19, 30. Marc. 10, 31. Luc. 13, 31. 23. εμετανοησει, et (εμετανοησεν, atque etiam P.) 24. κινδυνους, et (deleatur „et” P.)

internum interni, neque (ουτε) illis quae (pertinent) ad
 externum externi, *ει μητι* primo *μυστηριω* solo. Factum
 igitur est, quum venissem in chaos ad adiuvandam eam,
 vidit me (sc. *πισ. σ.*), quippe qui essem *νοερος* et splen-
 5 derem valde, et qui essem misericors in eam, non eram
γαρ αυθαδης sicut vis cum facie leonis, quae abstulit vim
 luminis in *σοφια*, et quae afflixit eam ad auferendum
 lumen totum, quae in ea; vidit igitur me praeditum lu-
 mine maiori quam *δυναμιν* cum facie leonis decies millies,
 10 et misericordem erga eam, atque intellexit, me ex alti- 100
 tudine altitudinum esse, cuius lumini *επιστευσεν* inde ab
 initio, confisa igitur est *πιστις σοφια* et dixit decimam
μετανοιαν dicens: „Clamavi sursum ad te, lumen lumi-
 num; quum affligerem, audisti me, lumen, conserva meam
 15 vim a labiis iniustis et *ανομοις*, et ab insidiis dolosis.
 Lumen, quod ablaturi sunt a me insidiis dolosis, non
 afferent tibi. Insidiae *γαρ αυθαδους* emanarunt et laquei
 immisericordis; vae mihi, quod meum habitaculum re-
 motum, et sum in habitaculis chaos; mea vis est in *τε-*
 20 *ποις* laud meis. Blande allocuta sum immisericordes
 illos, et quum blande allocuta essem eos, pugnarunt
 contra me sine causa.” Haec igitur quum Iesus dixisset
 suis *μαθηταις*, dixit iis: nunc igitur, quem suum *πνευμα*
 moverit, progreditor, ut dicat solutionem decimae *με-*
 25 *τανοιας πιστεως σοφιας*. Respondens Petrus dixit: domine,
 propter hoc iterum tua vis luminis *επροφητευσεν* per Da-
 videm olim dicens in centesimo decimo nono Psalmo:
 „Clamavi sursum ad te, domine, quum affligerer. Audi-
 sti me, domine, conserva meam *ψυχην* a labiis iniustis et 101
 30 a lingua dolosa. Quid dabunt tibi et quid adicient tibi?

7. et (atque etiam P.) 8. quae (quod P.) 8. me
 (add. *σοφια* P.) 14. affligerem (affligerer P.) 17. emanarunt
 et (dispersae sunt atque etiam P.) 20. Blande (Et blande P.)
 30. adicient tibi (add. ad linguam dolosam P.)

Iacula fortis acuta cum ἀνθράξι deserti. Vae mihi, quod meum habitaculum remotum est. Habitavi in habitaculis Kedar. Mea ψυχή deversata est in multis locis. Eram εἰρηνικός cum exosis εἰρηνῆν. Quum locutus essem cum iis, pugnarunt cum me sine causa." Haec igitur nunc, 5 domine, est solutio decimae μετανοίας πίστεως σοφίας, quam dixit, affligentibus eam προβολαῖς ὕλικαῖς αὐθαδούς, istae eiusque vis cum facie leonis, et quum ἐθλίβησαν eam maxime. Dixit ei Iesus: εὐγε Petre et καλῶς. Haec est solutio decimae μετανοίας πίστεως σοφίας. 10

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταῖς: Factum est igitur, quum videret vis cum facie leonis adpropinquantem me ad πίστιν σοφίαν, praeditum lumine quam maxime, irata est magis, et προέβαλεν ex se aliam multitudinem προβολῶν vehementium maxime. His igitur 15 factis, dixit undecimam μετανοίαν πίστις σοφία dicens: „Quid exaltat se vis validi in malis. Erat cogitatio eius auferendi lumen, quod in me, omni tempore, atque sicut 102 ferrum caedentes abstulere vim in me. Praetuli descendere in chaos, quam manere in loco decimi tertiі αἰῶνος, 20 τοπῷ δικαιοσύνης. Et voluerunt capere me dolo ad devorandum lumen meum omne. Propter hoc igitur lumen auferet earum lumen totum, et destructur earum ὕλη tota, et auferet earum lumen, neque sinet eas esse in decimo tertio αἰῶνι, earum habitaculo, neque sinet earum 25 nomen in τοπῷ horum, qui vivent, et videbunt haec, quam facta sunt tibi, o vis cum facie leonis, viginti quatuor προβολαί, ut timeant, neve sint inobedientes, ἀλλὰ dent puritatem sui luminis, et videbunt te, ut gaudeant te, ut dicant: en, προβολή, quae haud dedit puritatem 30 sui luminis, ut servaretur, ἀλλὰ gloriatur de ea in multo lumine suae vis, propterea quod haud προέβαλεν in vi,

quae in ea, et dixit: auferam lumen *πιστεως σοφιας*, hoc quod auferent ab ea." Nunc igitur, cuius vis exaltata est, progreditor, ut proferat undecimam *μετανοιαν πιστεως σοφιας*. Tunc (τοτε) progressa Salome, dixit: mi domine, 5 de hoc tua vis luminis *επροφητευσε* olim per Davidem dicens in quinquagesimo uno Psalmo: „Cur *δυνατος* gloriatur de sua *κακια*? Tua lingua *εμελετησε* iniustitiam 103 diem totum sicut novacula tondentis acuta. Feeisti dolum, dilexisti *κακιαν* magis quam *αγαθον*, dilexisti iniustitiam magis quam loqui *δικαιοσυνην*, dilexisti verba omnia immersionis, et linguam dolosam. Propter hoc deus destruet te penitus, evellet te et eripiet te ex tuo habitaculo et extrahet tuum radieem, ut proiciat eam longe a viventibus. *διαψαλμα*. *Δικαιοι* videbunt, ut timeant, 15 et illudent ei dicentes: en, homo, qui non posuit deum sibi *βοηθον*, *αλλα* confisus est in suis divitiis magnis, atque invaluit in suo vano. Ego *δε* sum sicut arbor olivae dans *καρπον* in domo dei. Credo misericordiae dei ad aeternum aeternitatis et manifestabo te, quod feeisti 20 meum, et *υπομεινω* tuum nomen, quod *χρηστον* est eorum tuis sanetis." Haec igitur, mi domine, est solutio undecimae *μετανοιας πιστεως σοφιας*, quam tua vis luminis moverat me, dicentem eam *κατα* tuam voluntatem. Faetum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae 25 dixit Salome, dixit: *ευγε* Salome, *αμην, αμην* dico vobis: absoluturus sum vos *μυστηριοις* omnibus regni luminis.

Pergens *δε* adhuc Iesus in sermone dixit suis *μαθηταις*: Faetum igitur post haec, adpropinquavi magis chao, praeditus lumine quam maxime, ut auferrem lumen illius vis eum facie leonis. Quum essem lumen maxime, timuit et clamavit sursum ad suum deum *αυθαδη*, tu adiuvaret (*βοηθησῃ*) eam, et hoc temporis momento pro-

3. undecimam *μετανοιαν* (solutionem undecimae *μετανοιας* P.) 21. igitur (add. nunc P.)

spexit e decimo tertio *αιωνι* deus *αυθαδης*, despexit in chaos,
 105 irascens valde, volens adiuvare (*βοηθειν*) suam vim cum
 facie leonis, atque illo tempore conversa est ad *πιστιν*
σοφian vis cum facie leonis ipsa eiusque *προβολαι* omnes
 volentes auferre lumen totum, quod in *σοφια*. Factum 5
 igitur est, quum affligerent *σοφian*, clamavit sursum in alti-
 tudinem, clamans sursum ad me, ad adiuvandam (*βοηθειν*)
 eam. Factum igitur est, quum intueretur in altitudinem,
 vidit *αυθαδη* irascentem maxime, atque timens dixit duode-
 eimam *μετynnoian* propter *αυθαδη* eiusque *προβολας*; elama- 10
 vit *δε* sursum ad me dicens hoc modo: „Ne obliviscere,
 lumen, mei *υμνου*, quod aperuerunt eius ora in me
αυθαδης eiusque vis cum facie leonis, insidiati sunt mihi
 et circumdederunt me volentes auferre meam vim et
 oderunt me, quod cecini *υμνους* tibi, loco quod amarent 15
 me, *διεβαλον* me, ego *δε* canebam *υμνους*. Consilium ce-
 perunt auferendae meae vis, quod cecini *υμνους* tibi
 lumen, et oderunt me, quod dilexi te. Caligo venito
 super *αυθαδη*, et maneto ad eius dextram *αρχων* caliginis
 externae, et, quum iudices eum, aufer eius vim ab eo, 20
 et facinus, quod excogitavit, ad auferendum meum lu-
 men a me, auferes suum ab eo, et deficiunto eius vires
 106 omnes suorum luminum, quae in eo, et sumito alius
 eius magnitudinem in tribus *τριδυναμοις*. Sunt expertes
 luminis vires omnes eius *προβωλων*, eiusque *υλη* esto lu- 25
 minis expers. Eius *προβολαι* inamento in chao. Ne si-
 nuntio eas ire in suum *τοπον*. Lumen earum defecito in
 iis, neve sinuntio eas adscendere in decimum tertium
αιωνα, suum *τοπον*. Purgato lumina omnia, quae sunt
 in *αυθαδει*, *παραλημπτης*, purgator luminum, et auferat 30
 ea ab illis. Prehenduntio eius *προβολας* *αρχοντες* caliginis
 internae, neve quisquam suscipito eum in suum *τοπον*,

12. aperuerunt eius (sua P.)

neve quisquam audito vim προβολων eius in chao. Aufe-
 runt lumen, quod est in eius προβολαις, et vindicent
 (aut abripiant) sua nomina in decimo tertio αιωνι, eius
 ipsius auferant nomen ex illo τοπω usque ad aeternum,
 5 et super vim cum facie leonis adducunt peccatum, quod
 παρεβαλε coram lumine, ne extinguant ανομιαν υλης, quam
 protulit, atque eius peccatum simul erit coram lumine
 usque ad aeternum; neve sinent eas videre, ut auferant
 earum nomen in τοπω omni, propterea quod haud pe-
 10 percerunt mihi, et afflixerunt, quod abstulerunt, eius 107
 lumen eiusque vim, atque etiam post haec, in quae im-
 miserunt me, voluerunt auferre meum lumen totum mihi.
 Praetulere (proprie: amarunt) descendere in chaos. Erunt
 in eo, neque ducant eas sursum inde ab hac hora. No-
 15 luerunt habitaculum του δικαιοσυνης, neque sument eas
 in illud inde ab hac hora. Induit in se caliginem sicut
 ενδυμα, et intravit intus in eum sicut aqua, et intravit
 in eius vires omnes sicut oleum. Involvitor chao sicut
 veste, et cingat se caligine sicuti ζωνη pellicea omni tem-
 20 pore. Haec fient his, qui haec duxerunt super me
 propter lumen, et qui dixerunt: auferamus eius vim
 omnem. Tu δε, lumen, miserere mei propter μυστηριον
 tui nominis, et serva me in χρηστοτητι tuae misericordiae,
 propterea quod abstulerunt meum lumen et meam vim,
 25 et mea vis εσαλευθη in me, neque steti in earum medio.
 Sum sicut υλη delapsa, propulere me in hanc partem
 atque in illam, sicut daemonem (pr. percussorem) qui
 in αερι. Mea vis perdita est, quod nullum mihi μυστη-
 ριον ibi, et mea υλη ligata est propter meum lumen,
 30 quod abstulerunt; atque εσκωπτον me. Intuitae sunt in

3. sua nomina (suum nomen P.) 7. eius (earum P.)
 11. eiusque vim (vel potius: et afflixerunt eum, cui abstule-
 runt suum lumen suamque vim P.) 14. ducant (ducat s. du-
 cet P.) 17. in eum (in illud P.)

- me, adnuentes mihi. βοηθει mihi *κατα* tuam misericordiam." Nunc igitur cuius πνευμα alacre, progreditor, ut dicat solutionem duodecimae μετανοιας πιστεως σοφιας. Progressus δε Andreas dixit: mi domine σωτερ, tua vis luminis επροφητευσεν olim per Davidem de hac μετανοια, 5 quam dixit πιστις σοφια, et dixit in centesimo octavo Psalmo: „Deus, ne tace ad meam laudem, quod os peccatoris et doli aperuerunt suum os in me. Locuti sunt in me lingua dolosa, et circumdederunt me verbis odiosis, et pugnarunt mecum sine causa; loeo, quod diligere- 10 rent me, διεβαλον me. Ego δε precabar. Constituerunt in me mala loco bonorum, et odium loco αγαπης; constitue (καθιστα) peccatorem super eum, atque διαβολος stato ad eius dextram. Si iudicaverint eum, exito damnatus. Et eius precatio fiat peccatum. Eius dies defi- 15 ciunt, nec non alius accipito eius επισκοπειαν. Eius filii fiant ορφανοι, eiusque coniux fiat χηρα. Conturbent eius liberos et transferant eos, ut precentur, proiciant eos ex suis aedificiis. Δανειστης perlustrato, quae sunt ei
- 109 omnia, et peregrini abripiunt eius labores omnes. Ne 20 esto manum ei praebiturus, neve (ουδε) misericordia esto eius ορφανοις. Exscindunt eius liberos et delento eius nomen in γενεα una; recordantor peccati eius parentum coram domino omni tempore, neve exstinguunt ανομιαν eius matris; disperdunt eius memoriam a terra, quo- 25 niam non recordatus est facere misericordiam, et persecutus est hominem pauperem et miserum, et εδιωξε dolentem ad interficiendum eum. Dilexit convicium, et veniet ei; noluit benedictionem, erit remota ab eo; induit convicium sicut tunicam, et intravit in eius inte- 30 riora sicut aqua, fuit sicut oleum in eius ossibus, esto

12. αγαπης (mae αγαπης P.) 24. omni tempore (deleantur voces „omni tempore” P.) 25. eius matris (add. sunt coram domino omni tempore P.)

ei sicut vestis, qua involvet se, et sicut ζωνη, qua cinget
 se omni tempore. Hoc est opus διαβαλλοντων coram do-
 mino et dicentium παρανομα contra meam ψυχην. Tu
 δε domine, domine, fac misericordiam mecum propter
 5 tuum nomen. Serva me, quod ego pauper et ego miser.
 Cor meum turbatum est intus in me. Abstulere me e 110
 medio sicut umbram inclinatam. Excusserunt me sicut
 locustas, pedes mei debiles facti in νηστεια atque mea
 caro (ταρξ) mutata propter oleum; ego δε factus sum
 10 iis irrisio. Viderunt me et moverunt sua capita, βοηθει
 mihi, domine, deus, et serva me κατα tuam misericor-
 diam. Cognoscunto, hanc esse tuam manum, atque te
 creasse eam, domine." Haec est solutio duodecimae
 μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια, versans in chao.
 15 Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις:
 factum est iterum post haec, clamavit sursum ad me
 πιστις σοφια, dicens: lumen luminum, παραβεβηκα in du-
 odecim αιωτιν, veni infra eos. Propter hoc dixi duode-
 cim μετανοιας κατα unumquemque αιωνα. Nunc igitur,
 20 lumen luminum, remitte mihi meam παραβασιν, quod
 maxima est, nam relictis τοποις altitudinis, venieus ha-
 bitavi in τοποις chaus. Haec igitur quum dixisset πιστις
 σοφια, perrexit adhuc in decima tertia μετανοια dicens:
 Audi me υμνεουσαν tibi, lumen luminum, audi me di-
 25 centem μετανοιαν decimi tertii αιωνος, τοπου, ex quo de-
 scendi, ut impleatur decima tertia μετανοια decimi tertii
 αιωνος. Haec παραβεβηκυια descendi ex iis. Nunc igitur, 111
 lumen luminum, audi me υμνεουσαν tibi in decimo tertio
 αιωνι, meo τοπω, ex quo descendi. Serva me, lumen,
 30 in magno tuo μυστηριω, et remitte meam παραβασιν in
 tua remissione, et da mihi βαπτισμα, remittas mea pec-
 cata, et purges me a mea παραβασει; et mea παραβασις

15. Pergens (add. δε P.)

est vis cum facie leonis, quae haud latebit te omni tempore, quod descendi propter eam, atque ego παραβεβηκα sola in αερατοις, quorum in τοπω sum. Descendi in chaos; παραβεβηκα coram te, ut tuum statutum perficeretur.” Haec igitur locuta est πιστις σοφια. Nunc igitur, cuius πνευμα moverit cum, ut νοηση eius dicta, progreditor, ut proferat eius νοημα. Progressa Martha dixit: domine, meum πνευμα movit me, ut proferam solutionem horum, quae dixit πιστις σοφια; tua vis επροφητευσεν olim de iis per Davidem in quinquagesimo Psalmo dicens hoc modo: 10

112 „Misere mei, deus, κατα magnam tuam misericordiam, κατα copiam tuarum miserationum exstingue meum peccatum, lava me maxime a mea ανομια, atque meum peccatum coram me omni tempore, ut iustificeris in tuis verbis, atque ut vineas, quum iudicaveris me.” Haec est 15 solutio verborum, quae dixit πιστις σοφια. Dixit ei Iesus: ευγε, καλως, Martha, μακαρια.

Pergens δε adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Factum igitur est, quum πιστις σοφια dixisset haec verba, impletum est tempus, ut ducerent sursum in chao, 20 atque a me ipso, χωρις primi μυστηριου, duxi vim luminis e me, misi eam in chaos, ut duceret πιστιν σοφian sursum in τοποις profundis chaos, ut duceretur in τοπον superiorem chaos, usque dum κελευσις venerit a primo μυστηριω, ut ducerent eam sursum in chao omnino. Et 25 mea vis luminis duxit πιστιν σοφian sursum in τοπους superiores chaos. Factum igitur est, quum cognosset προβολαι αυθαδους, ductam esse πιστιν σοφian sursum in τοπους superiores chaos, persecutae sunt eam in altitudinem, volentes sumere eam rursus in τοπους chaos in- 30 feriores. Et splendebat maxime mea vis luminis, quam misi σοφια in chaos. Factum igitur est, quum perse-

7. domine (mi domine P.) 20. ducerent (add. eam P.)

querentur σοφίαν προβολεῖν αὐθαδούς, quum ducta esset 113
 in τοπούς superiores ehaus, cecinit ὕμνον et elamavit sur-
 sum ad me dicens: „Ὑμνεύσω sursum ad te, lumen, quod
 volo venire ad te, ὕμνεύσω tibi, lumen, nam tu es meus
 5 servator, ne sine me in ehao. Libera me, lumen altitu-
 dinis, nam tu es, cui ὕμνευω. Misisti mihi tuum lumen
 a te et servasti me. Duxisti me in τοπούς superiores
 ehaus. Collabuntor igitur in τοπούς inferiores ehaus προ-
 βολεῖν αὐθαδούς, quae persequuntur me, neve veniunt in
 10 τοπούς superiores, ut videant me. Et magna ealigo ob-
 tegito eas, et venito iis obseura ealigo; neve vidento
 me in lumine tuae vis, quam misisti mihi ad servandam
 me; ut ne prehendant iterum me, et eorum consilium,
 quod exeogitarunt ad auferendam meam vim, ne fiat
 15 iis, et sicut dixerunt mihi, auferre meum lumen mihi,
 aufer suum quoque loco mei, et dixerunt auferre meum
 lumen totum, neque poterant auferre id, quod tua vis
 luminis est mecum, propterea quod consilium ceperunt
 sine tuo statuto, lumen, propter hoc non potuere auferre
 20 meum lumen, quod ἐπιστεύσα lumini, non timebo, et lu- 114
 men est meus servator, neque timebo.” Nunc igitur,
 cuius vis elata, dieito solutionem verborum, quae dixit
 πιστις σοφία. Factum δὲ est, quum Iesus finisset dicere
 haec verba suis μαθηταῖς, progressa Salome dixit: mi
 25 domine, mea vis ἀναγκάζει me ad dieendam solutionem
 verborum, quae dixit πιστις σοφία. Tua vis ἐπρὸς φητεύσεν
 olim per Salomonem dicens: „Manifestabo me tibi, do-
 mine, quod tu es meus deus. Ne sine me, domine, am-
 plius, quod tu es mea ἐλπίς; dedisti mihi meum ius
 30 gratis, et servor a te; labuntor persequentes me, neve
 vidento me. Nubes ealiginis obtegito eorum oculos atque

2. ὕμνον (add. iterum P.) 8. Collabuntor (Delabuntor
 P.) 15. sicut (κατὰ modum, quo P.) 29. meum ius (tuum
 iudicium P.)

nebula *αερος*, esto ealigo iis, neve vidento diem, ut ne prehendant me; esto impotens eorum consilium, et quae deliberarunt, veniunt in eos; meditati sunt consilium, neve esto iis. Vicerunt eos validi, et quae pararunt *κακως*, collapsa sunt infra eos. Est mea *ελπις* in domino, et haud timebo, quod tu es meus deus, meus *σωτηρ*." Factum est igitur, quum Salome finisset dicere
 115 haec verba, dixit ei Iesus: *ευγε* Salome atque *καλως*. Haec est solutio verborum, quae dixit *πιστις σοφια*.

Pergens *δε* adhuc Iesus in sermone, dixit suis *μαθηταις*: Factum est, quum *πιστις σοφια* finisset dicere haec verba in chao, feci vim luminis, quam misi ei ad servandam eam, feci eam esse coronam lucis illius capiti, ut ne superarent eam inde ab hoc tempore *προβολαι αυθαδους*, atque quum esset corona lucis eius capiti, move-
 15 runt *υλαι* omnes (i. e. motae sunt *υλαι* omnes) quae in ea, et purgatae sunt omnes in ea, perierunt et fuerunt in chao, intuentibus in eas *προβολαις αυθαδους* et gaudentibus iis, et purae (se. partes) luminis *ειλικρινους*, quae in *σοφια*, dederunt vim luminis meae vi luminis, quae
 20 fuit corona illius capiti. Factum igitur est etiam, quum (se. mea vis) circumdaret lumen *ειλικρινες*, quod in *σοφια*, atque eius *ειλικρινες* lumen haud abesset a corona vis, flammae lucidae, ut ne privarent eam *προβολαι αυθαδους*, — haec igitur quum fierent ei, inepit *υμνευειν* vis *ειλικρινης* luminis, quae in *σοφια*. *Υμνευουσα δε* meae vi luminis, quae est corona eius capiti, eecinit *υμνον δε* dicens:
 25 „Lumen est corona meo capiti, et haud ero absque ea, ut ne privent me *προβολαι αυθαδους*, et, quum motae
 116 fuerint *υλαι* omnes, ego *δε* haud movebor, et quum perierint meae *υλαι* omnes, ut maneant in chao, quas videbunt *προβολαι αυθαδους*, ego *δε* haud peribo, quod

4. neve esto (et non factum est P.) 4. Vicerunt (et vicerunt P.) 11. Factum (add. igitur P.)

lumen est mecum, atque etiam ego ero eum lumine.”
 Haec verba δε dixit πιστις σοφια. Nunc igitur qui νοει
 νοημα horum verborum, progreditor, ut proferat eorum
 solutionem. Progressa δε Maria, mater Iesu, dixit: mi
 5 fili κατα κοσμον, mi deus, et mi σωτηρ κατα altitudinem,
 κελευε mihi, ut proferam solutionem horum verborum,
 quae dixit πιστις σοφια. Respondens δε Iesus dixit: tu
 quoque Maria, quae accepit μορφην, quae in βαρβηλας,
 καθ’ ὕλην, et accepisti similitudinem (i. e. faciem) quae in
 10 παρθενω luminis, κατα lumen, tu et altera Mariham μα-
 καριος; et caligo facta est propter te, atque etiam exiit a
 te σωμα ὕλης, in quo sum, quod purgavi et mundavi;
 nunc igitur κελευω tibi proferre solutionem verborum,
 quae dixit πιστις σοφια. Respondens δε Maria, mater
 15 Iesu, dixit: mi domine, tua vis luminis ἐπροφητεύσε de
 his verbis olim per Salomonem in eius decima nona
 ode et dixit: „Dominus super meum caput sicut corona,
 neque ero absque eo. Plexerunt mihi coronam αληθείας. 117
 Et fecit tuos κλαδους germinare in me, quod non tulit
 20 coronam aridam, haud germinantem, αλλα vivis super
 meum caput et progerminas super me; tui καρποι pleni
 sunt et perfecti, pleni sunt tua salute.” Factum est igi-
 tur, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Maria,
 sua mater, dixit ei: ευγε, καλως, αμην, αμην, dico tibi:
 25 μακαρισουσιν te a fine terrae usque ad eius finem, quod
 habitavit apud te παραθηκη primi μυστηριου, et per illam
 παραθηκην servabuntur omnes (se. incolae) terrae et al-
 titudinis omnes; et παραθηκη illa ista est αρχη et finis.
 Pergens δε adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις:
 30 factum est, quum dixisset decimam tertiam μετανοιαν
 πιστις σοφια, illo δε tempore impletum est statutum θλι-
 ψων omnium, quae constituerunt πιστει σοφια propter

14. πιστις (deleatur vox „πιστις” P.) 32. quae consti-
 tuerunt („quas constituerunt” vel potius „quibus ignominiose

- consummationem primi *μυστηρίου*, quod est inde ab origine, et venit eius tempus, ut liberarent eam in chaos et ducerent eam sursum in tenebris omnibus; acceptum enim (*γὰρ*) est ab ea *μετανοια* apud primum *μυστηρίου*, atque ipsum illud *μυστήριον* misit mihi magnam vim luminis ex altitudine, uti *βοηθῶσω πιστει σοφία*, et ducerem eam sursum in eius chaos. Intuitus δὲ in altitudinem *αιωνος*, vidi vim luminis, quam misit mihi primum *μυστήριον*, ut servarem *σοφίαν* in chaos. Factum igitur est, quum viderem exeuntem ex *αιωσιν* et venientem in me, [ego δὲ eram super chaos], alia vis vis luminis exiit a me quoque, ut etiam *βοηθῶσθι πιστει σοφία*; et vis luminis, quae exiit ex altitudine a primo *μυστηρίῳ*, descendit super vim luminis, quae exiit e me, et *ἀπαντῶσαι* sibi invicem factae sunt magna *ἀπορρύοια* luminis. Haec igitur quum dixisset Iesus suis *μαθηταῖς*, dixit: *νοεῖτε*, quomodo vobiscum loquar? Exsiliens iterum Mariham dixit: mi domine, *νῶω*, quod dicis de solutione huius sermonis. Tua vis luminis *ἐπροφητεύσεν* olim per Davidem in octogesimo quarto Psalmo dicens: „Misericordia et veritas occurrerunt sibi invicem, atque *δικαιοσύνη* et *εἰρήνη* osculatae sunt sibi invicem. Veritas progerminavit e terra, et *δικαιοσύνη* despexit e caelo.” Misericordia igitur est vis luminis, quae exiit e primo *μυστηρίῳ*, quod audiens *πιστιν σοφίαν*
- 118 primum *μυστηρίου*, misertum est eius in eius *θλίψεσιν* omnibus. Veritas quoque est vis, quae exiit ex te, quod absolvisti veritatem ad servandam eam in chaos, atque etiam *δικαιοσύνη* est vis, quae exiit ex primo *μυστηρίῳ*, quae gubernabit *πιστιν σοφίαν*, atque etiam *εἰρήνη* est vis, quae exiit ex te, propterea quod itura est in *πρεβόλας αὐθαδους*, ut auferat ab iis lumina, quae abstulerunt in affecerant sc. *πιστιν σοφίαν*.” B. Schw. videtur vertisse *ἀντομοῦσθαι* pro *ἀνκομοῦσθαι*, quod in textu legitur P.) 2. eius tempus (deleatur „eius” P.) 10. viderem (add. eam P.)
- 119

πιστει σοφια, quod est hoc: congregabis ea in σοφιαν, ut
 facias ea ειρηνην cum illius vi. Veritas quoque est vis,
 quae exiit ex te, versante in τοποις infernis χανς. Prop-
 ter hoc tua vis dixit per Davidem: veritas progermina-
 vit e terra, propterea quod es in τοποις infernis chaus;
 δικαιοσυνη quoque conspexit e caelo, ipsa δε vis, quae
 exiit ex altitudine a primo μυστηριω, quae intravit in
 σοφιαν. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec
 verba, dixit: ευγε Mariham, μακαρια, quae κληρονομησεις
 regnum. Post haec progressa quoque Maria mater Iesu,
 dixit: mi domine et mi σωτερ, κελευε mihi quoque, ut
 dicam hunc sermonem in interpretatione. Dixit Iesus:
 cuius πνευμα fuerit νοερον, haud κωλυσω eum, αλλα προ-
 τρεπω eum magis ad dicendum νοημα, quod movit eum. 120
 Nunc igitur Maria, mea mater καθ' υλην, in qua diver-
 satus sum, κελευω tibi, ut dicas tu quoque νοημα sermō-
 nis. Respondens δε Maria dixit: mi domine, de verbo,
 quod tua vis επροφητευσε per Davidem: misericordia et
 veritas occurrerunt sibi, δικαιοσυνη et ειρηνη osculatae sibi
 sunt invicem; veritas progerminavit e terra, et δικαιοσυνη
 conspexit e caelo, — tua vis επροφητευσεν hoc verbum
 olim de te, quum esses infans, antequam πνευμα venit
 ad te versantem in vinea cum Iosepho; veniens πνευμα
 ex altitudine, introiit in meam domum simile tibi, et
 haud cognovi illud et cogitabam, te esse, et dixit mihi
 πνευμα: ubi est Iesus, meus frater, απαντησω ei, et quum
 dixisset hoc mihi, ηπορησα et cogitabam esse φαντασμα
 πειραζον me; ferens δε illud ligavi ad pedem cubilis, quod
 in mea domo, usque dum venerim ad vos in agrum,
 (ad) te et Iosephum, et invenerim vos in vinea, dante
 Iosepho palos vineae; factum igitur est, quum audisses
 me dicentem hoc verbum Iosepho, intelligens verbum

10. regnum (add. totum luminis P.) 22. olim (hoc tempore P.)

- gavisus es et dixisti: ubi est, ut videam illum, alioquin, expectabo eum in hoc τοπω. Factum δε est, quum Iosephus audisset te dicentem haec verba, perturbatus est et venientes simul, intravimus in domum, invenimus πνευμα illigatum in cubile atque intuiti sumus in te et illud (pr. cum illo), invenimus te similem ei, atque solutum est quod vinctum (sc. erat) ad cubile, et amplexum te osculatum est tibi, atque tu quoque osculatus es ei, fuistis unus. Hoc igitur est verbum eiusque solutio: misericordia et πνευμα, quod venit ex altitudine a primo 10 μυστηριῳ, quod ivit ad γενος hominum, misit suum πνευμα, ut remitteret peccata κοσμου totius, et ut acciperent μυστηριον et κληρονομησωσι regnum luminis. Veritas quoque est vis, quae inhabitavit mihi egressae e βαρβηλῳ, facta est (sc. veritas) σωμα ὕλικον et εκηρυξεν in τοπω αληθειας. 15 Δικαιοσυνη est tuum πνευμα, quod tulit μυστηρια ex altitudine, ut daret ea γενει hominum. Ειρηνη quoque est vis, quae habitavit in tuo σωματι ὕλικῳ κατα κοσμον, quod εβαπτισε γενος hominum, donec faceret eos alienos a peccato, et redderet eos ειρηνην cum tuo πνευματι, et ut 20 fiant ειρηνη cum προβολαις luminis, quod est: δικαιοσυνη et ειρηνη osculatae sunt sibi invicem, et sicut dixit: veritas progerminavit e terra. Veritas δε est tuum σωμα 122 ὕλικον, quod progerminavit ex me κατα terram hominum, quod εκηρυσσε τοπον veritatis αληθειας, atque iterum sicut 25 dixit: δικαιοσυνη progerminabit e caelo. Δικαιοσυνη est vis, quae despexit ex altitudine datura μυστηρια luminis γενει hominum, et ut fiant δικαιοι et αγαθοι, ut κληρονομησωσι regnum luminis. Factum igitur est, quum Iesus

10. misericordia et (misericordia est P.) Legendum videtur in textu: $\mu\alpha\delta$ ne ne $\mu\alpha\delta$. cf. infra p1a, h. l. 6. 15. facta est (add. tibi P.) 22. sicut (κατα modum, quo P.) 25. sicut (κατα modum, quo P.) 26. progerminabit (progerminavit P.)

audisset haec verba, quae dixit Maria, sua mater, dixit: *ευγε, καλως*, Maria. Progressa alia Maria dixit: mi domine, *ανεχε* me, neve irascere mihi, saltem inde a tempore, quo tua mater tecum locuta est propter solutionem
5 horum verborum. Mea vis perturbat me, ut progrediar, ut dicam quoque solutionem horum verborum. Dixit ei Iesus, *κελευω* tibi, ut dicas eorum solutionem. Dixit Maria: mi domine, misericordia et veritas occurrerunt sibi invicem. Misericordia est *πνευμα*, quod supervenit
10 in te, ut acciperes *βαπτισμα* ab Iohanne. Misericordia igitur est *πνευμα* divinitatis, quod venit super te, misertum *γενους* hominum, descendit, *απηντησε* vi Sabaôthis *αγαθου*, quae in te, haec quae *εκηρυξε* *τοπους αληθειας*; dixit δὲ iterum: *δικαιοσυνη* et *ειρηνη* osculatae sunt sibi in-
15 vicem. *Δικαιοσυνη* igitur est *πνευμα* luminis, quod venit super te, quod attulit *μυστηρια* altitudinis, ut daret ea 123
γενει hominum. *Ειρηνη* quoque est vis, quae in te, Sabaôthis *αγαθου*, qui *βαπτισας* remisit *γενει* hominum et fecit (sc. vis) eos *ειρηνην* cum filiis luminis. Atque etiam
20 sicut tua vis dixit per Davidem: veritas progerminavit e terra, quae est vis Sabaôthis *αγαθου*, quum diceret: progerminavit e terra; haec quae progerminavit e Maria, tua matre terrestri. *Δικαιοσυνη* quoque despexit e caelo; hoc est *πνευμα* quod in altitudine, hoc quod attulit *μυ-*
25 *στηρια* omnia ex altitudine, dedit ea *γενει* hominum, (quo facto) fuerunt *δικαιοι* et fuerunt *αγαθοι*, *εκληρονομησαν* regnum luminis. Factum igitur (δὲ) est, quum Iesus cessasset audire haec verba, quae dixit Mariham, dixit: *ευγε* Mariham, *κληρονομος* luminis. Progressa iterum Ma-
30 ria, mater Iesus, prostravit se ad eius pedes, osculata est iis et dixit: mi domine, et mi fili, et mi *σωτηρ*, ne irascere mihi, *αλλα* parce mihi; dicam solutionem horum

9. Misericordia (add. igitur P.) 10. ut (quum P.) 20. sicut (*κατα* modum, quo P.)

verborum altera vice: misericordia et veritas occurrerunt
 sibi; ego sum tua mater, et Elisabetha, mater Iohannis,
 124 cui occurri. Misericordia igitur est vis, quae in te, Sa-
 baothis. Meus exitus, qui exiit ex meo ore, es tu; mi-
 sertus es *γενους* totius hominum. Veritas quoque est vis, 5
 quae in Elisabetha, quae est Iohannes, qui veniens *εκη-*
ρυξε viam veritatis, qui es tu, quam *εκηρυξεν* ante te.
 Atque etiam misericordia et veritas occurrerunt sibi: tu
 es, mi domine, quum occurreris Iohanni die, quo suscep-
 turus eras *βαπτισμα*. Tu δε rursus et Iohannes eslis 10
δικαιοσυνη et *ειρηνη*, quae osculatae sunt sibi invicem. Ve-
 ritas progerminavit e terra, et *δικαιοσυνη* despexit e caelo,
 quod est tempus, quo *εδιακονησας* tibi ipsi. Fuisti *τυπος*
 Gabrielis, despexisti super me e caelo, locutus es mecum;
 et quum locutus esses mecum, progerminasti ex me; 15
 haec est veritas, quae ipsa est vis Sabaôthis, *αγαθου*,
 haec quae est in tuo *σωματι υλικω*, haec est veritas, quae
 progerminavit e terra. Factum igitur est, quum Iesus
 audisset haec verba, quae dixit Maria, sua mater, dixit:
ευγε et *καλως*. Haec est solutio verborum omnium, de 20
 quibus mea vis luninis *επροφητευσεν* olim per Davidem
 prophetam. — — — — —

125 Haec sunt nomina, quae dabo inde ab *απεραντων*.
 Scribe ea signo, ut filii dei manifestent ea ex
 hoc loco. Hoc est nomen *αθανατου* ααα ωωω, et 25
 hoc est nomen vocis, cuius causa homo *τελειος*
 movetur ιιι. Hae δε sunt *ερμηνευαι* nominum
μυστηριων. Primum est *ααα*, eius *ερμηνευα* est
φφφ. Secundum, quod *μμμ* est, aut quod *ωωω*
 est, eius *ερμηνευα* est *ααα*. Tertium est *ψψψ*, 30

2. ego sum (add. „Maria” P.) 3. in te (in me P.)
 7. qui es (quae es P.) 8. veritas (add. quae P.) 9. quum
 occurreris (qui occurristi P.) 23. Haec sunt (Hae δε sunt
 P.) 27. nominum (add. horum P.)

eius ἑρμηνεία est οοο. Quartum est φφφ, eius ἑρμηνεία est ννν, quintum est δδδ, eius ἑρμηνεία est ααα, quod super thronum est ααα, haec est ἑρμηνεία secundi αααα, αααα, αααα, haec quae est ἑρμηνεία nominis totius. — — —

— — — —
Secundus τομος πίστεως σοφίας

126

Progressus quoque Johannes dixit: mi domine, κε-
10 λευε mihi quoque, ut dicam solutionem verborum, quae tua vis luminis ἐπροφητεύσεν olim per Davidem. Respon- dens δε Jesus dixit Johanni: tibi quoque, Johannes, κε- λευω, ut dicas solutionem verborum, quae mea vis lu- minis ἐπροφητεύσε per Davidem: misericordia et veritas
15 occurrerunt sibi, et δικαιοσύνη et εἰρήνη osculatae sunt sibi invicem; veritas progerminavit e terra, atque δικαιοσύνη despexit e caelo. Respondens δε Johannes dixit: hoc est verbum, quod dixisti nobis olim: egressus ex altitudine veni in Sabaôthem αγαθόν, amplexus sum vim luminis,
20 quae in eo. Nunc igitur, misericordia et veritas occur- rerunt sibi. Tu es misericordia, quam miserunt e τοποις altitudinis a tuo patre (i. e. quae missa est a p.), primo μυστηριῶ, introspiciente, mittente te, ut miserearis κόσμου
27 totius. Veritas quoque est vis Sabaôthis αγαθού, quae adhaesit tibi, haec quae proiecit se ad sinistram. Tu pri- mum μυστηριον, introspieiens, atque accepit eam parvus Sabaoth αγαθός, proiecit eam in ὕλην et βαρβηλω et ἐκη-
25 ρυξεν τοπον ἀληθείας in τοποις omnibus horum, quae (per- tinent) ad sinistram. Ὑλη igitur illa βαρβηλως est tibi
30 σωμα hodie; atque δικαιοσύνη et εἰρήνη osculatae sunt sibi invicem. Δικαιοσύνη es tu, qui attulisti μυστηρια omnia a tuo patre, primo μυστηριῶ, introspiciente, et εβαπτισας

127

9. mi (deleatur „mi” P.) 28. τοπον (add. „veritatis” P.)

vim Sabaôthis αγαθου, et venisti in τοπον αρχοντων, dedisti iis μυστηρια altitudinis, et fuerunt δικαιοι et fuerunt αγαθοι. Ειρηνη quoque est vis Sabaôthis, quae ipsa est tua ψυχη, quae introiit in ύλην βαρβηλους, et αρχοντες omnes notitiae αιωνος Jabraothis (i. e. αιωνος pertinentis ad 5 J.) fecerunt eas ειρηνην cum μυστηριω luminis. Atque veritas progerminavit e terra. Haec δε (sc. est) vis Sabaôthis αγαθου, quae exiit e τοπω dextro, qui extra θησαυρον luminis, et venit (sc. vis) in τοπον horum quae (pertinent) 128 ad sinistram, venit in ύλην βαρβηλους et εκηρυξεν iis μυστηρια τοπου αληθειας. Δικαιοσυνη quoque despexit e caelo: tu es primum μυστηριον, introspiciens, venisti e χωρημοσιν altitudinis et μυστηριοις regni luminis, et venisti super ενδυμα luminis, quod accepisti a βαρβηλω, quod est Jesus, noster servator, super quod venisti sicut columba. Fa- 15 ctum igitur est, quum Johannes protulisset haec verba, dixit ei primum μυστηριον, prospiciens: ευγε, Johannes, frater dilecte. Perrexit adhuc primum μυστηριον dicens: Factum igitur est, vis exiit ex altitudine, quae sum ego, patre delegante me, ad servandam πιστιν σοφιαν in chao. 20 Ego igitur et altera vis, exiens a me, nec non ψυχη, quam accepi a Sabaôthe αγαθω, venerunt ducentes se invicem, factae sunt απορροια una luminis, existens lumen quam maxime. Vocavi Gabrielem desuper ab αιωσιν atque etiam Michaelē per κελευστιν mei patris, primi μυστηριου 25 introspicientis, dedi iis απορροιαν luminis, feci eos descendere in chaos, ut βοηθησωσι πιστει σοφια, et uti ferrent vires luminis, quas abstulerunt ab ea προβολαι αυθαδους, ut auferrent eas ab illis et darent πιστει σοφια; et tempore, quo duxerunt απορροιαν luminis desuper in 30 chaos, resplenduit quam maxime in chao toto et dilatata

5. notitiae αιωνος („haud cognoverunt αιωνες,” vel „sex αιωνων” α̅ η̅ κοο̅ν η̅ δι̅ων? cf. nota h. l. textui subiecta P.)

15. super quod (super quem P.)

est in eius τοποις omnibus; et quum vidissent magnum
lumen απορροιας illius προβολαι αυθαδους, timuerunt super
se invicem, atque απορροια illa extraxit iis vires omnes
luminis, quas abstulerunt a πιστει σοφια, neque ετολμησαν
5 προβολαι αυθαδους prehendere απορροιαν luminis illius in
chao tenebrarum, neque prehenderunt eam τεχνη αυθα-
δους dominantis in προβολας. Et Gabriel et Michael at-
tulerunt απορροιαν luminis in corpus υλης πιστεως σοφιας
et iniecerunt in eam lumina eius omnia, quam abstule-
10 runt ab ea, atque accepit lumen totum σωμα υλης; at-
que etiam acceperunt lumen eius vires omnes, quae in
ea, haec quae acceperunt suum lumen et cessarunt indi-
gere luminis; nam acceperunt suum lumen, quod abstule-
runt ab iis, propterea quod dederunt lumen iis a me.
15 Et Michael et Gabriel, qui διηκοιησαν mihi, duxerunt απορ-
ροιαν luminis in chaos daturam iis μυστηρια luminis; his
concredita est απορροια luminis; hanc, quam dedi iis, in-
tuli in chaos. Et Michael (et) Gabriel non sumserunt
quidquam luminis sibi in luminibus πιστεως σοφιας, quae
20 abstulerunt a προβολαις αυθαδους. Factum igitur est, quum
απορροια luminis intulisset in πιστιν σοφιαν suas vires omnes
luminis, quas abstulerunt a προβολαις αυθαδους, facta est
lux tota, atque etiam vires luminis, quae sunt in πιστει
σοφια, quas haud abstulerunt προβολαι αυθαδους, hilares
25 redditae sunt iterum et impletae sunt luminis, et lumina,
quae iniecerunt in πιστιν σοφιαν, vivificarunt σωμα eius
υλης, in qua nullum lumen, haec quae peritura est, aut
haec quae perit, et constituerunt eius vires omnes, quae
erant solvendae, et dederunt iis vim luminis. Factae sunt
30 iterum, sicut erant ab initio. Atque etiam exaltatae sunt

130

1. eius („corum” P.) 6. tenebrarum, neque (ουδε.) 9.
quam (quae P.) 8. in corpus (add. „σωμα”). 10. υλης (add.
„eius” P.) 22. abstulerunt (abstulit s. abstulerat P.)

in αισθησει luminis, et vires omnes luminis σοφιας cognovere se invicem per απορρῳαν luminis, et servatae sunt a lumine απορρῳας illius. Atque απορρῳα luminis, quum abstulisset lumina a προβολαις αυθαδους, quae abstulerunt a πιστει σοφια, intulit ea in πιστιν σοφιαν, atque conversa 5
131 adscendit in eliao.

Haec igitur quum primum μυστηριον dixisset suis μαθηταις facta esse (i. e. evenisse) πιστει σοφια in eliao, respondens dixit iis: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Progressus Petrus dixit: mi domine, de solutione verborum, quae dixisti, tua vis luminis επροφητευσεν olim per Solomonem in eius αδαις: „Egressa απορρῳα facta est magnum flumen, latum; attraxit eos omnes, et conversam super templum haud potuerunt capere in clausis et in locis aedificatis, neque potuerunt capere eam τεχναι 15
capientium illos. Duxerunt eam super terram totam, atqueprehendit eos omnes. Biberunt versantes super arenam aridam. Eorum sitis soluta est et exstineta, quum dedissent iis potum ab excelso. Μακαρισι sunt διακονοι potus illius, quibus concredita est aqua domini. Converterunt labia arida, sumserunt vigorem animi hi, qui erant soluti; prehenderunt (i. f. confirmarunt) ψυχας, eiicientes halitum, ut ne morerentur; crexerunt μελη collapsa; dederunt robur suae παρρῳσια atque dederunt lucem suis oculis, quod isti omnes cognovere se in domino, 25
atque servati sunt aqua vitae usque ad aeternum.” Audi igitur, mi domine, proferam verbum in παρρῳσια κατα
132 modum, quo tua vis επροφητευσε per Solomonem: „απορρῳα egressa facta est magnum flumen latum,” quod est: απορρῳα luminis dilatata est in eliao, in τοποις omnibus 30

2. per απορρῳαν (per meam απορρῳαν P.) 3. Atque απορρῳα (Atque mea απορρῳα P.) 7. dixisset suis (deleatur „suis” P.) 15. neque (add. ουδε.) 21. animi (Loco „animi” legendum videtur „in me.” cf. infra p. 133 prae. A. l. 4. P.)

προβολων αυθαδους, atque verbum iterum, quod tua vis
 dixit per Solomonem: „attraxit eos omnes, duxit eos su-
 per templum,” quod est hoc: attraxit vires omnes lumi-
 nis a προβολαις αυθαδους, quas abstulerunt in (a) πιστει σο-
 5 φια, et iniecit eas in πιστιν σοφιαν altera vice; atque ver-
 bum rursus, quod tua vis dixit: „haud potuerunt capere
 eam (loca) clausa neque loca aedificata,” quod hoc est:
 προβιλαι αυθαδους haud potuerunt prehendere απορροϊαν
 luminis in septis tenebrarum chaus, atque verbum ite-
 10 rum, quod dixit: „duxerunt eam super terram omnem,
 et implevit res omnes,” quod hoc est: quum Gabriel et
 Michael duxissent eam σωμα πιστεως σοφιας, intulit in eam
 lumina omnia, quae abstulerunt ab ea προβιλαι αυθαδους,
 atque splenduit (pr. factum est lumen) σωμα eius υλης;
 15 atque verbum, quod dixit: „biberunt versantes in arena
 arida,” quod est: acceperunt lumen quae sunt omnia in
 πιστει σοφια, quorum lumen abstulerunt (i. e. abstulerant)
 prius (i. e. antehac); atque verbum, quod dixit: „sitis eo-
 rum soluta est et exstincta,” quod hoc est: eius vires cessa-
 20 runt indigere luminis, quod abstulerunt, quoniam dederunt
 (i. e. datum est) iis lumen, quod abstulerunt ab iis. Atque
 iterum κατα modum, quo dixit tua vis: „dederunt iis potum
 ab excelso,” quod hoc est: dederunt lumen iis ex απορροϊα
 luminis, quae exiit a me, primo μυστηρια, et κατα mo-
 25 dum, quo dixit tua vis: „μακαριοι sunt διακονοι potus il-
 lius,” quod est verbum, quod dixisti: Michael et Gabriel,
 διακονησαντες, duxerunt απορροϊαν luminis in chaos, atque
 etiam duxerunt eum sursum. Dabunt iis μυστηρια lumi-
 nis altitudinis, quibus concredita est απορροϊα luminis, at-
 30 que etiam κατα modum, quo dixit tua vis: „verterunt
 labia arida,” quod hoc est: Gabriel et Michael haud sum-

133

12. eam σωμα (eam super σωμα P.) 20. quod abstul-
 erunt (deleantur verba „quod abstulerunt” P.) 21. lumen
 (add. „suum” P.) 22. modum (add. „quoque” P.)

serunt sibi e luminibus *πιστεως σοφιας*, quae eripuerunt *προβολαις αυθαδους*, *αλλα* iniecerunt ea in *πιστιν σοφian*, atque iterum verbum, quod dixit: „acceperunt vigorem in me hi qui sunt soluti,” quod est hoc: aliae vires omnes *πιστεως σοφιας*, quas haud abstulerunt *προβολαι αυθαδους*, valde praeditae sunt vigore et impletae lumine a suo socio lumine, quod iniecerunt ea in illas. Et verbum, 5
134 quod tua vis dixit: „vivificarunt *ψυχας*, eiicientes halitum, ut ne morerentur,” quod hoc est: quum inieciissent lumina in *πιστιν σοφian*, vivificarunt *σωμα* eius *ύλης*, a quo 10
lumina sua abstulere prius, hoc, quod erat perituum. Atque iterum verbum, quod tua vis dixit: „constituerunt *μελη*, quae collapsa sunt, aut ut ne collaberentur, quod hoc est: quum intulissent in eam eius lumina, constituere (i. e. erexere) eius vires omnes, quae erant dissolvendae; 15
atque etiam *κατα* modum, quo tua vis luminis dixit: „dederunt robur earum *παρρησιας*; quod hoc est: receperunt iterum illorum lumen atque factae sunt, sicut fuerunt prius; atque etiam verbum, quod dixit: „dederunt lumē eorum oculis, quod hoc est: acceperunt *αισθησιν* in luminē et eo- 20
gnoverunt *απορροian* luminis, quod pertineat ad altitudinem. Atque etiam verbum, quod dixit: „isti omnes cognoverunt se in domino, quod hoc est: vires omnes *πιστεως σοφιας* cognovere se invicem per *απορροian* luminis; atque etiam verbum, quod dixit: „servati sunt aqua 25
vitae usque ad aeternum, quod hoc est: servatae sunt per *απορροian* luminis totius; atque verbum, quod dixit: „attraxit eos omnes *απορροια* luminis et attraxit eos super templum, quod est: quum *απορροια* luminis accepisset lumina omnia *πιστεως σοφιας*, et quum eripuisset ea a *προ- 30*
135 *βολαις αυθαδους*, iniecit ea in *πιστιν σοφian*, atque conversa est, exiit e chao, adscendit in perfectionem, quod tu es

32. in perfectionem (vel „super te” P.)

templum. Haec est solutio verborum omnium, quae dixit tua vis luminis per oden Salomonis. Factum igitur est, quum primum *μυστηριον* audisset haec verba, quae dixit Petrus, locutum est ei: *ευγε, μακαριος* Petre, haec
 5 est solutio verborum, quae dixerunt (i. e. dicta sunt).

Pergens *δε* iterum in sermone primum *μυστηριον* dixit: Factum igitur est, nondum me ducente *πιστιν σοφian* sursum in chao, propterea quod nondum *εκελευσαν* mihi ex meo patre (i. e. nondum iussus eram a meo p.) primo
 10 *μυστηριω*, introspeciente, *τοτε* igitur post haec, quum cognosset *προβολαι αυθαδους*, meam *απορροian* luminis auferre vires luminis a sese, quas abstulerint in *πιστει σοφια*, et iniecis-
 15 se eas *απορροian* luminis — iniecis- se eas in *πιστιν σοφian*, atque etiam videntes *πιστιν σοφian* praeditam lumine, sic-
 20 ut fuerit inde ab initio, iratae sunt *πιστει σοφια*, atque etiam clamarunt sursum ad suum *αυθαδη*, ut veniens *βοηθηση* sibi, ut auferrent vires, quae in *σοφια*, altera vice; atque *αυθαδης* misit ex altitudine in decimo tertio *αιωνι*, misit aliam magnam vim luminis, descendantem in chaos
 25 ad instar sagittae volantis, ut *βοηθηση* suis *προβολαις*, ut auferrent lumina *πιστεως σοφias* altera vice. Et quum descendisset vis luminis illa, *προβολαι αυθαδους*, quae sunt in chao, *ελιβουσαι πιστιν σοφian* confisae sunt maxime, et persecutae sunt iterum *πιστιν σοφian* magno terrore et
 30 magna perturbatione, atque *εβλιβησαν* eam nonnullae in *προβολαις αυθαδους*, una *μεν* in iis convertit se in *μορphen* magni serpentis, altera rursus convertit se in *μορphen* serpentis basilisci, cui sunt septem capita, alia rursus convertit se in *μορphen δρακοντος*, atque etiam prius *δυναμις*
αυθαδους cum facie leonis, atque etiam aliae eius *προβολαι* omnes, perquam multae, et venientes ad se invicem, affligerunt *πιστιν σοφian*, et iterum duxerunt eam in το-

136

29. prima (alia prima P.) 30. *αυθαδους* (add. „quae est” P.)

- πους inferiores chaos, et iterum perturbarunt eam maxime.
 Factum igitur est, quum perturbarent eam, fugiens eas
 venit in τοπους superiores chaos, atque persecutae eam
 προβολαι αυθαδους perturbarunt eam valde. Factum igitur
 est, post haec despexit e duodecim αιωσιν Adamas τυραν- 5
 νος, qui etiam succensuit πιστει σοφια, propterea quod vo-
 137 lebat venire ad lumen luminum, quod est super eos om-
 nes, propter hoc irasccebatur ei. Factum igitur est, quum
 Adamas τυραννος despexisset e duodecim αιωσιν, vidit προ-
 βολας αυθαδους affligentes πιστιν σοφιαν, usque dum aufer- 10
 rent lumina omnia in ea. Factum δε est, quum δυναμις
 Adamae descendisset in chaos ad προβολας omnes αυθα-
 δους, factum igitur est, quum δαιμονιον illud descendisset in
 chaos, prostravit πιστιν σοφιαν, atque vis cum facie leonis,
 et facies serpentis, et facies serpentis basilisei, et facies δρα- 15
 κοντις atque etiam aliae προβολαι omnes αυθαδους permultae,
 eireumdederunt omnes πιστιν σοφιαν simul, volentes auferre
 eius vires, quae in ea, altera vice, atque affligerunt πισ-
 τιν σοφιαν admodum et ηπειλησαν ei. Factum igitur est,
 quum affligerent eam, et quum conturbarent eam valde, 20
 exclamavit iterum ad lumen, et υμνευουσα dixit: lumen,
 tu εβοηθησας mihi. Tuum lumen venito in me, nam tu
 es, qui suseipit me ad se, atque venio ad te, lumen; nam
 tu es hic, qui servat me προβολαις αυθαδους, atque etiam
 Adamae, τυραννου, atque tu liberabis me ab eius απειλαις 25
 omnibus, duris." Haec δε quum dixisset πιστις σοφια, τοτε
 138 iterum per κελευσιν mei patris, primi μυστηριου, introspi-
 cientis, misi iterum Gabrielem et Michaellem et maximam
 απορροιων luminis, ut βοηθησωσι πιστει σοφια, et imperavi
 Gabrieli et Michaeli, ut portarent πιστιν σοφιαν super suas 30
 manus, ut ne eius pedes pertingerent ad ealiginem infe-

9. despexisset (conspexisset P.) 23. ad te, lumen (add.
 „πιστευων tibi, lumen" P.) 24. προβολαις (a προβολαις P.)
 25. Adamae, τυραννου (ab Adama, τυραννω P. sed cf. p.92. l. 1.)

riorem, et imperavi iis, ut gubernarent eam in τοποις
chaos, in quibus ducturi eam erant sursum. Factum
igitur est, quum αγγελοι descenderent ad chaos, isti et
απερρεια luminis, atque etiam προβολαι omnes αυθαδους et
5 προβολη Adamae viderent απορρειαν luminis, reddentem lu-
men quam maxime, — nullus modus lumini, quo erat —
timuerunt atque siverunt πιστιν σοφian, et magna απερρεια
luminis circumdedit πιστιν σοφian, ab omnibus eius parti-
bus, a sinistra eius et a dextra eius et ab omnibus eius
10 partibus, et reddidit coronam luminis eius capiti. Fa-
ctum igitur est, quum απορρεια luminis circumdedis-
set πιστιν σοφian, confisa est maximopere, neque cessavit cir-
cumdare ab omnibus eius partibus, et haud timuit προβο-
λας αυθαδους, quae sunt in chaos, neque etiam timuit
15 aliam vim novam αυθαδους, quam immisit desuper in
chaos sicut sagittam volentem, neque tremuit prae vi
δαιμονιου aut Adamae, quae exiit ex αιωσιν, atque etiam
per meam κελευσιν, primi μυστηριου, prospicientis, splen-
duit quam maxime απορρεια luminis, quae circumdedit
20 πιστιν σοφian ab omnibus partibus eius, et σοφια mansit
in medio lumine, existente magno lumine ad sinistram
eius et ad dextram eius et ab omni parte eius, et red-
dente coronam eius capiti, et προβολαι omnes αυθαδους
non potuerunt iterum mutare suam faciem, neque potue-
25 runt stare prae ερμη magni luminis απορρειας, quae erat
corona eius capiti, et προβολαι omnes αυθαδους — magna
multitudo ex iis cecidit ad dextram eius, quoniam erat
lumen quam maxime, et aliae turbac cecidere ad sinis-
tram eius, neque poterant appropinquare πιστει σοφια
30 omnino prae magno lumine, τλην cecidere omnes super

5. et προβολη Adamae. (Si lectio ε μπ τε etc. vera est,
vertendum videtur „sine προβολη Adamae” P.) 13. circum-
dare (add. „eam” P.) 14. neque (ουδε). 16. neque (ουδε),
add. „etiam” P. 17. aut (ηδε). 24. neque (ουδε).

se invicem, aut venerunt ducentes se invicem, et haud potuerunt facere quidquam mali *πιστει σοφια*, propterea quod credebatur lumini, atque per *κελευσιν* mei patris, primi *μυστηριου*, introsipientis, ego quoque descendi in chaos, 5
 140 existens lumen quam maxime, dedi impetum meum in vim cum facie leonis, quae erat lumen maxime, et abstuli lumen eius totum, quod in ea, et *κατειχον προβολαις* omnes *αυθαδους*, ut ne venirent in suum *τοπον* inde ab hoc tempore, qui decimus tertius *αιων*, et abstuli vim, quae in *προβολαις* omnibus *αυθαδους*, et ceciderunt omnes in 10
 ehao, impotentes, et eduxi *πιστιν σοφian*, versantem ad dextram Gabrielis et Michaelis, et magna *απορροια* luminis ingressa quoque est in eas, et contemplata est suos inimicos *πιστις σοφια*, quod abstuli vim suam luminis ab iis, et eduxi *πιστιν σοφian* e chao, conculcantem super 15
προβολην αυθαδους cum facie serpentis, atque etiam conculcabat *προβελην* cum facie basilisci serpentis, cui septem erant capita, et conculcabat vim cum facie leonis et cum facie *δρακοντος*. Feci *πιστιν σοφian* manere stantem super *προβολην αυθαδους*, quae habet faciem basilisci 20
 serpentis, cui sunt septem capita, ista vero est fortior iis omnibus in suis malis; atque ego, primum *μυστηριον*, steti super eam, et abstuli omnes vires, quae in ea, atque perdidit eius *υλην* omnem, ut ne *σπερμα* ex ea surgeret inde ab hoc tempore. Haec *δε* quum primum *μυσ-* 25
 141 *τηριον* dixisset *μαθηταις*, exclamavit dicens: *νοειτε*, quomodo vobiscum loquar? Progressus Iacobus dixit: mi domine, de solutione igitur verborum, quae dixisti, *επροφητευσεν* olim tua vis luminis per Davidem in nonagesimo Psalmo: „Habitans sub *βοηθεια* excelsi erit sub um- 30
 bra dei caeli; dicet domino, tu recipis me ad te, et locus meus refugii deus meus, cui confido, quod iste liberabit

me a laqueo venatorum et dicto duro. Faciet umbram
 tibi ad tuum pectus, et confides sub eius alis. Eius ve-
 ritas circumdabit te sicut *ὄπλον*, non timebis terrorem
 noctis, et sagittam volentem interdiu et rem ambulantiem
 5 in caligine, ex easu *δαιμονίου* hora meridiei. Mille eadent
 ad sinistram tibi et myrias ad dextram tibi, haud *δε* ad- 142
 propinquabunt tibi; *πλην* contemplaberis eos, videbis re-
 tributionem peccatorum, quod tu, domine, es mea *ελπεις*.
 Posuisti tibi excelsum locum refugii. Nullum malum ad-
 10 propinquabit tibi, nulla *μιστιγξ* adpropinquabit tuo habi-
 taculo, quod imperabit suis *αγγελοις* de te, ut custodiant
 te in tuis viis omnibus, ut portent te super suas manus,
 ut ne impingas ad lapidem tuum pedem; constituet te
 super serpentem et basiliscum, coneulcabis leonem et *δρα-*
 15 *κοντα*, quod credidit mihi, servabo eum, dabo umbram
 ei, quod novit meum nomen. Clamabit sursum ad me,
 et ego audiam eum. Ero eum eo in sua *θλιψει* et ser-
 vabo eum, dabo gloriam ei, abundantem eum reddam
 multis diebus, docebo eum meam salutem." Haec est,
 20 mi domine, solutio verborum, quae dixisti. Audi igitur,
 dicam ea in *παρρησια*. Verbum igitur, quod tua vis di-
 xit per Davidem: „Habitans sub *βοηθεια* excelsi erit sub
 umbra dei caeli," quod est hoc: quum *σοφια* confideret
 25 altitudine ex te, et verbum, quod tua vis dixit per Da-
 videm: „dicam domino, tu es, qui recipit me ad se, atque
 meus locus refugii meus deus, confisus sum ei," ipsum est
 verbum, quod *ὕμνευσε πιστις σοφια*: tu es, qui recipit me 143
 ad se, et venio ad te. Et rursus verbum, quod tua vis
 30 dixit: „mi deus, credo tibi, tu servabis me a laqueo ve-
 natorum atque a dicto duro," ipsum est, quod dixit *πισ-*
τις σοφια: lumen, credo tibi, quod tu es liberaturum me

13. ut ne (*μηποτε*). 13. constituet te (adscendes P.)
 17. Ero (Sum P.)

a *προβολαῖς* *αυθαδούς*, atque Adamae, *τυραννου*, et tu iterum
 es liberaturum me ab *απειλαῖς* omnibus duris; atque etiam
 verbum, quod tua vis dixit per Davidem: „faciet umbram
 tibi ad tuum pectus, atque confides sub eius alis,” hoc
 est: *πιστις σοφια* est in lumine *απερρῶσας* luminis, quae 5
 exiit a te, et perseveravit confidens lumini, quod ad si-
 nistram eius et ad dextram eius, quae sunt alae *απερρῶσας*
 luminis. Et verbum, quod tua vis luminis *επροφητευσε*
 per Davidem: „veritas circumdabit te sicut *ἐπλυν*,” istud
 est lumen *απερρῶσας* luminis, quod circumdat *πιστιν σοφίαν* 10
 ab omni eius parte sicut *ἐπλυν*. Et verbum, quod tua
 vis dixit: „non timebit terrorem noctis,” quod est hoc: *πισ-*
τις σοφια haud timuit terrores et perturbationes, in quas
 immiserunt eam in chao, quod ipsum est nox. Et ver-
 144 bum, quod tua vis dixit: „non timebit sagittam volantem 15
 interdiu,” quod est hoc: *πιστις σοφια* haud timuit vim,
 quam *αυθαδης* misit ex altitudine extrema, quae venit in
 chaos existens sicut sagitta volans. Tua vis igitur lu-
 minis dixit: non timebis sagittam volentem interdiu,
 propterea quod vis illa exiit ex decimo tertio *αιωνι*, ipse 20
 est dominus duodecim *αιωνων*, atque iste est lumen *αιω-*
σιν omnibus. Propter hoc igitur dixit: „diem.” Atque ver-
 bum iterum, quod tua vis dixit: „non timebit rem ambu-
 lantem in caligine,” quod est hoc: non timuit *σοφια* *πρo-*
βολην cum facie serpentis, quae dabat timorem *πιστει σο-* 25
φια in chao, quod ipsum est caligo. Et verbum, quod
 tua vis dixit: „non timebit exitium et *δαιμονιον* hora me-
 ridiei,” quod est hoc: *πιστις σοφια* haud timuit *προβολην*
δαιμονιακην Adamae, *τυραννου*, quae deiecit *πιστιν σοφίαν*

2. ab *απειλαῖς* (ab earum *απειλαῖς* P.) 5. *σοφια* est (*σοφια* fuit P.) 7. et ad (et quod ad P.) 10. circumdat (circumde-
 dit P.) 21. duodecim *αιωνων* („duodecimi *αιωνος*,” sed for-
 tasse legendum in textu: *μῆτεκοοτε* „duodecim” pro *μεγ*
μῆτεκοοτε P.)

in magno exitio, quae exiit ex Adama, e duodecimo αἰωνι. Propter hoc igitur dixit tua vis: „non timebit exitium δαι-
μονιακον hora meridiei.” Hora meridiei est, quod exiit ex
duodecimo αἰωνι, qui est hora meridiei. Atque etiam

145

5 exiit e chao, quod est nox, atque noctis exiit ex duodecimo αἰωνι, qui est in medio utriusque. Propter hoc tua vis luminis dixit: „hora meridiei,” quod duodecim αἰωνες sunt medii inter decimum tertium αἰωνα et inter chaos.

Atque verbum quoque, quod tua vis luminis dixit per
10 Davidem: „mille cadent ad sinistram eius et myrias ad dextram eius, et haud adpropinquabunt ei,” quod hoc est: quum προβολαι αυθαδους permultae haud potuissent stare coram magno lumine απορροιας luminis, multitudo earum cecidit ad sinistram πιστεως σοφιας, et multitudo cecidit

15 ad dextram eius, neque poterant adpropinquare ei, πλαττειν eam. Et verbum, quod tua vis luminis dixit per Davidem: „πλην contempleris eos et videbis retributionem peccatorum, quod tu, domine, es mea ελπις,” quod hoc est verbum: πιστις σοφια contemplata est suos ini-

20 micos, qui sunt προβολαι αυθαδους, quae cecidere omnes super se invicem. Ου μονον contemplata est eas in hoc, 146

αλλα tu quoque rursus, mi domine, primum μυστηριον, abstulisti vim luminis, quae est in vi eum facie leonis, atque etiam abstulisti vim προβολων omnium αυθαδους, at-

25 que etiam κατειχες eas in chao illo venire ad suum τοπον inde ab hac hora; propter hoc igitur πιστις σοφια contemplata est suos inimicos, qui sunt προβολαι αυθαδους, in rebus omnibus, quas επροφητευσε David de πιστει σοφιας dicens: „πλην contempleris eos, atque videbis re-

30 tributionem peccatorum.” Ου μονον δε contemplata est eos collapsos super se invicem in chao, αλλα vidit etiam eorum

4. duodecimo αἰωνι („e duodecim αἰωσιν,” nisi forte legendum πμεζ μῆτεκοοτε pro πμῆτεκοοτε P.) 5. noctis nox P.)

retributionem, quam retribuerunt iis. Κατα modum, quo προβολαι αυθαδους cogitarunt auferre lumen σοφιας ab ea, retribuisti iis atque rependisti iis, et abstulisti vim luminis, quae in iis, loco luminum σοφιας, quae επιστευσε lumini altitudinis, et κατα modum, quo tua vis luminis dixit per Davidem: „posuisti excelsum tibi locum refugii. Nullum malum adpropinquabit tibi, et nulla μαστιγξ adpropinquabit tuo habitaculo,” quod hoc est: quum πιστις σοφια επιστευσε lumini, et quum affligeretur, ὑμνευσεν ei; 147 haud fecerunt quidquam mali ei προβολαι αυθαδους, neque poterant πλαττειν eam, neque poterant adpropinquare ei omnino. Et verbum, quod tua vis luminis dixit per Davidem: „imperavit suis αγγελοις de te, ut eustodiant te in tuis viis omnibus, et ut portent te super suas manus, μηποτε impingas ad lapidem tuo pede;” istud iterum est verbum; mandasti Gabrieli et Michaeli, ut gubernarent σοφιαν in τοποις omnibus chaus, usque dum duxerint eam sursum, ut portarent eam suis manibus, ut ne pedes eius tangerent caliginem inferiorem, (ita) ut prehenderent eam etiam hi qui (pertinent) ad caliginem inferiorem. Atque verbum, quod tua vis luminis dixit per Davidem: „meabis super serpentem et basiliscum, et meabis super leonem et δρακοντα, quod confisus est mihi, servabo eum, et dabo umbram ei, quod novit meum nomen;” quod verbum est hoc: quum πιστις σοφια veniret sursum tendens in chao, meavit super προβολας αυθαδους, meavit super hos, qui sunt facie serpentis, et super hos, qui sunt facie basilisci serpentis, quibus septem sunt capita, et meavit super vim cum facie leonis et hane, quae est facie δρακοντος, propterea quod πιστευσασα lumini servata est ab iis omnibus. Haec, mi domine, est solutio verborum, quae dixisti. Factum igitur est, quum pri-

mum *μυστηριον* audisset haec verba, dixit: *ευγε*, Iacobe 148
dilecte!

Pergens *δε* iterum in sermone primum *μυστηριον* di-
xit *μαθηταις*: Factum est, quum duxissem *πιστιν σοφian*
5 sursum in chao, exclamavit iterum dicens: „Servata sum
in chao, atque soluta e vinculis caliginis. Veni ad te,
lumen, quod fuisti lumen ex omni parte mihi servans
me et adiuvans me. Et *προβολας αυθαδους*, quae pugnant
contra me, *εκωλυσας* tuo lumine, et haud potuerunt ad-
10 propinquare mihi, quod erat tuum lumen inecum, et ser-
vabat me tua *απορροια* luminis, quoniam *γαρ προβολαι* af-
fligentes me abstulerunt meam vim a me, iniecerunt me
in orcos (chaos Plur.), nullum lumen habentem. Fui sicut
υλη gravis coram iis. Atque post haec vis *απορροιας* ve-
15 nit mihi a te servans me. Splenduit ad sinistram mihi
et ad dextram mihi, et circumdabat me, ex omni parte
mihi erat, ut ne ullum *μερος*, quo fui, essem sine lumine,
et obtexit me lumine tuae *απορροιας*, et purgasti in me
omnes meas *υλας* malas, et fui super meas *υλας* omnes
20 propter tuum lumen et tuam *απορροian* luminis. Ista ex-
altavit me, et abstulit me *προβολαις αυθαδους θλιβουσais*
me. Atque fui confisa tuo lumini, nec non lumen pu-
rum tuae *απορροιας*, et remotae sunt a me *προβολαι αυθα-*
δους, quae affligebant me, et facta sum lux tua magna vi,
25 quod tu servas omni tempore.” Haec est *μετανοια*, quam
dixit *πιστις σοφια*, quum sursum iret in chao, et quum
soluta esset a vinculis chaus. Nunc igitur, cui sunt aures
ad audiendum, audito. Factum igitur est, quum primum
μυστηριον finisset dicere haec verba *μαθηταις*, progressus
30 Thomas dixit: mi domine, sunt aures meo incolae lucis,
et meus *νους νοει* verba, quae dixisti. Nunc igitur *κελευε*

11. me tua (me in tua P.) 11. *προβολαι* (add. *αυθα-*
δους P.) 17. essem (esset P.) 18. obtexit (obtexisti P.)
22. lumen purum (lumini puro P.)

mili, ut proferam solutionem verborum φανερώς. Respondens δὲ primum μυστηριον dixit Thomae: κέλευω tibi, ut proferas solutionem ὕμνου, quem ὕμνευσεν sursum ad me πιστις σοφία. Respondens δὲ Thomas dixit: mi domine, de ὕμνω, quem dixit πιστις σοφία, quod liberata sit e chao: tua vis luminis ἐπρὶ φητευσεν olim per Solomonem, 5
150 filium Davidis, in eius αἰδαίς: „Servatus sum e vinculis. Fugi ad te, domine, quod fuisti mihi dextra servans me atque servans me, et adiuvans me, ἐκώλυσας pugnantes contra me, neque apparuerunt; quod tua facies mecum erat servans me tua χαρίτι. Affecta sum ignominia coram multitudine, atque proiecerunt me. Fui sicut plumbum coram iis. Facta mihi est vis a te adiuvans me, quod posuisti lucernas ad dextram mihi et ad sinistram mihi, ut ne quidquam circa me esset luminis expers. 10
Ἐσκεπάσας me sub umbra tuae misericordiae, et fui super vestes pelliceas. Tua dextra exaltavit me, et abstulisti infirmitatem a me. Factus sum validus tua veritate, purgatus tua δικαιοσυνῇ. Remoti sunt a me pugnantes contra me, et iustificatus sum tua χρηστοτητι, nam tua 20
quies est ad aeternum aeternitatis.” Haec igitur, o mi domine, est solutio μετανόιας, quam dixit πιστις σοφία, quum servata esset in chao; audi igitur, loquar in παρρησίᾳ. Verbum igitur, quod tua vis luminis dixit per Solomonem: „Servatus sum e vinculis. Fugi ad te, do- 25
mine,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφία: soluta sum e vinculis caliginis, veni ad te, domine; et verbum, 30
151 quod dixit tua vis: „Fuisti mihi dextra servans me et adiuvans me,” ipsum iterum est verbum, quod dixit πιστις σοφία: factus est lumen ex omni parte mihi et adiuvans me; et verbum, quod tua vis luminis dixit: „ἐκώλυσας pugnantes contra me, et haud apparuerunt,” ipsum est

verbum, quod dixit πιστις σοφια: et προβολας αυθαδους, quae pugnant contra me, εκωλυσας tuo lumine, et haud potuerunt adpropinquare mihi, et verbum, quod tua vis dixit: „quod tua facies mecum erat servans me tua
 5 χαριτι,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: quod tuum lumen erat mecum servans me tua απορροια luminis, et verbum, quod tua vis dixit: „contemnor eorum multitudine et proiecerunt me,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: affixerunt me προβολαι αυθαδους, et
 10 abstulerunt meam vim a me, et contempta sum coram iis, et proiecerunt me in chao expertem luminis. Et verbum, quod tua vis dixit: „fui sicut plumbum coram iis,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: quum abstulissent mea lumina a me, facta sum sicut υλη gra-
 15 vis coram iis. Et verbum, quod tua vis dixit: „et facta mihi est vis a te adiuvens me,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et post haec vis luminis venit mihi a te servans me, et verbum, quod tua vis dixit: „posuisti lucernas ad dextram mihi et ad sinistram mihi, ut ne
 20 quidquam circa me esset luminis expers,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: tua vis luminis ad dextram mihi et ad sinistram mihi et circumdans me ab omni parte, ut ne quidquam circa me esset luminis expers, et verbum, quod tua vis dixit: „εσκεπασας me um-
 25 bra tuae misericordiae,” ipsum iterum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et obtexisti me lumine tuae απορροιας, et verbum, quod tua vis dixit: „fui super vestes pelliceas,” ipsum iterum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et eiecerunt a me meas υλας omnes malas, et elevavi
 30 eas tuo lumine, et verbum, quod tuas vis dixit per Salomonem: „tua dextra exaltavit me et abstulit infirmi-

152

15. Et verbum (Et verbum rursus P.) 16. ipsum (add. quoque P.) 21. tua vis luminis (tua vis splenduit P.)

tatem a me," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια:
 et tua απορροια luminis haec est, quae exaltavit me tuo
 lumine, et abstulit a me προβολας αυθαδους θλιβουσας me,
 153 et verbum, quod tua vis dixit: „factus sum validus tua
 veritate et purgatus tua δικαιοσυνη," ipsum est verbum, 5
 quod dixit πιστις σοφια: facta sum valida tuo lumine et
 sum lumen purgatum tua απορροια, et verbum, quod tua
 vis dixit: „remoti sunt a me pugnantes mecum," ipsum
 est verbum, quod dixit πιστις σοφια: remotae sunt a me
 προβολαι αυθαδους, hae quae affligebant me, et verbum, 10
 quod tua vis luminis dixit per Salomonem: „et iustifica-
 tus sum tua χρηστοτητι, quod tua quies est ad aeternum
 aeternitatis", ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια:
 servata sum tua χρηστοτητι, quod tu servas unumquem-
 que. Haec igitur, o mi domine, est solutio tota μετα- 15
 νοιας, quam dixit πιστις σοφια, quum servata esset in
 chao, et soluta est e vinculis caliginis. Factum igitur
 est, quum primum μυστηριον audisset Thomam dicentem
 haec verba, dixit ei: ευγε, καλως Thoma, μακαριος; haec
 est solutio υμνου, quem dixit πιστις σοφια. 20

Pergens δε adhuc primum μυστηριον dixit μαθηταις:
 pergens δε adhuc πιστις σοφια, υμνευσε rursum ad me
 154 dicens: „υμνευω sursum ad te hoc. Tuo statuto edu-
 xisti me ab αιωνι excelso, qui supra caelum, et deduxi-
 sti me ad τοπους inferiores, atque etiam tuo statuto li- 25
 berasti me e τοποις inferioribus, et per te abstulisti υλην
 ibi, quae est in meis viribus luminis et vidi eam, atque
 tu dispersisti a me προβολας αυθαδους, quae affligebant
 me et erant inimici mihi, atque dedisti mihi εξουσιαν,
 ut solverer e vinculis προβολων Adamae, et επαταξας ser- 30
 pentem basiliscum cum septem caputibus. Proiecisti eum

17. soluta est (soluta esset P.) 31. Proiecisti (Eieci-
 sti P.)

meis manibus et constituisti me super eius ὕλην. Per-
 didisti eam, ut ne σπερμα suum surgeret inde ab hoc
 tempore, atque tu es, qui eras mecum, dans mihi vim
 in his omnibus, et tuum lumen circumdedit me in τοποις
 5 omnibus, et per te reddidisti προβολας omnes αὐθαδους
 impotentes, quod abstulisti vim sui luminis ab eis et
 direxisti meam viam ad educendam me ex chao, et trans-
 tulisti me e tenebris ὕλिकाίς, et abstulisti meas vires om-
 nes ab iis, quarum lumen abstulere. Iniecesti in eas
 10 lumen purum, et meis μελεσιν omnibus, quibus nullum 155
 lumen, dedisti lumen purum ex lumine altitudinis, et
 direxisti viam iis, et lumen tuae faciei factum mihi est
 vita, perniciē vacua. Duxisti me sursum super chaos,
 locum (τοπον) chaos et perniciē, ut dissolverentur omnes
 15 ὕλαι, quae in eo, quae sunt in τοπῳ illo, et uti fiant novae
 meae vires omnes tuo lumine, et ut tuum lumen sit in
 iis omnibus. Posuisti lumen tuae ἀπερρύσιας in me. Facta
 sum lumen purgatum." Ille iterum est secundus ὕμνος,
 quem dixit πιστις σοφία. Νῶν igitur hanc μετανοίαν, pro-
 20 gressor, ut dicat eam. Factum igitur est, quum pri-
 mum μυστήριον finisset dicere haec verba, progressus
 Mathaeus dixit: νῶν solutionem ὕμνου, quem dixit πιστις
 σοφία. Nunc igitur κέλευε mihi, dicam tibi eam in παρ-
 ῥήσι. Respondens δὲ primum μυστήριον dixit: κέλευω tibi
 25 Mathae, ut proferas solutionem ὕμνου, quem dixit πιστις
 σοφία. Respondens δὲ Mathaeus dixit: de solutione ὕ-
 μνου, quem dixit πιστις σοφία, tua vis luminis ἐπρεφῆτευσεν
 olim in ῥῆγ Solomonis; „Qui deduxit me ex locis ex-
 celsis super caelum, et duxit me sursum in locis, quae 156
 30 in fundamento inferiori; qui abstulit ibi haec, quae in
 medio, et docuit me ea, qui dispersit meos inimicos et
 meos ἀντιδικους, qui dedit mihi ἐξουσίαν super vincula ad
 solvenda ea, qui ἐπαταξε serpentem cum septem capiti-
 bus meis manibus. Constituit me super eius radicem,

ut evellerem eius σπέρμα, atque tu eras mecum, adiu-
 vans me, in omni loco circumdedit me tuum nomen.
 Dextra tua perdidit venenum huius, qui dicit malum.
 Tua manus stravit viam tuis πισταις. Redemisti eos e
 ταφοις, et transtulisti eos e mediis cadaveribus. Sumsisti 5
 ossa mortua, induisti iis σωμα, et qui haud movent se,
 dedisti iis ενεργειαν vitae. Via tua facta est perniciiei ex-
 pers, atque tua facie duxisti tuum αιωνα in perniciem,
 ut dissolverentur omnes et fierent novi, et uti tuum lu-
 men sit duplicatum iis omnibus. Construxisti tuam opu- 10
 lentiam per eos, et facti sunt habitaculum sanctum." Haec
 igitur, mi domine, est solutio ὑμνου, quem dixit πιστις
 σοφια; audi igitur, dicam eam ingenue. Verbum, quod
 tua vis dixit per Solomonem: „Qui deduxit me e locis
 excelsis, quae super caelum, atque etiam duxisti me sur- 15
 sum in locis, quae in fundamento inferiori," ipsum est
 157 verbum, quod dixit πιστις σοφια: ὑμνευω sursum ad te
 hoc. Tuo statuto duxisti me ex hoc αιωνι excelso, qui
 super caelum, et duxisti me in τοπους inferiores, atque
 etiam servasti me tuo statuto, duxisti me sursum in τε- 20
 ποις inferioribus. Et verbum, quod tua vis dixit per
 Solomonem: „qui abstulit ibi haec, quae in medio, et
 docuit me ea," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια:
 atque etiam per te abstulisti ὕλην, quae in media mea
 vi, et vidi eam; atque etiam verbum, quod tua vis dixit 25
 per Solomonem: „qui dispersit meos inimicos et meos
 αντιδικους," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et
 tu es, qui dispersisti a me προβλας omnes αυθαδους,
 quae affligebant me, et quae erant inimici mihi, et ver-
 bum, quod tua vis dixit: „qui dedit mihi suam σοφian 30
 super vineula ad solvenda ea," ipsum est verbum, quod

8. tua facie duxisti (tua facies. Duxisti cf. infra p. 102.
 l. 3. 6. P.) 10. duplicatum (fundamentum P.)

dixit πιστις σοφια: dedit mihi suam σοφian, ut solverer
e vinculis προβολων illarum, et verbum, quod tua vis
dixit: „qui επαταξε serpentem cum septem capitibus meis
manibus et constituit me super eius radicem, ut evelle-
5 rem eius σπερμα,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις
σοφια: et επαταξας serpentem cum septem capitibus meis 158
manibus et constituisti me super eius ὕλην, perdidisti
eum, ut ne eius σπερμα surgeret inde ab hac hora, et
verbum, quod tua vis dixit: „et tu mecum eras, adiuva-
bas me,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et
10 tu eras mecum, dans vim mihi in his omnibus, et ver-
bum, quod tua vis dixit: „et tuum nomen circumdedit
me in omni loco”, ipsum est verbum, quod dixit πιστις
σοφια: et tuum lumen circumdedit me in eorum locis
15 omnibus, et verbum, quod tua vis dixit: „et tua dextra
perdidit venenum huius qui dicit malum,” ipsum est ver-
bum, quod dixit πιστις σοφια: et per te factae sunt im-
potentes προβολαι αυθαδους, quod abstulisti lumen vis
suae ab iis, et verbum, quod tua vis dixit: „tua manus
20 stravit viam tuis πιστοις,” ipsum est verbum, quod dixit
πιστις σοφια: direxisti meam viam ad educendam me e
chao, quod επιστευσα tibi, et verbum, quod tua vis di-
xit: „redemisti eos e ταφοις et transtulisti eos e mediis
cadaveribus,” ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια:
25 et redemisti me e chao et transtulisti me e tenebris ὕλι-
καις, quae ipsae sunt προβολαι caliginis, quae in chao, 159
a quibus suum lumen abstulisti, et verbum, quod tua
vis dixit: „sumsisti ossa mortua, induisti iis σωμα et hi,
qui non movent se, dedisti iis ενεργειαν vitae,” ipsum est
30 verbum, quod dixit πιστις σοφια: et abstulisti meas vires
omnes, in quibus nullum lumen, et indidisti eis lumen
purum, et meis μελεσιν omnibus, in quibus nullum lu-

1. dedit (et dedit P.) 31. et indidisti (del. „et” P.)

men movetur, dedisti eis lumen vitae tua altitudine, et verbum, quod tua vis dixit: „tua via facta est perniciē vacua et tua facies,” ipsum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: et direxisti viam mihi, et lumen tuae faciei facta mihi est vita, perniciē vacua, et verbum, quod tua vis dixit: „duxisti tuum *αιωνα* in perniciem, ut dissolverentur, ut fierent novi omnes,” ipsum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: „duxisti me, tuam vim in chaos et in perniciem, ut dissolverentur *ύλαι* omnes, quae sunt in *τοπω* illo, et ut fierent novae meae vires omnes lumine, et verbum, quod tua vis dixit: „et tuum lumen duplicatum est iis omnibus,” ipsum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: et tuum lumen est in iis omnibus; et verbum, quod tua vis luminis dixit per Solomonem: „posuisti tuam opulentiam in eo, et factus est habitaculum sanctum,” ipsum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: firmasti lumen tuae *απορρύσιας* super me, et facta sum lumen purum. Haec igitur, mi domine, est solutio *ύμνου*, quem dixit *πιστις σοφια*. Factum igitur est, quum primum *μυστηριον* audisset haec verba, quae dixit Mathaeus, dixit: *ευγε*, Mathae, et *καλως*, dilecte, haec est solutio *ύμνου*, quem dixit *πιστις σοφια*.

Pergens δὲ adhuc primum *μυστηριον* dixit: pergens δὲ adhuc *σοφια* in hoc *ύμνω* dixit: „dicam: tu es lumen excelsum, quod liberasti me et duxisti me ad te, neque sisisti *προβολας αυθαδους* auferre meum lumen, quae sunt hostes mihi, lumen luminum; *ύμνευω* sursum ad te. Liberasti me, lumen, duxisti meam vim sursum in chao, liberasti me ab his, qui descendunt in caliginem.” Haec verba adhuc dixit *πιστις σοφια*. Nunc igitur, cuius est *νοερος*, est *νοερος*, *νοησας* verba, quae dixit *πιστις σοφια*, progre-

4. viani (tuam viam P.) 4. facta (factum P.) 8. tuam vim (add. „sursum” P.) 11. duplicatum („fundamentum,” ut supra: p. 100. l. 10. P.)

ditor, ut proferat eorum solutionem. Factum igitur est,
 quum primum *μυστηριον* finisset dicere haec verba *μαθη-*
ταις, progressa Maria dixit: mi domine, meus *νους* est 161
νοερος omni tempore, ut progrediar omni vice; dicam so-

5 lutionem verborum, quae dixit, *αλλα* timeo Petrum,
 quod *απειλει* mihi et odit nostrum genus. Haec *δε* quum
 locuta esset, dixit ei primum *μυστηριον*: unumquemque,
 qui impletus fuerit *πνευματι* luminis, ut progressus pro-

19 igitur, tu, o Maria, profer solutionem verborum, quae
 dixit *πιστις σοφια*. Respondens igitur Maria dixit primo

μυστηριω in mediis *μαθηταις*: mi domine, de solutione
 verborum, quae dixit *πιστις σοφια*, tua vis luminis *επρο-*
φητευσεν olim per Davidem: „exaltabo te, domine, quod
 15 accepisti me ad te, neque fecisti *ευφραινεσθαι* meos ini-

20 micos super me. Domine, mi deus, clamavi sursum ad
 te et servasti me. Domine, duxisti meam animam sur-
 sum in orco (i. e. eduxisti ex o.). Servasti descendentes
 ad foveam.” Haec quum dixisset Maria, dixit ei pri-

25 mum *μυστηριον*: *ευγε, καλως*, Maria, *μακαριος*. Pergens *δε*
 adhuc in sermone dixit *μαθηταις*: pergens adhuc *πιστις*
σοφια in hoc *υμνω* dixit: „lumen factum mihi est libe-
 rator, et convertit meam caliginem mihi in lucem, et

30 scidit chaos circumdans me; cinxit me lumine.” Factum
 igitur est, quum primum *μυστηριον* finisset dicere haec
 verba, progressa Martha dixit: mi domine, tua vis *επρο-*
φητευσεν olim per Davidem de his verbis: „dominus

factus mihi *βοηθος*, convertit meum luctum mihi in lae-
 titiam. Scidit meum saccum, cinxit me gaudio.” Factum
 30 *δε* est, quum primum *μυστηριον* audisset haec verba, quae
 dixit Martha, dixit: *ευγε* et *καλως* Martha. Pergens *δε*

17. servasti (sanasti P.) 18. Servasti descendentes (Ser-
 vasti me a descendentibus P.) 19. Haec quum (Haec *δε*
 quum P.)

adhuc primum *μυστηριον* dixit *μαθηταις*: perrexit adhuc
in *ὕμνω πιστις σοφια* et dixit: „mea vis *ὕμνευε* lumini,
neve obliviscere virium omnium luminis, quae dedit tibi,
et virium omnium, quae tibi; *ὕμνευε* nomini sui *μυστη-*
ριου sancti, quod remittit tuas *παραβασεις* omnes, quod
servat te e tuis afflictationibus omnibus, quibus afflixerunt
(*ἐθλιψαν*) te *προβολαι αυθαδους*, quod liberavit tuum
163 lumen a *προβολαις αυθαδους*, adnumeratis ad perniciem,
quod dedit coronam luminis in te sua misericordia, us-
que dum liberavit te, quod implevit te lumine puro, 10
et tua *αρχη* erit nova sicut *αορατος* altitudinis.” Haec
verba *πιστις ὕμνευε*, dixit: servata est et recordatur fa-
cinorum omnium, quae feci ei. Factum igitur est, quum
primum *μυστηριον* protulisset haec verba *μαθηταις*, dixit
eis: *νοησας* solutionem horum verborum, progreditor, ut 15
dicat ea in *παῤῥησια*. Progressa iterum Maria, dixit: mi
domine, de his verbis, quae *ὕμνευσε πιστις σοφια*, tua vis
luminis *επροφητευσε* per Davidem: „mea *ψυχη* praedicato
dominum; quae in me omnia praedicanto nomen eius
sanctum; mea *ψυχη*, praedicato dominum, neve obli- 20
viscere eius retributionum omnium; qui remittit tibi tuas
ανομιαις omnes, qui sanat tuos morbos omnes, qui redi-
mit tuam vitam e pernicie, qui dat coronam in me (pr.
in haec quae mihi aut meo capiti) sua misericordia; qui
satiat tuam voluntatem *αγαθους*. Infantia tua erit nova 25
(renovabitur) sicut *αετου*,” quod est: *σοφια* erit sicut *αο-*

4. quae tibi („quae in me,” sed fortasse legendum: *ετ π ρητε* „quae tibi” pro *ετ π ρητ* P.) 5. tuas *παραβασεις* omnes (tuam *παραβασιν* omnem P.) 12. dixit (b. Schw. legisse videtur in textu: *πεξε* coniunctim scriptum i. e. „dixit,” cuius loco scribendum erat: *πεξας*. At duae potius videntur esse voces: *πε ξε*, i. e. „quod” P.) 23. in me (pr. in haec quae mihi aut meo capiti) pro: in te (pr. in haec quae tibi aut tuo capiti P.)

ρατοι, qui in altitudine. Dixit igitur: sicut αετου, prop-
 terea, quod est habitaculum αετων in altitudine, atque
 sunt αορατοι quoque in altitudine, quod est: σοφια erit 164
 lux (aut splendeat) sicut αορατοι, sicut erat inde a sua
 5 αρχη. Factum igitur est, quum primum μυστηριον audis-
 set haec verba, quae dixit Maria, dixit: ευγε, o Maria,
 μακαριος. Factum est igitur post haec pergens adhuc in
 sermone primum μυστηριον dixit μαθηταις: Ferens πιστιν
 σοφian adduxi eam in τοπον, qui est infra decimum ter-
 10 tium αιωνα, et dedi ei μυστηριον novum luminis, quod non
 est sui αιωνος, τοπου αορατου, atque etiam dedi ei υμνον
 luminis, ut ne superarent eam inde ab hac hora αρχοντες
 αιωνες, et posui eam in τοπω illo, usque dum adgressus
 ad eam ducerem eam in eius τοπον, qui in altitudine.
 15 Factum igitur est, quum posuissem eam in τοπω illo,
 dixit iterum hunc υμνον, dicens hoc modo: „πιστει επι-
 στευσα lumini, et recolens meam memoriam audivit meum
 υμνον. Eduxit meam vim e chao et caligine inferna υλης
 totius, et ducens me sursum posuit me in αιωνι excelso
 20 et firmo, posuit me in via ducente ad meum τοπον, et
 dedit mihi μυστηριον novum, quod haud est mei αιωνος,
 et dedit mihi υμνον luminis. Nunc igitur, lumen, αρχον-
 25 τες omnes videbunt, quae fecisti mecum, ut timeant et
 πιστευωσι lumini.” Hunc υμνον igitur dixit πιστις σοφια
 30 gaudens, quod eduxerint eam e chao et duxerint eam
 in τοπον, qui infra decimum tertium αιωνα. Nunc igitur,
 quem suus νους moverit, νοων solutionem νοηματος υμνου,
 quem dixit πιστις σοφια, progreditor, ut dicat eam. Pro-
 gressus Andreas dixit: mi domine, hoc est, quod tua
 vis luminis επροφητευσε de ea olim per Davidem: „υπο-
 μονη υπεμεινα dominum. Animum vertit ad me et audi-
 vit meam precationem. Duxit meam ψυχην e fovea τα-

λαιωρίας et coeno luti; constituit meos pedes super
 πετραν et direxit meos gressus. Iniecit in os meum can-
 tum novum, laudem nostri dei. Multi videbunt, ut ti-
 meant et ἐλπίσωσιν in dominum.” Factum igitur est,
 quum Andreas protulisset νοημα πιστεως σοφιας, dixit ei 5
 primum μυστηριον: ευγε, Audrea, μακαριος. Pergens δε ad-
 hue in sermone dixit μαθηταις: hae sunt res omnes,
 166 quae factae sunt πιστει σοφια. Factum igitur est, quum
 duxissem eam in τοπον, qui infra decimum tertium αιωνα,
 veni aditurus ad lumen, ut discederem ab ea, dixit mihi: 10
 lumen luminum, proficisceris ad lumen, ut discedas a
 me, et sciet Adamas, τυραννος, te discessisse a me, atque
 sciet, non esse, qui sit liberaturus me. Venit iterum ad
 me in hunc τοπον, iste eiusque αρχοντες omnes, qui odio
 me habent, atque etiam αυθαδης dabit vim suae πρεβολη 15
 eum facie leonis, ut venientes omnes affligant me simul,
 et ut auferant meum lumen totum a me, et uti fiam
 impotens atque iterum fiam sine lumine. Nunc igitur,
 lumen et meum lumen, aufer vim luminis sui ab iis,
 ut ne valeant affligere me inde ab hae hora.” Factum 20
 igitur est, quum audissem haec verba, quae dixit πιστις
 σοφια, respondens ei dixi: nondum meus pater εκελευσε
 mihi, qui προεβαλε me, ut auferam suum lumen ab iis,
 αλλα σφραγισω τοπους αυθαδους eiusque αρχοντων omnium,
 odio te habentium, ut πιστευσης lumini, atque etiam 25
 σφραγισω τοπους Adamae eiusque αρχοντων, ut ne sit iis
 vis ad πλεμειν tecum, usque dum eorum tempus im-
 pletum fuerit, et usque dum venerit καιρος, ut κελευση
 mihi meus pater, ut auferam eorum lumen ab iis. Post
 167 hoc δε iterum dixi ei: Audi, dicam tibi eorum tempus, 30
 quo hae fient, quae dico tibi: fient, quando tria tem-
 pora impleta fuerint. Respondens πιστις σοφια dixit mihi:
 lumen, quo sciam, quando futura sint tria tempora, ut

laeter et gaudeam, quod adpropinquavit tempus, ut du-
 eas me in meum *τοπον*, atque etiam gaudebo, quod ad-
 propinquavit tempus, quo auferes vim luminis ab his
 omnibus, qui odere me, quod *επιστευσα* tuo lumini. Ego
 5 *δε* respondens dixi ei, quando videris *πυλην θησαυρου*
 magni luminis, quae aperta est decimo tertio *αιωνι*, quae
 sinistra est, — quando aperuerint *πυλην* illam, impleta
 sunt tria tempora. Respondens iterum *σοφια* dixit: lu-
 men, ubi sciam, versans in hoc *τοπω*, apertam esse *πυλην*
 10 illam? Ego *δε* respondens dixi ei: quum aperuerint *πυ-*
λην illam, scient hi, qui sunt in *αιωσιν* omnibus propter
 magnum lumen, quod erit in eorum *τοποις* omnibus;
πλην igitur, ecce constitui, ut ne *τολμησωσι* contra te in
 ullo malo, usque dum impleta fuerint tria tempora. Tibi
 15 *δε* erit *εξουσια* praesto, eundi in illorum duodecim *αιωνας*
 tempore, quo volueris, atque revertundi, ut venias in
 tuum *τοπον*, qui infra decimum tertium *αιωνα*, in quo
 nunc es, *αλλα* tibi haud erit *εξουσια* praesto, introcundi
 in *πυλην* altitudinis, quae est in decimo tertio *αιωνι*, ut
 20 intres in tuum *τοπον*, e quo egressa es. *Πλην* igitur,
 quum impleta fuerint tria tempora, affliget iterum te
παυθαδης cum suis *αρχουσιν* omnibus, ut auferant lumen
 a te, iratus tibi, opinans, te *κατεχειν* suam vim in chao,
 et opinans, te abstulisse eius lumen ei. Succensebit igi-
 25 tur tibi, ut auferat lumen a te, ut mittat illud in chaos,
 ut inderent (i. e. inderetur) in suam *προβολην* illam, quo
 valeat exire e chao et venire in suum *τοπον*. Hos *δε*
 adiuvabit Adamas, ego *δε* auferam eorum vires omnes
 ab eo, dabo eas tibi, atque veniam, ut sumam eas. Nunc
 30 igitur quum afflixerint te illo tempore, *υμνευε* sursum

1. adpropinquavit (venit P.) 7. impleta (utique im-
 pleta P.) 9. ubi (unde s. quo P.) 16. atque (add. „etiam”
 P.) 22. *παυθαδης* (*αυθαδης* P.) 27. suum *τοπον* (eius *το-*
πον P.) 28. eorum vires (tuas vires P.)

ad lumen, et ego haud cunctabor βοηθεῖν tibi et venio
ad te celeriter e τοποις, qui infra te, et venio ad eorum
τοπους, auferam eorum lumen ab iis, et venio ad hunc
τοπον, in quo posui te infra decimum tertium αἰωνα, us-
169 que dum acquiram tuum τοπον, e quo egressa es. Factum
igitur est, quum πιστις σοφία audisset haec verba, quae
dixi ei, gavisae est magno gaudio. Ego δὲ linquens eam
in τοπῳ, qui infra decimum tertium αἰωνα, veni ad lu-
men, destiti ab ea.

Haec verba δὲ omnia (aut potius has res omnes)
primum μυστηρίων dixerat μαθηταῖς, facta esse πιστεῖ σο-
φία, et concederat super montem olivarum dicens haec
verba omnia in mediis μαθηταῖς. Pergens δὲ adhuc di-
xit iis: factum δὲ est adhuc post haec omnia, cum sedere-
rem in κοσμῳ hominum, sedens iuxta viam, quae est 15
hic τοπος, id est mons olivarum, antequam miserant
mecum ενδυμα mibi, quod posui in vicesimo quarto μυ-
στηρίῳ inde ab interno, primum δὲ quoque est inde ab
externo, quod idem est magnus αχωρητος, in quo re-
splendo, et nondum veneram in altitudinem ad acci-
pienda etiam mea duo ενδυματα, cum sederem apud vos
in hoc τοπῳ, qui est mons olivarum, impletum est tem-
pus, quod dixi πιστεῖ σοφία, afflicturnm esse eam Ada-
mam cum suis αρχουσιν omnibus. Factum igitur est,
quum esset tempus illud, ego δὲ sederem in κοσμῳ ge- 25
170 neris humani, sedens apud vos in hoc τοπῳ, qui est
mons olivarum, conspexit Adamas e duodecim αἰωσιν,
conspiciens desuper in τοπους chaus, vidit suam vim δαι-
μονιακην, quae est in chao, lumine destitutam penitus,
quod abstuleram eius lumen ab ea, atque vidit, eam 30
esse obscuram et haud valentem pervenire ad suum
τοπον, qui sunt duodecim αἰωνες, recordatus est iterum

15. sederem (essem P.)

Adamas πιστεως σοφιας atque iratus ei est quam maxime,
 opinans, eam κατεχειν suam vim in chao, et opinans
 eam abripuisse eius lumen ab illa, et iratus est valde
 et adiiciens iram super iram, προεβαλεν ex se προβολην
 5 obscuram, atque etiam aliam χαους πονηρου duram, ut
 perturbaret πιστιν σοφian iis, atque procreavit τοπιν ob-
 scurum in suo τοπω, in quo affligeret σοφian, et sumsit
 turbas αρχοντων suorum, persecuti sunt σοφian ad du-
 cendam eam in chaos obscurum, quod procreavit, et ad
 10 affligendam eam in illo τοπω, et uti perturbarent eam
 προβολαι duae obscurae, quas προεβαλεν Adamas, usque
 dum abstulerint totum eius lumen ab ea, et uti auferret
 Adamas lumen πιστεως σοφιας daturus illud προβολαις
 duabus obscuris duris, ut ducerent id in magnum chaos
 15 infernum, quod est caligo, et uti iniicerent in suam vim
 caliginis, quae est chaos, num forsitan posset venire in
 suum τοπον, propterea quod erat caligo maxime, quo-
 niam abstuli eius vim luminis ab ea. Factum igitur
 est, quum perseeutae essent πιστιν σοφian, exclamans
 20 iterum υμνευτε sursum ad lumen, επειδη dixi ei, quando
 afflixerint te, υμνευε sursum ad me, veniam celeriter, ut
 βοηθησω tibi. Factum igitur est, quum affligerent eam,
 ego δε sederem apud vos in hoc τοπω, qui est mons
 olivarum, υμνευσε sursum ad lumen, dicens: „lumen lu-
 25 minum, επιστευσα tibi, libera me ab his αρχουσιν omnibus
 persequentibus me, et βοηθει mihi, μηποτε auferant meum
 lumen a me, sicut vis eum facie leonis, quod tuum lu-
 men non est mecum neque tua απορρηια luminis, ut ser-
 vent me, alioquin, iratus mihi est Adamas dicens mihi:
 30 tu κατειχεις meam vim in chao. Nunc igitur, lumen lu-
 minum, si ego faciens hoc κατειχον eam, si feci quid-
 quam iniusti illi vi, aut si affluxi eam, sicut affluxit
 me, auferant meum lumen a me hi αρχοντες omnes per-
 sequentes me, et dimittant me inanem, et inimicus Ada-

mus persequatur meam vim, ut apprehendat eam, et auferat meum lumen a me, ut immittat istud in suam vim obscuram, quae in chao, et ponat meam vim in
 172 chao. Nunc igitur, lumen, erige me in tua ira, et exalta meam vim super meos inimicos, qui surrexere contra 5 me ad postremum. Festina, vivifica me *κατα* modum, quo dixisti: *βιηθισω* tibi." Factum igitur est, quum finisset primum *μυστηριον* dicere haec verba *μαθηταις*, dixit: qui *ενοησεν* haec verba, quae dixit, progreditor, ut proferat eorum solutionem. Progressus Iacobus dixit: 10 mi domine, de hoc *ὑμνω*, quo *ὑμνευσε πιστις σοφια*, tua vis luminis *επροφητευσεν* olim per Davidem in septimo Psalmo: „domine, mi deus, credidi tibi, serva me a persequentibus me, et liberares me, *μηποτε* rapiat meam *ψυχην*, sicut leo, existente nullo servatore, et liberatore. Do- 15 mine, mi deus, si feci hoc, si est iniustitia in meis manibus, si retribui retribuentibus mihi mala, eadem per meos inimicos inanis, inimicus meus persequatur meam *ψυχην*, ut apprehendat eam, conculeet meam vitam in solum, et faciat meam gloriam esse in *χου. Διαφαλμα.* 20 Surge, domine, in tua *εργη*, evehere in fines (Copt. finem) meorum inimicorum. Surgo in iussu, quem iussisti me." Factum igitur est, quum primum *μυστηριον* audisset haec verba, quae dixit Iacobus, locutus est: 173 *ευγε*, Iaccobe dilecte. 25

Pergens *δε* adhuc primum *μυστηριον* dixit *μαθηταις*: Factum igitur est, quum *πιστις σοφια* finisset dicere verba huius *ὑμνου*, conversa est retro ad videndum, num Adamas se converterit retro eum suis *αρχουσιν*, ut venirent in suum *αιωνα*, et vidit eos persequentes se, conversa 30 ad eos dixit iis: „cur persequimini me dicentes, mihi non

5. meam vim (tuam vim P.) 7. tibi („mihi," sed legendum videtur in textu *επο* „tibi" pro *εποι* „mihi" P.) 9. quae dixit (quae dixi P.) 23. iussisti me (del. „me" P.)

esse βοηθειαν, ut liberer a vobis? Nunc igitur iudex est lumen et forte est; ἀλλ' est longanime usque ad tempus, quod dixit mihi: venio, ut βοηθησω tibi, neque adducet suam οργην super vos omni tempore, et hoc est
5 tempus, quod dixit mihi. Nunc igitur, si haud conversi fueritis retro et cessarit is persequi me, lumen parabit suam vim et parabit suas vires omnes, et paravit suam vim, ut auferat vestra lumina a vobis et eritis obscuri. Et suas vires procreavit, ut auferret vestram vim a vo-
10 bis, ut pereatis." Haec δε quum dixisset πιστις σοφια, adspiciens in τοπον Adamae, vidit τοπον obscurum et chaus, quem procreavit, atque vidit etiam προβλας duas 174 obscuras, durissimas, quas προεβαλεν Adamas, ut apprehenderent πιστιν σοφιαν et deducerent in chaos, quod
15 procreavit, ut affligerent eam in illo τοπω, et uti perturbarent eam, usque dum abstulerint eius lumen ab ea. Factum igitur est, quum πιστις σοφια vidisset προβλας duas obscuras illas atque τοπον obscurum, quas procreavit Adamas, timuit et exclamavit ad lumen, di-
20 cens: „lumen, ecce iratus est Adamas, factor iniusti, procreavit προβολην obscuram atque etiam προεβαλεν aliam chaus, atque procreavit aliam (i. e. tertiam) obscuram et chaus, et instruxit se. Nunc igitur, o lumen, chao, quod procreavit, ut immitteret me in istud, ut auferret meam
25 vim luminis a me, aufer suum ab illo, et consilium, quod cepit, ut auferret meum lumen, abripiant suum ab eo, et iniustitiam, quam dixit ad auferenda mea lumina a me, aufer sua omnia." Haec sunt verba, quae dixit πιστις σοφια in suo ὕμνω. Nunc igitur νηφων in suo
30 πνευματι progreditor, ut proferat solutionem verborum, quae dixit πιστις σοφια in suo ὕμνω. Progressa iterum Martha dixit: mi domine, νηφω in meo πνευματι atque 175

νω verba, quae dixisti. Nunc igitur κελευε mihi, pro-
 feram eorum solutionem in παρρησια. Respondens δε
 primum μυστηριον dixit Marthae: κελευω tibi, Martha, ut
 proferas solutionem verborum, quae dixit σοφια in suo
 υμνω. Respondens δε Martha dixit: mi domine, haec 5
 sunt verba, quae tua vis luminis επροφητευσεν olim per
 Davidem in septimo Psalmo: „deus κριτης verus est,
 fortis, longaninivis, haud adducens suam οργην quotidie,
 quodsi haud conversi fueritis, acuet suum gladium, ten-
 det suum arcum, parabit eum, parabit in eo σκευη mor- 10
 tis. Sagittas suas reddidit combusturas eos. Eccc ini-
 iustitia perpessa est dolores parturientis, concepit dolorem,
 peperit ανομιαν; fodit foveam, excavavit eam; labetur
 in foveam, quam fecit; suus dolor vertet se in eius ca-
 put, et sua iniustitia veniet in medium eius caput.” Haec 15
 δε quum locuta esset Martha, dixit ei primum μυστηριον,
 prospiciens, ευγε, καλως, Martha, μακαρια.

Factum igitur est, quum Iesus finisset dicere suis
 μαθηταις facinora omnia, quae facta sunt πιστει σοφια
 176 versanti in chao, et modum, quo υμνευσε sursum ad lu- 20
 men, usque dum, servaturum eam, educeret e chao, in-
 duceret in duodecimum αιωνα, atque modum, quo ser-
 vavit eam in suis afflictationibus omnibus, quibus affli-
 xerunt eam αρχοντει chaorum, propterea quod επεθυμησε
 venire ad lumen, pergens adhuc in sermone Iesus dixit 25
 suis μαθηταις: factum igitur est post haec omnia, ferens
 πιστιν σοφian introduxi eam in decimum tertium αιωνα
 existens lumen quam maxime — nullus modus lumini,
 quod erat mihi — introii in τοπον vicesimi quarti αορατου,
 existens lumen quam maxime, et perturbati magna per- 30
 turbatione intuiti viderunt σοφian, quae erat mecum,

9. tendet (tendit P.) 10. parabit eum, parabit (para-
 vit eum, paravit P.)

eognoverunt eam, me δε haud eognovere, quisnam ego, αλλ' haebant me sicut προβολην regionis luminis. Factum igitur est, quum σοφια videret suos socios αορατους, gavisus magno gaudio et lactata maxime, voluit monstrare
 5 iis miracula, quae feci de ea infra in terra humanitatis, usque (εως) dum liberaverim eam. Adscendens in medios αορατους υμνευσε mihi in medio eorum dicens: „manifestabo tibi, lumen, quod tu (sc. es) σωτηρ, atque tu redemptor omni tempore. Dicam hunc υμνον lumini, quod
 10 servavit me et liberavit me a manu αρχοντων, meorum inimicorum, et liberasti me in τοποις omnibus, et liberasti me in altitudine nec in humilitate chaorum, et in αιωσιν αρχοντων σφαιρας, et quum venissem ex altitudine, erravi in τοποις, in quibus nullum lumen. Haud potui
 15 convertere me in decimum tertium αιωνα, meum habitaculum, quod nullum lumen in me, neque (ουτε) vis; mea vis afflicta est penitus. Et lumen servavit me in meis θλιψεσιν omnibus; υμνευσα ad te, lumen, audivit me, quum εθλιβησαν me, indicavit mihi viam in creatione (h.
 20 in loco: regione) αιωνων, ut adduceret me in decimum tertium αιωνα, meum habitaculum. Manifestabo tibi, lumen, quod servasti me, et tua miracula in γενει humanitatis. Quum indigerem mea vi, dedisti vim mihi, et quum indigerem lumine, implevisti me lumine puro. Fui
 25 in caligine et umbra chaus. Ligata sum vinculis duris chaus, in quo nullum lumen, quod exacerbavi statutum luminis, παρεβησα, atque dedi iram statuto luminis, quod exii e meo τοπω. Et, quum descendissem, indigeo mea
 30 εθλιβον me, υμνευσα sursum ad lumen, et servavit me e meis θλιψεσιν omnibus atque etiam discidit mea vineula

12. nec (add. „non” P.) 18. ad te, lumen (ad lumen P.) 24. lumine (lumine meo P.) 26. in quo nullum lumen (lumine destituta P.) 28. indigeo (indigui P.)

omnia. Eduxit me e caligine et afflictatione chaus. Manifestabo tibi, lumen, quod servasti me, atque tua miracula facta sunt in γενει humanitatis, et fregisti πυλας altas caliginis, atque etiam μοχλους duros chaus, et quum εθλιβον me, υμνευσα sursum ad lumen, servavit me e 5
 meis θλιψεσιν omnibus. Mittens tuam απέρροιαν dedisti vim mihi, et liberavit me ex meis afflictationibus omnibus. Manifestabo te, lumen, quod servasti me, atque tua miracula in γενει humanitatis." Hic igitur est υμνος, quem dixit πιστις σοφια versans in medio vicesimo quarto 10
 αορατω, volens facere scire eos miracula omnia, quae fecerim sibi, atque volens facere eos scire, me venientem in κοσμον humanitatis dedisse iis μυστηρια altitudinis. Nunc igitur, qui sublimis in suo νοηματι, progreditor, ut dicat solutionem υμνου, quem dixit σοφια. Factum est igitur, 15
 179 quum Iesus finisset dicere haec verba, progressus Philippus dixit, Iesu, mi domine, sublime est meum νοημα, et νοω solutionem υμνου, quem dixit σοφια. Επρεφητευσεν iterum de ea olim David, propheta, dicens in centesimo sexto Psalmo: „manifestate domino, quod est 20
 χρηστος, quod usque ad aeternum eius misericordia. Dicunto hi, quos dominus redemit, hic redemit eos e manu suorum inimicorum. Congregavit eos in suas χωρας ex oriente et occidente atque septentrione et θαλασσα. Επλα- 25
 νησαν in deserto, in loco, in quo nulla aqua. Haud repererunt viam πολεως, sui habitaculi, esurientes, sitientes, earum ψυχη in iis languescere. Servavit eos e suis

1. Eduxit me e caligine (Duxit me sursum in caligine P.) 4. duros chaus (add. „et fecisti me avertere a τοπω, in quo παρεβητα, atque etiam abstulerunt meam vim, quod παρεβητα, et relictis mysteriis exii e πυλαις chaus s. ivi sursum in πυλαις chaus" P.) 6. Mittens — dedisti (Misisti — dedit P.) 10. in medio vicesimo quarto αορατω (in mediis viginti quatuor αορατοις. cf. p. 116. l. 2. P.)

- αναγκαις*. Clamarunt sursum ad dominum, audivit eos, quum affligerentur, duxit eos in viam rectam, ut venirent in *τοπον* sui habitaculi. Manifestanto domino in eius misericordiis, eiusque miracula in filiis hominum,
- 5 quod satiavit *ψυχην* esurientem, *ψυχην* esurientem implevit *αγαθοις*, sedentes in caligine et umbra mortis, ligatos paupertate et ferro, quod dedit iracundiam verbo dei, dederunt iram consilio exeelsi. Eorum eor humiliatum in suis doloribus. Debilitati sunt, et nullus *βοη-*
- 10 *θος* iis. Clamarunt sursum ad dominum, quum affligerentur, servavit eos ex suis *αναγκαις*, eduxit eos ex caligine et umbra mortis et dirupit eorum vineula. Manifestanto dominum in eius misericordiis, eiusque miracula filii hominum, quod confregit *πυλας* aeneas, infregit
- 15 *μοχλους* ferreos, recepit eos ad se in via suae *ανομιας*. Humiliati *γαρ* sunt propter suas *ανομιας*. Eorum eor fastidivit omnem eibum. Adpropinquarunt ad *πολην* mortis. Clamarunt sursum ad dominum; quum affligerentur, servavit eos ex *αναγκαις*. Misit suum verbum, sanavit
- 20 eos, servavit eos ex suis doloribus. Manifestanto domino in suis misericordiis, eiusque miracula in filiis hominum." Haec *ουν* igitur, mi domine, est solutio *υμνου*, quem dixit *σοφια*. Audi *ουν* mi domine. Dieam eam *φανερως*. Verbum *μεν*, quod dixit David: „manifestate
- 25 domino, quod *χρηστος* est, quod usque ad aeternum est eius misericordia," ipsum est verbum, quod dixit *σοφια*: „manifestabo tibi, lumen, quod tu *σωτηρ*, atque tu servator omni tempore," et verbum, quod dixit David: „dicunto hi, quos dominus redemit, hic redemit eos e
- 30 manu suorum inimicorum," ipsum est verbum, quod dixit *σοφια*: „dicam hunc *υμνον* lumini, quod servavit me et servavit me e manu *αρχοντων*, meorum inimicorum"—

2. ut venirent (ut adscenderent P.) 17. ad *πυλην* (ad *πυλας* P.) 19. ex *αναγκαις* (e suis *αναγκαις* P.)

h*

atque reliqua Psalmi. Haec *οὖν*, mi domine, est solutio
ὑμνου, quem dixit *σοφία* in mediis viginti quatuor *αορα-*
τοις, volens facere eos scire miracula omnia, quae fece-
rim sibi, atque voluit facere eos scire, te dedisse tua
μυστηρια γενει humanitatis. Factum igitur est, quum Ie- 5
sus audisset haec verba, quae dixit Philippus, dixit:
„*ευγε μακαριος* Philippe, haec est solutio *ὑμνου*, quem
dixit *σοφία*.” Factum igitur est iterum post haec omnia
progressa Mariham adoravit pedes Iesu, dixit: „mi domine,
ne irascere mihi quaerenti te, quod quaerimus rem om- 10
nem in diligentia et *ασφαλειᾳ*. Dixisti *γὰρ* nobis olim:
quaerite, invenietis, et vocate, aperient vobis, quod unus
γὰρ quisque quaerens inveniet, et unicuique vocanti
aperient. Nunc igitur, mi domine, quis est quem inve-
niam? aut quis est, quem vocabimus? aut quis iste, cui 15
est potestas dicendae nobis *αποφασεως* verborum, quae
182 interrogabimus te? aut quis iste, qui scit vim ver-
borum, quae explorabimus? Propterea quod in *νοι* de-
disti nobis *νοον* luminis, atque dedisti nobis *αισθησιν* et
cogitationem valde sublimem. De hoc *οὖν* haud quis- 20
quam est in *κοσμῳ* generis humani, neque (*οὐδε*) est in
altitudine *αιωνων*, cui est vis dicendae nobis *απιφασεως*
verborum, quae exploramus, *ειμητι* tu solus, sciens omne
et perfectus in omni, propterea quod haud exploro se-
cundum modum, quo explorant homines *κοσμου*, *αλλα* 25
quaerimus nos in cognitione altitudinis, quam dedisti
nobis, et quaerimus quoque in *τυπῳ* explorationis per-
fectae, quam docuisti nos, qua exploremus. Nunc igitur,
mi domine, ne irascere mihi, *αλλα* revela mihi verbum,
quod interrogabo te.” Factum est, quum Iesus audisset 30
haec verba, quae dixit Maria Magdalena, respondens *δε*

13. vocanti (add. „intus” P.) 20. De hoc (Propter
hoe s. Propterea P.)

Iesus dixit ei: „explora, quod vis explorare, et ego revelabo id tibi in diligentia et ασφαλεια. ἀμην, ἀμην dico vobis: gaudete in magno gaudio et laetamini maximopere, explorantes res omnes in diligentia; et lactabor
5 maximopere, quod exploratis res omnes in diligentia, et exploratis modo, quo explorare deceet. Nunc igitur quaere, quod exploras, et revelabo id tibi gaudio.” Factum 183
igitur est, quum Maria audisset haec verba, quae dixit σωτηρ, laetata magna laetitia et gavisata maximopere, dixit Iesu: „mi domine et mi σωτηρ, quoniam modo sunt
10 viginti quatuor αορατοι, et quoniam sunt τυπω? aut quam sunt specie? aut quam specie est eorum lumen?” Respondens δε Iesus dixit Mariae: „quid est in hoc κοσμω, quod est simile iis? aut quis est τοπος
15 in hoc κοσμω, qui est similis iis? Nunc igitur, quocum eomparabo eos? aut quid est, quod dicam de iis? Haud cuiquam γαρ in hoc κοσμω adsimilabo eos, neque ullum ειδς in eo, quod possit ομοιωζειν iis. Nunc igitur haud quidquam in hoc κοσμω, quod sit specie caeli. ‘Αμην,
20 dico vobis: unusquisque αορατος maior est quam caelum et σφαιρα, quae super illud, et duodecim αιωνες simul novies, κατα modum, quem iam dixi vobis alio tempore, neque ulla lux in hoc κοσμω praestantior luce solis. ‘Αμην, ἀμην, dico vobis: viginti quatuor αορατοι sunt luce
25 praestantiori quam lumen solis, qui in hoc mundo, decies millicies, κατα modum, quem iam dixi vobis alio 184
tempore; propterea quod lumen solis in sua αληθεια μορφης non est in hoc τοπω, quoniam γαρ transit eius lumen multa καταπετασματα τοπων, αλλα lumen solis in sua
30 αληθεια μορφης, quae est in τοπω παρθενου luminis, est luce maiori quam viginti quatuor αορατοι atque etiam magnus προπατωρ αορατος atque etiam alius magnus τρι-

21. et duodecim (atque etiam duodecim P.)

δυναμεις deus decies millies, *κατα* modum, quem iam dixi
 vobis alio tempore. Nunc igitur, Maria, haud ullum *ειδος*
 in hoc *κοσμῳ*, neque (*ιυδε*) ullum lumen, neque (*ιυδε*)
 ulla *μορφη* similis viginti quatuor *αερατοις*, quibuscum
 conferam eos. *Αλλ' ετι* adhuc parvum tempus (est, quo) 5
 te et tuos fratres condiscipulos ducam in *τοπους* omnes
 altitudinis, et ducam vos in tria *χωρηματα* primi *μυστη-*
ριου usque ad *τοπον* solum *χωρηματος* Ineffabilis. Et vi-
 debitis suas *μορφας* omnes in *αληθεια* sine similitudine,
 et, quando duxero vos in altitudinem, videbitis gloriam 10
 horum, qui (pertinent) ad altitudinem, atque eritis in
 maxima admiratione, et quum duxero vos in *τοπον αρ-*
χοντων ειμαρμενης, videbitis gloriam, in qua sunt, et prae
 magnitudine suae gloriae eximiae habebitis hunc *κοσμον*
 185 coram vobis *ως* caliginem caliginis, et quum conspexe- 15
 ritis desuper in *κοσμον* totum generis humani, erit specie
 grani pulveris coram vobis prae magna distantia, qua
 distat summopere ab illo, et (prae) magna specie, qua
 est valde maior illo. Et, quum duxero vos in duodecim
αιωνας, videbitis suam gloriam, in qua sunt, et prae 20
 magna gloria *τοπος αρχοντων ειμαρμενης* putabitur coram
 vobis sicut caligo tenebrarum, et erit specie grani pul-
 veris coram vobis prae magna distantia, qua valde distat
 ab eo, et magna specie, qua est valde maior eo, *κατα*
modum, quem iam dixi vobis alio tempore. Et quum 25
 duxero vos ad decimum tertium *αιωνα*, et videritis glo-
 riam, in qua sunt, duodecim *αιωνες* putabuntur coram vo-
 bis sicut caligo tenebrarum, et quum conspexeritis duode-
 cim *αιωνας*, erit instar grani pulveris coram vobis prae
 magna distantia, qua valde distat ab eo, et magna specie, 30
 qua est valde maior eo (i. e. eis); et quum duxero vos

7. ducam (add. „vos” P). 8. *τοπον* (*τοπους* P.) 20.
 suam gloriam (deleatur „suam” P.) 25. Et (Atque etiam P.)

- ad *τοπον μεσων*, videbitis gloriam, in qua sunt, decimus
 tertius *αιων* putabitur coram vobis sicut caligo tenebra-
 rum, atque etiam prospicietis in duodecim *αιωνας*, atque
ειμαρμενη omnis, et *κοσμησις* omnis, atque *σφαιραι* omnes 186
 5 et suae *ταξεις* omnes, in quibus sunt, erunt instar grani
 pulveris coram vobis prae magna distantia, qua distat
 (scil. *τοπος*) ab eo, et magna specie, qua est valde maior
 illo; et quum duxero vos ad *τοπον* horum qui (pertinent)
 ad dextram, videbitis gloriam, in qua sunt, *τοπος* horum,
 10 qui (pertinent) ad *μεσον*, putabitur coram vobis sicut
 nox, quae in *κοσμῳ* generis humani, et quum prospe-
 xeritis in *μεσον*, erat instar grani pulveris coram vobis
 prae magna distantia, qua *τοπος* horum, qui (pertinent)
 ad dextram distat ab eo valde; et quum duxero vos
 15 ad terram luminis, quae est *θησαυρος* luminis, ut videatis
 gloriam, in qua sunt, *τοπος* horum, qui (pertinent) ad
 dextram putabitur eorum vobis sicut lux meridici in
κοσμῳ generis humani, sole haud prospiciente, et quum
 intuiti fueritis in *τοπον* horum, qui (pertinent) ad dextram,
 20 erit instar grani pulveris coram vobis prae magna di-
 stantia, qua distat ab eo valde *θησαυρος* luminis; et quum
 duxero vos in *τοπον κληρονομιων* horum, qui acceperunt
μυστηρια luminis, ut videatis gloriam luminis, in qua
 sunt, terra luminis putabitur eorum vobis sicut lux so-
 25 lis, qui in *κοσμῳ* generis humani, et quum intuiti fueritis 187

1. *μεσων* (*αμεσον*, nisi forte legendum *π̄ κᾱ τμεσος* ut
 ροζ, Δ. et ρπ̄, Δ. i. e. „eorum qui pertinent ad *μεσον*” pro
π̄ ατμεσος P.) 2. decimus tertius *αιων* putabitur (tredecim
αιωνες putabuntur P.) 3. atque (add. „etiam” P.) 4. et (at-
 que etiam P.) — atque (add. „etiam” P.) 7. et magna (at-
 que etiam magna P.) 8. horum — *μεσον* (*αμεσος*. cf. supra
 ροζ, Δ. l. 1 huius pag. 22. *κληρονομιων* („horum, qui accepe-
 runt *κληρονομιας*” sed transfixa sunt in textu verba *νεπτ̄ ᾱτ̄ς*
 i. e. „qui acceperunt” P.

in terram luminis, putabitur coram vobis instar grani pulveris prae magna distantia, qua distat ab eo terra luminis et magnitudine, qua est valde maior illo." Faetum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Maria Magdalena dixit: „mi domine, 5 ne irascere mihi quaerenti te, propterea quod exploramus res omnes in diligentia." Respondens δε Iesus dixit Mariae: „explora, quae vis explorare, et ego revelabo id tibi in παρρησία sine παραβολή, et res omnes, quas explorabis, dicam tibi in diligentia et ασφαλεία et ab- 10 solvam vos omni facultate et πληρωματι omni inde ab interno internorum usque ad externum externorum, inde ab Ineffabili usque ad caliginem tenebrarum, ut vocent vos πληρωματα absoluta omni cognitione. Nunc igitur, Maria, quacere, quod exploras, et revelabo 15 id tibi magno gaudio et magna laetitia." Faetum igitur est, quum Maria audisset haec verba, quae dixit σωτηρ, gavisia magno gaudio et laetata dixit: „mi domine, num homines κοσμου, qui acceperunt μυστηρια luminis, erunt praestantiores quam προβολαι θησαυρου in 20 tuo regno, quoniam audiui te dicentem, quum duxero vos in τοπον accipientium μυστηρια, τοπος terrae luminis putabitur coram vobis instar grani pulveris prae magna distantia, qua distat ab eo, et magno lumine (ex correctore: magna gloria), in quo est, quae est terra lu- 25 minis, θησαυρου, τοπος προβολων, num ουκουν, mi domine, homines, accipientes μυστηρια, erunt praestantiores quam terra luminis et erunt praestantiores quam illa in regno luminis?" Respondens δε Iesus dixit Mariae: „καλως μετοιγε exploras res omnes in diligentia et ασφαλεία, αλλ' 30 audi, Maria, loquar tecum de συντελεία αιωνος et evectione universi. Haud futurum esset ita, αλλα dixi vobis:

12 et 13. usque (έως usque P.) 24. et magno (atque etiam magno P.)

quum duxero vos in τοπον κληρονομιων horum, qui ac-
 cipient μυστηριον luminis, θησαυρος luminis, τοπος προβολων 189
 putabitur coram vobis instar grani pulveris et sicut lux
 tantum solis diei. Dixerunt ουν, haec futura esse tem-
 5 pore συντελειας evectionis universi. Duodecim σωτηρες
 θησαυρου et duodecim ταξεις uniuscuiusque eorum, quae
 sunt προβολαι septem φωνων et quinque arborum, erunt
 mecum in τοπω κληρονομιων luminis, existentes reges me-
 cum in meo regno. Unusquisque eorum erit rex super
 10 suas προβολας. Atque etiam unusquisque eorum erit rex
 κατα suam gloriam; magnus κατα suam magnitudinem,
 et parvus κατα suam parvitatem. Et σωτηρ προβολων
 primae φωνης erit in τοπω ψυχων accipientium primum
 μυστηριον primi μυστηριου in meo regno. Et σωτηρ προ-
 15 βολων secundae φωνης erit in τοπω ψυχων horum, qui
 acceperunt secundum μυστηριον primi μυστηριου. Ὁμοιως
 etiam σωτηρ προβολων tertiae φωνης erit in τοπω ψυχων
 accipientium tertium μυστηριον primi μυστηριου in κληρο- 190
 νομια luminis. Et σωτηρ προβολων quartae φωνης θησαυρου
 20 luminis erit in τοπω ψυχων accipientium quartum μυστη-
 ριον primi μυστηριου in κληρονομιαis luminis; et quintus
 σωτηρ quintae φωνης θησαυρου luminis erit in τοπω ψυχων
 accipientium quintum μυστηριον primi μυστηριου in κληρο-
 νομιαis luminis; et sextus σωτηρ προβολων sextae φωνης
 25 erit in τοπω ψυχων accipientium sextum μυστηριον primi
 μυστηριου; et septimus σωτηρ προβολων septimae φωνης
 θησαυρου luminis erit in τοπω ψυχων accipientium septi-
 mum μυστηριον primi μυστηριου in θησαυρω luminis, et
 octavus σωτηρ, qui idem est σωτηρ προβολων primae ar-
 30 boris θησαυρου luminis erit in τοπω ψυχων accipientium
 octavum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομιαis luminis; 191

2. $\bar{\alpha}$ ante $\bar{\alpha}$ ne $\theta\eta\sigma\alpha\upsilon\rho\omicron\varsigma$ utique delendum, cf.
 $\overline{\rho\sigma\alpha}$, δ . sub fin. 24. φωνης (add. „ $\theta\eta\sigma\alpha\upsilon\rho\omicron\varsigma$ luminis” P.)

et nonus σωτηρ, qui idem est σωτηρ προβολων secundae arboris θησαυρου luminis, erit in τοπω ψυχων accipientium nonum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομiais luminis; et decimus σωτηρ, qui idem est σωτηρ προβολων tertiae arboris θησαυρου luminis, erit in τοπω ψυχων accipientium 5 decimum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομiais luminis; ὁμοίως quoque undecimus σωτηρ, qui idem est σωτηρ quartae arboris θησαυρου luminis, erit in τοπω ψυχων accipientium undecimum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομiais luminis, et duodecimus σωτηρ, qui idem est σωτηρ 10 προβολων quintae arboris θησαυρου luminis, erit in τοπω ψυχων accipientium duodecimum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομiais luminis; et septimum ἀμην et quinque arbores et tria ἀμην erunt ad dextram mihi, existentes reges in κληρονομiais luminis, et σωτηρ: gemini, qui sunt 15 puer pueri, atque etiam novem φυλακες manebunt quoque ad sinistram mihi, existentes reges in κληρονομiais luminis, et unusquisque σωτηρων erit rex super ταξεις suarum προβολων in κληρονομiais luminis, sicut sunt quoque in θησαυρω luminis; et novem φυλακες θησαυρου lu- 20 minis erunt praestantiores quam σωτηρες in κληρονομiais luminis, atque gemini σωτηρες erunt praestantiores quam novem φυλακες in regno, et tria ἀμην erunt praestantiora quam gemini σωτηρες in regno, et quinque arbores erunt praestantiores quam tria ἀμην in κληρονομiais lu- 25 minis; et Ιεὺ et φυλαξ καταπετασματος magni luminis et παραλημπτρες luminis et magni duo προηγουμενοι et magnus Sabaoth αγαθος erunt reges in primo σωτηρι primae φωνης θησαυρου luminis, qui erit in τοπω accipientium primum μυστηριον primi μυστηριου, propterea quod γαρ 30 Ιεὺ et φυλαξ τοπου horum qui (pertinent) ad dextram et

13. septimum ἀμην. Secundum corrector.: septem ἀμην.

15. σωτηρ: gemini (σωτηρες gemini? cf. supra h, h. p. 2, l. 22 P.)

Melehisedec, magnus παραλημπτωρ luminis, et magni duo
 προηγούμενοι προεβαλον ex lumine selecto, quod est ειλι-
 κρινες valde, primae arboris, usque ad quintam (sc. ar-
 borem). Ieù μεν iste est επισκοπος luminis, qui προε-
 5 βαλε primus in ειλικρινει lumine primae arboris; φυ-
 λαξ quoque καταπετασματος horum qui (pertinent) ad
 dextram προεβαλεν ex secunda arbore, et προηγούμενοι
 duo προεβαλον quoque ex ειλικρινει lumine selecto valde
 tertiae arboris et quartae in θησαυρω luminis. Melchise-
 10 dec δε quoque προεβαλεν ex quinta arbore. Sabaôth
 magnus quoque αγαθος, quem vocavi meum patrem,
 προεβαλεν ex Ieù, επισκοπω luminis; hos sex igitur per
 κελευσιν primi μυστηριου ultimus παραστατης fecit esse in
 τοπω horum qui (pertinent) ad dextram προς οικονομιας
 15 congregationis luminis, quod in altitudine αιωνων αρχοντων
 (αρχοντων haud interpretandum lege Appositionis) et in
 κοσμοις et γενει omni, quod in iis, quorum dixi vobis
 rem uniuersiusque, quam posuerunt in eo in emanatione
 universi. Propter sublimitatem συν rei, quam posuit in
 20 se, erunt socii reges in primo μυστηριω primae φωνης 194
 θησαυρου luminis, futuri in τοπω ψυχων accipientium pri-
 mum μυστηριον primi μυστηριου, et παρθενος luminis et
 magnus ήγούμενος μεσου, quem αρχοντες αιωνων vocant:
 magnum Iaô, κατα nomen magni αρχοντος, qui in eorum
 25 τοπω, iste et παρθενος luminis, eiusque duodecim διακονες,
 in quibus accepistis μορφη, et e quibus accepistis vim,
 erunt quoque omnes reges. Et primus σωτηρ primae
 φωνης in τοπω ψυχων horum, qui accipient primum μυσ-
 τηριον primi μυστηριου in κληρονομιας luminis, et quin-
 30 cim παρασταται septem παρθενων luminis, quae sunt in
 μεσω emanabunt e τοποις duodecim σωτηρων, et reliqui

3. usque (έως usque P. item infra p. 125, l. 17.) 8. se-
 lecto (puro P.) 10. del. „δε” P. 14. οικονομιας (οικονομιαν P.)
 29. et quindecim (atque etiam quindecim P.)

- αγγελοι μεσου unusquisque κατὰ suam gloriam, ut sint reges meum in κληρονομiais luminis; et ego ero rex super eos omnes in κληρονομiais luminis. Haec igitur omnia, quae dixi vobis, haud erunt hoc tempore, ἀλλ' erunt in συντελειᾳ αἰωνος, quae est solutio universi et est evectio 5
- 195 *lota αριθμησεως ψυχων τελειων κληρονομιων* luminis. Itaque *ουν* ante *συντελειαν* haec, quae dixi, haud fient, ἀλλ' unumquodvis erit in suo τοπω, in quo positum est inde ab initio, usque dum absolverint αριθμησιν congregationis ψυχων τελειων; septem φωναι et quinque arbores et tria 10
- ἀμην atque gemellus σωτηρ, et novem φυλακες, atque duodecim σωτηρες, atque qui τοπου horum, qui (pertinent) ad dextram, et qui τοπου μεσου, unusquisque manebit in τοπω, in quo positi sunt, usque dum evecti fuerint omnes; αριθμησις τελειος ψυχων κληρονομιων luminis, et alii αρχον- 15
- τες omnes, qui μετενοησαν, manebunt quoque in τοπω, in quo positi sunt, usque dum evecti fuerint omnes: αριθμησις ψυχων luminis; veniunt omnes, unaquaeque tempore, quo accipiet μυστηριον, et transgredientur ad αρχον- 20
- τας omnes, qui μετενοησαν, et veniunt in τοπον horum, qui (pertinent) ad μεσον et hi, qui (pertinent) ad μεσον, βαπτισουσιν eos unctione πνευματικη, et σφραγισουσιν eos σφραγισι suorum μυστηριων, et transgredientur intra hos, qui (pertinent) ad τοπους omnes μεσου, et transgredientur intra 25
- τοπον horum, qui (pertinent) ad dextram, et intra τοπον 23
- 196 *novem φυλακων, et intra τοπον gemelli σωτηρος, et intra τοπον trium ἀμην et duodecim σωτηρων, et intra quinque arbores et septem φωνας, unoquoque praebente suas σφραγιδας suorum μυστηριων, et erunt (i. e. venient) intra omnes, ut veniant in τοπον κληρονομιων luminis. Unus-* 30

7. quae dixi (add. „vobis” P.) 10. et tria (atque etiam tria P. 11. atque gemellus σωτηρ (atque etiam gemini σωτηρες P.) 11. atque (add. „etiam” P.) 12. atque (add. „etiam” P. 13. et (atque etiam P.) 28. praebente (add. „iis” P.)

quisque manebit in τοπω, qui μυστηριον acceperit pro eo
in κληρονομiais luminis: ἀπαξ ἀπλως ψυχαι omnes generis
humani, quae acceperint μυστηρια luminis, venient prius
ad αρχοντας omnes, quae μετενοησαν, et venient prius ad
5 hos qui (pertinent) ad τοπους omnes μεσου et ad hos,
qui (pertinent) ad τοπον omnem horum qui (pertinent)
ad dextram, et venient prius ad hos qui (pertinent) ad
τοπον omnem θησαυρου luminis, ἀπαξ ἀπλως venient prius
ad hos qui (pertinent) ad τοπους omnes et venient prius
10 ad hos qui (pertinent) ad τοπους omnes primi statuti et
futuri sunt intra omnes, ut eant in κληρονομιαν luminis,
usque ad τοπον sui μυστηριου, ut unusquisque maneat in
τοπω, qui acceperit μυστηριον pro eo, et hi qui (pertinent)
ad τοπον μεσου et hi qui (pertinent) ad dextram et hi
15 qui (pertinent) ad τοπον omnem θησαυρου, unusquisque
in τοπω ταξεως, in qua posuerunt eum inde ab initio,
usque dum universum eveheretur, unoquoque eorum
funelo sua οικονομια, in qua posuerunt eum, propter
congregationem ψυχων, quae acceperunt μυστηριον propter
20 hanc οικονομιαν, ut σφραγισωσιν ψυχας omnes, quae ae-
cipient μυστηριον, transgressurae intra eos ad κληρονομιαν
luminis. Nunc igitur, Maria, haec est res, quam exploras
in diligentia et ασφαλεια. Λοιπον igitur nunc, cui est
auris ad audiendum, audito." Factum igitur est, quum
25 Iesus cessasset dicere haec verba, progressa Maria Mag-
dalena dixit: „mi domine, est auris meo ineolae lucis et πα-
ραλαμβάνω verba omnia, quae dixisti. Nunc igitur, mi do-
mine, de verbo, quod dixisti: „ψυχαι omnes generis (γενους)
humani, quae acceperint μυστηρια luminis, intrabunt prius

197

1. pro eo cf. ρη̄ν, a. et de ψαροϋ ἐπα, a. ἐζ̄ν, a.
5. ad τοπους omnes μεσου (ad τοπον omnes [eorum] qui perti-
nent ad μεσον; cf. ρου, h. p. 119, l. 1 P). 9. 10. ad τοπους (ad
τοπον P.) 13. acceperit (acceperunt P.) 14. dextram et (dextram,
atque etiam P). 17. usque (ἐως usque P.) 27. dixisti (dicis P.)

in κληρονομίαν luminis ante αρχοντας omnes, quae μετε-
νοησαν, et ante hos qui (pertinent) ad τοπον omnem horum
qui (pertinent) ad dextram, et ante τοπον omnem θησαυρου
luminis. De hoc verbo συν, mi domine, quod dixisti no-
bis, olim: „primi erunt ultimi et ultimi erunt primi;” ul-
timi sunt γενος omne hominum, quod veniet prius intra
in regnum luminis; sicut hi, qui (pertinent) ad τοπους
omnes altitudinis, isti sunt primi; de hoc igitur (συν), mido-
mine, dixisti nobis: „cui est auris ad audiendum, audito,”
198 quod hoc est: volebas scire, num καταλαμβάνωμεν verba 10
omnia, quae dixisti. Secundum hoc συν, mi domine, est
verbum.” Factum igitur est, quum cessasset dicere haec
verba, σωτηρ miratus est valde αποφασεις verborum, quae
dixit; propterea quod erat πνευμα ειλικρινες tota. Respon-
dens iterum Iesus dixit ei: „ευγε πνευματικη ειλικρινης Maria, 15
haec est solutio verbi.” Factum igitur est iterum post
haec verba omnia, pergens Iesus in sermone dixit suis
μαθηταις: „Audite, loquar vobiscum de gloria horum qui
(pertinent) ad altitudinem, quomodo sint κατα modum,
quo loquebar vobiscum usque ad diem hodiernum. Nunc 20
igitur συν quum duxero vos ad τοπον ultimi παραστατου cin-
gentis θησαυρον luminis, et quum duxero vos ad τοπον ultimi
παραστατου illius, ut videatis gloriam, in qua est, τοπος
κληρονομιας luminis putabitur coram vobis ad instar πο-
λεως duntaxat κοσμου prae magnitudine, in qua est ul-
timus παραστατης, et magno lumine, in quo est; et post
haec loquar vobiscum etiam de gloria παραστατου, qui
super parvum παραστατην. Ουδε loquar vobiscum de το-
ποις, qui super παραστατας omnes; nullus τυπος γαρ verbi
199 iis in hoc κοσμῳ, nulla similitudo γαρ in hoc κοσμῳ, quae 30

1. in κληρονομίαν (in tuam κληρονομίαν P.) 2. quae μετε-
νοησαν (qui μετανοησουσιν it. p. 125, l. 4 P.) 7. ad τοπους (ad
τοπον P.) 9. dixisti (dicis P.) 12. quum cessasset (quum Ie-
sus cessasset P. 26. et magno (atque etiam magno P.)

est similis iis, ut comparem eam eum iis, ουδε vis, ουδε
 lumen simile iis, ut exprimam eos, ου μονον in hoc κοσμῳ,
 ἀλλ' etiam nulla similitudo in his qui (pertinent) ad al-
 titudinem δικαιουσιν inde ab eorum τοπῳ inferiori. Propter
 5 hoc igitur profecto nullus modus edicendi eos in hoc
 κοσμῳ." Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere
 haec verba suis μαθηταις, progressa Maria Magdalena di-
 xit Iesu: „mi domine, ne irascere mihi exploranti rem
 omnem in diligentia et ασφαλειᾳ, ut mei fratres κηρυσ-
 10 σωσιν ea in γενει humano, ut audientes μετανοωσιν, ut
 servantur a κρισεσιν duris αρχοντων πονηρων, ut venientes
 in altitudinem κληρονομωσι regnum luminis, propterea
 quod, mi domine, ου μονον sumus misericordes erga nos-
 met ipsos, ἀλλὰ sumus misericordes erga γειος totum
 15 humanum, ut servantur a κρισεσιν omnibus duris. Nunc
 igitur οὐν, mi domine, propter hoc exploramus res omnes
 in diligentia, ut mei fratres κηρυσσωσιν ea γενει toti ho-
 minum, ut ne veniant in manus αρχοντων durorum calig-
 20 inis, et uti servantur a παραλημπταις duris caliginis ex-
 ternae." Factum est, quum Iesus audisset haec verba,
 quae dixit Maria, respondit σωτηρ, existens in magna mi-
 sericordia erga eam, dixit ei: „explora, quae vis explorare,
 et ego revelabo id tibi in diligentia et ασφαλειᾳ sine
 παραβολῃ." Factum igitur est, quum Maria audisset haec
 25 verba, quae dixit σωτηρ, gavisata est magno gaudio et lac-
 tata maxime dixit Iesu: „mi domine: quanto secundus
 παραστατης maior primo παραστατῇ? et quanta distantia

200

1. vis („qualitas," nisi legendum εἶναι „vis" pro εἶναι P.)
 3. similitudo (add. „iterum" P.) 6. in hoc κοσμῳ (add. „prae
 magna gloria eorum qui (pertinent) ad altitudinem, atque etiam
 magna qualitate immensa. Propter hoc οὐν nullus modus edi-
 cendi eum in hoc κοσμῳ" P.) 8. ne irascere mihi (add. „quae-
 renti te, propterea quod ηνωχλησα tibi multoties. Nunc igitur,
 mi domine, ne irascere mihi" P.)

distat ab eo? aut quoties maiori lumine est quam
 iste?" Respondens Iesus dixit Mariae in mediis μαθηταις:
 „ἀμην, ἀμην dico vobis: secundus παραστατης remotus est
 a primo παραστατη magna distantia, cui nulla mensura
 quoad altitudinem sursum, et quoad humilitatem, quoad
 βάθος et quoad longitudinem et latitudinem. Remotus enim
 (γὰρ) est ab eo maxime magna distantia, cui nulla men-
 sura iuxta αγγελους et αρχαγγελους, et iuxta deos et αρα-
 201 τους omnes, et maior est illo quam maxime in mensura,
 cui nullus numerus iuxta αγγελους et αρχαγγελους, et
 10 iuxta deos et αρατους omnes, et maiori lumine est quam
 ille, in modo, cui nulla est mensura, maximopere, nulla
 mensura luminis, in quo est, nulla mensura ei iuxta αγ-
 γελους et αρχαγγελους, et iuxta deos et αρατους omnes,
 15 κατὰ modum, quo iam dixi vobis alio tempore. Ὁμοίως
 quoque tertius παραστατης et quartus et quintus, alter
 est maior altero nulla mensura, et est maiori lumine
 quam iste, et remotus ab eo magna distantia, cui nulla
 mensura iuxta αγγελους et αρχαγγελους et deos et αρα-
 20 τος omnes κατὰ modum, quo iam dixi vobis alio tem-
 pore, atque etiam dicam vobis τυπὼν uniuseuiusque in
 sua emanatione." Factum igitur est, quum Iesus cessas-
 set dicere haec verba suis μαθηταις, progressa iterum
 Maria Magdalena perrexit dicere Iesu: „mi domine, ac-
 25 cipientes μυστηριον luminis quonam τυπῶ erunt in ultimo
 παραστη?" Respondens δὲ Iesus dixit Mariae in mediis
 μαθηταις: „accipientes μυστηρια luminis, quum egressi fu-
 202 erint ἐσσωματι ὑλίκῳ αρχιντων, unusquisque κατὰ μυστηριον,
 quod accepit, erit in eius ταξεί. Accipientes μυστηριον
 ipsum excelsum, manebunt in ταξεί excelsa, accipientes
 30 ipsa μυστηρια inferiora, manebunt in ταξέσιν inferioribus;
 ἀπαξ ἀπλως, cuius loci unusquisque acceperit μυστηριον,

25. in ultimo (in medio ultimo P.)

manebit in eius ταξει in κληρονομια luminis. De hoc igitur dixi vobis olim: „loco, quo est vestrum cor, erit quoque ibi vester thesaurus, quod est: cuius loci μυστηριον unusquisque acceperit, manebit ibi.” Factum est,

5 quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressus Iohannes dixit Iesu: „mi domine et mi σωτερ, κελευε mihi quoque, ut loquar coram te, neve irascere mihi exploranti rem omnem in diligentia et ασφαεια, propterea quod, mi domine, promissione mihi promisisti

10 revelandi nobis res omnes, quas te exploravero. Nunc igitur, mi domine, ne cela quidquam nos omnino de rebus, quas te exploraverimus. Respondens δε Iesus in magna misericordia dixit Iohanni: tibi quoque μακαριος Iohannes et dilecte κελευω, ut loquaris verbum, quod

15 volueris, et revelabo id tibi a facie in faciem sine παραβολη, et dicam tibi res omnes quas exploraveris in diligentia et ασφαεια. Respondens Iohannes dixit Iesu: „mi domine, cuius loci unusquisque acceperit μυστηριον, num manebit in eo, nullaue ei εξουσια eundi in alias

20 ταξεις, quae supra eum, ουδε est εξουσια eundi in ταξεις, 203 quae infra eum?” Respondens Iesus dixit Iohanni: „καλως μεντοιγε, exploratis res omnes in diligentia et ασφαεια, αλλα nunc igitur Iohannes audi, loquar tecum: unusquisque, accipiens μυστηριον luminis, in loco, cuius

25 acceperit μυστηριον, manebit, et nulla ei εξουσια, eundi in altitudinem in ταξεις, quae supra eum, ωστε accipienti μυστηριον in primo statuto est εξουσια eundi in ταξεις, quae infra eum, quae sunt ταξεις omnes tertii χωρηματος, αλλα non est εξουσια, eundi in altitudinem in ταξεις, quae

30 supra eum, et qui acceperit μυστηριον primi μυστηριου, quod idem est viginti quatuor μυστηρια, idemque est

3. Del. „quoque” P. 11. de rebus, quas (de re, quam P.)
 31. viginti quatuor μυστηρια (vicesimum quartum μυστηριον P.)

κεφαλη primi χωρηματος, quod est ad partem externum, et est ei εξουσια eundi in ταξεις omnes, quae extra eum, αλλα non est ei εξουσια eundi in τοπους, qui supra eum, aut perlustrandi eos, et qui acceperint μυστηριον in τα- 5
 ξεισιν viginti quatuor μυστηριων, in locum, quo quisque acceperit μυστηριον, veniet et erit habens εξουσιαν perlu-
 strandi ταξεις omnes et χωρηματα, quae extra eum, αλλα
 non est ei εξουσια veniendi in ταξεις, quae supra eum
 204 aut perlustrandi eos, et qui acceperit μυστηριον in τα-
 ξεισιν primi μυστηριου, quod in tertio χωρηματι, est ei 10
 εξουσια eundi in ταξεις omnes, quae infra eum, et per-
 lustrandi eos omnes, αλλα non est ei εξουσια eundi in
 τοπους, qui supra eum, aut perlustrandi eos, et qui ac-
 ceperit μυστηριον in primo τριπνευματω, qui pertingit su-
 per viginti quatuor μυστηρια iuxta se invicem, quae per- 15
 tingunt ad χωρημα primi μυστηριου, quorum τοπον dieam
 vobis in emanatione universi — qui acceperit συν μυστη-
 ριον τριπνευματος illius, est ei εξουσια eundi desuper in
 ταξεις omnes, quae infra eum, αλλα non est ei εξουσια
 veniendi in altitudinem, in ταξεις, quae supra eum, quae 20
 sunt ταξεις omnes χωρηματος Ineffabilis, et qui acceperit
 μυστηριον secundi τριπνευματος, est ei εξουσια eundi in τα-
 ξεις omnes primi τριπνευματος, et perlustrandi eas omnes,
 et eorum ταξεις omnes, quae sunt in iis, αλλα non est
 ei εξουσια veniendi in ταξεις altitudinis tertii τριπνευματος, 25
 205 et qui acceperit μυστηριον tertii τριπνευματος, qui pertinet
 ad tria τριπνευματα et tria χωρηματα, iuxta se invicem,
 primi μυστηριου, αλλα non est ei εξουσια eundi in altitu-
 dinem in ταξεις, quae supra eum, quae sunt ταξεις χω-
 ρηματος Ineffabilis; et qui acceperit αυθεντες μυστηριον primi 30
 μυστηριου, Ineffabilis, qui idem est: duodecim μυστηρια,
 iuxta se iuvicem, primi μυστηριου, quae pertinent super
 χωρηματα omnia primi μυστηριου — qui acceperit συν
 μυστηριον illud, est ei εξουσια perlustrandi ταξεις omnes

χωρηματων trium τριπνευματων et tria χωρηματα primi
 μυστηριου, eorumque ταξεις omnes, atque etiam est ei
 εξουσια perlustrandi ταξεις omnes κληρονομιων luminis, per-
 lustrandi eas a parte externa in internam, et ab interna
 5 in externam, et inde ab altitudine ad partem infernam,
 et inde a parte inferna ad altitudinem, et ab altitudine
 ad βαθος et a βαθει ad altitudinem et a longitudine ad
 latitudinem et a latitudine in longitudinem, ἀπαξ ἀπλως
 est ei εξουσια perlustrandi τοπους omnes κληρονομιων lu- 206
 10 minis, et est ei εξουσια manendi in τοπω, quo voluerit,
 in κληρονομια regni luminis; et ἀμην dico vobis: ille
 homo in solutione κοσμου erit rex super ταξεις omnes
 κληρονομιας, et qui acceperit μυστηριον Ineffabilis, ille est
 ego. Μυστηριον illud cognoscit, quapropter caligo facta
 15 sit et quapropter factum sit lumen; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter caligo tenebrarum facta sit, et
 quapropter lumen luminum factum sit; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter chaa facta sint, et quapropter
 factus sit θησαυρος luminis; et μυστηριον illud cognoscit,
 20 quapropter κρισεις factae sint et quapropter facta sit terra
 luminis et τοπος κληρονομιων luminis; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter κολασεις peccatorum factae sint,
 et quapropter facta sit αναπαυσις regni luminis; et μυστη-
 ριον illud cognoscit, quapropter peccatores facti sint, et
 25 quapropter factae sint κληρονομiai luminis; et μυστηριον 207
 illud cognoscit, quapropter facti sint ασεβεις et quapropter
 facti sint αγαθοι; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter
 κρισεις κολασεων factae sint et quapropter factae sint προ-
 βολαι omnes luminis; et μυστηριον illud cognoscit, qua-
 30 propter peccatum factum sit et quapropter facta sint
 βαπτισματα et μυστηρια luminis; et μυστηριον illud cogno-

1. et tria (atque etiam tria P.) 2. eorumque (atque
 etiam eorum P.) 2. Del. „etiam” P.

scit, quapropter factus sit ignis *κολασεως* et quapropter
 factae sint *σφραγιδες* luminis, ut ne ignis *βλαπτη* eos;
 et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter facta sit ira et
 quapropter facta sit *ειρηνη*; et *μυστηριον* illud cognoscit,
 quapropter blasphemia facta sit et quapropter factus sit 5
υμνος luminis; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter
πρεσευχαι luminis factae sint; et *μυστηριον* illud cognoscit,
 quapropter convicium factum sit et quapropter facta
 sit benedictio; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter
πονηρια facta sit et quapropter facta sit adulatio; et *μυσ-* 10
τηριον illud cognoscit, quapropter occisio facta sit et qua-
 208 propter facta sit vivificatio *ψυχων*; et *μυστηριον* illud
 cognoscit, quapropter factum sit adulterium et *πορνεια*,
 et quapropter facta sit puritas; et *μυστηριον* illud cogno-
 scit, quapropter facta sit *συνουσια* et quapropter facta 15
 sit *εγκρατεια*; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter facta
 sit superbia et iactantia, et quapropter facta sit humili-
 tas et mansuetudo; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter
 fletus factus sit et quapropter factus sit risus; et *μυστη-*
ριον illud cognoscit, quapropter *καταλαλια* facta sit, et 20
 quapropter sermo bonus factus sit; et *μυστηριον* illud
 cognoscit, quapropter obedientia facta sit, et quapropter
 eontemtus (pr. haud aestimatio) cum homine factus sit;
 et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter murmur factum
 sit et quapropter facta sit simplicitas et humilitas; et 25
μυστηριον illud cognoscit, quapropter factum sit peccatum
 et quapropter facta sit puritas; et *μυστηριον* illud cogno-
 scit, quapropter facta sit fortitudo et quapropter facta
 sit debilitas; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter facta
 209 sit *κινησις σωματος* et quapropter facta sit earum utilitas; 30
 et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter facta sit pauper-
 tas, et quapropter facta sit opulentia; et *μυστηριον* illud
 cognoscit, quapropter facta sit opulentia *κοσμου*, et qua-
 propter facta sit servitudo; et *μυστηριον* illud cognoscit,

quapropter facta sit mors, et quapropter facta sit vita.
 Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec
 verba suis μαθηταις, gavisī sunt gaudio magno et laetati
 sunt audientes Iesum dicentem haec verba. Pergens
 5 adhuc Iesus in sermone dixit: „ετι igitur mei μαθηται
 audite iam, loquar vobiscum de cognitione tota μυστηριου
 Ineffabilis. Μυστηριον Ineffabilis illius cognoseit, quapropter
 facta sit immiseriecordia, et quapropter facta sit miseri-
 eordia; et μυστηριον illud cognoseit, quapropter facta sit
 10 perniciēs, et quapropter factum sit incrementum ad aeter-
 ternum; et μυστηριον illud cognoseit, quapropter facta
 sint reptilia, et quapropter sint solvenda; et μυστηριον 210
 illud cognoseit, quapropter sint faciunda θηρια, et qua-
 propter sint solvenda; et μυστηριον illud cognoseit, qua-
 15 propter facta sint pecora et quapropter factae sint aves;
 et μυστηριον illud cognoseit, quapropter facti sint montes
 et quapropter facti sint lapides pretiosi in iis; et μυστη-
 ριον illud cognoseit, quapropter facta sit ύλη auri et qua-
 propter facta sit ύλη argenti; et μυστηριον illud cognoseit,
 20 quapropter facta sit ύλη aeris, et quapropter facta sit
 ύλη ferri, atque etiam aeiei; et μυστηριον illud cognoseit,
 quapropter facta sit ύλη plumbi, et μυστηριον illud cogno-
 scit, quapropter facta sit ύλη vitri, et quapropter facta
 sit ύλη κηρινος; et μυστηριον illud cognoseit, quapropter
 25 factae sint βοταναι, quae sunt plantae, et quapropter
 factae sint ύλαι omnes; et μυστηριον illud cognoseit, qua-
 propter factae sint aquae terrae et res omnes, quae in
 iis, et quapropter etiam terra facta sit; et μυστηριον illud
 cognoseit, quapropter factae sint θαλασσαι et aquae et 211
 30 quapropter facta sint θηρια in θαλασσαις; et μυστηριον illud
 cognoseit, quapropter facta sit ύλη κοσμου et quapropter

21. ύλη ferri (quoque ύλη ferri P.) — atque etiam (de-
 leatur „etiam” P.)

sit solvendus penitus. Pergens adhuc Iesus dixit suis
 μαθηταις: „ετι igitur mei μαθηται et mei socii et mei fra-
 tres, unusquisque νηφετω in πνευματε, quod in eo, ut
 obediatis et καταλαμβανητε verba omnia, quae dicam vo-
 bis; nam inde ab hoc temporis momento pergam loqui 5
 vobiscum de scientiis omnibus Ineffabilis: quod μυστηριον
 illud cognoscit, quapropter factus sit occidens et qua-
 propter factus sit oriens; et μυστηριον illud cognoscit, qua-
 propter factus sit auster et quapropter factus sit sep-
 tentrio. Ετι igitur adhuc mei μαθηται audite et prose- 10
 quimini νηφειν, ut audiatis cognitionem totam μυστηριου
 Ineffabilis: quod μυστηριον illud cognoscit, quapropter
 facta sint δαιμονια, et quapropter factum sit genus hu-
 manum; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factum
 sit καυμα et quapropter factus sit αηρ suavis; et μυστηριον 15
 illud cognoscit, quapropter factae sint stellae, et qua-
 212 propter factae sint nubes; et μυστηριον illud cognoscit,
 quapropter terra sit profunda et quapropter aqua ve-
 nerit super eam; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter
 terra arida sit et aqua pluviae venerit in eam; et μυστη- 20
 ριον illud cognoscit, quapropter facta sit esuries et qua-
 propter facta sit fertilitas; et μυστηριον illud cognoscit,
 quapropter facta sit pruina et quapropter factus sit ros
 bonus; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit
 pulvis, et quapropter factum sit refrigerium amocnum; 25
 et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit χαλαζα
 et quapropter facta sit χιων iucunda; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter factus sit ventus occidens et qua-
 propter factus sit ventus oriens, et μυστηριον illud cogno-
 scit, quapropter factus sit ardor altitudinis et quapropter 30
 factae sint etiam aquae; et μυστηριον illud cognoscit, qua-
 propter factus sit ventus oriens, et μυστηριον illud cogno-
 seit, quapropter factus sit ventus auster et quapropter
 factus sit ventus aquilo, et μυστηριον illud cognoscit,

quapropter faetae sint stellae caeli atque etiam *δισκοι*
φωστηρων et quapropter faetum sit *στερεωμα* eiusque *κα-*
ταπετασματα omnia; et *μυστηριον* illud cognoseit, qua-
 propter facti sunt *αρχοντες σφαιρων* et quapropter facta
 5 sit *σφαιρα* eiusque *τυποι* omnes; et *μυστηριον* illud cogno-
 seit, quapropter facti sint *αρχοντες αιωνων* et quapropter
 facti sint *αιωνες* eorumque *καταπετασματα*; et *μυστηριον*
 illud eognoscit, quapropter facti sint *αρχοντες αιωνων τυ-*
ραννων et quapropter facti sint *αρχοντες μετανοησαντες*; et
 10 *μυστηριον* illud cognoseit, quapropter facti sint *λειτουργοι*
 et quapropter facti sint *δεκανοι*; et *μυστηριον* illud cogno-
 scit, quapropter facti sint *αγγελοι* et quapropter faeti
 sint *αρχαγγελοι*; et *μυστηριον* illud eognoscit, quapropter
 faeti sint domini, et quapropter facti sint dii; et *μυστη-*
 15 *ριον* illud eognovit, quapropter etiam facta sit aemulatio
 in altitudine et quapropter etiam factus sit aemulationis
 defectus; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter factum
 sit odium et quapropter faetus sit amor; et *μυστηριον*
 illud cognoscit, quapropter faetum sit dissidium et qua-
 20 propter facta sit reeoneiliatio; et *μυστηριον* illud cognoseit,
 quapropter facta sit avaritia et quapropter facta sit
αποταγη rei omnis, et quapropter factus sit amor *χη-*
ματος; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter faeta sit
 cupiditas impinguescendi et quapropter facta sit satietas;
 25 et *μυστηριον* illud cognoseit, quapropter facti sint *συνζυγοι*
 et quapropter faeti *χωρισσυνζυγοι*; et *μυστηριον* illud cogno-
 scit, quapropter facta sit impietas et quapropter faeta
 dilectio dei; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter facti
 sint *φωστηρες* et quapropter facti sint *σπινθηρες*; et *μυστη-*
 30 *ριον* illud cognoscit, quapropter facti sint *τριδυναμεις* et
 quapropter facti sint *αορατοι*; et *μυστηριον* illud cognoscit,
 quapropter facti sint *προπατορες* et quapropter facti sint
ειλικρινεις; et *μυστηριον* illud eognoscit, quapropter faetus
 sit magnus *αυθαδης* et quapropter faeti sint eius *πιστοι*;

et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit magnus
 τριδυναμικος; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit
 215 decimus tertius αἰων et quapropter factus sit τοπος horum
 qui (pertinent) ad μεσον; et μυστηριον illud cognoscit, qua- 5
 propter facti sint παραλημπται μεσεν et quapropter factae
 sint παρθενοι luminis; et μυστηριον illud cognoscit, qua-
 propter facti sint διακονοι μεσεν et quapropter facti sint
 αγγελοι μεσεν; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter
 facta sit terra luminis et quapropter factus sit magnus 10
 παραλημπτικος luminis; et μυστηριον illud cognoscit, qua-
 propter facti sint φυλακες τοπου horum qui (pertinent)
 ad dextram, et quapropter facti sint προηγουμενοι horum;
 et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit πυλη
 vitae et quapropter factus sit Sabaoth αγαθος; et μυστη- 15
 ριον illud cognoscit, quapropter factus sit τοπος horum
 qui (pertinent) ad dextram, et quapropter facta sit terra
 luminis, quae est θησαυρος luminis; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter factae sint προβολαι luminis et qua-
 propter facti sint duodecim σωτηρες; et μυστηριον illud 20
 cognoscit, quapropter factae sint tres πυλαι θησαυρου lu-
 minis et quapropter facti sint novem φυλακες; et μυστηριον
 216 illud cognoscit, quapropter facti sint gemini σωτηρες et
 quapropter facta sint tria ἄμην; et μυστηριον illud cogno-
 scit, quapropter factae sint quinque arbores et quapropter 25
 facta sint septem ἄμην; et μυστηριον illud cognoscit, qua-
 propter factus sit κερασμος, qui non existerat, et qua-
 propter purgatus sit. Pergens adhuc Iesus dixit suis
 μαθηταις: „ετι μει μαθηται νηφετε, et unusquisque ve-
 strum ferto vim αισθησεως luminis pro se, ut obediat 30
 in diligentia. Inde ab hoc temporis momento γαρ loquar
 vobiscum de τοπω omni αληθειας Ineffabilis, atque de
 modo, quo est.” Factum igitur est, quum μαθηται audis-
 sent haec verba, quae dixit Iesus, εκλιναν et destiterunt

penitus. Progressa Maria Magdalena prostravit se ad pedes Iesu, adoravit eos, exclamavit, flens dixit: „iniserere mei, mi domine, alioquin mei fratres audiverunt et destiterunt a verbis, quae dicis iis. Nunc igitur, mi
 5 domine, de cognitione horum verborum omnium, quae dixisti, sunt in *μυστηριῶ* Ineffabilis, ἀλλ’ audiavi te dicentem mihi: inde ab hoc temporis momento incipiam loqui vobiscum de cognitione omni *μυστηρίου* Ineffabilis. Hoc verbum *οὖν*, quod dixisti, num nondum adpropinquasti ad perficiendum verbum? Propter hoc *οὖν* audientes destiterunt, cessarunt *αἰσθάνειν*, quo modo cum iis loquaris propter verba quae dicis iis. Nunc igitur, mi domine, si cognitio horum omnium est in *μυστηριῶ* illo, quis est homo in *κόσμῳ*, cui est vis *νοεῖν μυστηρίον* illud
 15 eiusque scientias omnes, et *τυπὸν* horum verborum omnium, cuius causa dixisti ea?” Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Maria, cognovit, audientes *μαθητὰς ἀρχεσθῆναι* desistere, confirmans eos dixit iis: ne *λυπητέ* igitur mei *μαθηταὶ* de *μυστηριῶ* Ineffabilis,
 20 opinantes, vos haud *νοήσκειν* ea. Ἄμην dico vobis, vestrum est *μυστηρίον* illud, et uniuscuiusque, qui obedierit vobis, ut *ἀποτασσώσιν* huic *κόσμῳ* omni et *ὕλῃ* omni, quae in eo, et uti *ἀποτασσώσι* cogitationibus omnibus *πονηραῖς*, quae sunt in iis, et uti *ἀποτασσώσι* curis omnibus huius
 25 *αἰῶνος*. Nunc igitur *οὖν* dico vobis: unicuique *ἀποταξόντι* *κόσμῳ* toti et omnibus, quae in eo, et *ὕποταξόντι* divino numini, *μυστηρίου* illius levius (sc. hoc *μυστηρίον*) iis est quam *μυστηρία* omnia regni luminis; et convenit *νοεῖν* illud magis quam haec omnia, et planius est iis omnibus. In-
 30 trans in cognitionem illius *μυστηρίου ἀποτασσει* huic *κόσμῳ*

7. incipiam (*αρχέομαι* P.) 10. Propter hoc *οὖν* (add. „fratres mei” P.) 21. *νοήσκειν* ea (*νοήσκειν* id s. illud P.) 22. *ἀποτασσώσιν* (*ἀποτασσωνται* P.), it. l. 23. 24. 25. *ἀποταξόντι* (*ἀποταξομένῳ* P.) 26. *ὕποταξόντι* (*ὕποταξομένῳ* P.) 30. *ἀποτασσει*

toti et curis omnibus, quae in eo. Propter hoc igitur
 dixi vobis olim: unusquisque, qui sub curis, et laborans
 sub earum onere, venite ad me, dabo requiem vobis,
 quod leve est meum onus et mite est meum iugum.
 Nunc igitur accepturus *μυστηριον* illud *αποτασσει κοσμων* 5
 toti et curis *ύλης* totius, quae in eo. Propter hoc igitur
ουν mei *μαθηται* ne *λυπητε* opinantes, *μυστηριον* illud vos
 non *νοησειν*. 'Αμην dico vobis, *μυστηριον* illud convenit *νοειν*
 magis quam *μυστηρια* omnia, et *άμην* dico vobis, *μυστηριον*
 illud vestrum est et uniuscuiusque *αποταξεντος κοσμων* 10
 et *ύλη* omni, quae in eo. Nunc igitur audite mei *μαθη-*
ται et mei socii et mei fratres, *πρωτρεψω* vos ad cogni-
 219 tionem *μυστηριου* Ineffabilis. Haec dico vobis; quod cogni-
 tionem *γαρ* omnem venio ad dicendam vobis in emana-
 tionem universi, quod emanatio *γαρ* universi est eius 15
 cognitio. Αλλα nunc igitur audite, loquar vobiscum in
πρικοπη de cognitione *μυστηριου* illius, quod *μυστηριον* illud
 eognoscit, quapropter *σκυλλουσι* se quinque *παρασταται*,
 et quapropter *πρωληθον* ex *απατορων*; et *μυστηριον* illud
 eognoscit, quapropter *σκυλλει* se magnum lumen lumi- 20
 num, et quapropter *πρωληθον* ex *απατορων*; et *μυστηριον*
 illud cognoscit, quapropter *σκυλλει* se primum statutum
 et quapropter discissum sit in septem *μυστηρια* et qua-
 propter etiam appellent id primum statutum, et qua-
 propter *πρωληθον* ex *απατορων*; et *μυστηριον* illud cognoscit, 25
 quapropter *σκυλλει* se magnum lumen *χαραγμης* luminis
 et quapropter stelerint sine *προβολη* et quapropter *πρω-*
ληθον ex *απατορων*; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter
σκυλλει se primum *μυστηριον*, quod idem est vicesimum
 (*αποτασζεται* P.) 4. leve (add. *γαρ* P.) 5. *αποτασσει* (*απο-*
τασζεται P.) 6. et curis (atque etiam curae P.) 10. *απο-*
ταξεντος (*αποταξομενου* P.) 18. *σκυλλουσι* (*εσκυλον* P.) 20.
σκυλλει (*εσκυλε* P.) 22. *σκυλλει* (*εσκυλε* P.) 24. appellent
 (*apellaverint* P.) 25. *σκυλλει* (*εσκυλε* P.) 29. *σκυλλει* (*εσκυλε* P.)

quartum μυστηριον, et quapropter aemulatum sit in se
 duodecim μυστηρις κατα numerum αριθμησης αχωρητων 220
 απεραντων, et quapropter προηλθεν ex απατορων; et μυστηριον
 illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se duodecim ακινη-
 5 ται, et quam ipsum ob causam statuerint se cum suis
 ταξισιν omnibus, et quapropter προηλθεν ex απατορων; et
 μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se ασα-
 λευτοι, et quapropter statuerint se diseissi in duodecim
 ταξεις et quapropter προηλθεν ex απατορων, hi qui perti-
 10 nent ad ταξεις χωρηματος Ineffabilis; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter σκυλλουσι se αεννοητοι, hi, qui per-
 tinent ad χωρηματα duo Ineffabilis, et quapropter προ-
 ηλθεν ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter
 σκυλλουσι se duodecim ασημαντοι, et quapropter statue-
 15 rint se post ταξεις omnes αμυναντων, qui etiam αχωρητοι
 sunt απεραντοι, et quam ipsam ob causam προηλθεν ex
 απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλ-
 λουσι se αμυναντοι, qui haud εμυνευσαν se neque (ουδε)
 eduxerunt se in manifestum κατ' οικονομiam unius eius-
 20 demque Ineffabilis, et quapropter προηλθεν ex απατορων; 221
 et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se υπερ-
 βαθιοι, et quapropter emanaverint existentes una ταξις,
 et quapropter προηλθεν ex απατορων; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter σκυλλουσι se duodecim ταξεις αρρητοι
 25 et quam ipsam ob causam exeußerint se existentes tres
 μεριδες, et quam ipsam ob causam προηλθεν ex απατορων;
 et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se
 αφθαρτοι omnes existentes duodecim τοποι et quapropter
 posuerint se emanantes post se invicem in ταξει una, et

5. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 7. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 11.
 σκυλλουσι (εσκυλον P.) 14. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 18. σκυλ-
 λουσι (εσκυλον P.) 21. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 24. σκυλλουσι
 (εσκυλον P.) — αρρητοι (vel αρρητων P.) 27. σκυλλουσι (εσ-
 κυλον P.)

quapropter etiam disciderint se reddiderint se varias τα-
 ξεις, quae ipsae quoque sunt αχωρητοι et απεραντοι sunt,
 et quapropter προηλθεν ex απατορων; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter σκυλλουσι se απεραντοι et quapropter
 statuerint se existentes duodecim χωρηματα απεραντα et 5
 posuerint se existentes tres ταξεις χωρηματος κατ' οικονο-
 μιαν unius eiusdemque Ineffabilis, et quapropter προηλθεν
 ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλ-
 λουσι se duodecim αχωρητοι, hi, qui pertinent ad ταξεις
 222 unius eiusdemque Ineffabilis, et quam ipsam ob causam 10
 προηλθεν ex απατορων, usque dum duxerint se quoque in
 χωρημα primi μυστηριου, quod idem est secundum χω-
 ρημα; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι
 se viginti quatuor myriades ύμνευτων, et quam ipsam ob
 causam emanaverint extra καταπετασμα primi μυστηριου, 15
 quod idem est geminum μυστηριον unius eiusdemque In-
 effabilis, introsipientis et prospicientis, et quam ipsam
 ob causam προηλθεν ex ανατορων; et μυστηριον illud cogno-
 scit, quapropter σκυλλουσι se αχωρητοι omnes, quos iam
 dixi vobis, hi qui in τοποις secundi χωρηματος Ineffabilis, 20
 quod ipsum est χωρημα primi μυστηριου, et quapropter
 αχωρηται illi et απεραντοι illi προηλθεν ex απατορων; et μυσ-
 τηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se viginti
 quatuor μυστηρια primi τριπνευματου, et quapropter ap-
 pellent ea viginti quatuor χωρηματα primi τριπνευματου, 25
 et quapropter προηλθεν e secundo τριπνευματω; et μυσ-
 τηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se viginti
 223 quatuor μυστηρια secundi τριπνευματου et quapropter προ-
 ηλθεν e tertio τριπνευματω; et μυστηριον illud cognoscit,
 quapropter σκυλλουσι se viginti quatuor μυστηρια tertii 30

1. Del. „etiam” P. 4. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 9. σκυλλουσι
 (εσκυλον P.) 13. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 19. σκυλλουσι (εσκυλον
 P.) 23. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 25. appellent (appellaverint
 P.) 27. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 30. σκυλλουσι (εσκυλον P.)

τριπνευματος, quae sunt viginti quatuor χωρηματα tertii
 τριπνευματος, et quapropter προηλθιν ex απατορων; et μυσ-
 τηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se quinque
 arbores primi τριπνευματος et quapropter emanaverint
 5 stantes post se invicem atque etiam illigatae in se in-
 vicem suasque ταξεις omnes, et quapropter προηλθον ex
 απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλ-
 λουσι se quinque arbores secundi τριπνευματος, et qua-
 propter προηλθον ex αποτορων; et μυστηριον illud cognoscit,
 10 quapropter σκυλλουσι se quinque arbores tertii τριπνευ-
 ματου, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον
 illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se προαχωρητοι primi
 τριπνευματος, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυσ-
 τηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se προαχωρητοι
 15 secundi τριπνευματος et quapropter προηλθον ex απατορων; 224
 et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se προ-
 αχωρητοι omnes tertii τριπνευματος et quapropter προηλθον
 ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλ-
 λει se primus τριπνευματος inde a parte inferiori, hi qui
 20 pertinent ad ταξεις unius eiusdemque Ineffabilis, et qua-
 propter προηλθον e secundo τριπνευματος; et μυστηριον illud
 cognoscit, quapropter σκυλλει se tertius τριπνευματος, qui
 ipse est primus τριπνευματος inde ab altitudine, et qua-
 propter προηλθεν e duodecimo προτριπνευματος, qui in ul-
 25 timo τοπω απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, qua-
 propter emanarint τοποι omnes, qui in χωρηματι Ineffabilis
 atque etiam quae in iis omnia, et quapropter προηλθον
 ex ultimo μελει Ineffabilis; et μυστηριον illud cognoscit
 se ipsum, quapropter σκυλλει ut προελθῃ ex Ineffabili,
 30 qui ipse αρχει super eos omnes, et ipse profudit eos

3. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 8. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 10.
 σκυλλουσι (εσκυλον P.) 12. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 14. σκυλ-
 λουσι (εσκυλον P.) 16. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 19. σκυλλει
 (εσκυλε P.) 22. σκυλλει (εσκυλε P.) 29. σκυλλει (εσκυλε se P.)

- 225 omnes *κατα ταξεις* eorum. Haec igitur omnia dicam vobis in emanatione universi. Ἀπαξ ἀπλως dixi vobis omnia, quae erunt et quae venient, haec quae *προβαλλουσιν* et quae *προηλθον*, et quae extra ea et quae plantata in iis, haec quae *χωρησει* in locum primi *μυστηριου* et quae in *χωρηματι* Ineffabilis. Haec dicam vobis, propterea quod revelabo vobis ea, et dicam ea vobis *κατα τους* et *κατα ταξεις* in emanatione universi, et revelabo vobis sua *μυστηρια* omnia, quae pertinent ad ea omnia eorumque *πνευματους* eorumque *ὑπερπνευματους*, hi qui 10 pertinent ad eorum *μυστηρια* eorumque *ταξεις*. Nunc igitur *ὁν μυστηριον* Ineffabilis cognoscit, quapropter haec omnia facta sint his quae dixi, et in *παρρησια* haec omnia facta sunt propter istud. Atque istud est *μυστηριον* 15 quod in his omnibus, et istud est exitus eorum omnium, et istud est evectio eorum omnium, et istud est constitutio eorum omnium, et *μυστηριον* Ineffabilis istud est *μυστηριον*, quod in his omnibus, quae dixi vobis, atque etiam quae dicam vobis in emanatione universi; et istud est *μυστηριον*, quod in his omnibus, et istud est *μυστηριον* 20
- 226 unum Ineffabilis et cognitio horum omnium, quae dixi vobis et quae dicam vobis; et quae haud dixi vobis, haec dicam vobis omnia in emanatione universi et eorum cognitionem omnem iuxta se invicem, quapropter facta sint. Istud est verbum unicum Ineffabilis, et dicam vobis 25 emanationem suorum *μυστηριων* omnium atque *τυπους* uniuscuiusque eorum et modum perficiendorum eorum in suis *σχηματιν* omnibus, et dicam vobis *μυστηριον* unius eiusdemque Ineffabilis eiusque *τυπους* omnes eiusque *σχηματα* omnia atque eius *οικονομιαν* omnem, quam ipsam 30 ob eausam *προηλθεν* ex ultimo *μελει* Ineffabilis, propterea

4. et quae [bis] (atque etiam quae P.) 5. et quae (atque etiam quae P.) 22. et quae dicam (atque etiam quae dicam P.) 30. atque (add. „etiam” P.)

quod *μυστηριον* illud est constitutio eorum omnium, atque *μυστηριον* Ineffabilis illius verbum quoque unicum est, aliud est in lingua Ineffabilis, et istud est *οικονομια* solutionis verborum omnium, quae dixi vobis; et qui
5 acceperit verbum unicum Ineffabilis, hoc quod dicam vobis nunc eiusque *τυπους* omnes eiusque *σχηματα* omnia et modum perficiendi eius *μυστηριον*, quod vos estis *τελειοι παντελειοι*, et vos perficietis cognitionem omnem *μυστηριου* illius eiusque *οικονομιαν* omnem eiusque dictio-
10 nem, quod vobis concredita *μυστηρια* omnia. Audite igitur nunc, dicam vobis *μυστηριον* illud, quod est hoc: 227
qui acceperit igitur verbum unicum *μυστηριου*, quod dixi vobis, quum excesserit e *σωματι υλης αρχοντων*, ut veniant *παραλημπται εριναιοι*, ut solvant eum e *σωματι υλης*
15 *αρχοντων*, ut *παραλημπται εριναιοι* — qui iidem solvunt *ψυχην* omnem venientem e *σωματι* — quum igitur *παραλημπται εριναιοι* solverint *ψυχην*, quae acceperit hoc *μυστηριον* unicum Ineffabilis, quod iam dixi vobis nunc et temporis momento, quo solverint eam e *σωματι υλης*,
20 fiet magna *απορροια* luminis in mediis *παραλημπταις* illis, et timebunt maxime *παραλημπται* lumen *ψυχης* illius et consternabuntur *παραλημπται*, ut collabentes desistant penitus prae timore magni luminis, quod vident; atque *ψυχη* accipiens *μυστηριον* Ineffabilis volabit in altitudinem
25 existens magna *απορροια*, et haud prehendent eam *παραλημπται* neque scient, quaenam sit via, in qua eat, propterea quod facta est magnus radius luminis, ut velit in altitudinem et nulla *δυναμις* potest *κατεχειν* eam omnino neque (υδε) adeo poterunt adpropinquare ei 228
30 omnino, *αλλα* transit *τοπους* omnes *αρχοντων* et *τοπους* omnes *προβολων* luminis, neque dat *αποφασιν* in ullo *τοπω*

5. Ineffabilis (*μυστηριου* illius P.) 25. *απορροια* (add. „luminis” P.)

ουδε dat απολογιαν ουδε dat συμβουλον, ουδε γαρ poterit
 ulla vis αρχοντων ουδε poterit ulla vis προβολων luminis,
 haud poterunt adpropinquare ψυχη illi; αλλα τοποι omnes
 αρχοντων et τοποι omnes προβολων luminis, unusquisque
 υμνευει ei in suis τοποις timentes lumen απορροιας, quod 5
 amicit ψυχην illam, εως transierit eos omnes, ut veniat
 in τοπον κληρονομιας μυστηριου, quod acceperit, quod est μυσ-
 τηριον unius eiusdemque Ineffabilis, atque ut sit coniuncta
 cum eius μελεσιν. 'Αυην dico vobis: erit in τοποις om-
 nibus tempore quo homo mittit sagittam. Nunc igitur 10
 etiam άυην dico vobis: homo quivis, qui acceperit μυσ-
 τηριον illud Ineffabilis, ut perficiat se in eius τυποις om-
 nibus eiusque σχημασιν omnibus, homo est in κοσμω,
 αλλα praestantior est αγγελοις omnibus et praestabit iis
 omnibus; homo est in κοσμω, αλλα praestat αρχαγγελοις 15
 229 omnibus et praestabit iis omnibus; homo est in κοσμω,
 αλλα praestat τυραννοις omnibus et elatior erit iis omni-
 bus; homo est in κοσμω, αλλα praestat dominis omnibus
 et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμω, αλλα
 praestat diis omnibus et erit elatior iis omnibus; homo 20
 est in κοσμω, αλλα praestat φωστηρσιν omnibus et erit
 elatior iis omnibus; homo est in κοσμω, αλλα praestat
 ειλικρινεσιν omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est
 in κοσμω, αλλα praestat τριδυναμεσιν omnibus et erit ela-
 tior iis omnibus; homo est in κοσμω, αλλα praestat πρι- 25
 πατορσιν omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est
 in κοσμω, αλλα praestat αορατοις omnibus et erit elatior
 iis omnibus; homo est in κοσμω, αλλα praestat magno
 αορατω (secundum correctorem magno προπατορι αορατω)
 et erit elatior eo; homo est in κοσμω, αλλα praestat his 30
 qui (pertinent) ad μεσιν omnibus, et erit elatior iis

14. praestabit (add. „multum” P.) 16. praestabit (add.
 „multum” P.) 30. elatior (add. „quoque” P.)

omnibus; homo est in κοσμῷ, ἀλλὰ praestat προβολαῖς
 θησαυρου luminis et erit elatior iis omnibus; homo est in
 κοσμῷ, ἀλλὰ praestat κερασμῷ et erit elatior eo omni; 230
 homo est in κοσμῷ, ἀλλὰ praestat τοπῷ omni θησαυρου
 5 et erit elatior eo omni; homo est in κοσμῷ, ἀλλὰ regna-
 bit mecum in meo regno; homo est in κοσμῷ, ἀλλ' est
 rex in lumine; homo est in κοσμῷ, ἀλλὰ non est ἐ κοσμῷ,
 et ἀμην dico vobis: homo ille est ego et ego sum homo
 ille, et in solutione κοσμου, quae est, quum universum
 10 evectum fuerit, et quum evecti fuerint omnes, ἀριθμός
 ψυχῶν τελειῶν, et factus fuerim rex in medio ultimo πα-
 ραστατῇ, quum sim rex super προβολας omnes luminis,
 et quum sim rex super septem ἀμην et quinque arbores
 et tria ἀμην et novem φυλακες, et quum sim rex super
 15 puerum pueri, qui sunt gemini σωτηρες, et quum sim
 rex super duodecim σωτηρας et ἀριθμόν omnem ψυχῶν
 τελειῶν, quae acceperint μυστηριον luminis: et homo quis-
 que, qui acceperit μυστηριον Ineffabilis, erunt socii reges
 mecum, sedebunt ad dextram mihi et ad sinistram mihi
 20 in meo regno, et ἀμην dico vobis: homines illi sunt ego
 et ego sum illi. Propter hoc igitur dixi vobis olim: se-
 debitis super vestros thronos ad dextram mihi et ad
 sinistram mihi in meo regno, et regnabitis mecum. 231
 Propter hoc igitur haud peperci neque (οὐδε) veritus sum
 25 vocare vos meos fratres et meos socios, propterea quod
 eritis socii reges mecum in meo regno; haec igitur dixi
 vobis sciens, me daturum esse vobis μυστηριον Ineffabilis,
 quod μυστηριον illud est ego et ego sum μυστηριον illud.
 Nunc igitur οὐ μόνον vos regnabitis mecum, ἀλλ' homines
 30 omnes accepturi μυστηριον Ineffabilis erunt socii reges
 mecum in meo regno et ego sum isti et isti sunt ego,

17. μυστεριον luminis (μυστηριον in lumine P.) 18. In-
 effabilis (in Ineffabili P.)

αλλα meus θρονος erit praestantior eis, propterea quod
 accipietis dolores in κοσμῳ παρα hominibus omnibus, ἕως
 usque dum κηρυζήτε verba omnia, quae dicam vobis,
 αλλα vestri θρόνοι erunt adhaerentes meo in meo regno.
 Propter hoc dixi vobis olim: loeo, quo ego ero, erunt 5
 mecum mei quoque duodecim διακονοι, αλλα Maria Mag-
 dalena et Iohannes παρθενος erunt praestantissimi inter
 meos μαθητας omnes, et homines omnes, qui acceperint
 μυστηριον Ineffabilis, erunt ad sinistram mihi et ad dex-
 tram mihi, et ego sum isti et isti sum ego, et erunt 10
 aequales vobiscum in omni re, αλλα πλην vestri θρόνοι
 erunt praestantiores quam sui (se. θρόνοι), et meus quo-
 232 que θρονος erit praestantior vestris, et homines omnes,
 qui inciderint in verbum Ineffabilis, ἀμην dico vobis, ho-
 mines, qui cognoverint verbum illud, cognituros esse 15
 scientiam horum verborum omnium, quae dixi vobis,
 quoad βάθος et quoad altitudinem, quoad longitudinem
 et quoad latitudinem, ἀπαξ ἀπλως cognoscent scientiam
 horum verborum omnium, quae dixi vobis, et quae haud
 dixi vobis, haec dicam vobis κατα τοπον et κατα ταξιν in 20
 emanatione universi, et ἀμην dico vobis, cognituros esse,
 quomodo κοσμος constitutus sit, et cognituros esse, quo
 τυπῳ hi qui (pertineant) ad altitudinem constituti sint,
 et cognituros esse, propter quid operis universum factum
 sit. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, progressa Maria 25
 Magdalena dixit: „mi domine, sustine me, neve irascere
 mihi exploranti rem omnem in diligentia et ασφαλειᾳ,
 nunc igitur, mi domine, num aliud verbum μυστηριον In-
 effabilis et num aliud verbum cognitionis totius? Re-
 spondens σωτηρ dixit, utique aliud μυστηριον Ineffabilis 30
 atque aliud verbum cognitionis totius. Respondens δε

9. Ineffabilis (in Ineffabili P.) 13. vestris (vestro P.)
 17. et quoad (atque etiam quoad P.) 19. et quae (atque etiam
 quae P.) 23. hi qui (hi omnes qui P.)

iterum Maria dixit σωτηρι, mi domine, sustine me quae-
rentem te, neve irascere mihi. Nunc igitur, mi domine,
ειμητι vivamus, cognoscamus cognitionem verbi totius
Ineffabilis, haud poterimus κληρονομειν regnum luminis?

5 Respondens δε σωτηρ dixit Mariae: utique; unus γαρ quis- 233

que accepturus μυστηριον regni luminis, unusquisque ibit,
ut κληρονομησῃ usque ad τοπον, cuius μυστηριον accepit,
αλλα haud cognoscet cognitionem universi, quapropter
haec omnia facta sint, ειμητι cognoverit verbum unicum

10 Ineffabilis, quae est cognitio universi, atque iterum φα-
νερως ego sum cognitio universi, atque etiam nulla vis
cognoscendi verbum unicum cognitionis, ειμητι igitur ac-
ceperit prius μυστηριον Ineffabilis, αλλ' homo quisque,
qui acceperit μυστηριον in lumine, ibit unusquisque, ut

15 κληρονομησῃ usque ad τοπον, cuius μυστηριον accepit. Prop-
ter hoc dixi vobis olim, πιστευσας προφητη accipiet mer-
cedem προφητου, et πιστευσας δικαιω accipiet mercedem
δικαιου, quod est hoc: cuius loci μυστηριον unusquisque
acceperit, ibit in eum, qui acceperit tenue, κληρονομησει μυσ-

20 τηριον tenue, et qui acceperit μυστηριον praestans, κληρο-
νομησει τοπον excelsum, et unusquisque manebit in suo
τοπω in lumine mei regni et unicuique erit εξουσια in
ταξεις, quae infra eum, αλλα non erit εξουσια ei cundi
in ταξεις quae supra eum, αλλα manebit in τοπω κληρο-

25 νομιας luminis mei regni, existens in magno lumine, cui 234

nulla mensura iuxta deos et αορατους omnes, et erit in
magno gaudio et magna laetitia. Nuuc igitur quoque
audite, loquar vobiscum de gloria horum quoque, qui
accipient μυστηριον primi μυστηριου. Qui acceperit συν

30 μυστηριον primi μυστηριου illius, erit tempore quo discedit
ε σωματι υλης αρχοντων — veniunt παραλημπτους εριναιοι,
ut ducant ψυχην hominis illius ε σωματι, et ψυχη illa

21. τοπον excelsum (τοπους excelsos P.)

k*

erit magnus radius luminis per παραλημπτορας εριναιους, et παραλημπται illi timebunt lumen ψυχης illius, et ψυχη illa vadet in altitudinem, ut transeat τοπους omnes αρχοντων et τοπους omnes προβολων luminis, et haud dabit αποφασιν ουδ' απολογιαν ουδε συμβουλον in ullo τοπω lumi- 5 nis, ουδ' in ullo τοπω αρχοντων, αλλα pervadet in τοποις omnibus, et transgredietur eos omnes, ut veniens regnet super τοπους omnes primi σωτηρος. 'Ομοιως etiam accepturus secundum μυστηριον primi μυστηριου et tertium et quartum, έως usque dum acceperit duodecimum μυστηριον 10 235 primi μυστηριου, — quando erit tempore, quo discedunt e σωματι ύλης αρχοντων, veniunt παραλημπτορες εριναιοι, ut ducant ψυχην hominis illius e σωματι ύλης; et ψυχαι illae fient magnus radius luminis per παραλημπτορας εριναιους, et παραλημπται illi timebunt lumen ψυχης illius, 15 et consternabantur, ut eadant super suam faciem; et ψυχαι illae volabunt in altitudinem illio, ut transgrediantur τοπους omnes αρχοντων et τοπους omnes προβολων luminis, et haud dabunt αποφασιν ουδ' απολογιαν in ullo τοπω ουδε συμβουλον, αλλα transibit τοπους omnes et trans- 20 gredientur eos omnes intus, et regnabunt super τοπους omnes duodecim σωτηρων, ώστε accipientes secundum μυστηριον primi μυστηριου regnent super τοπους omnes secundi σωτηρος in κληρονομiais luminis. 'Ομοιως etiam accipientes tertium μυστηριον primi μυστηριου et quartum et quintum 25 et sextum έως usque ad duodecimum, unusquisque regnabit super τοπους omnes σωτηρος, cuius μυστηριον acceperit; et qui acceperit duodecimum μυστηριον apud se invicem primi μυστηριου, quod est αυθεντες μυστηριον, de quo vobiseum loquar, et qui acceperit ουν duodecim μυστηρια 30 236 illa, quae pertinent ad primum μυστηριον, quum venerit

5. In textu coptico semper legitur συμβολον pro συμβουλον P.

e κοσμου, transibit τοπους omnes αρχοντων et τοπους omnes
luminis, existens magna απορροια luminis, atque etiam
regnabit super τοπους omnes duodecim σωτηρων, αλλα non
erunt aequales cum his qui accipiunt μυστηριον unicum
5 Ineffabilis; αλλα qui acceperit μυστηρια illa, manebit in
ταξεσιν illis, propterea quod sunt praestantia, et manebit
in ταξεσι duodecim σωτηρων. Factum est, quum Iesus
cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Ma-
ria Magdalena osculo dato pedibus Iesu dixit: „mi do-
10 mine, sustine me, neve irascere mihi quaerenti te, αλλα
miserere nostri, mi domine, et reveles nobis res omnes,
quas exploraverimus. Nunc igitur, mi domine, πως primo
μυστηριω sunt duodecim μυστηρια? Ineffabili μυστηριον
unicum est. Respondens Iesus dixit ei: μυστηριον unicum
15 μετοιχε est ei, αλλα μυστηριον illud facit tria μυστηρια,
quod μυστηριον unicum est, αλλα varius τυπος unicuique
eorum; atque etiam facit quinque μυστηρια, quod iterum
unicum est, αλλα varius τυπος uniuscuiusque, ωστε haec
quinque μυστηρια aequalia secum invicem in μυστηριω
20 regni in κληρονομiais luminis, αλλα varius τυπος unicuique
eorum, et eorum regnum praestantius et elatius quam
regnum totum duodecim μυστηριων iuxta se invicem primi
μυστηριου, αλλα non sunt aequalia in regno primi μυστη-
ριου primi μυστηριου in regno luminis. 'Ομοιως quoque tria
25 μυστηρια non sunt aequalia quoque in regno, quod in
lumine, αλλα varius τυπος uniuscuiusque eorum, atque
ista quoque haud sunt aequalia in regno cum μυστηριω
unico primi μυστηριου in regno luminis, et varius τυπος
quoque unicuique eorum trium et τυπος σχηματος unius-
30 cuiusque eorum sunt varii a se invicem; primum μεν
quum perfeceris eius μυστηριον iuxta se invicem, et quum
constitueris te, ut perficias istud καλως in suis σχημασιν
omnibus, egressus e tuo σωματι illico eris magnus radius

- luminis, ἀπορροίας, transibit (sc. ἀπορροία) τοπους omnes αρχοντων et τοπους omnes luminis, timentes omnes lumen ψυχης illius, ἕως usque dum venerit in τοπον sui regni.
- 238 Secundum quoque μυστηριον primi μυστηριου, quum perfecteris eius μυστηριον καλως in eius σχημασιν omnibus, 5
homo igitur perfecturus eius μυστηριον, quum dixerit μυστηριον illud in caput hominis omnis venientis e σωματι, et dixerit in eius aures duas, quando μεν homo veniens e σωματι, quum acceperit μυστηριον altera vice, et fuerit μετοχος verbi αληθειας, — ἀμην dico vobis: homo ille, 10
quando venerit e σωματι ὕλης, eius ψυχη erit magna ἀπερροία luminis, ut transeat τοπους omnes, ἕως usque dum pervenerit in regnum μυστηριου illius; quando δε homo ille haud acceperit μυστηριον, neque fuerit μετοχος verborum αληθειας, perficiens illud μυστηριον, quum dixerit 15
μυστηριον illud in caput hominis venientis e σωματι, hic qui haud accepit μυστηριον luminis, neque εκεινωνει verbis αληθειας, ἀμην dico vobis: hominem illum, quum venerit e σωματι, non κρινουσιν in ullo τοπω αρχοντων, ουδε κολασουσιν eum in ullo τοπω, neque (ουδε) ardor tanget eum 20
e magno μυστηριω Ineffabilis, quod est cum eo, et σπειδασουσιν in celeritate, ut tradent eum sibi invicem, ut
- 239 gubernent eum κατα τοπον et κατα ταξι", ἕως usque dum adduxerint eum παρθενω luminis, τοποις omnibus timentibus μυστηριον et signum regni Ineffabilis, quod est cum 25
eo, et quum adduxerint eum ad παρθενον luminis, παρθενος luminis videbit signum μυστηριου regni Ineffabilis, quod est cum eo. Mirata est παρθενος luminis, et δοκιμαζει eum, αλλα haud sinit adduci eum lumini, usque dum perfecterit πολιτιαν omnem luminis μυστηριου illius, quae 30
haec sunt: ἀγνεια αποταγης κοσμου atque etiam ὕλης omnis, quae in eo. Παρθενος luminis σφραγιζει eum σφραγιδι

praestante, quae est haec: curabit eum immittendum quo-
 vis mense, quo venit e *σωματι ύλης*, in *σωμα*, quod erit
δικαιον, inventurum divinitatem *αληθείας* et *μυστηριον* ex-
 celsum, ut *κληρονομήσῃ* ea et *κληρονομήσῃ* lumen usque ad
 5 aeternum; quae haec est *δωρεα* secundi *μυστηριου* primi
μυστηριου Ineffabilis. Tertium quoque *μυστηριον* Ineffa-
 bilis, homo *μεν* perfecturus *μυστηριον* illud, *συ μονον* quum
 venerit e *σωματι*, *κληρονομήσει* regnum luminis, *αλλα* quum
 perpetraverit *μυστηριον*, ut perficiat istud cum suis *σχη-* 240
 10 *ματιν* omnibus, quod est hoc: quum fecerit *μυστηριον* il-
 lud, ut perficiat istud *καλως*, et *ονομασῇ* *μυστηριον* illud
 super hominem venientem e *σωματι*, qui cognovit *μυσ-*
τηριον illud, hic sive moratus est, sive haud moratus
 est, versatur in *κολασει* dura *αρχοντων* atque eorum *κρι-*
 15 *σει* duris eorumque ardoribus variis — *ἀμην* dico vobis:
 hominem illum, quum venerit e *σωματι*, quando *ονομα-*
σωσιν hoc *μυστηριον* de eo, *σπουδασουσιν ταχως*, ut trans-
 ferant eum, ut tradant eum sibi invicem, *έως* usque dum
 adduxerint eum *παρθενω* luminis, et *παρθενος* luminis *σφρα-*
 20 *γισει* eum *σφραγιδι* praestante, quae est haec: et quovis
 mense curabit eum immittendum in *σωμα* *δικαιον*, inven-
 turum divinitatem *αληθείας* et *μυστηριον* praestans, ut *κλη-*
ρονομήσῃ regnum luminis. Haec igitur *συν* est *δωρεα* tertii
μυστηριου Ineffabilis. Nunc igitur unusquisque accepturus
 25 ex quinque *μυστηριαις* Ineffabilis, quum venerit e *σωματι*,
 ut *κληρονομήσῃ* usque ad *τοπον* *μυστηριου* illius atque regnum
 quinque *μυστηριων* illorum, praestat quam regnum duo-
 decim *μυστηριων* primi *μυστηριου*, atque praestat quam
μυστηριον quodvis, quod est infra ea; *αλλα* quinque *μυσ-* 241
 30 *τηρια* illa Ineffabilis aequalia sunt secum invicem in suo
 regno, *αλλα* haud aequalia sunt eum tribus *μυστηριοις*
 Ineffabilis. Accipiens quoque e tribus *μυστηριοις* Ineffa-

bilis, quum venerit etiam e *σωματι*, *κληρονομησει* usque
ad regnum *μυστηριου* illius; et tria *μυστηρια* illa aequalia
sunt secum invicem in regno et sunt praestantiora et
clatiora quam quinque *μυστηρια* Ineffabilis in regno, *αλλα*
haud sunt aequalia cum *μυστηριω* unico Ineffabilis. Ac- 5
cipiens quoque *μυστηριον* unicum Ineffabilis *κληρονομησει*
τοπον regni totius *κατα* modum, cuius iam dixi vo-
bis gloriam alio tempore, et unusquisque accepturus
μυστηριον, quod in *χωρηματι* universi Ineffabilis, et alia
μυστηρια omnia dulcia in *μελεσιν* Ineffabilis, de quibus 10
nondum dixi vobiscum et de eorum emanatione et ra-
tione, qua stant, et *τυπω* uniuscuiusque, quomodo sit,
et quapropter appellent eum Ineffabilem, aut quapropter
242 stet disiunctus eum suis *μελεσιν* omnibus, quae pertinent
ad *οικονομιαν* unius eiusdemque, dei *αληθειας*, absque pede 15
— *τοπον* igitur, cuius unusquisque accipiet *μυστηριον* in
χωρηματι Ineffabilis, *κληρονομησει*, usque ad *τοπον* suum
accipit; et hi qui (pertinent) ad *τοπον* omnem *χωρηματος*
Ineffabilis, haud dant *αποφασιν* *κατα* *τοπον*, *ουδε* dant *απι-*
λογιαν, *ουδε* dant *συμβουλον*, sunt *γαρ* sine *συμβολοις*, ne- 20
que sunt iis *παραλημπτρες*, *αλλα* transeunt *τεπους* omnes,
usque dum venerint in *τοπον* regni *μυστηριου*, quod acce-
pere. 'Ομοιως quoque accepturis *μυστηριον* in secundo
χωρημαι non est *αποφασις*, neque (*ουδε*) *απολογια*, sunt *γαρ*

8. eius gloriam (add. „omnem” P.) 13. appellent (ap-
pellaverint P.) 14. stet (steterit P.) 14. *μελεσιν* omnibus
(add. „et quot *μελη* sint in eo, et eius *οικονομιας* omnes: haec
non dicam vobis nunc; *αλλα*, quando futurus sum [sc. dicere]
vobis emanationem Universi, dicam vobis omnia singulatim,
quod eius *γαρ* emanationes, et eius loquela, quomodo sit,
et acervus *μελων* eius omnium P.) 15. absque pede (add.
„eius” aut vertendum „absque eo” P.) 17. *τοπον* suum
accipit (*τοπον*, ad quem pertinuit P.) 20. sine *συμβολοις*
(in textu legitur „sine *συμβουλοις*” P. Item p. sq. l. 1.)

sine συμβολοις in κοσμῳ illo. Istud est χωρημα primi
 μυστηριου. Et hi qui (pertinent) ad tertium quoque χω-
 ρημα, quod partis est externae, quod ipsum tertium quo-
 que χωρημα est inde ab externo, sunt varii τοποι in χω-
 5 ρηματι illo, sui παραλημπται et suae αποφασεις et suae 243
 απολογιαι et sua συμβολα, quae dicam vobis tempore,
 quo dicam vobis μυστηριον illud, quod hoc est: quum
 cessavero dicere vobis emanationem universi, πλην in
 solutione universi, quod hoc est: cum impletus fuerit
 10 αριθμος totus ψυχων τελειων, et perfectum sit μυστηριον,
 cuius universitas facta sit penitus, transigam mille annos
 κατ' annos luminis regnans super προβολας luminis omnes
 et αριθμον totum ψυχων τελειων, quae acceperunt μυστηρια
 omnia. Factum est, quum Iesus cessasset dicere hacc
 15 verba suis μαθηταις, progressa Maria Magdalena dixit: „mi
 domine, quot annos in annis κοσμου est annus luminis?
 Respondens Iesus dixit Mariae: dies luminis sunt mille
 anni κοσμου, ὥστε triginta sex myriades annorum et di-
 midia myrias annorum κοσμου sint unus annus luminis.
 20 Regnabo mille συν annos luminis existens rex in medio
 ultimo παραστατη, existens rex super προβολας omnes lu-
 minis et super αριθμον totum ψυχων τελειων, quae acce-
 perunt μυστηρια luminis, et vos mei μαθηται et unusquis-
 que accepturus μυστηριον Ineffabilis erit mecum ad dextram 244
 25 mihi et ad sinistram mihi, existentes reges mecum in meo
 regno, et accipientes quoque tria μυστηρια quinque μυσ-
 τηριων Ineffabilis illius erunt reges vobiscum in regno
 luminis, et haud erunt aequales vobiscum, vos et acci-
 pientes μυστηριον Ineffabilis manebunt quoque post vos
 30 reges, et accipientes quinque μυστηρια Ineffabilis mane-
 bunt quoque post tria μυστηρια existentes quoque reges,

10. αριθμος totus (del. „totus” P.) 17. dies (unus dies
 P.) 24. crit (manebit P.) 27. reges (socii reges P.)

atque etiam accipientes duodecim *μυστηρια* primi *μυστηριον* manebunt ii quoque reges post quinque *μυστηρια* Ineffabilis, atque sunt ii quoque reges *κατα ταξιν* uniuscuiusque eorum; et accipientes omnes in *μυστηρις*, in *τοποις* omnibus *χωρηματος* Ineffabilis erunt reges quoque, 5
ut maneant quoque post hos, qui acceperunt quoque *μυστηριον* primi *μυστηριον*, emissi *κατα* gloriam uniuscuiusque eorum, *ωστε* accipientes *μυστηριον* praestans maneant in *τοποις* praestantibus, accipientes *μυστηριον* tenue, maneant in *τοποις* tenuibus, existentes reges pro se quisque 10
in lumine mei regni. Haec tantum sunt *κληρος* regni
245 primi *χωρηματος* Ineffabilis. Accipientes quoque *μυστηρια* omnia secundi *χωρηματος*, quod est *χωρημα* primi *μυστηριον*, manebunt quoque in lumine mei regni, emissi *κατα* gloriam uniuscuiusque eorum, existente uno quoque eo- 15
rum in *μυστηριω* accepto; et accipientes *μυστηρια* praestantia manebunt quoque in *τοποις* excelsis, et accipientes *μυστηρια* tenuia manebunt in *τοποις* tenuibus in lumine mei regni. Hic est *κληρος* secundi regis horum, qui accipiunt *μυστηριον* secundi *χωρηματος* primi *μυστηριον*; 20
accipientes quoque *μυστηρια* secundi *χωρηματος*, quod est primum *χωρημα* inde a parte externa, isti quoque manebunt post secundum regem, emissi quoque in lumine mei regni *κατα* gloriam uniuscuiusque eorum, unoquoque mansuro in *τοπω*, cuius *μυστηριον* accepit; *ωστε* accipientes 25
μυστηρια excelsa maneant quoque in *τοποις* excelsis, et accipientes *μυστηρια* tenuia maneant quoque in *τοποις* tenuibus. Hi sunt tres *κληροι* regni luminis, *μυστηριων* horum trium *κληρων* luminis, sunt grandes quam maxime.

1. duodecim *μυστηρια* („duodecimum *μυστηριον*” P.) 2. ii quoque reges (del. „reges” P.) 9. *μυστηριον* tenue (*μυστηρια* tenuia P.) 14. manebunt quoque (manebunt hi quoque etiam P.) 17. manebunt quoque (manebunt hi quoque P.) 21. quod est (quod idem est P.)

Invenietis eos in magno secundo libro Ieú, *αλλα* dabo
vobis, et dicam vobis magna *μυστηρια* cuiusvis *κληρου*, 246
qui sunt praestantiores quam quisque *τοπος*, qui sunt
κεφαλαι κατα τοπον et *κατα ταξιν*, hi qui duecent *γενος* omne
5 *humanum* intus in *τοπους* excelsos *κατα χωρημα κληρονο-*
μιας, ut reliquorum *συν μυστηριων* tenuium non habeatis
χρειαν, *αλλα* invenietis ea in secundo libro Ieú, quae
scripsit Enoch, quum loquerer cum eo ex arbore cognitio-
nis et ex arbore vitae in *παραδεισω* Adami. Nunc igitur
10 *συν* quum explicuero vobis emanationem omnem, dabo
vobis, et dicam vobis magna *μυστηρια* trium *κληρων* mei
regni, quae sunt *κεφαλαι μυστηριων*, quae dabo vobis, et
quae dicam vobis in suis *σχημασιν* omnibus et suis *τυ-*
ποις omnibus et suis *ψηφοις* et suis *σφραγισιν* ultimi
15 *χωρηματος*, quod est primum *χωρημα* inde ab externo;
et dicam vobis *αποφασεις* et *απολογιας* et *συμβουλα* *χωρη-*
ματος illius, secundum istud *χωρημα* ad internum, non
sunt iis *αποφασεις* ibi *ουδ' απολογiai* *ουδε συμβουλα*, *ουδε*
ψηφοι, *ουδε σφραγιδες*, *αλλα τυποι* duntaxat sunt et *σχη-*
20 *ματα* iis. Haec omnia quum dixisset *σωτηρ* suis *μαθηταις*, 247
progressus Andreas dixit: mi domine, ne irascere mihi,
sed (*αλλα*) miserere mei, et reveles mihi *μυστηριων* verbi,
quod interrogavero te, alioquin est arduum eorum me
neque *νοω* istud. Respondens *σωτηρ* dixit ei: explora,
25 quod vis explorare, et revelabo id tibi ex facie in facie
sine *παραβολη*. Respondens *δε* Andreas dixit mi domine,
miror et *θαυμαζω* valde: homines qui in *κοσμω*, existen-
tes in *σωματι* huius *ύλης*, *πως*, quum egressi fuerint ex
hoc *κοσμω*, transgressuri sint haec *στρερεωματα* et hos
30 *αρχοντας* omnes et dominos omnes et deos omnes et hos

1. in magno secundo libro (in magnis duobus libris P.)

7. in secundo libro (in duobus libris P.) 7. quae (quos P.)

14. et suis *σφραγισιν* (del. „suis” P.) 15. quod est (quod

idem est P.) 18. *συμβουλα* (in textu legitur *συμβολα* P.)

magnos omnes *αορατους*, et hos omnes qui (pertinent) ad
τοπον horum qui (pertinent) ad *μεσον*, et hos qui (pertin-
 ent) ad *τοπον* omnem horum qui (pertinent) ad dextram,
 et magnos omnes *πριβολας* horum qui (pertinent) ad
 dextram, ut sint intra hos omnes, ut *κληρονομητωσι* regnum
 luminis. Hoc opus *ουν*, mi domine, molestum coram me.
 Haec igitur quum dixisset Andreas, *πνευμα σωτηρις* mo-
 tum est in eo, exclamans dixit, *εως* quousque feram vos,
εως quousque *ανεξω* vos, *ειτε ακμην* quoque haud *νσειτε*
 et estis ignorantes? num nescitis vos, et haud *νσειτε*, vos
 esse *αγγελους* omnes, et *αρχαγγελους* omnes et deos et
 dominos et *αρχοντας* omnes et magnos omnes *αορατους*
 et pertinentes ad *μεσον* omnes et pertinentes ad *τοπον*
 omnem horum qui (pertinent) ad dextram, et magnos
 omnes *πριβολας* luminis, suamque gloriam omnem, vos
 e vobis omnibus et in vobismet invicem ex massa una
 et *υλη* una et *ουσια* una, et vos e *κερασμω* uno omnes,
 et per *κελευσιν* primi *μυστηριου αναγκασθηναι* *κερασμον*, *εως*
 usque dum purgarint magnae omnes *προβολαι* luminis et
 gloria eorum omnis, et usque dum purgarint *κερασμον*, et
 purgarunt eos haud per semet ipsas, *αλλα* purgarunt ex
αναγκη κατ' οικονομιαν unius eiusdemque Ineffabilis, et isti
 haud suseperunt dolores omnino, et haud *μετεβαλον* se
 in *τοποις*, *ουδ' εσκυλαν* se omnino, *ουδε μετηγγισαν* se in
σωμασι variis, *ουδε* fuerunt in ullam *θλιψει*; *μαλιστα* igitur
 vos estis faex *βηταυρου*, et estis faex *τοπου* horum
 qui (pertinent) ad dextram, et estis faex *τοπου* horum
 qui (pertinent) ad *μεσον*, et estis faex *αορατων* omnium
 et *αρχοντων* omnium, *απαξ απλως* estis faex horum om-
 nium; atque fuistis in magnis doloribus et magnis *θλι-*

248
 25
 20
 30
 249

10. vos esse (vos et P.) 16. omnibus et (del. „et” P.)
 16. ex massa (in massa P.) 21. et purgarunt eos (deleatur
 „eos” P.) 21. *αλλα* purgarunt (add. „eos” P.)

hos dolores omnes per vosmet ipsos *ηγωνισατε*, et pugna-
 stis *αποταξαντες κοσμῳ* toti et *ύλη* toti, quae in eo, et
 haud remisistis manus vestras pugnantes, *έως* usque dum
 inveneritis *μυστηρια* omnia regni luminis, quae purgantes
 5 vos reddiderunt vos *ειλικρινες* lumen, purum maxime, et
 facti estis lumen purum. De hoc igitur dixi vobis ali-
 quando: quaerite ut inveniatis; dixi igitur (*υν*) vobis:
 explorabitis *μυστηρια* luminis, quae purgant *σωμα ύλης*,
 et facient istud *ειλικρινες* lumen, purum maxime, *άμην* dico
 10 vobis de genere humano: esse *ύλικους*. *Εσκυλλον* me, at-
 tuli *μυστηρια* omnia iis luminis, ut purgarem eos, quod
 isti sunt faex *ύλης* totius, suae *ύλης*; alioquin nulla *ψυχη*
 in genere omni humano servata fuisset neque potuissent
κληρονομειν regnum luminis, nisi adduxissem iis *μυστηρια*
 15 purgatores: *προβολαι* γαρ luminis non habent *χρειαν* μυσ-
τηριων, purae γαρ sunt, *αλλα* *γενος* humanum, isti habent
χρειαν eorum, propterea quod faeces *ύλικαι* omnes sunt.
 Propter hoc igitur dixi vobis olim: sani non habent *χρειαν*
 20 medici, *αλλα* habentes se *κακως*, quod est hoc: qui (sunt) 250
 luminis non habent *χρειαν* *μυστηριων*, quod lumina isti
 pura sunt. Propter hoc igitur *κηρυσσετε* *γενει* humano
 omni: ne remittite quaerere per diem et noctem, *έως*
 usque dum inveneritis *μυστηρια* purgatores, et dicite *γενει*
 humano: *αποτασσετε κοσμῳ* toti et *ύλη* toti, quae in eo;
 25 alioquin hic qui accipit et dat in *κοσμῳ*, et edens et bi-
 bens in sua *ύλη*, et vivens in suis curis omnibus et suis
όμιλιαις omnibus colligit sibi alias *ύλας* ad suam quoque
ύλην; propterea quod hic *κοσμος* totus et omnia, quae in
 eo, eiusque *όμιλαι* omnes faeces *ύλικαι* sunt, et inqui-
 30 rent unumquemque eorum de sua puritate. Propter hoc

2. *αποταξαντες* (*αποταξαμενοι* P.) 3. pugnantes (quae-
 rentes P.) 6. De hoc (Propterea P.) 21. pura sunt. (add.
 „*αλλα γενος* humanum isti habent *χρειαν* eorum, quod faeces
ύλικαι sunt P.) 24. *αποτασσετε* (*αποτασσεθε* P.)

- οὖν dixi vobis olim: ἀποτασσετε κόσμῳ toti et ὕλῃ toti,
 quae in eo, ut ne colligatis vobis alias ὕλας ad vestram
 quoque ὕλην, quae in iis (l. vobis cf. infra et ἡ τῆς).
 Propter hoc οὖν κηρύσσετε γενεῇ ὀνι humanō: ἀποτασσετε
 251 κόσμῳ toti eiusque ὁμίλιας omnibus, ut ne colligatis vo- 5
 bis alias ὕλας ad vestram quoque ὕλην, quae in vobis,
 et dicite iis: ne remittite quaerere per diem et noctem,
 et ne ἀνακτε(?) vos usque dum inveneritis μυστηρία pur-
 gatores, quae purgabunt vos, ut reddant vos εὐκρινεῖς
 lumen, ut euntes in altitudinem κληρονομήσητε lumen mei 10
 regni. Nunc igitur tu etiam Andreas et fratres omnes,
 tui σοεῖι μαθῆται, propter vestras ἀποταγὰς et vestros do-
 lores omnes, quos suscepistis κατὰ τόπον et vestras πα-
 ραβολὰς κατὰ τόπον, et vestros μεταγγισμούς in σώμασι
 variis, et vestras θλίψεις omnes; et post haec omnia ae- 15
 ceepistis μυστηρία purgatores, facti estis εὐκρινεῖς lumen,
 purum maxime: propter hoc igitur ibitis in altitudinem,
 ut sitis intra τόπους omnes magnarum omnium προβολῶν
 luminis, ut sitis reges in regno luminis usque ad aeter-
 num. Haec est ἀπεφασίς verborum, quae exploratis. 20
 Nunc igitur etiam Andrea ἐτι es in ἀπιστίᾳ atque in igno-
 rantia, ἀλλὰ quum veneris ἐ σώματι, ut euntes in alti-
 tudinem perveniat in τόπον ἀρχόντων, ἀρχόντες omnes
 pudore afficientur coram vobis, quod vos faex eorum
 ὕλης, et facti estis lumen purius quam isti omnes, et 25
 252 quum perveneritis in τόπον magnarum ἀορατῶν et τόπον
 horum qui (pertinent) ad μέσον, et horum qui (pertinent)
 ad dextram, et τόπους magnarum omnium προβολῶν lu-
 minis, accipietis gloriam eorum iis omnibus, quod vos
 estis faex eorum ὕλης, et facti estis lumen purius quam 30

1. ἀποτασσετε (ἀποτασσεθε P.) 4. ἀποτασσετε (ἀποτασ-
 σεθε P.) 11. fratres (add. „tui” P.) 14. et (atque etiam
 P.) 15. et (atque etiam P.) 21. atque (add. „etiam” P.)
 22. veneris (veneritis P.)

isti omnes, et *τοποι* omnes ὑμνεύουσιν coram vobis, ἕως
 usque dum veneritis in *τοπον* regni. Haec igitur dicente
σωτηρι, cognovit Andreas *φανερως*, *συ μόνον* iste, ἀλλὰ
 cognoverunt omnes *μαθῆται* recte, se *κληρονομήσειν* regnum
 5 luminis; prostraverunt se omnes iuxta se invicem ad pe-
 des Iesu, exclamantes flevērunt, *παρεκαλεσαν* *σωτηρα* di-
 centes: domine, remitte peccatum ignorantiae nostro
 fratri. Respondens *σωτηρ* dixit: remitto et remittam;
 propter hoc igitur misit me primum *μυστηριον*, ut remit-
 10 terem peccata unicuique — — —

— — — — —
 Μέρος τευχῶν σωτῆρος.
 — — — — —

et qui digni *μυστηριοις*, quae *κατοικει* in Ineffabili, isti
 15 sunt, qui haud *προηλθον*. Hi sunt ante primum *μυστηριον*,
 et *κατα* similitudinem et *ισον* verbi, ut intelligatis (*νοητε*) istud,
 ὥστε isti sunt *μελη* Ineffabilis, et unumquodque est *κατα*
τιμην suae gloriae, caput *κατα* *τιμην* capitis, et oculus
κατα *τιμην* oculorum et auris *κατα* *τιμην* aurium et re-
 20 liqua *μελη*, ὥστε sit res manifesta: multitudinem *μελων*
 esse, ἀλλὰ *σωμα* unum. Hoc *μεν* dico in *παραδείγματι*,
 et *ισω* et similitudine, ἀλλὰ non in *αληθείᾳ* *μερφης*, οὔτε
 revelavi verbum in veritate, ἀλλὰ *μυστηριον* Ineffabilis, et
μελος quodvis, quod in eo *κατα* verbum, quo comparavi
 25 istud, sunt isti, qui *κατοικει* in *μυστηριῳ* Ineffabilis; et qui
κατοικει in eo, atque etiam tria *χωρηματα*, quae post se
κατα *μυστηριον*, haec omnia in *αληθείᾳ* et veritate. Ego

253

14. isti (quae ista? P.) 15. qui (quae? P.) — Hi (Haec?
 P.) 17. isti (ista? P.) 23. Equidem hunc locum sic ver-
 tendum dixerim: in veritate, ἀλλὰ *μυστηριου* Ineff. et *μελους*
 cuiusvis — atque etiam trium *χωρηματων*, quae post ea *κατα*
μυστηρια haec omnia in *αληθείᾳ* et veritate ego sum etc. P.
 25. sunt isti qui *κατοικει* (quae sunt ista, quae *κατοικει* P.)
 26. qui *κατοικει* (quae *κατοικει* P.) — post se (post ea P.)
 27. *κατα* *μυστηριον* (*κατα* *μυστηρια* P.)

sum constitutio eorum omnium, praeter quam nulla alia constitutio, cui non est suum *ιδιον* in *κοσμῳ*, ἀλλ' ἐτι sunt verba, et sunt *μυστηρια*, et sunt *τοποι*. Nunc igitur *μακαρις* est, qui tulit *μυστηρια* ad partem exteriorem, et deus est, qui invenit haec verba *μυστηριων* secundi *χωρηματος*, quod in medio, et *σωτηρ* est, et *αχωρητος* est, qui invenit verba *μυστηριων* et verba tertii *χωρηματος*, quod in parte interna, et est praestans omnino, et est acceptus his, qui sunt in tertio *χωρηματι* illo, propterea
 254 quod *μυστηριον*, in quo sunt, et in quo stant, accepit, 10 propter hoc igitur est aequalis iis. Hic invenit quoque verba *μυστηριων*, haec quae scripsi vobis *κατα* similitudinem, ista esse *μελη* Ineffabilis; *ἀμην* dico vobis: hic qui invenit verba *μυστηριων* illorum in veritate dei, homo ille iste est primus in *αληθεια*, et aequalis est ei, propter 15 verba illa et *μυστηρια*, atque universum quoque stetit propter primum illum, propter hoc, hic qui invenit verba *μυστηριων* illorum, aequalis est cum primo; *γνωσις γαρ* cognitionis Ineffabilis, in qua loquor vobiseum hodie:

— — — — —
 (restitit unius lineae spatium vacuum in hae pagina ελΔ. Ε.)

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis *μαθηταις*, quum venero in lumen, *κηρυσσετε κοσμῳ* toti, dicite iis: ne remittite per diem et noctem quaerere (in margine neve *ανακτα* vos), *ἕως* usque dum inveneritis *μυστηρια* regni luminis, haec quae purgabunt vos, ut reddant vos *ειλικρινες* lumen, ut ducant vos in regnum luminis; dicite iis: *αποτασσετε κοσμῳ* toti et *ύλη* toti, quae in eo, atque eius euris omnibus, atque eius peccatis omnibus, *ἀπαξ ἀπλως*
 255 atque *ὁμιλιας* eius omnibus, quae in eo, ut sitis digni 30 *μυστηριοις* luminis, ut servemini a *κολασεσιν* omnibus, quae

1. constitutio (thesaurus? P.) 2. constitutio (thesaurus? P.) 28. *αποτασσετε* (*αποτασσετε* P.) — atque (add. „etiam” P.) 29. atque (add. „etiam” P.)

in κρισεσιν; dicite iis: αποτασσετε murmuri, ut sitis digni
 μυστηριοις luminis, ut servemini ab ardore faciei caninae;
 dicite iis: αποτασσετε obedientiae, ut servemini a κρισεσι
 faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε invocationi, ut sitis
 5 digni μυστηριοις luminis, ut servemini a κολασεσιν Arielis;
 dicite iis: αποτασσετε linguae mendaci, ut sitis digni μυσ-
 τηριοις luminis, ut servemini a fluviis ardoris faciei ca-
 ninae; dicite iis: αποτασσετε testibus mendacibus, ut sitis
 digni μυστηριοις luminis, ut extricemini, ut servemini a
 10 fluviis ardoris faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε iac-
 tationibus et superbiae, ut sitis digni μυστηριοις luminis,
 ut servemini a foveis ardoris Arielis; dicite iis: αποτασ-
 σετε amoris proprio, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut
 servemini a κρισεσιν orci; dicite iis: αποτασσετε loquaci-
 15 tati, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini ab
 ardoribus orci; dicite iis: αποτασσετε condemnationibus (?), 256
 malis, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a
 κολασεσιν, quae in orco; dicite iis: αποτασσετε cupiditati-
 bus avaritiae, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut serve-
 20 mini a fluviis fumi faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε
 dilectioni κοσμου, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut ser-
 vemini a vestimentis picis et ardoris faciei caninae; dicite
 iis: αποτασσετε rapinis, ut sitis digni μυστηριοις luminis,
 ut servemini a fluviis doli Arielis; dicite iis: αποτασσετε
 25 verbis malis, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut serve-
 mini a κολασεσι fluvii fumi; dicite iis: αποτασσετε πονηρια,
 ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a θαλασσαις
 ardoris Arielis; dicite iis: αποτασσετε immisericordiis, ut
 sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a κρισεσιν fa-
 30 cierum δρακοντων; dicite iis: αποτασσετε iracundiis, ut sitis

1. 3. 4. 6. etc. αποτασσετε (αποτασσεθε P.) 6. linguae
 (vel potius „calumniae,” nisi forte legendum in textu $\overline{\alpha}$ ηλας
 „linguae” pro $\overline{\alpha}$ ηλα P. 24. doli (fumi P.) 26. πονηρια
 (πονηριας P.)

digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a fluviiis fumi fa-
 cierum *δρακοντων*; dicite iis: *αποτασσετε* convicio, ut sitis
 digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini ab ardoribus *άλασ-*
 257 *των* (?) facierum *δρακοντων*; dicite iis: *αποτασσετε* rapinis, ut
 sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini ab *άλασσαις* (?) 5
 ebullientibus facierum *δρακοντων*; dicite iis: *αποτασσετε* la-
 trociniis, ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini
 ab Ialtabaoth; dicite iis: *αποτασσετε καταλαλαις*, ut sitis
 digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a fluviiis ardoris
 faciei leonis; dicite iis: *αποτασσετε* pugnis atque rixis, ut 10
 sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a fluviiis fer-
 ventibus Ialtabaôthi; dicite iis: *αποτασσετε* indocilitati,
 ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a *λειτουργοις*
 Ialtabaôthi et ardoribus *θαλασσων*; dicite iis: *αποτασσετε*
κακουργιαις, ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini 15
 a *δαιμονιοις* omnibus Ialtabaôthi eiusque *κολασεσιν* omni-
 bus; dicite iis: *αποτασσετε απονοια*, ut sitis digni *μυστηριοις*
 luminis, ut servemini a *θαλασσαις* picis Ialtabaôthi fer-
 ventis; dicite iis: *αποτασσετε* adulteriis, ut sitis digni *μυσ-*
τηριοις luminis, ut servemini a *θαλασσαις* sulphuris et picis 20
 faciei leonis; dicite iis: *αποτασσετε* homicidiis, ut sitis
 digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini ab *αρχοντι* croco-
 258 dilorum, qui in gelu priina creatura est, quae in caligine
 externa; dicite iis: *αποτασσετε* immisericordiis et *ασεβειαις*,
 ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini ab *αρχουσι* 25
 caliginis externae; dicite iis: *αποτασσετε* impietati, ut sitis
 digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a fletu et stridore
 dentium; dicite iis: *αποτασσετε* *φαρμακiais*, ut sitis digni
μυστηριοις luminis, ut servemini a magno gelu et *χαλαζα*
 caliginis externae; dicite iis: *αποτασσετε* blasphemiis, ut 30

2. 4. 6. etc. *αποτασσετε* (*αποτασσεθε* P.) 8. *καταλαλαις*
 (*καταλαλια* P.) 19. *μυστηριοις* (add. „regni” P.) 22. *αρχοντι*
crocodilorum (*αρχοντι* faciei *crocodilorum* P.) 29. *χαλαζα*
 (*χαλαζαις* P.)

sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a magno *δρακοντι* caliginis externae; dicite iis: *αποτασσετε* doctrinis *πλανης*, ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a *κολασεσιν* omnibus magni *δρακοντος* caliginis externae; dicite his, qui docent doctrinas *πλανης* et unicuique edocto ab iis: vae vobis, nam quodsi haud *μετανοησητε*, ut relinquatis vestram *πλανην*, venietis in *κολασεις* magni *δρακοντος* et caliginis externae, valde durae, et haud rediment vos a *κοσμῳ* usque ad aeternum, *αλλ'* eritis haud existentes usque ad finem; dicite his, qui negligent doctrinam *αληθειας* prini *μυστηριου*: vae vobis, quod vestra *κολασις* mala *παρ'* hominibus omnibus, manebitis *γαρ* in magno gelu, *κρυσταλλῳ* et *χαλαζῃ* in medio *δρακοντι* et caligine externa, et haud rediment vos a *κοσμῳ* ab hae hora usque ad aeternum, *αλλ'* eritis in loco illo et in solutione universi eritis *αναλίσκουμενοι*, ut sitis haud existentes usque ad aeternum; dicite quoque hominibus *κοσμου*, estote ut accipiatis *μυστηρια* luminis, ut veniatis in altitudinem regni luminis; dicite iis: diligite homines, ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut eatis in altitudinem in regnum luminis; dicite iis: estote mansueti, ut accipiatis *μυστηρια* luminis, ut perveniatis in altitudinem, in regnum luminis; dicite iis: estote *ειρηνικοι*, ut accipiatis *μυστηρια* luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis; dicite iis: estote misericordes, ut accipiatis *μυστηρια* luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis; dicite iis: *διακονειτε* pauperes et aegrotos

2. *αποτασσετε* (*αποτασσεθε* P.) 15. Spatium hoc vacuum explet in textu vox *ῥοροσῶ*, quae nonnisi in hoc libro legitur. Cf. infra *εμῶ*, *α. κορ*, *δ. εγ*, *δ. τι*, *δ.* Videtur mihi idem significare quod *ῥοροσῶ* i. e. „silices, saxa.” Cf. Peyronii Lexicon s. h. v. P. 16. *αναλίσκουμενοι* (*αναλισκομενοι* P.) 18. estote (in textu legitur *ἢ ῥορκῶ*, vocabulum dubiae significationis P.) 27. in regnum luminis (add. „dicite iis: facite

- 260 et provecctos, ut accipiat *μυστηρια* luminis, ut veniat in altitudinem, in regnum luminis. Dicite iis: amate deum, ut accipiat *μυστηρια* luminis, ut veniat in altitudinem, in regnum luminis. Dicite iis: estote *δίκαιοι*, ut accipiat *μυστηρια*, ut veniat in altitudinem, in 5 regnum luminis. Dicite iis: estote *ἀγαθοί*, ut accipiat *μυστηρια* luminis, ut veniat in altitudinem, in regnum luminis. Dicite iis: *ἀποτασσετε* omni, ut accipiat *μυστηρια* luminis, ut veniat in altitudinem, in regnum luminis. Hi sunt *ὅροι* omnes viarum dignorum *μυστηρίοις* 10 luminis. His *οὖν* huiusemodi *ἀποτασσοῦσιν* hanc *ἀποταγὴν* date *μυστηρια* luminis, et ne celate eos quidquam, *κάν* sint peccatores, et sint in peccatis omnibus et *ἀνομίαις* omnibus, quas dixi vobis *κόσμου* omnes, ut conversi *μετανοώσιν*, et sint in *ὑποταγῇ*, quam dixi vobis; nunc igitur 15 date iis *μυστηρια* luminis, ne celate ea istos omnino; propter commissionem peccati *γὰρ* tulimus *μυστηρια* in *κόσμον*, ut remitterem eorum peccata omnia, quae fecerunt inde ab initio; propter hoc igitur dixi vobis olim:
- 261 non venisse me ad vocandos *δικαίους*. Nunc igitur tuli 20 *μυστηρια*, ut remitterentur peccata uniuscuiusque, et ut adducerentur in regnum luminis. *Μυστηρια γὰρ* ista sunt *δώρεα* primi *μυστηρίων* ad delenda peccata et *ἀνομίας* peccatorum omnium. Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis *μαθηταῖς*, progressa Maria 25 dixit *σωτηρι*, mi domine, num *οὖν* homines *δικαίους*, perfectos in *δικαιοσύνῃ* omni, et hominem illum, cui non est ullum peccatum omnino, talem *βασανισοῦσιν* *κολάσσειν* et *κρίσειν*, nec ne? num ipsum hominem illum inferent in

misericordiam, ut accipiat *μυστηρια* luminis, ut veniat in altitudinem, in regnum luminis P.) 1. et provecctos (et afflictos vel potius „afflictis” P.) 8. *ἀποτασσετε* (*ἀποτασσεῖτε* P.) 11. *ἀποτασσοῦσιν* (*ἀποταξάμενοις* P.) 16. *μυστηρια* luminis (*μυστηρια regni luminis* P.) 26. homines *δικαίους*, perfectos (hominem *δικαίον*, perfectum P.)

regnum caelorum nec ne? Respondens δε σωτηρ dixit
 Mariae; homo δικαιος, perfectus in δικαιοσυνη omni, et
 qui non fecit ullum peccatum unquam, et hic talis haud
 accepit ullum μυστηριον luminis unquam, quum venerit
 5 eius tempus, eundi e σωματι, statim veniunt παραλημπται
 unius magni τριδυναμεως, qui est magnus inter eos, ut
 άπαρσωσιν ψυχην hominis illius a παραλημπταις εριναισις,
 ut tres dies circumeant cum ea in creaturis omnibus
 κοσμου. Post tres dies ducunt eam desuper in chaos,
 10 ut cripant eam e κολασεσιν omnibus κρισεων, ut ducant
 eam ad κρισεις omnes, et nullus ardor chaum ενωχλει eam 262
 valde, αλλ' ex parte (εκ μερους) ενωχλουσιν eam προς parvum
 tempus, et in σπουδη in celeritate miserentur eius, ut
 educant eam e chais, ut sumant eam e via medii, ab
 15 αρχουσιν omnibus illis; et haud κολαζουσιν eam suis κρισεσι
 duris, αλλ' ardor eorum τοπων ενωχλει eam ex parte (εκ μερους),
 et quum duxerint eam in τοπον (των) αχθαναβας immiseri-
 cordem, haud κολαζουσιν eam μεντοιγε eius κρισεσι duris,
 αλλα κατεχει eam parvum tempus, ardore eius κολασεων
 20 ενωχλουντι eam εκ μερους, atque etiam in celeritate mise-
 rentur eius, ut educant eam e τοποις eorum illis, et haud
 ducunt eam ex αιωσι, ut ne αρχοντες αιωνων ferant eam
 στερεσιμον, αλλα ducunt eam e via luminis solis, ut ad-
 ducant ad παρθενιν luminis. Δοκιμαζει eam, ut inveniat
 25 eam integram peccato, et haud curat eam ferendam ad
 lumen, quod signum regni μυστηριου non est cum ea,
 αλλα σφραγιζει eam σφραγιδι praestante, ut curet infe-
 rendum eum in σωμα αιωνων δικαιοσυνης. Hic erit αγαθος, 263
 ut inveniat signa μυστηριων luminis, ut κληρονομησῃ regnum
 30 luminis usque ad aeternum. Si iste peccaverit una vice,
 aut altera, aut tertia, hunc iterum reprobabunt ad κοσ-
 μον κατα τυπον peccatorum, quae fecit, quorum τυπον

5. eius (del. „eius” P.) 6. qui — eos („illi, inter quos
 est magnus” P.) 24. adducant (add. „eam” P.) 31. altera
 (duabus sc. vicibus P.) — tertia (tribus P.)

dicam vobis, quum iam dixero vobis emanationem universi; ἀλλ' ἄμην, ἄμην dico vobis, καὶ homo δίκαιος haud fecerit ullum peccatum omnino, haud potest duci in regnum luminis, propterea quod signum regni μυστηριων non est eum eo; ἀπαξ ἀπλως non potest duci ψυχῇ ad 5 lumen sine μυστηριοῖς regni luminis. Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταῖς, progressus Iohannes dixit: mi domine, si homo est peccator, παρανομος, consummatus in ανομία quaque, et destiterit ab his omnibus propter regnum caelorum, et 10 αποταξῇ κοσμῷ toti et ὕλῃ omni, quae in eo, et dederimus ei inde ab ἀρχῇ μυστηριων luminis, quae in primo χωρηματι inde a parte externa, et quum acceperit μυστηρια, post parvum quoque tempus converterit se παραβαινων, atque etiam post haec converterit se, ut desistat 15 264 a peccato omni, et conversus αποταξῇ κοσμῷ omni et ὕλῃ omni, quae in eo, ut venerit quoque, ut sit in magna μετανοία, et seiverimus ἀληθως in veritate, eum diligere (pr. velle) deum, ut demus ei seeundum μυστηριον primi χωρηματος, quae sunt a parte externa, ὁμοιως quoque 20 iterum conversus παραβῇ, ut sit iterum in peccatis κοσμου, atque etiam αποταξῇ κοσμῷ omni et ὕλῃ omni, quae in eo, atque etiam fuerit in magna μετανοία, ut sciamus accurate, et haud ὑποκρινῇ, ut convertamus nos ad danda ei μυστηρια ἀρχῆς haec, ὁμοιως quoque conversus peccaverit, et fuerit in tali τυπῷ, — visne, nos remittere ei 25 ἕως usque ad septem vices, et dare nos ei μυστηρια haec, quae in primo χωρηματι inde a parte interna ἕως usque ad septem vices, nec ne? Respondens iterum σωτηρ dixit Iohanni: οὐ μονον remittite ei usque ad septem vices, ἀλλ' 30 ἄμην dico vobis, remittite ei usque ad septem vices mul-

11. 16. αποταξῇ (αποταξῇται P.) 12. μυστηριων (vel μυστηρια P.) 21. κοσμου (add. „atque iterum post haec conversus desistat s. destiterit a peccatis κοσμου” P.) 22. αποταξῇ (αποταξῇται P.) 26. in tali τυπῷ (in vario τυπῷ P.)

tarum vicium, ut detis ei *κατα* vices *μυστηριων* inde ab
αρχη, quae in primo *χωρηματι* inde a parte externa;
 forsitan lucrabimini *ψυχην* fratris illius, ut *κληρονομηση*
 regnum luminis. Propter hoc *ουν*, quum interrogassetis
 5 me aliquando, dicentes, si noster frater peccaverit in nos, visne, nos remittere ei usque ad septem vices? respon- 265
 dens dixi vobis in *παραβολη* dicens, *ου μονον* usque ad
 septem vices, *αλλ'* usque ad septuaginta septem vices.
 Nunc igitur remittite ei multas vices, ut detis ei *κατα*
 10 vices *μυστηριων*, quae sunt a parte externa, quae in primo
χωρηματι, forsitan lucrabimini *ψυχην* fratris illius, ut
κληρονομηση regnum luminis. 'Αμην dico vobis, qui vivi-
 ficaverit *ψυχην* unam et servaverit eam *χωρις* luminis
 sui in regno luminis, accipiet aliam gloriam loco *ψυχης*,
 15 quam servavit, *ωστε* servaturus multitudinem *ψυχων* *χωρις*
 gloriae suae in gloria, accipiet multas glorias alias loco
ψυχων, quas servavit. Haec igitur quum dixisset *σωτηρ*,
 progressus Iohannes dixit: mi domine, sustine me quae-
 rentem te, inde ab hoc tempore *γαρ* *αρξομαι* quaerere
 20 te de re omni, de modo, quo *κηρυξομεν* eam generi hu-
 mano, si *ουν* fratri illi, si dederō ei *μυστηριον* in *μυστηριω*
αρχης, quae sunt in primo *χωρηματι* inde a parte ex-
 terna, quum dederō ei multa *μυστηρια*, ut haud fecerit
 dignum regno caelorum, visne, nos transferre eum in 266
 25 *μυστηριον* secundi *χωρηματος*, ut forsitan lucremur *ψυχην*
 fratris illius, ut conversus *μετανοηση* (et) *κληρονομηση* re-
 gnum luminis, visne, transferre nos eum in *μυστηρια*, nec
 ne, hae quae in secundo *χωρηματι*? Respondens δὲ
σωτηρ dixit Iohanni: si frater non est *υποκρινων*, *αλλα* di-
 30 ligit (pr. vult) deum in *αληθεια*, quum dederitis ei multis
 vicibus *μυστηρια* *αρχης*, et hic propter *αναγκην* *στοιχειων*
ειμαρμενης haud fecerit dignum *μυστηριοις* regni luminis,
 remittite ei, transferte eum intus, date ei primum *μυσ-*
τηριον, quod in secundo *χωρηματι*, forsitan lucrabimini

ψυχὴν fratris illius; et si haud fecerit dignum μυστηριοῖς
 luminis, et fecerit παραβασιν et peccata quaevis, atque
 etiam post haec conversus fuerit in magna μετανοία, et
 ἀποταξή κοσμῷ toti, et destiterit a peccatis omnibus κοσ- 5
 μου, ut sciatis acceurate, eum non ὑποκρίνειν, ἀλλὰ diligere
 deum in ἀληθείᾳ, convertite vos iterum, remittite ei,
 267 transferte eum intus, date ei secundum μυστηρίον in se-
 cundo χωρηματι primi μυστηρίου, forsitan luerabimini ψυ-
 χὴν fratris illius, ut κληρονομήσῃ regnum luminis; atque
 etiam si haud fecerit dignum μυστηριοῖς, ἀλλὰ fuerit in 10
 παραβασει et peccatis quibusvis, atque etiam post haec
 conversus fuerit in magna μετανοία, ἀποταξή κοσμῷ toti
 et ὕλῃ omni, quae in eo, et destiterit a peccatis κοσμοῦ,
 ut sciatis ἀληθῶς, eum non ὑποκρίνειν, ἀλλὰ diligere deum
 vere, convertite vos iterum, remittite ei (in marg. et ae- 15
 cipiatis ab eo suam μετανοίαν), quod misericors mite est
 primum μυστήριον, transferte iterum hominem illum intus,
 date ei tria μυστήρια iuxta se invicem, quae in secundo
 χωρηματι primi μυστηρίου. Si homo ille παραβῇ, ut sit
 in peccatis quibusvis, non remittetis ei inde ab hoc tem- 20
 pore, οὐδ' accipietis ab eo suas μετανοίας, ἀλλ' esto apud
 vos ὡς σκανδαλὸν et ὡς παραβάτης. Ἄμην γὰρ dieo vobis:
 tria μυστήρια illa erunt ei testes de ultima sua μετανοία,
 neque est ei μετανοία inde ab hoc tempore. Ἄμην γὰρ
 268 dieo vobis, homini illi non est iis reprobatio suae ani- 25
 mac in κοσμον, qui in altitudine, inde ab hoc tempore,
 ἀλλ' erit in habitaculis δρακοντος caliginis externae. De
 ψυχαῖς γὰρ horum hominum ita comparatorum dixi vobis
 olim in παραβολῇ dicens: si tuus frater peccaverit in te,
 corripe eum inter te et ipsum eumque; si audiverit te, 30
 lueratus fueris tuum fratrem; si haud audiverit te, sume
 tecum alium. Si haud audiverit te et alium, duc eum

in εκκλησιαν. Si haud audiverit alios, esto coram vobis
 ὡς παραβατης et ὡς σκανδαλον, et quod est hoc: si non
 utilis fuerit in primo μυστηριῳ, da ei secundum; et si
 haud fuerit utilis in secundo, da ei tria iuxta se invicem
 5 collecta, quae ipsa sunt εκκλησια; et si haud fuerit utilis
 in secundo μυστηριῳ, esto coram vobis ὡς σκανδαλον et
 ὡς παραβατης; et verbum, quod dixi vobis olim, ut per
 testes duos usque ad tres testes verbum quodvis stet,
 quod est hoc: tria μυστηρια illa testificabuntur de ultima
 10 eius μετανοια, et ἀμην dico vobis: si homo ille μετανειηται, 269
 nullum μυστηριον remittit ei sua peccata, ουδ' accipiunt
 suam μετανοιαν ab eo, ουδ' auditur omnino ab ullo μυσ-
 τηριῳ, εἰμητι a primo μυστηριῳ primi μυστηριου, et μυστη-
 ριῳ Ineffabilis. Hi soli accipient μετανοιαν hominis illius
 15 ab eo, et remittent ei peccata, propterea quod γαρ
 misericordia (et) mitia sunt μυστηρια illa, remissores omni
 tempore. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, pergens ad-
 hue Iohannes dixit σωτηρι: mi domine, si frater peccator
 maxinus αποταξη κοσμῳ toti et ὑλῃ omni, quae in eo,
 20 et suis peccatis omnibus et suis curis omnibus, et δοκι-
 μασομεν eum, ut sciamus, eum non esse in dolo et ὑπο-
 κρισει, ἀλλὰ velle eum esse in veritate et αληθειᾳ, ut
 sciamus eum esse dignum μυστηριοις secundi χωρηματος
 aut tertii, visne ἀπαξ, nos dare ei e secundo χωρηματι
 25 atque etiam tertio, antequam acceperit μυστηριον omnino
 κληρονομιας luminis, visne, dare nos ei, nec ne? Respon-
 dens δε σωτηρ dixit Iohanni in mediis μαθηταις: si cogno-
 veritis diligenter, hominem illum αποταξασθαι κοσμῳ toti, 270
 eiusque curis omnibus, eiusque ὁμιλiais omnibus, eiusque

6. in secundo (in tertio P.) 14. Hi soli (Haec sola
 P.) 19. αποταξη (αποταξεται P.) 20. omnibus, et (omnibus,
 atque etiam P.) 24. e secundo χωρηματι atque etiam tertio
 (e μυστηριοις secundi χωρηματος aut etiam tertii P.) 26. κλη-
 ρονομιας (κληρονομιων P.)

peccatis omnibus, et quum cognoveritis in αληθεια, non
 esse eum in dolo, ουδε fuisse eum in υποκρισει, ουδε fuisse
 eum περιεργον, ut seiret haec, quae (contingant) ad μυσ-
 τηρια, quam speciem sint, αλλα diligere (pr. velle) eum
 deum in αληθεια, hunc huiusmodi ne celate istud, αλλα 5
 date ei ex secundo χωρηματι et tertio, et quum vos quo-
 que δοκιμασητε, quoniam μυστηριω sit dignus, et hoc, quo
 est dignus, date ei, et ne celate eum id, alioquin, quum
 celassetis eum, prehenderemini magno κριματι; quum
 dederitis ei semel in secundo χωρηματι aut tertio, atque 10
 conversus iterum peccaverit, vos quoque continuabitis
 (sc. dare) altera vice, εως usque ad tertiam vicem; quodsi
 iterum peccaverit, non continuabitis dare ei, quod tria
 μυστηρια illa erunt ei testes de ultima eius μετανοια, et
 αμην dico vobis, qui dederit homini illi iterum in χωρη- 15
 ματι secundo aut tertio, prehenditur magno κριματι, αλλ'
 esto coram vobis ως παραβατης et ως σκανδαλον; et αμην
 dico vobis: homini illi non est redemptio suae animae in
 271 κοσμω inde ab hoc tempore, αλλ' eius habitaculum est
 in medio ostio δρακοντος caliginis externae, loco fletus et 20
 stridoris dentium, et in solutione κοσμου eius ψυχη erit
 et αναλίσκεται a gelu duro et ardore saevissimo,
 et erit haud existens usque ad aeternum; αλλα si iterum
 conversus αποταξη κοσμω toti eiusque curis omnibus,
 eiusque peccatis omnibus, et fuerit in magna πολιτεια et 25
 in magna μετανοια, nullum μυστηριον accipit ab eo suam
 μετανοian, ουτε audiunt eum, ut miserti eius accipiant ab
 eo suam μετανοian ad remittenda eius peccata, ειμητι μυσ-
 τηριον priimi μυστηριου, atque etiam μυστηριον Ineffabilis.

5. istud (ista P.) 6. ex secundo χωρηματι et tertio (e
 μυστηριοις secundi χωρηματος et tertii P.) 15. dederit (add.
 „μυστηριον” P.) 22. De spatio hoc vacuo cf. quae supra ad-
 notavimus p. 163, l. 15 P. 23. si iterum (add. „ετι” P.)
 24. αποταξη (αποταξεται P.)

Haec sola accipient μετανοϊαν hominis illius ab eo, ut remittant eius peccata, propterea quod γαρ misericordia, mitia sunt μυστηρια illa, et remissores peccatorum sunt quovis tempore. Haec δε quum dixisset σωτηρ, pergens
 5 adhuc Iohannes dixit: mi domine, ανεχε me quaerentem te, neve irascere mihi, exploro γαρ rem omnem in diligentia et ασφαλεια de modo, quo κηρυζομεν hominibus κοςμου. Respondens δε σωτηρ dixit Iohanni: explora res omnes, quas inquiris, et ego revelabo ea tibi magis magisque in παρρησια sine παραβολη, aut in diligentia (pr. 272 = ακριβεια). Respondens δε Iohannes dixit: mi domine, quum venerimus κηρυσσοντες, ut introeamus in πολιν aut in vicum, atque si exierint eorum nobis homines illius πολεως, quos haud scitis, quinam sint, versantes in magno
 15 dolo et in magna υποκρισει, ut recipiant vos, ut ducant vos in suam domum, volentes πειραζειν μυστηρια regni luminis; et si fuerint υποκρινοντες vobiscum in υποταγη, et si cogitaveritis, eos desiderare deum, ut daretis iis μυστηρια luminis; et si post haec cognoveritis, eos haud
 20 fecisse dignum μυστηριω, et seiveritis, eos υποκρινασθαι vobiscum, atque fuisse dolosos in nos, atque etiam μυστηρια fecisse παραδειγματα κατα τοπον ευσχηματιζοντες nos et nostra quoque μυστηρια, quid rei fiet his huiusmodi? Respondens δε σωτηρ dixit Iohanni: si introiveritis in πο-
 25 λιν aut in κωμην, in quam domum veneritis, ut recipiant vos ad se, date iis μυστηριον; si sunt digni, lucrabimini

13. vicum (κωμην P.) 14. scitis (scimus P.) 15. recipiant vos (recipiant nos P.) — ducant vos (ducant nos P.) 17. vobiscum (nobiscum P.) 18. cogitaveritis (cogitaverimus P.) — daretis (demus P.) 19. μυστηρια luminis (μυστηρια regni luminis P.) — cognoveritis (cognoverimus P.) 20. sci- veritis (seiverimus P.) 21. vobiscum (nobiscum P.) 22. ευσχηματιζοντες (ευσχηματιζοντας. In textu legitur εὑσχημαζε, cuius vocis prima syllaba εὑ formam verbi videtur exprimere P.

eorum ψυχας, ut κληρονομησωσι regnum luminis; *αλλα* si non fuerint digni, *αλλα* fuerint dolosi in vos, et fecerint etiam *μυστηρια παραδειγματα ευσχηματιζοντες* vos
 273 atque etiam *μυστηρια*, clamate sursum ad primum *μυστηριον* primi *μυστηριου*, quod miscretur uniuscuiusque; di- 5
 cite: porro etiam *μυστηριον*, quod dedimus his *ψυχαις* *ασεβεσιν* et *παρανομοις*, quae haud fecerunt dignum tuo *μυστηριω*, *αλλα* fecerunt nos *παραδειγματα*, verte *μυστηριον*
 ad nos, et fac eos *αλλοτριους* *μυστηριω* tui regni usque ad aeternum, et absceute pulverem vestrum pedum in 10
 testimonium iis dicentes iis: sunt vestrae *ψυχαι* ipsum in pulverem vestrae domus, et *αμην* dico vobis: hora illa convertentur ad vos *μυστηρια* omnia, quae dedistis iis, et auferent ab iis verba omnia et *μυστηρια* omnia,
τοπον, ad quod (?) acceperunt *σχημα*. De hominibus *ουν* 15
 huiusmodi dixi vobis in *παραβολη* olim, diceens: „in quam domum veneritis, ut recipiant vos in eam, dicite iis: *ειρηνη* vobis; et si fuerint digni, vestra *ειρηνη* venito super eos; et si non fuerint digni, convertitor ad vos vestra *ειρηνη*”; quod est hoc: si homines illi fecerint dignum *μυστηριοις*, 20
 et desiderant deum vere, date iis *μυστηρια* regni luminis; *αλλα* si *υποκρινωσιν* vobiscum, et fuerint dolosi in vos, et si haud scientes dederitis iis *μυστηρια* regni luminis,
 274 atque etiam post haec si fecerint *μυστηρια παραδειγματα*, atque fecerint etiam *σχηματισμον* vobis et *μυστηριοις* quo- 25
 que: facite primum *μυστηριον* primi *μυστηριου*, et convertet ad vos *μυστηρια* omnia, quae dedistis iis, et faciet eos *αλλοτριους* *μυστηριοις* luminis usque ad aeternum. Et hi huiuscemodi; et haud reprobabunt eos in *κοσμον* inde ab hoc tempore, *αλλα* *αμην* dico vobis: erit eorum ha- 30

3. *ευσχηματιζοντες* (cf. nota proxime praecedens. „*σχηματιζομενοι*? cf. l. 25 P.) 4. *μυστηρια* (add. „utique” vel „agite” P.) 21. date (dabo P.) 27. dedistis iis („dedistis ei;” sed legendum videtur in textu *κατ* „iis” pro *καθ* „ei” P.)

bitaculum in medio ostio δρακοντος ealiginis externaе.
 Quodsi δε ετι tempore μετανοιας αποταξωσι κοσμῳ toti et
 ὕλη omni, quae in eo, et peccatis omnibus κοσμου, et
 si fuerint in ὑποταγῃ omni μυστηριων luminis, nullum
 5 μυστηριον audit eos, ουτε est eis remissio suorum pecca-
 torum, ειμητι apud μυστηριον unieum Ineffabilis, quod mi-
 seretur uniuscuiusque, et remittet peccata uniuscuiusque.
 Factum est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis
 μαθηταις, adorans Maria ad pedes Iesu, dedit oscula iis,
 10 dixit Maria: mi domine, ανεχε me quaerentem te, neve
 irascere mihi. Respondens σωτηρ dixit Mariae: explora,
 quod vis explorare, et ego revelabo id tibi in παρρησια. 275
 Respondens δε Mariham dixit: mi domine, est frater αγα-
 θος et bonus, quem επληρωσαμεν μυστηριαις omnibus lu-
 15 minis, et fratri illi est frater aut συγγενης, απαξ ἀπλως
 est ei homo omnino, et hic est peccator et ασεβης est,
 aut non est peccator, et hoc ita comparato egresso e
 σωματι eor fratris αγαθου dolet et λυπει de eo, quod sit
 in κρισεσιν et κολασεσιν: nune igitur, mi domine, quid fa-
 20 ciemus, usque dum transtulerint eum e κολασεσιν et κρι-
 σεσι duris? Respondens δε σωτηρ dixit Mariae: de hoe
 verbo ουν dixi vobis alio tempore, αλλ' audite ουν, dicam
 iterum, quod eritis perfecti μυστηριαις omnibus, quod vo-
 cabunt vos perfectos πληρωματι omni; nune igitur homines
 25 omnes peccatores, aut qui peccatores non sunt, ου μενον
 quum volueritis, eos esse recipiendos e κρισεσιν et κολασεσι
 duris, αλλα transferendos in σωμα δικαιον, quod reperiat
 μυστηρια divinitatis, ut vadat in altitudinem, ut κληρονο-
 μητη regnum luminis, facite tertium μυστηριον Ineffabilis
 30 et dieatis: sumite ψυχην cuiusdam hominis, quem eogi-
 tamus in nostro animo, sumite eum e κολασεσιν omnibus
 αρχοντων, et σπουδαζετε in eeleritate, ut adducatis eam

2. αποταξωσι (αποταξωνται P.) 30. cuiusdam (cuiusvis P.)

(se. ψυχην) ad παρθενον luminis, et hoc ipso mense παρθενος luminis σφραγιζέτω eum σφραγιδι praestante, et hoc ipso mense παρθενος luminis inferito eum in σωμα futurum δικαιον et αγαθον, ut vadens in altitudinem κληρονομησῃ regnum luminis. Haec δε quum dixeritis, ἀμην dieo 5 vobis, σπουδασειν omnes ὑπουργουντας in ταξεσιν omnibus κρισεων αρχοντων, ut dent ψυχην illam sibi invicem, ἕως usque dum adduxerint eam ad παρθενον luminis, et παρθενος luminis σφραγισει eam signis regni Ineffabilis, et tradet eam suis παραλημπτορσιν, et παραλημπται inferent eam in 10 σωμα futurum δικαιον, et inveniet μυστηρια luminis, ut sit αγαθη, ut vadens in altitudinem κληρονομησῃ regnum luminis. Eeee, hoc est, quod interrogatis me. Respondens Maria dixit: nunc igitur, mi domine, haud duxisti 277 μυστηρια in κισμον, ut homo haud moveretur morte destinata 15 ei ab αρχουσιν εἰμαρμενης; nam si destinatum fuerit alieui, ut moreretur gladio, aut moreretur aquis aut βασανois et βασανισμοis et ὑβρισεσιν quae in νομοis, aut alia morte mala, haud duxisti μυστηρια in κισμον, ut homo haud 20 moreretur iis per αρχοντας εἰμαρμενης, αλλα ut moreretur 20 morte repentina, ut ne suseiperet ullos dolores per has talis mortis species, propterea quod γαρ permulti persequuntur nos propter te et multi διωκουσι nos propter tuum nomen, ut, si βασανισωσι nos, dicamus μυστηριον, 25 ut exeamus e σωματι illico haud suseipientes ullum do- 25 lorem. Respondens σωτηρ dixit suis μαθηταις omnibus: de hoc sermone, quem interrogatis me, dixi vobis alio tempore, αλλ' audite iterum, dieam id vobis altera vice: ου μονον vos, αλλ' homo quisque perfecturus primum

14. domine, haud (domine, profecto haud P.) 15. μυστηρια (μυστηριον ipsum? P.) 18. ὑβρισεσιν (in textu legitur ἑσῆρις, quod vitiose scriptum videtur pro ἑσῆρις, et in versione similiter ὑβρισεσιν pro ὑβρεσιν P.) 19. morte mala, (morte mala; profecto P.)

μυστηριον illud (in marg. perfecturus primum μυστηριον
 primi μυστηριου Ineffabilis, factururus συν μυστηριον illud),
 ut perficiat istud eius σχημασιν eiusque τυποις omnibus,
 eiusque stationibus, faciens istud non veniet e σωματι,
 5 αλλα postquam absolverit μυστηριον illud et eius σχηματα
 et eius τυπους omnes, post haec igitur hora omni, qua 278
 ονομασθῇ μυστηριον illud, servabitur ab his omnibus, quae
 destinata ei ab αρχουσιν είμαρμενης, et illo tempore exit
 e σωματι ύλης αρχοντων, et sua ψυχη erit magna απορρύια
 10 luminis, ut volet in altitudinem et transeat τιπους omnes
 αρχοντων et τοπους omnes luminis, έως usque dum venerit
 in τοπον sui regni, ουτε dans αποφασιν, ουτ' απολογιαν in
 ullo τοπω, ασυμβολις γαρ est. Haece igitur quum dixisset
 Iesus, perrexit Maria prosternere se ad pedes Iesu, dans
 15 oscula iis, dixit: mi domine, ετι interrogabo te, revela
 nobis, et ne cela nos. Respondens Iesus dixit Mariae:
 inquire, quod exploratis, et ego revelabo vobis in παρρησιᾳ
 sine παραβολῃ. Respondens Maria dixit: mi domine, non
 duxisti μυστηρια in κοσμον propter paupertatem et propter
 20 opulentiam et propter debilitatem et robur et propter
 σινησιν et σωμα sanum, άπαξ άπλως propter haec huius-
 modi omnia, ut, quum venerimus in τοπους χωρας, et si
 haud πιστευσωσι nobis et haud audiverint nostra dicta,
 faciamus μυστηριον huiusemodi in τοποις illis, ut sciant
 25 αληθως in veritate, nos κηρυσσειν verba universi. Respon- 279
 dens σωτηρ dixit Mariae in mediis μαθηταις, de hoc, quod
 interrogatis me, dedi vobis alio tempore, αλλ' iterabo
 rursus, ut dicam vobis verbum: nunc igitur συν Maria

4. faciens (add. „μεν” P.) 18. non (utique non P.)
 21. σινησιν (vel potius „σινησεις.” In textu legitur πεινησις.
 Sed quum talem vocem Graeci non agnoscant, et e cum π,
 η cum ε haud raro in libris copticis confundantur, videtur
 mihi πεινησις scriptum pro πνησις. Infra pag. seq. l. 7 legi-
 tur ει-κωσις P.) 26. de hoc (add. „μυστηριω” P.)

ου μόνον vos, ἀλλ' homo quisque perfecturus μυστηριον
 resurrectionis mortuorum, quod θεραπευει δαιμονια et af-
 flictationem omnem et morbum omnem atque etiam cae-
 cos, atque claudos et mutilos, et mutos et κωφους, quod
 dedi vobis olim, facturus μυστηριον, ut absolvat istud, 5
 post hoc igitur si αιτησι res omnes, paupertatem et opu-
 lentiam, debilitatem et robur, σινωσιν et σωμα sanum, et
 θεραπειαν omnem σωματος atque resurrectionem mortuo-
 rum, atque θεραπευειν claudos et caecos et κωφους et mu-
 tos et morbos omnes et afflictationem omnem, ἀπαξ 10
 ἀπλως qui perfecerit μυστηριον illud (et) petierit res omnes,
 quas dixi, erunt ei in σπουδῃ. Haec igitur quum dixisset
 σωτηρ, progressi μαθηται exclamarunt omnes ad se invi-
 eem dicentes: σωτερ, insania nos perecellis quam maxime
 rebus arduis, quas dixisti nobis et tollis nostras ψυχας 15
 280 et desiderant (?) ire e nobis in te, propterea quod γαρ
 e te sumus. Nunc igitur propter haec ardua nostrae
 ψυχαι ad insaniam redactae, quae dicis nobis, et βιβουσι
 quam maxime, volentes ire e nobis in altitudinem, τοπον
 tui regni. Haec quum dixissent μαθηται, pergens adhuc 20
 σωτηρ dixit suis μαθηταις: quum veneritis in πολεις aut
 regna aut χωρας, κηρυσσετε iis primum dicentes: quaerite
 omni tempore, et ne remittite, ἕως usque dum inveneritis
 μυστηρια luminis, quae ducent vos in regnum luminis.
 Dicite iis: cavete vobis a doctrinis πλανης, alioquin, multi 25
 venient in meo nomine dicentes: ego sum, et ego non
 sum, et πλανωσι multos. Nunc igitur, homines omnes,
 qui veniunt ad vos, ut πιστευωσι vobis, ut audiant vestra
 verba et faciant dignum μυστηριοις luminis, date iis μυστηρια

8. σωματος atque (σωματος atque etiam P.) 11. petierit
 (αιτησι P.) 17. sumus (vel „sunt” P.) 20. Haec (add. „igi-
 tur” P.) 25. alioquin (add. „ουν” P.) 26. et ego (quod
 ego P.) 27. πλανωσι (πλανησουσι P.) 29. date (dabo, aut
 leg. ut supra p. 172. εις † „utique date” P.)

luminis et ne eelate eos ista et, qui dignus fuerit *μυστηριῶ* exeelso, date ea isti, et qui dignus fuerit *μυστηριῶ* tenui, date ea isti, et ne eelate quidquam quemquam; *μυστηριον* ipsum resurrectionis mortuorum et *θεραπευειν* 5 morbos, ne date id cuiquam, *ουδε* date doctrinam in eo, quod *μυστηριον* illud pertinet ad *αρχοντας*, istud et suae *ονομασσαι* omnes. Propter hoc *ουν* ne date id cuiquam, 281 *ουδε* date doctrinam in eo, *εως* usque dum stabiliveritis *πιστιν* in *κοσμῳ* omni, ut, quum veneritis in *πολεις* aut 10 *χωρας* et (isti) haud acceperint vos ad se et haud *πιστευσωσι* vobis, ut audirent vestra verba, resuscitetis mortuos in *τοποις* illis, et *θεραπευητε* elaudos et caecos et morbos varios in *τοποις* illis, et per haec omnia huiusemodi *πιστευσουσι* vobis, vos *κηρυσσειν* deum universi, et 15 *πιστευσουσι* verbis omnibus vestris. Propter hoc igitur *ουν* dedi vobis *μυστηριον* illud, *εως* usque dum stabiliveritis *πιστιν* in *κοσμῳ* toto. Haec igitur quum dixisset *σωτηρ*, pergens adhuc in sermone dixit Mariae: nunc igitur *ουν* audi, Maria, de verbo, quod interrogasti me, 20 quis sit, qui *αναγκαζει* hominem, *εως* usque dum peccet. Nunc igitur procrearunt infantem eum existat vis tenuis in eo, et cum sit tenuis in eo *ψυχη*, et tenue in eo etiam *αντιμιμον πνευματος*, *απαξ απλως* tenuibus tribus iuxta se invicem. Nihil eorum *αισθανει* quidquam operis, 25 *ειτε* bonum, *ειτε* malum, prae gravitate oblivionis gravissima, atque tenue quoque est *σωμα*. Et infans edit e *τρυφαις κοσμου αρχοντων* et *ψυχη* colligit sibi e *μερει ψυχης*, quae in *τρυφαις* et *αντιμιμον πνευματος* e *μερει κακίας*, 282

11. ut audirent (nt haud audiant P.) 21. procrearunt infantem, cum existat vis tenuis in eo (procreant infantem tenuem, in quo vis est debilis s. parva P.) 26. infans (add. „tenuis” P.) 27. *κοσμου αρχοντων* (add. „et vis colligit sibi e *μερει* vis, quae in *τρυφαις* P.) 28. *πνευματος* (add. „colligit sibi” P.)

quae in *τρυφαις* eiusque *επιθυμiais*, et *σωμα* quoque colligit sibi *ύλην* non *αισθανουσαν*, quae in *τρυφαις*. *Μοιρα* ipsa non accipit e *τρυφαις*, propterea quod non iminixta est eum iis, *αλλα* qua in specie venit in *κοσμον*, in ea quoque pergit, et paullatim vis *ψυχης* et *αντιμιμον πνευ-* 5
ματος adolescunt, et quodvis eorum *αισθανει* *κατα* suam *φυσιν*; vis *μεν* *αισθανει* ad quaerendum lumen altitudinis, *ψυχη* quoque *αισθανει* ad quaerendum *τοπον δικαιοσυνης* commixti, qui est *τοπος συγκρασεως*, *αντιμιμον* quoque *πνευματος* quaerit *κακιας* omnes et *επιθυμiais* et peccata 10
omnia, *σωμα* quoque haud *αισθανει* quidquam, *ειμητι* ut sumat vim ex *ύλη*, atque statim *αισθανουσι* tria, unumquodvis *κατα* suam *φυσιν*, et *εριναιοι* quoque mittunt *λειτουργους*, ut *ακολουθωσιν* iis, ut ferant testimonia peccatorum omnium, quae committunt, de modo, quo *κολατωσιν* 15
eos in *κρισεσιν*, et post haec etiam *αντιμιμον πνευματος επι-*
νοει et *αισθανει* peccata omnia et mala, quae adpropinquarunt ei *ψυχη αρχοντων* : magnae *είμαρμενης*, et faciet ea in *ψυχην*; et vis interior commovet *ψυχην*, ut exploret *τοπον* luminis atque divinitatem omnem, et *αντιαιμος* 20
πνευματος declinat *ψυχην* et *αναγκαζει* eam, ut committat eius *ανομιαις* omnes et eius *παθη* omnia et eius peccata omnia perseverans, et permanet datum aliud quam *ψυχη*, atque est inimicus ei, facit eam committere haec mala omnia et haec peccata omnia, et incitat *λειτουργους ερι-* 25
ναιους, ut testificentur eius peccata omnia, quae facturus sit eam committere. *Ετι* quoque venit, ut requiescat noctu et diu, et commovet eam in somniis aut in *επιθυμiais* *κοσμου*, et facit eam *επιθυμειν* res omnes *κοσμου*,

5. paullatim (ad verbum „κατα parvum, parvum” P.) 9. commixti (commixtum P.) 16. eos (ea P.) 18. * Interpretandum esse videtur vel: adpropinquavit *ψυχη*, vel: adpropinquarunt *ψυχαι* (vel potius „adduxit — adduxerunt *ψυχη* ab *ερχ.*” P.) 20. atque (add. „etiam” P.) 22. omnes et (omnes, atque etiam P.)

ἀπαξ ἀπλως instigat (?) eam ad facinora omnia, quae ad-
 duxerunt ei *αρχοντες*, et est inimicus cum *ψυχη* curans
 ut faciat, quae haud velit. Nunc igitur *ουν*, utique hic
 est inimicus *ψυχης*, et hic *αναγκαζει* eam, ἕως usque dum
 5 commiserit peccata omnia; nunc igitur *ουν*, quum factum
 sit, ut impleatur tempus hominis illius, primum *μεν* venit 284
μοιρα, *εισαγουσα* hominem in mortem per *αρχοντας* eorum-
 que vincula, quibus ligati sunt per *εἰμαρμενην*, et posthac
 veniunt *παραλημπτρες εριναιοι*, ut ducant *ψυχην* illam e
 10 *σωματι*, et posthac *παλαλημπτρες εριναιοι* tres dies circum-
 eunt cum *ψυχη* illa in *τοποις* omnibus, monstrantes ei
αιωνας omnes *κοσμου*, dum persequuntur *ψυχην* illam *αν-*
τιμιμον *πνευματος* et *μοιρα*, et vis *αναχωρει* ad *παρθενον* lu-
 minis, et post tres dies *παραλημπτρες εριναιοι* ducunt
 15 *ψυχην* illam desuper valde in *οrcum* *chai*, et quum ad-
 duxerint eam in *chaos*, tradunt eam *κολαζουσιν*, et *παρα-*
λημπται *αναχωρουσιν* in suos *τοπους* κατ' *οικονομιαν* *facino-*
rum *αρχοντων* propter exitum *ψυχων*, et *αντιμιμον* *πνευματος*
 fit *παραλημπτης ψυχης*, datus ei, redarguens eam *κατα*
 20 *κολασιν* propter peccata, quae curavit, ut committeret,
 et est in magna inimicitia adversus *ψυχην*, et quum *ψυχη*
 absolverit *κολασεις* in *chais* *κατα* peccata, quae commisit, 285
αντιμιμον educit eam e *chais*, datum ei, redarguens eam
κατα τοπον propter peccata, quae perpatriavit, et educit
 25 eam in *via* *αρχοντων* *medii*, et quum pervenerit ad eos,
 ducunt eam ad *μυστηρια μοιρας*, et si haud repperint ea,
 quaerunt eorum *μοιραν*, et *αρχοντες* illi *κολαζουσι* *ψυχην*
 illam *κατα* peccata, quibus est digna; dicam vobis *τυπον*
 suarum *κολασεων* in emanatione *Universi*. Quum igitur

3. *ουν* (add. „Maria” P.) 5. quum factum sit (quando
 fiat, s. factum erit P.) 7. *εισαγουσα* (in textu copt. legitur
 „αγουσα” P.) 10. *παλαλημπτρες* (sic scriptum secundum
 textum copticum pro *παραλημπτρες* P.) 12. *κοσμου* (*κοσμων*
 P.) 26. repperint (repererit P.) 28. dicam (haec dicam P.)

ουν factum fuerit, ut impleatur tempus *κολασεων ψυχης*
 illius in *κρισεσιν αρχοντων* medii, *αντιμιμον πνευματος* ducit
ψυχην sursum in *τοις* omnibus *αρχοντων* medii, adducit
 eorum lumine solis *κατα κελυσιν* primi hominis *λεῦ*, et
 ducit eam ad *κριτην παρθενον* luminis, *δοκιμαζει* (vel *αντι- 5*
μιμον, vel secundum correctorem *παρθενος*) *ψυχην* illam,
 inveniet eam *ψυχην* peccatricem esse, et infert (scilic.
 Femin.) suam vim luminis in eam propter eius stationem,
 et corpus et *κοινωνιαν αισθησεως*, quorum dicam vobis *τυ- 10*
πον in emanatione universi; et *παρθενος* luminis *σφραγιζει*
ψυχην illam, tradet eam uni suarum *παρλημπτων*, cu-
 286 rabit, ut inferatur (Marc.?) in *σωμα*, quod est dignum
 peccatis, quae commisit, et *ἀμην* dico vobis, non sinet
ψυχην illam (vacuam) a *μεταβολαις σωματος*, antequam
 exhibuerit suum ultimum *κυκλον καθ'* haec, quibus sit 15
 digna, quorum igitur omnium dicam *τυπον* vobis et *τυπον*
σωματων, in quae iniiciunt eas, *κατα* peccata *ψυχης* cu-
 iusvis; dicam vobis haec omnia, si iam dixero vobis
 emanationem universi. Pergens adhuc Iesus in sermone
 dixit: si quoque *ψυχη* est, quae haud audivit *αντιμιμον 20*
πνευματος in suis facinoribus omnibus, atque haec fuit
αγαθη (et) accepit *μυστηρια* luminis, quae in secundo *χω-*
ρηματι, aut haec quae in tertio *χωρηματι*, haec quae sunt
 in parte interiori; quum absolutum sit tempus *ψυχης*
 illius e *σωματι*, et *αντιμιμον πνευματος* persecutum sit *ψυ- 25*
χην illam, ipso et *μοιρα* persequentibus eam in via, qua
 perveniet in altitudinem, et antequam sit remota ab al-
 titudine, dieit *μυστηριον* solutionis suarum *σφραγιδων* et
 vinculorum omnium *αντιμιμον πνευματος*, quibus *αρχοντες*
 ligarunt istud in *ψυχην*, et quum dixerint ea, solvuntur 30
 vincula *αντιμιμον πνευματος*, ut desistat venire adversus
ψυχην illam, et relinquit *ψυχην κατ' εντολας*, quas addu-

3. adducit (add. „eam” P.) 28. suarum (delcatur „suarum” P.)

xerunt ei *αρχοντας* magnae *εἰμαρμενης*, dicentes ei: ne 287
 relinque hanc *ψυχην*, *ειμητι* dixerit tibi *μυστηριον* solutionis
σφραγιδων omnium, quibus te ligavimus in *ψυχην*.
 Quum factum igitur *συν* fuerit, quum *ψυχη* dixerit *μυσ-*
 5 *τηριον* solutionis suarum *σφραγιδων* et vineulorum omnium
αντιμιμον πνευματος, desistet venire adversus *ψυχην*, de-
 sistet ligari in eam, et tempore illo dieit (Mare.?) *μυστη-*
ριον, relinquet *μοιραν* in suo *τοπω αρχουσιν*, qui in via
 medii, et dicens (se. *ψυχη*) *μυστηριον απολει αντιμιμον πνευ-*
 10 *ματος* (linquens) *αρχουσιν εἰμαρμενης* in *τοπω*, in quo liga-
 runt istud in eam, et tempore illo sit (se. *ψυχη*) magna
απορρσια luminis, splendens quam maxime, et *παρλημ-*
πτορες εριναιοι, quae eduxerunt eam e *σωματι*, timent lumen
ψυχης illius, ut eadant in suam faciem; et tempore illo
 15 erit *ψυχη* illa magna *απορρσια* luminis, et erit ala luminis
 tota, et transibit *τοπους* omnes *αρχοντων* et *ταξεις* omnes
 luminis, *εως* usque dum venerit in *τοπον* sui regni, pro
 quo acceperit *μυστηριον*. Si quoque *ψυχη* est, quae acceperit
μυστηριον in primo *χωρηματι*, quod est in parte externa,
 20 et posteaquam acceperit *μυστηρια*, ut perficeret ea, et si 288
 conversa pceceaverit iterum post absoluta *μυστηρια*, atque
 etiam eum impletum fuerit tempus exitus illius *ψυχης*,
 veniunt *παρλημπται εριναιοι*, ut dueant *ψυχην* illam e
σωματι, et *μοιρα* et *αντιμιμον πνευματος* persequuntur *ψυ-*
 25 *χην* illam, propterea quod *αντιμιμον πνευματος* ligatum in
 eum (lege: eam) *σφραγισιν* et vineulis *αρχοντων ακολουθει*
ψυχη illi ambulanti in viis *αντιμιμον πνευματος*, dicit (se.
ψυχη) *μυστηριον* solutionis vineulorum omnium et *σφρα-*
γιδων omnium, quibus *αρχοντες* ligarunt *αντιμιμον πνευμα-*
 30 *τος* in *ψυχην*, et, si *ψυχη* dixerit *μυστηριον* solutionis
σφραγιδων, illico solvuntur vincula *σφραγιδων*, quae ligata

5. suarum (del. „suarum” P.) 9. *απολει* (in textu copt. legitur „*απολυ*,” fortasse pro „*απολυει*?” P. 13. quae (qui P.)

- in αντιμιμῶ πνευματος intus in ψυχην, et si ψυχη dixerit
 μυστηριον solutionis σφραγιδων, et illieo solvitur αντιμιμον
 πνευματος, et desistit dari ψυχῇ; et tempore illo dicit
 μυστηριον ψυχῇ, καθεξει αντιμιμον πνευματος, relinquet per-
 289 sequentes se, ἀλλὰ nulli eorum est sua ἐξουσια, ἀλλ' isti
 est eorum ἐξουσια, et tempore illo παραλημπτορες ψυχῆς
 illius et μυστηριων, quae accepit, veniunt, ut ἀρπασωσι
 ψυχην illam ab ipsis παραλημπταις ἐριναισις, et παραλημπται
 αναχωρουσιν ad facinora ἀρχοντων προς οικονομιαν eductionis
 ψυχων, et παραλημπται quoque ψυχῆς illius, qui pertinent
 ad lumen, erunt ala luminis ψυχῇ illi et erunt ἐνῦμα
 luminis ei, et haud educunt eam in chao, quod οὐκ ἐξεστι
 educere ψυχην nactam μυστηρια in chao, ἀλλ' educunt
 eam in viam ἀρχοντων medii, et quum pervenerit ad ἀρ-
 χοντας medii, abscedunt a ψυχῇ ἀρχοντες illi existentes
 15 in magno timore et ardore saevo et in faciebus variis,
 ἀπαξ ἀπλως existentes in magno timore, cui nulla est
 mensura, et tempore illo ψυχη dicit μυστηριον eorum
 απολογιας, et timent maxime, ut cadant in suam faciem,
 timentes μυστηριον, quod dixit, et suam απολογιαν; et
 20 ψυχη illa απολει iis μοιραν eorum, dicens iis: accipite
 vobis vestram μοιραν, haud venio ad vestrum τοπον inde
 ab hoc tempore, facta sum ἀλλοτρια vobis usque ad
 aeternum, veniam in τοπον meae κληρονομιας. Haec δὲ
 quum dixerit ψυχη, παραλημπται luminis volant eum ea
 25 in altitudinem, et educunt eam ab αιωσιν εἰμαρμενης, dan-
 tem απολογιαν τοπου ei, eiusque σφραγιδας, quas dicam
 vobis in emanatione μυστηριου, et exhibet ἀρχουσιν αντι-
 μιμον πνευματις, et dicit iis μυστηριον vinculorum, quibus
 ligarunt istud in eum (sc. hominem), et dicit iis: accipite
 30 vestrum αντιμιμον πνευματος, non venio in vestrum τοπον

4. πνευματος (add. „et μοιραν” P.) 21. απολει (in textu
 copt. legitur απολῶ, fortasse pro απολνει P.) 28. μυστηριου
 μυστηριων P.)

inde ab hoc tempore, facta sum αλλοτρια vobis usque
ad aeternum, et exhibet σφραγιδα uniuscuiusque ei et
eius απολογιαν. Haec δε cessante dicere ψυχη, παραλημ-
πται luminis volant eum ea in altitudinem, et educunt
5 eam ab αιωσιν είμαρμενης, et ducunt eam sursum in αιωσιν 291
omnibus, exhibentem απολογιαν τοπου cuiusvis ei, et απο-
λογιαν τοπων omnium et σφραγιδων et τυραννων regis Ada-
mae, et exhibet απολογιαν αρχοντων omnium τοποις omnibus
(partis) sinistrae, quorum dicam vobis απολογιας omnes
10 eorumque σφραγιδας tempore, quo dicam vobis emana-
tionem μυστηριου, et παραλημπται illi dueunt ψυχην illam
ad παρθενον luminis, atque ψυχη illa dat παρθενω luminis
suas σφραγιδας et gloriam υμνων; et παρθενος luminis, at-
que etiam septem παρθενοι luminis δοκιμαζουσιν omnes
15 ψυχην illam, ut inveniant omnes sua signa in ea et suas
σφραγιδας, et sua βαπτισματα et sua χρισματα, et παρ-
θενος luminis σφραγιζει ψυχην illam, et παραλημπται 292
luminis βιπτιζουσι ψυχην illam, ut dent ei χοισμα πνευματι-
κον, et unaquaevis παρθενος luminis σφραγιζει eam suis
20 σφραγισιν, atque etiam παραλημπται luminis tradunt magno
Sabaothi αγαθα, qui iuxta portam (πυλην) vitae in τοπω
horum qui (pertinent) ad dextram, quem vocant patrem,
et ψυχη illa dat ei gloriam eius υμνων eiusque σφραγι-
δων, eiusque απολογιας, et Sabaôth magnus αγαθος σφρα-
25 γιζει eam suis σφραγισιν, et ψυχη dat suam επιστημην
et gloriam υμνων et σφραγιδας τοπου omnis horum qui
(pertinent) ad dextram. Σφραγιζουσιν eam omnes suis
σφραγισιν, et Melchisedek, magnus παραλημπτης luminis,
qui in τοπω horum qui (pertinent) ad dextram, et σφρα-

3. Pone vocem „απολογιαν” repetita sunt verba „et
ψυχη illa” etc. et l. 5 pone vocem „είμαρμενης” verba „dan-
tem απολ.” etc. e superioribus c72, h. P. 11. μυστηριου (μυσ-
τηριων P.) — et (atque etiam P.) 12. atque (add. „etiam” P.)
13. suas (del. „suas” P.) 14. etiam (add. „aliae s. reliquae” P.)

γιζει ψυχην illam, et παραλημπτους Melehisedeki σφραγι-
 ζουσι ψυχην illam, et ducet eam in θησαυρον luminis, et
 dat gloriam et τιμην et honorem ὕμνων, et suas σφραγι-
 δας omnes τοποῖς omnibus luminis, et hi qui (pertinent)
 ad τοπεύς omnes θησαυρου luminis σφραγιζουσιν eam suis 5
 σφραγισιν, et venit in τοπον κληρονομίας. Haec igitur
 293 quum σωτηρ dixisset suis μαθηταῖς, dixit iis: νῦν εἰτε, quo-
 modo vobiscum loquar? Progressa iterum Maria dixit:
 utique, mi domine, νῦν, quomodo mecum loquaris, et
 καταλαμβάνω ea omnia. Nunc igitur de his verbis, quae 10
 dixisti, meus νους facit quatuor νοήματα in me, et meus
 incola lucis ἀγεί et lactans ebullit in me, volens exire
 ex me, et venire in te. Nunc igitur σὺν, mi domine,
 audi, dicam tibi quatuor νοήματα, quae facta sunt in me.
 Primum μὲν νοήμα, quod factum est in me de verbo, 15
 quod dixisti: nunc igitur ψυχή dat ἀπολογίαν et σφραγίδα
 ἀρχουσιν omnibus, qui in τοποῖς regis Adamae, et dat ἀπο-
 λογίαν et τιμην et gloriam eorum σφραγίδων omnium, at-
 que ὕμνους τοπων luminis: de verbo σὺν, quod dixisti nobis
 olim, allato tibi statere quum vidisses eum argenteum 20
 esse et aeneum, interrogasti: cuius est haec εἰκὼν? Di-
 xerunt: regis est. Quum vidisses δὲ eum esse argenteum
 et aeneum, dixisti: date portionem, quae regis, regi, et,
 quae dei, deo, quod est hoc: quum ψυχή acceperit μυσ-
 294 τήριον, dat ἀπολογίαν ἀρχουσιν omnibus et τοπῶ regis Ada- 25
 mae, et dat ψυχή τιμην et gloriam his qui (pertinent) ad
 τοποὺς omnes luminis; et verbum: splenduit, quum vide-
 res eum argenteum et aeneum, iste est τυπὸς huius: est
 vis luminis in eo, quae est argentum selectum, atque est
 in ea ἀντιμιμον πνεύματος, quod est aes ὕλικον; utique hoc, 30

3. suas (del. „suas” P.) 10. καταλαμβάνω (καταλαμβάνω?
 P.) 19. de verbo (de illo verbo P.) 22. esse argenteum
 et aeneum (esse mixtum ex argento et aere P.) 26. his (ho-
 rum P.) 27. τοποὺς (τοπον P.) 29. quae (qui v. quod P.)

mi domine, est primum νοημα. Secundum quoque νοημα, quod iam dixisti nobis nunc de ψυχη accipiente μυστηριον: quum venerit in τοπον αρχοντων viae medii, discedunt coram se in maximo timore, et ψυχη dat μυστηριον
5 timoris ei, et timet coram se, et dat μοιραν suo τοπω, et dat αντιμιμον πνευματος suo τεπω, et dat απολογιαν et suas σφραγιδας unicuique αρχοντων, qui in viis, et dat τιμην et gloriam et honorem suarum σφραγιδων, atque υμνους his qui (pertinent) ad τοπους omnes luminis, — de
10 hoc verbo, mi domine, dixisti per os Pauli, nostri fratris, olim: date τελεις huic, cui (convenit) τελεις, et date timorem, cui (convenit) timor, date φερων, ad quem (pertinet) φερως, et date τιμην, ad quem (pertinet) τιμη, et date honorem, ad quem (pertinet) honor, et ne sumite quid-
15 quam vobis ab aliquo; quod hoc, mi domine, ψυχη accipiens μυστηριον dat απολογιαν τοποις omnibus, quod, mi domine, est secundum νοημα. Tertium quoque νοημα, de verbo, quod dixisti nobis olim: αντιμιμον πνευματος fuit hostis ψυχης, faciens committere eam peccata omnia et
20 παθη omnia, et redarguit eam in κολασεσι propter peccata omnia, quae commisit, ἀπαξ ἀπλως est inimicus ψυχης quovis modo, — de hoc verbo ουν dixisti nobis olim: inimici hominis sunt incolae suae domus; incolae domus ψυχης sunt αντιμιμον πνευματος et μοιρα, quae sunt ini-
25 mici ψυχης omni tempore, facientia eam committere peccata omnia et ανομιας omnes, ecce hoc, mi domine, est tertium νοημα. Quartum quoque νοημα de verbo, quod dixisti: quum venerit ψυχη e σωατι, meabit in via cum αντιμιμω πνευματος, et quum laud repererit μυστηριον so-
30 lutionis vinculorum omnium suarumque σφραγιδων, quae

295

3. discedunt („et discedunt” P.) 7. et suas (del. „suas” P.) 8. suarum (del. „suarum” P.) 9. υμνον (υμνους P.) — τοπους (τοπον P.) 18. fuit (est P.) 30. suarumque (del. „suarum,” et legatur tantum „et” P.)

sunt ligata in αντιμιμῶ πνευματος, ut desistat attribui ei, quum ουν haud repererit istud, αντιμιμον πνευματος dueit ψυχην ad παρθενον luminis κριτην, et κριτης παρθενος luminis δοκιμαζει ψυχην, ut inveniat eam committentem peccata, atque haud reperit etiam μυστηρια luminis cum ea, et tradit eam uni suorum παραλημπων, atque eius παραλημπτης ducens eam iniicit eam in σωμα, et haud exit e μεταβολαις σωματος, antequam exhibuerit ultimum κυκλον, — de hoc verbo ουν, mi domine, dixisti nobis olim: esto reconciliatus cum tuo adversario, εφ' ὅσον es in via cum eo, μηπως tuus adversarius tradat te κοιτη, et κριτης tradat se ὑπηρετη, et ὑπηρετης immittat te in carerein, et haud exeas inde, usque dum dederis ultimum λεπτον, — de hoc est verbum φανερωσ: ψυχη quaevis, exiens e σωματι, meabit in itinere eum αντιμιμῶ πνευματος, et quum haud repererit μυστηριον solutionis σφραγιδων omnium et vinculorum omnium, ut solvatur ab αντιμιμῶ πνευματος ligato intus in se, utique ψυχη illa haud accepit μυστηριον luminis, quippe quae haud repererit μυστηριον solutionis αντιμιμου πνευματος ligati intus in se: quum ουν haud repererit istud, αντιμιμον πνευματος dueit ψυχην illam ad παρθενον luminis, et παρθενος luminis et κριτης illa tradit ψυχην illam uni suorum παραλημπων, et eius παραλημπτης immittit eam in σφαιραν αιωνος, et haud exit e μεταβολαις σωματος, antequam dederit ultimum κυκλον, quae pertinet ad eam. Hoc ουν, mi domine, est quartum νοημα. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae locuta est Maria, dixit ευγε, πανμακαρια Maria, πνευματικη, haec sunt solutiones verborum, quae dixi. Pergens Maria dixit: mi domine, ετι interrogo te, propterea

8. σωματος („et σωματι.” Sed legendum fortasse αἰ πνωμα „σωματος” ut infra h, l. 5. pro αἰ πνωμα P.) 12. tradat se (tradat te P.) — et ὑπηρετης („ut ὑπηρετης” P.) 19. μυστηριον (μυστηρια P.) 24. αιωνος (αιωνων P.) 25. quae (qui P.)

quod γὰρ inde ab hoc tempore pergā interrogare te
res omnes accurate; propter hoc οὖν, mi domine, esto
lento animo nobiscum, reveles nobis res omnes, quas
interrogaverimus te; de ratione etiam, qua mei fratres
5 κηρυξουσὶ γενεῇ hominum toti. Haec δὲ quum dixisset σω-
τηρι, pergens quoque σωτηρ dixit ei, existens in magna
misericordia erga eam: ἀμην, ἀμην dico vobis: οὐ μόνον
revelabo vobis res omnes, quas exploraveritis, ἀλλ' inde
ab hoc tempore revelabo vobis alias, quas haud νοεῖτε
10 explorare, quae nondum adscenderunt in mentem homi-
num, quas ignorant etiam dii omnes, qui in hominibus.
Nunc igitur οὖν, tu Maria, explora, quae explorabis, et
ego revelabo id tibi a facie in faciem sine παραβολῇ.
Pergens δὲ Maria dixit: mi domine, quonam τυπῶ βap-
298 τισματα remittunt peccata? Audivi te dicentem: λειτουργ-
οὶ ἐριναιοὶ ἀκιλουθῶσι ψυχῇ, testificantes ei peccata omnia,
quae commisit, ut redarguant eam in κρίτεσι. Nunc igitur
οὖν, mi domine, μυστηρια βαπτισμάτων exstinguunt (ne)
peccata, quae in manibus λειτουργῶν ἐριναιῶν, ut isti μὲν
20 faciant eorum oblivionem? Nunc igitur οὖν, mi domine,
dic nobis τυπὸν, quo remittunt peccata, ἀλλὰ volumus
scire ea accurate. Respondens δὲ σωτηρ dixit Mariae: κα-
λῶς μὲν locuta es: λειτουργοὶ μέντοιγε isti sunt, qui testi-
ficantur peccata omnia, ἀλλὰ manent etiam in κρίτεσι
25 prehendentes ψυχὰς, redarguentes ψυχὰς omnes pecca-
torum, quae haud acceperunt μυστηρίον, et κατεχουσιν eas
in chais κολάζοντες eas, et ἐριναιοὶ illi haud possunt trans-
gredi chaa, ut veniant in ταξεῖς, quae super chaa, ut
redarguant ψυχὰς venientes ἐ τοποῖς illis. Nunc igitur
30 ψυχὰς accipientes μυστηρια οὐκ ἐξεστὶ βιάζειν, ut educant
eas in chao, ut redarguant eas λειτουργοὶ ἐριναιοὶ, ἀλλὰ
λειτουργοὶ ἐριναιοὶ redarguant ψυχὰς peccatorum, ut pre- 299

1. pergā (incipiam P.) 9. tempore (add. „etiam” P.)

hendant has, quae haud acceperunt *μυστηρια*, has educunt in chaa, *ψυχας* istas accipientes *μυστηρια* non est iis opus redarguendi, ut ne exant e suis *τοποις*, atque etiam quum venerint, non possunt sistere eas, *πλην* utique non possunt educere eas in chaa illa. Audite rursus, dicam vobis verbum in *αληθεια*, quonam *τυπω μυστηριον βαπτισματος* remittat peccata. Nunc igitur *ουν* quum *ψυχαι* peccaverint *ετι* existentes in *κισμω*, veniunt *μεντοιγε λειτουργοι εριναισι*, ut testificentur peccata omnia, quae *ψυχη* commiserit, *μηπως* utique exeant e *τοποις* chaorum, ut redarguant eam in *κρισεσι*, quae sunt extra chaa, ut redarguant eam, et *αντιμιμον πνευματος* testificatur peccata omnia, quae commiserit *ψυχη*, ut etiam redarguat eam in *κρισει*, quae extra chaa, *ου μονον* ut testificetur ea, *αλλα* peccata omnia *ψυχων σφραγιζει* peccata, ut insigat ea in *ψυχην*, ut *αρχυντες* omnes peccatorum *κρισεων* cognoscant eam, esse *ψυχην* peccatoris, et uti cognoscant numerum peccatorum, quae commiserit, e *σφραγισι*, quas affixit ei *αντιμιμον πνευματος*, ut *κολασωσιν* eam *κατα* numerum peccatorum, quae commiserit; hic est modus, quo tractant *ψυχην* peccatoris. Nunc igitur, si quis acceperit *μυστηρια βαπτισματος*, *μυστηρια* illa sunt magnus ignis, strenuus maxime, sapiens, ut comburant peccata, et intrant in *ψυχην* in occulto, ut comedant intus peccata omnia, quae infixit ei *αντιμιμον πνευματος*, et quum iam *καθωριση* peccata omnia, quae infixit ei *αντιμιμον πνευματος*, introeunt quoque in *σωμα* in occulto, ut *διωκωσι διωκτητας* omnes in occulto, ut dividant eos in partes (*μερη*), — in *σωματι* διωκουσι γαρ *αντιμιμον πνευματος* et *μοιραν* — ut dividant eos, seorsum a vi et *ψυχη* ponet ea in parte *σωματος*, *ωστε* *αντιμιμον πνευματος* et *μοιραν* et *σωμα* separent ea in unum *μερος*, *ψυχην* quoque et vim

21. *ψυχην* peccatoris (*ψυχην* omnem peccatorum P.) 22. *βαπτισματος* (*βαπτισματων* P.)

separabunt in aliud μέρος. Μυστηριον quoque βαπτισματος manet in mediis utrisque, ut constanter separet ea a se invicem, ut purgantia καθαρισωσιν ea, ut ne inquinarentur ὕλη.

Nunc igitur συν, Maria, hic est modus, quo μυσ-

5 τηρια βαπτισματων remittunt peccata et ανομιας omnes.

Haec igitur quum locutus esset σωτηρ, dixit suis μαθηταις: 301

νοεῖτε, quomodo loquar vobiscum? Progressa Maria dixit:

utique, mi domine, in veritate ακριβαζω verba omnia, quae dixisti. De verbo συν remissionis peccatorum dixisti no-

10 bis olim in παραβολη dicens: veni ad iniiciendum ignem

in terram, atque etiam, quam velim, ardeat, atque etiam

explicuisti φανερωσ dicens: est mihi βαπτισμα, quo βαπ-

τισω, et quomodo ανεξω, donec impleatur. Opinamini,

me venisse ad iniiciendam ειρηνην in terram? Nentiquam,

15 αλλα dissidium, quod ad immittendum veni. Inde ab

hoc tempore γαρ quinque erunt in domo una; tres se-

parabuntur contra duos et duo contra tres. Hoc, mi

domine, est verbum, quod dixisti φανερωσ. Verbum μεν,

quod dixisti: veni ad iniiciendum ignem in terram, et

20 quam velim, ardeat, quod hoc, mi domine: duxisti μυσ-

τηρια βαπτισματων in κοσμον, et quam vis, devoret pec-

cata omnia ψυχης, ut καθαριση ea; atque etiam posthac

explicuisti id φανερωσ dicens: est mihi βαπτισμα, quo

βαπτισω, et quomodo ανεξω, ἕως usque dum impleatur, 302

25 quod hoc est: non manebis in κοσμος, ἕως usque dum

βαπτισματα perficiantur, ut καθαρισωσι ψυχας τελειας, at-

que etiam verbum, quod dixisti nobis olim: opinamini,

venisse me ad iniiciendam ειρηνην in terram? neutiquam,

αλλα dissidium est, ad quod iniiciendum veni; quod inde

30 ab hoc tempore γαρ quinque erunt in domo una, tres

separabuntur contra duos, et duo contra tres, quod hoc

est: μυστηριον βαπτισματων, quod duxisti in κοσμον, quod

5. et (atque etiam P.) 15. dissiduuum, quod ad (dissidium est, ad quod P.)

factum est dissidium in *σωματι κόσμου*, propterea quod *αντιμιον πνευματος* et *σωμα* et *μοιραν* separavit in unum *μερος*, *ψυχην* quoque et *vin* separavit in aliud *μερος*, quod est: tres erunt contra duos et duo contra tres. Haec δὲ quum locuta esset Maria, dixit *σωτηρ*: *ευγε πνευματικη*, *ειλικρινει* lumine, Maria, haec est solutio verbi. Respondens iterum Maria dixit: mi domine, *ετι* adhuc pergam interrogare te. Nunc igitur, mi domine, *ανεχε* me interrogantem te. Ecce *μεν* in *παρρητια* seimus *τυπον*, quo *βαπτισματα* remittunt peccata. Nunc quoque *μυστηριον* horum trium *χωρηματων*, et *μυστηριον* huius primi *μυστηριου* et *μυστηριον* Ineffabilis, quonam *τυπω* remittunt peccata? Remittunt *τυπω* *βαπτισματων*, nec ne? Respondens iterum *σωτηρ* dixit: neutiquam, *αλλα* *μυστηρια* omnia trium *χωρηματων* remittunt in *ψυχη* et *τοποις* omnibus *αρχοντων* peccata omnia, quae commisit *ψυχη*, inde ab initio remittunt ei, atque etiam remittunt peccata, quae commisit post haec, *εως* usque ad tempus, quo unumquodvis *μυστηριων*prehendat ad se, quorum tempus dicam vobis, quo unumquodvis *μυστηριων*prehendet ad se, in emanatione universi: atque etiam *μυστηριον* primi *μυστηριου*, et *μυστηριον* Ineffabilis remittunt *ψυχη* in *τοποις* omnibus *αρχοντων* peccata omnia et *ανομιαις* omnes, quae commisit *ψυχη*, atque etiam remittunt ea omnia isti, *αλλ'* haud imputant peccatum ei inde ab hoc tempore usque ad aevum aevorum propter *δωρεαν* magni *μυστηριου* illius et gloriam suam maximam. Haec quum locutus esset *σωτηρ*, dixit suis *μαθηταις*: *νοειτε*, quomodo vobiscum loquar? Respondens iterum Maria dixit: mi domine, iam *ιρπασα* verba omnia, quae dicis. Nunc igitur *συν*, mi domine, de verbo, quod

1. in *σωματι* (in *σωματι* P.) 11. et *μυστηριον* (et *μυστηρια* P.) 12. et *μυστηριον* (et *μυστηρια* cf. p. 303 et 304 textus P.) 22. et *μυστηριον* (et *μυστηρια* P.) 27. Haec (add. „igitur” P.) 29. Maria dixit: (Maria dixit: utique P.)

dicis: *μυστηρια* omnia trium *χωρηματων* remittunt peccata 304
et obtegent eorum *ανομιαις*, *επροφητευσεν* ουν olim de hoc
verbo David propheta, dicens: „beati, quorum peccata
remisere, et quorum *ανομιαις* obtexere,” *επροφητευσεν* ουν
5 de hoc verbo olim, et verbum, quod dixisti: *μυστηριον*
primi *μυστηριου* et *μυστηριον* Ineffabilis homini cuivis ac-
cepturo *μυστηρια* illa ου *μονον* remittunt peccata, quae
cominiserunt inde ab initio, *αλλ'* haud imputant quo-
que ea inde ab hoc tempore usque ad aeternum;
10 de hoc verbo etiam *επροφητευσεν* olim David dicens:
„beati, quibus dominus deus non imputabit peccata,”
quod hoc est: non imputabunt peccatum ei inde ab hoc
tempore, accipientibus *μυστηρια* primi *μυστηριου* et acci-
pientibus *μυστηρια* Ineffabilis. Dixit: *ευγε, πνευματικη. ειλι-*
15 *κρινει* lumine, Maria, haec est solutio verbi. Pergens
adhuc Maria dixit: mi domine, si homo acceperit *μυστη-*
ριον in *μυστηριω* primi *μυστηριου* atque etiam conversus 305
peccaverit *παραβαινων*, et posthac conversus *μετανοηση* et
προσευξεται in quovis suo *μυστηριω*, remittent ei, nec ne?
20 Respondens *σωτηρ* dixit Mariae: *αμην, αμην* dico vobis,
unicuivis, qui acceperit *μυστηρια* primi *μυστηριου*, atque
etiam conversus *παραβη* xii vices (in marg. add.
atque etiam *μετανοηση* xii vices) *προσευχόμενος* in *μυστηριω*
primi *μυστηριου*, remittent; atque rursus si *παραβωσι* post
25 duodecim vices, ut conversus *παραβη*, haud remittent ei
usque ad aeternum, ut revertatur ad quodvis suum *μυσ-*
τηριον, huic nulla est *μετανοια*, *ειηκετι* receperit *μυστηρια*
Ineffabilis, quod remittit omni tempore atque etiam re-
mittet omni tempore. Pergens adhuc Maria dixit, mi
30 domine, si *δε* ipsi accipientes *μυστηρια* primi *μυστηριου*
etiam converterint se, ut *παραβωσιν* et exierint e *σωματι*

1. *μυστηριον* (*μυστηρια* P.) 17. in *μυστηριω* (in *μυστηριοις* P.) 18. et posthac (atque etiam posthac P.) 28. quod remittit (quod miseretur P.) 31. e *σωματι* (e *σωμασι* P.)

haud μετανοήσαντες, κληρονομήσουσι regnum, nec ne? quod
 acceperunt ipsam δωρεαν primi μυστηρίου. Respondens
 σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, ἀμην dico vobis: homo quisque
 306 accepiens μυστήριον in primo μυστηρίῳ, quum παραβῇ prima
 vice et altera et tertia, atque exierit e σώματι haud με-
 5 τανοήσας, sua κρίσις erit maior παρα κρίτεσιν omnibus, suum
 habitaculum γὰρ est in medio ostio δρακόντες caliginis
 externae, et in fine horum omnium erit in κολασεσθιν,
 et αναλίσκησεται usque ad aeternum, quod acceperit e (pr.
 in) δωρεᾷ primi μυστηρίου haud permanens in ea. Re-
 spondens Maria dixit: mi domine, hominibus omnibus qui
 acceperint μυστήριον Ineffabilis et παραβῆσαντες destiterint
 in sua πίστει, et rursus posthae ἐτι viventes converterint
 se μετανοήσαντες, quoties remittent? Respondens σωτηρ
 dixit Mariae: ἀμην, ἀμην, dico vobis, homini cuivis, qui
 15 acceperit μυστήριον Ineffabilis, οὐ μόνον si παραβῇ semel
 atque rursus conversus μετανοήσῃ, remittent, ἀλλὰ si πα-
 ραβῇ omni tempore, atque etiam ἐτι vivens converterit
 se, ut μετανοήσῃ, haud existens in ὑποκρίσει, atque etiam
 conversus μετανοήσῃ et πορεύεται in suis μυστηρίοις om-
 20 nibus, remittent ei quovis tempore, propterea quod ac-
 307 ceperit e δωρεᾷ μυστηρίων Ineffabilis, atque etiam propterea
 quod misericordia sunt μυστήρια illa et remissores sunt
 omni tempore. Respondens iterum Maria dixit Iesu: mi
 domine, si acceperint μυστήρια Ineffabilis, et iterum con-
 25 versi παραβαίνοντες cessaverint in sua πίστει, atque etiam
 exierint e σώματι haud μετανοήσαντες, quid rursus his
 huiusmodi accidet? Respondens δὲ σωτηρ dixit Mariae:
 ἀμην, ἀμην dico vobis, homo quivis qui acceperit e (pr.
 in) μυστηρίοις Ineffabilis, μακαριαί sunt μέντοιγε ψυχαί, 30
 quae acceperint e μυστηρίοις illis, ἀλλὰ si converterint se

4. μυστήριον (μυστήρια P.) 8. Cf. nota ad p. 163. l. 15.

9. αναλίσκησεται (αναλωσεται P.) 12. μυστήριον Ineffabilis (μυσ-
 τηριον μυστηρίου Ineffabilis P.) 16. μυστήριον (μυστήρια P.)

παραβαινυσαι et exierint e σωμασι haud μετανοησασαι, ho-
 minum illorum κρισις peior quam κρισις omnis, atque est
 maxima, καν si ψυχαι illae novae sint, et prima vice ve-
 nerint in κοσμον, haud convertent se ad μεταβολας κοσμου
 5 σωματων inde ab hoc tempore, et non possunt facere quid-
 quam operis, αλλ' eiicient eas in partes externas, in ea-
 liginem externam, et αναλίσκωνται, ut sint haud existen-
 tes usque ad aeternum. Haec δε quum dixisset σωτηρ,
 dixit suis μαθηταις: νοείτε, quomodo vobiseum loquar?
 10 Pergens Maria dixit: utique, mi domine, ήρπασα verba, 308
 quae dixisti. Nunc igitur, mi domine, hoc est verbum,
 quod dixisti: qui acceperint μυστηρια Ineffabilis, μακαριαι
 μεντοιγε sunt ψυχαι illae, αλλα si converterint se παρα-
 βαινυσαι, ut desistant in sua πιστει, et si venerint e σω-
 15 ματι haud μετανοησασαι, non possunt inde ab hoc tem-
 pore convertere se ad μεταβολας σωματος, ουδ' ullum opus,
 αλλ' eiiciunt eas foras, in caliginem externam, αναλίσκω-
 σουσιν eas in loco illo, et erunt haud existentes usque
 ad aeternum, — de verbo dixisti nobis olim dicens: bo-
 20 nus est sal, si sal factus sit fatuus, quonam salient cum?
 Non est utilis κοπρια, ουδε terrae, αλλ' eiiciunt eum foras,
 quod est hoc: μακαρια est ψυχη quacvis acceptura e
 μυστηριοις Ineffabilis, αλλα si παραβωσι semel, non sunt
 utiles ad convertendas se in σωμα inde ab hoc tempore,
 25 ουδ' ulli rei, αλλ' eiicient eas in caliginem externam, ut
 αναλίσκωσιν eas in illo loco. Haec δε quum locutus σωτηρ
 esset, dixit: ευγε, πνευματικη, ειλικρινει lumine, Maria, haec
 est solutio verbi. Pergens adhuc Maria dixit: mi do- 309
 mine, hominibus omnibus, qui acceperint μυστηρια primi

7. αναλίσκωνται (αναλωπονται P.) 14. e σωματι (e σω-
 ματι P.) 15. non possunt (ad verbum „non sunt utiles am-
 plius” sc. ut se convertant. cf. p. 73. κοη, h. l. 3. P.) 17.
 αναλίσκωσιν (αναλωπουσιν P.) 27. ειλικρινει lumine (del.
 „lumine,” et scribatur „ειλικρινης” P.)

μυστηρίου et μυστηρια Ineffabilis, qui nondum παρεβησαν,
 αλλα quorum πιστις erat in μυστηριοις recta sine ὑποκριτει,
 quum igitur per αναγκην εἰμαρμενης peccaverint quoque,
 atque etiam conversi μετενοησαν, atque etiam προσκυνουσαντο
 in suis μυστηριοις quibusvis, quoties iis remittent? Re- 5
 spondens δὲ σωτηρ dixit Mariae in mediis suis μαθηταις:
 ἀμην, ἀμην, dico vobis: homines omnes, qui acceperint
 μυστηρια Ineffabilis atque etiam μυστηρια primi μυστηρίου,
 hi per αναγκην εἰμαρμενης peccant quovis tempore; et si
 ετι viventes converterint se μετανοησαντες, atque etiam 10
 permanserint in suis quibusvis μυστηριοις, remittent iis
 omni tempore, quod μυστηρια illa misericordia sunt, re-
 missores sunt omni tempore. Propter hoc ουν dixi vobis
 olim: μυστηρια illa ου μονον remittent iis peccata sua, quae
 commiserunt inde ab initio, et haud imputant ea isti 15
 inde ab hoc tempore, hi, quos dixi vobis sumere μετα-
 νοιαν tempore omni, et remittent quoque peccata, quae
 310 commiserunt iterum; quodsi accipientes μυστηριον in μυσ-
 τηριῳ Ineffabili et in μυστηριοις primi μυστηρίου converte-
 rint se, ut peccent, et exiverint e σωματι haud μετανοη- 20
 σαντες, erunt isti quoque ad instar eorum, qui παρεβησαν
 haud μετανοησαντες. Eorum quoque habitaculum est me-
 dium ostium δρακοντος caliginis externae, et αναλυσκου-
 σιν eos, ut fiant haud existentes usque ad aeternum.
 Propter hoc dixi vobis: homines omnes, accepturi μυσ- 25
 τηρια, si scivissent tempus, quo exeant e σωματι, gu-
 bernaturi essent sese, ut ne peccarent, ut κληρονομητωσι
 regnum luminis usque ad aeternum. Haec igitur quum
 locutus esset σωτηρ suis μαθηταις, dixit iis: νοειτε, quo-
 modo vobiscum loquar? Respondens Maria dixit: utique, 30
 mi domine, in ακριβειᾳ ηκριβασα verba omnia, quae dicis;

18. μυστηριον (vel „μυστηρια” P.) 19. Ineffabili (Inef-
 fabilis P.) 20. e σωματι (vel „e σωματι” P.) 23. αναλυσ-
 κησουσιν (αναλωσουσιν P.) 29. νοειτε (νοειτε igitur P.)

de hoc verbo ουρ, quod dixisti nobis olim: si seivisset pater familias, quamam hora noctis fur esset venturus ad infringendam domum, invigilavisset etiam, ut ne sineret hominem infringere domum. Haec igitur quum
 5 dixisset Maria, dixit σωτηρ: ευγε, πνευματικη Maria, hoc est verbum. Pergens adhuc σωτηρ dixit suis μαθηταις: nunc igitur κηρυσσετε hominibus omnibus accepturis μυστηριον in lumine, dicite iis dicentes: cavete vobis, ne pec-
 10 ματι, haud μετανοησαντες, ut sitis αλλοτριои regno luminis usque ad aeternum. Haec quum dixisset σωτηρ, respondens Maria dixit: mi domine, magna misericordia horum μυστηριων remittentium peccata omni tempore. Respon-
 15 dens σωτηρ dixit Mariae in mediis μαθηταις: si rex hodiernus, qui est homo huius κοσμου, dat δωρεαν hominibus sibi aequalibus, et remittet quoque φονευσιν et concubitantibus cum masculis, et reliquis peccatis gravissimis, dignis morte, si decet eum, quippe hominem huius κοσμου, facere hoc, μαλιστα igitur Ineffabili et primo μυστηριω,
 20 quippe dominis universi, est εξουσια in rebus omnibus faciundi, quod voluerint, ut remittant unicuivis accipienti μυστηριον; aut nonne, si rex hodiernus induens ενδυμα regis militi, miserit eum in alios τοπους, ut committat caedes et peccata gravia, digna morte, et haud imputant
 25 ista ei, et haud faciunt quidquam mali ei, quoniam ενδυμα regis indutum ei, — μαλιστα igitur φορουντες μυστηρια ενδυματων Ineffabilis et primi μυστηριου, dominantium in hos omnes, qui (pertinent) ad altitudinem, et omnes, qui (pertinent) ad βαθος? Post haec Iesus videns mulierem, quae venit μετανοειν, εβαπτισεν eam tribus vicibus, 312
 quamquam non fecerat dignum βαπτισμασιν. Atque σωτηρ

7. μυστηριον (vel „μυστηρια” P.) 9. e σωματι (vel „e σωματι P.) 18. si decet „decet δε” P.) 22. μυστηριον (vel „μυστηρια” P.) 25. haud faciunt (haud possunt facere P.)

volens *πειραζειν* Petrum ad videndum, num sit misericors et remittens peccata, sicut imperaverit ei, dixit ad Petrum: ecce *ter εβαπτισα* hanc *ψυχην*, et in his tribus vicibus haud fecit dignum *μυστηριω* luminis. Quapropter igitur inutile reddit *σωμα* quoque? Nunc igitur *ουν*, Pe- 5 tre, fac *μυστηριον* luminis, quod excindit *ψυχας* in *κληρονομiais* luminis; fac *μυστηριον* illud, ut excindat *ψυχην* huius mulieris in *κληρονομiais* luminis. Haec igitur quum dixisset *σωτηρ*, *επειρασεν* ad videndum, num sit misericors, remittens. Haec igitur quum locutus esset *σωτηρ*, dixit 10 Petrus: mi domine, sine eam etiam hae vice, ut dem ei *μυστηρια* sublimia. Et si fuerit utilis, sinis eam *κληρονομειν* regnum luminis; sin *δε* haud fuerit utilis, excindis eam e regno luminis. Haec igitur quum dixisset Petrus, cognovit *σωτηρ*, Petrum esse misericordem ad instar sui 15 et remittentem. Haec igitur omnia quum facta essent, dixit *σωτηρ* suis *μαθηταις*: *ενοισατε* haec verba omnia et 313 *τυπον* huius mulieris? Respondens Maria dixit: mi domine, *ενοησα* *μυστηρια* verborum, quae facta sunt huic mulieri; de rebus *ουν* quae factae sunt ei, dixisti nobis 20 olim in *παραβολη* dicens: erat homini arbor ficus in sua vinea. Venit *δε* quaerens eius *καρπον*, et haud reperit quidquam in ea. Dixit coram hortulano: en! tres annos venio quaerens *καρπον* in hac arbore ficus, et haud invenio quidquam in ea. Excinde eam igitur, quapropter 25 reddit inutilem quoque terram? Iste *δε* respondens dixit ei: mi domine, abstine ab ea etiam hoc anno, usque dum effodiens circa etiam, dedcrim finium ei; quodsi *δε* exhibuerit altero anno, sinis eam, sin *δε* haud repereris quidquam, excindis eam. Ecce, haec, mi domine, est 30 solutio verbi. Respondens *σωτηρ* dixit Mariae: *ευγε*, *πνευματικη*, hoc est verbum. Pergens adhuc Maria dixit *σω-*

2. sicut (*κατα* modum, quo P.) — ei (iis P.) 4. *μυστηριω* (*μυστηριοις* P.) 11. ut dem (ut demus P.)

τηρι: mi domine, en homo accepit *μυστηριον*, et haud fecit
dignum *μυστηρια*; *αλλα* convertens se peccavit. Post haec
iterum *μετενοησεν* et fuit in magna *μετανοια*, *εξεστιν* iterum,
5 mei fratres, dare denuo ei *μυστηριον*, quod accepit, aut,
sin minus, dare ei *μυστηριον* in *μυστηριοις* inferioribus? 314
Εξεστιν ουν, nec ne? Respondens *δε σωτηρ* dixit Mariae:
ἀμην, *ἀμην* dico vobis, *ουδε μυστηριον*, quod accepit, *ουδε*
quod est inferius illo, exaudiunt eum ad remittenda sua
peccata, *αλλα μυστηρια* sublimia, quae accepit, ista ex-
10 audiunt eum et remittent sua peccata. Nunc igitur (*ουν*),
Maria, tui fratres danto ei *μυστηριον* sublime, quod acce-
pit, et suscipient suam *μετανοιαν* ab eo, et remittent sua
peccata. Illud *μεν*, quod accepit altera vice et aliis, quod
transgreditur ea in caelum, hoc *μεν* non exaudit eum ad
15 remittenda sua peccata, *αλλα μυστηριον* excelsum, quod
accepit, istud est, quod remittit sua peccata; *αλλα* si iste
accepit tria *μυστηρια* in *χωρηματι* secundo aut tertio et
hic conversus *παρβαινη*, nullum *μυστηριον* exaudit eum,
ut adiuvent eum in sua *μετανοια*, *ουδε* sublimia, *ουδε* quae
20 infra eum, *ειμητι μυστηριον* primi *μυστηριου* et *μυστηριον*
Ineffabilis, ista exaudiunt eum, ut accipiant ab eo suam
μετανοιαν. Respondens Maria dixit: mi domine, en, homo,
qui accepit *μυστηρια* ad duo aut ad tria in secundo *χω-* 315
ρηματι aut tertio *χωρηματι*, et hic haud *παρβαίνει*, *αλλ'*
25 *ετι* est in sua *πιστει* recte et sine *υποκρισει*. Respondens
δε σωτηρ dixit Mariae: homo quisque, qui accepit *μυστη-*
ριον in secundo *χωρηματι* et in tertio, atque etiam haud
παρβαίνει, *αλλ'* *ετι* est in sua *πιστει* sine *υποκρισει*; *εξεστιν*
his huiusmodi accipere *μυστηρια* in *χωρηματι*, quod

1. en homo (si homo P.) — *μυστηριον* (vel „*μυστηρια*” P.) 2. *μυστηριω* (*μυστηριοις* P.) 16. si iste (add. „qui” P.)
17. in *χωρηματι* secundo aut tertio (ad verbum „in *χωρηματι* duobus, aut in tertio” P.) 20. et *μυστηριον* (et *μυστηρια* P.)
22. en homo (si homo P.) 29. *μυστηρια* (*μυστηριον* P.)

voluerit, inde a primo usque ad ultimum, quod haud *παρεβη*. Pergens adhuc Maria dixit: mi domine, en homo, qui cognovit divinitatem, et accepit e *μυστηρις* luminis, et conversus *παρεβη* et *ἠνομήσεν*, haud convertens se *μετανοεῖν*, atque etiam homo, qui haud incidit in divinum 5 numen, *οὐδε* cognovit id, et homo ille peccator est nec non *ασεβης* est, atque venit e *σωματι* uterque, quisnam eorum accipiet maiores *κρισεις*? Respondens iterum *σωτηρ* dixit Mariae: *ἀμην*, *ἀμην* dico tibi: homo, qui cognovit divinum numen, et accepit *μυστηρια* luminis, et peccavit 10 haud convertens se *μετανοεῖν*, affligetur in *κολασεσιν* *κρισεων*, 316 in doloribus et *κρισεσιν* multimode et longe longeque maioribus *παρ'* homine *ασεβει* et *παρανομίᾳ*, qui haud cognovit divinum numen. Nunc igitur cui sunt aures ad audiendum, audito. Haec igitur quum dixisset *σωτηρ*, 15 progressa Maria dixit: mi domine, sunt aures meo incolae luminis, atque *ενοησα* verbum omne, quod dixisti. De hoc verbo *οὐν* dixisti nobis olim in *παραβολῇ*: servus qui novit voluntatem sui domini, et haud paravit *οὐδε* fecit voluntatem sui domini, accipiet multas plagas, hic, 20 qui ignoravit *δε*, et haud fecit, erit dignus paucis, quod ab uno quovis, cui concreditum est plus, expetent plus, et cui commiserunt multa, postulabunt ab eo multa; quod hoc est, mi domine, qui cognoscens divinum numen, et inveniens *μυστηρια* luminis *παρεβη*, *κολασιουσιν* 25 eum maioribus *κρισεσιν* quam eum, qui haud cognovit divinum numen. Haec, mi domine, est solutio verbi. Pergens adhuc Maria dixit *σωτηρι*: mi domine, si *πιστις* et *μυστηρια* veniunt manifestanda, nunc igitur si *ψυχαι* iverint in *κοσμον* multis *κυκλοις* et *αμελησωσιν*, ut haud 30 acciperent *μυστηρια*, confidentes se, quum intraverint in

1. voluerit (cf. nota textui huius loci subiecta P.) — *παρεβη* (*παρεβησαν* P.) 2. en homo (si homo P.) 12. in doloribus (in magnis doloribus P.) 29. igitur (add. *οὐν* P.)

κόσμον aliis κυκλοις, accepturas esse ea, num ουκουν haud
 affliguntur, ut perveniant ad accipienda μυστηρια? Re- 317
 spondens σωτηρ dixit suis μαθηταις: κηρυσσετε κόσμῳ toti
 dicentes hominibus: pugnate, ut accipiatis μυστηρια lu-
 5 minis hoc tempore afflicto, ut intretis in regnum luminis.
 Ne opponite diem contra diem, aut κυκλον contra κυκλον,
 ut confidatis, vos perventuros esse ad accipienda μυστη-
 ρια, quum iverimus in κόσμον alio κυκλῳ. Et hi nesciunt,
 quando fiet αριθμος ψυχων τελειων. Nam si γαρ factus sit
 10 αριθμος ψυχων τελειων, claudam igitur πολας luminis, et
 nullus intrabit inde ab hoc tempore, ουδε quisquam exit
 posthac, propterea quod impletus est αριθμος ψυχων τε-
 λειων, atque perfectum est μυστηριον primi μυστηριου,
 propter quod universum factum est, quod μυστηριον ego
 15 sum, et inde ab hoc tempore haud quisquam perveniet
 in lumen, et haud quisquam exhibit amplius in consum-
 matione temporis αριθμου ψυχων τελειων, antequam po-
 nam ignem ad κόσμον, ut purget αιωνας et καταπετασματα
 et στερεωματα et terram omnem, atque etiam ὕλας omnes,
 20 quae in eo, ετι adhuc existente genere humano. Tem- 318
 pore ουν illo apparebit magis πιστις et μυστηρια illis die-
 bus. Atque multae ψυχαι veniunt per κυκλους μεταβο-
 λων σωματας, atque veniunt in κόσμον quaedam in iis hoc
 tempore, quae nunc audientes me docentem de consum-
 25 matione αριθμου τελειου ψυχων reperient μυστηρια luminis
 et accipient ea. Et veniunt ad portas (πυλας) luminis,
 ut inveniant istud, postquam impletus est αριθμος ψυχων
 τελειων, quae est consummatio primi μυστηριου, et hoc
 est cognitio universi; et invenient istud, postquam clausi

8. alio κυκλῳ (aliis κυκλοις P.) 16. exhibit amplius (ver-
 tendum potius videtur vel „exire poterit, quod” vel „ire po-
 terit, propterea quod” P.) 20. quae in eo (sc. κόσμῳ. Equi-
 dem vertere malim „quae in ea” sc. terra P.) 28. quae est
 („quod est” vel „qui est” P.)

in suo ore. Exit gelu omne ex ore δρακοντος, et pulvis omnis, et frigus omne et morbi omnes, diversi. Cuius αυθεντικον nomen appellant in suo τοπω: Ενχθονιν. Et αρχων, qui est in secundo ταμειω, facie felis est ex αυθεν-
 5 τικη sua facie; quem vocant in suo τοπω: Χαρχαρ; et αρχων, qui est in tertio ταμειω, facies canis est αυθεντικη sua facies, hunc vocant in suo τοπω: Αρχαρωχ; et αρχων, qui est in quarto ταμειω, facies serpentis est αυθεντικη sua facies, hunc vocant in suo τοπω: Αχρωχαρ; et αρ-
 10 χων, qui est in quinto ταμειω, facies bovis nigri est αυθεντικη sua facies, hunc vocant in suo loco: Μασχουρ; et αρχων, qui est in sexto ταμειω, facies apri est facies sua αυθεντικη, hunc vocant in suo loco: Λαμχαμωρ; et αρχων septimi ταμειου, facies αρκτου est αυθεντικη sua fa-
 15 cies, quem vocant αυθεντικω suo nomine: Λουχαρ; et αρχων septimi ταμειου, facies vulturis est αυθεντικη sua facies, eius nomen vocant in suo τοπω: Λαρωχ; et αρχων noni ταμειου, facies basilisci est facies sua αυθεντικη, eius vocant nomen in suo loco (τοπα): Αρχεωχ; et in decimo
 20 ταμειω sunt multi αρχοντες, sunt septem capita δρακοντος unicuique eorum in facie sua αυθεντει (sic), et qui super eos omnes, vocant eius nomen in suo loco (τοπα): Ξερμαρωχ, et undecimum ταμειον, sunt multi αρχοντες in illo loco, sunt septem capita faciei felis unicuique eorum in sua
 25 facie αυθεντει, et maximum, qui super eos, vocant eum in suo τοπω: Ρωχαρ; et in duodecimo ταμειω sunt multi αρχοντες maximi, sunt septem capita faciei caninae unicuique eorum in facie sua αυθεντει, et maximum, qui super eos, vocant in suo τοπω: Χρημαωρ. Hi αρχοντες igitur
 30 horum duodecim ταμειων sunt in δρακοντι caliginis exter-
 nae, et est unicuique eorum nomen καθ' horam, et unus-

321

322

12. apri (ad verbum „suis montis” i. e. montani P.) 15. suo nomine (add. „in suo τοπω” P.) 16. septimi („octavi” P.) 27. maximi („permulti” P.)

quisque eorum mutat suam faciem καθ' horam. Atque etiam his duodecim ταμειοις est unicuique eorum ostium apertum versus altitudinem, ὥστε δρακων caliginis externae sit duodecim ταμειοις caliginis, ostio cuiusvis ταμειου 5 aperto versus altitudinem, atque αγγελος altitudinis invigilat in unumquodvis ostium ταμειων, quos Ieû, primus homo, επισκοπος luminis, πρεσβυτης primi statuti, posuit invigilantes in δρακοντα, ut ne ατακτηση et αρχοντες omnes suorum ταμειων, quae in eo. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, respondens Maria Magdalena dixit: mi domine, 10 ουκουν ψυχαι, quas ducunt in τοπον illum, ducunt per haec duodecim ostia, unumquemvis κατα κρισιν, qua est dignus? Respondens σωτηρ dixit Mariae: ducunt nullam ψυχην ad δρακοντα per haec ostia, αλλα ψυχην blasphemantium et versantium in doctrina πλανης et uniuscuiusvis 15 docentis in πλαναις, atque etiam concubitantium cum maribus, atque etiam hominum inquinatum, et ασεβων, et hominum omnium impiorum, et φονεας et adulteros et φαρμακους, ψυχας ουν omnes huiuscemodi, si haud μετενοησαν ετι viventes, αλλα permanserint in suo 20 peccato continuo, atque alias ψυχας omnes, quae remansere extra hunc locum, quae sunt haec, quae acceperunt suum numerum κυκλων, destinatum sibi in σφαιρα haud μετανοησασαι, αλλ' in suo ultimo κυκλω accipient ψυχας 25 illas, istas et ψυχας omnes, quas iam dixi vobis, ducent eas per ostium caudae δρακοντος intus in ταμειια caliginis externae; et quum iam duxerint ψυχας in caliginem externam per ostium caudae eius, convertit etiam suam caudam intus in suum ipsius os, ut claudat ostia. Hic est modus, quo ducent ψυχας in caliginem externam. 30 Et sunt δρακοντι caliginis externae duodecim nomina

12. ostia (add. „ταμειων” P.) — unumquemvis (sc. hominem P.)

αὐθεντη, quae in suis ostiis, nomen κατ' unumquodvis
 ostium ταμειων; et haec duodecim nomina sunt diversa
 inter se, sed (ἄλλα) insunt in semet invicem duodecim,
 ὥστε qui dixerit unum nomen, dicat nomina omnia. Haec
 5 igitur dicam vobis in emanatione universi. Hic igitur
 est modus, quo est caligo externa, quae eadem est δρα-
 κων. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, respondens Maria
 dixit σωτηρι: mi domine, num κολασεις δρακοντας illius sae- 324
 vissimae παρα κολατεσιν omnium κρισεων? Respondens
 10 σωτηρ dixit Mariae: ου μινον affligunt παρα κολατεσιν om-
 nibus κρισεων, ἀλλὰ ψυχαι omnes, quas ducunt in τοπον
 illum, erunt in gelu duro, et χαλαζαις, et igni
 saevissimo, quae sunt in τοπω illo, ἀλλ' etiam in solu-
 tione κισμου, quae est evectio universi, ψυχαι illae ανα-
 15 λισκησινται gelu duro et igni saevissimo, et erunt haud
 existentes usque ad aeternum. Respondens Maria dixit:
 vae ψυχαις peccatorum. Nunc igitur ουν, mi domine,
 num ignis, qui in τοπω generis humani ferventior, an
 ignis, qui in oreo, ferventior? Respondens σωτηρ dixit
 20 Mariae: ἀμην dico tibi: ferventior est ignis, qui in oreo,
 quam ignis, qui in genere humano, novies, et ignis, qui
 in κολασεσι magni ehai, durior quam hic, qui in oreo,
 novies, et ignis, qui in κρισεσιν αρχοντων in via medii,
 durior quam ignis κολατευν, quae in magno ehao, no-
 25 vies, atque ignis, qui in δρακοντι caliginis externae et in 325
 κρισεσιν omnibus, quae in eo, duriores quam ignis, qui
 in κολασεσιν omnibus, quae in κρισεσιν αρχοντων horum,
 qui in via medii, durior iis septies. Haec δε quum di-
 xisset σωτηρ Mariae, percussit suum pectus, exclamans
 30 flevit ipsa et μαθηται omnes simul dicens: vae peccato-

5. universi (ad verbum: „universa, s. tota.” Sed τηρῃ
 scriptum videtur pro ᾧ πτηρῃ „universi” P.) 12. cf. nota
 ad εἰς, ἁ. l. 7 P. — bis „et” (atque etiam P.) 15. l. αναλω-
 σονται — et igni (atque etiam igni P.) 28. septies (septuagies P.)

ribus, quod maximae eorum κρισεις. Progressa Mariham prostravit se ad pedes Iesu, adoravit eos dicens: mi domine, ανεχε me quaerentem te, neve irascere mihi, quod ενωχλω te multas vices; nam inde ab hoc tempore γαρ αρξομαι quaerere te de rebus omnibus accurate. Respondens σωτηρ dixit Mariae: explora res omnes, quas vis explorare, et ego revelabo ea tibi in παρρησια sine παραβολη. Respondens Maria dixit: mi domine, si homini αγαθι, qui absolvit μυστηρια omnia, fuerit συγγενης, απαξ απλως si fuerit ei homo, atque homo ille fuerit 10 ασεβης, committens peccata omnia, digna caligine externa, et haud μετενοησε, aut (si) qui absolverit numerum κυκλων in μεταβολαις σωματος, et haud fecerit utile quidquam homo ille, egressus e σωματι et (si) sciverimus ασφαλως, fecisse cum dignum caligine externa, quid fa- 15 ciemus nos, usque dum servarimus eum a κολασεσι δρακοντος caliginis externae, ut inferatur in σωμα δικαιον, inventurum μυστηρια regni luminis, et ut sit αγαθις, ut perveniens in altitudinem κληρονομηση regnum luminis? Respondens σωτηρ dixit Mariae: si homo fuerit peccator 20 dignus caligine externa, aut si peccaverit κατα κολασεις reliquarum κολασεων, et hic haud μετενοησε, aut si homo peccator absolverit suum numerum κυκλων in μεταβολαις σωματος, et hic haud μετενοησει, si homines συν illi, quos dixi, exierint e σωματι, ut ducantur in caliginem exter- 25 nam, nunc igitur si volueritis transferre eos e κολασεσι caliginis externae et inferre eos in σωμα δικαιον, inventurum μυστηρια luminis, ut veniens in altitudinem κληρονομηση regnum luminis: facite μυστηριον unicum Ineffabilis, quod remittit peccata omni tempore, et, quum 30 absolveritis facere μυστηριον, dicite ψυχην alicuius hominis,

12. absolverit (add. „suum” P.) 15. fecisse (peccasse eum et esse P.) 27. caliginis externae (add. „et κρισεων omnium” P.) 31. alicuius (cuiusvis P.)

quam eogito in meo animo. Quodsi fuerit in τοπω
 κολασεων ταμειων caliginis externae, aut si fuerit in re-
 liquis κολασεσιν ταμειων caliginis externae et reliquis κολ-
 λασεται δρακοντος, transferent eas (sc. hanc ψυχην) ex his 327
 5 omnibus; et si absolverit suum numerum κυκλων in με-
 ταβολαις, ducent eam ad παρθενον luminis, et παρθενος lu-
 minis σφραγιτει eum (hominem pro ψυχην) sua σφραγιδι
 Ineffabilis, et iniiciet eam hoc ipso mense in σωμα δικαιων,
 in quo inveniet μυστηρια luminis, et fiet αγαθη, ut per-
 10 veniens in altitudinem κληρονομησῃ regnum luminis, atque
 etiam si absolverit κυκλους μεταβιλων, ducent ψυχην illam
 ad septem παρθενους luminis, quae super βαπτισμα, ut
 ponentes id in ψυχην illa σφραγιτωσιν eam signo regni
 Ineffabilis, ut ducant eum coram ταξεσι luminis, quas
 15 dicam vobis, quum absolveritis μυστηριον. 'Αμην dico vo-
 bis: si ψυχην, pro qua προσευχηθη, fuerit in δρακοντι ca-
 liginis externae, remittet suam caudam ex ore suo et
 sinet illam ψυχην, atque etiam si fuerit in τοποις omni-
 bus κρισεων αρχοντων, ἀμην dico vobis: ἀρπασουσιν eam in
 20 σπουδῃ παραλημπται Melchisedeei; εἴτε si emisit eam δρα-
 κων, aut si fuerit in κρισεσιν αρχοντων, ἀπαξ ἀπλως ἀρπα-
 σουσιν eam παραλημπται Melchisedeei in τοποις omnibus, 328
 in quibus fuerit, et ducent eam in τοπον μεσιν ad παρθε-
 νον luminis, et παρθενος luminis δοκιμαζει eam, ut videat
 25 signum regni Ineffabilis existens in illa ψυχην. Et, si
 nondum absolvit suum numerum κυκλων in commutatione
 ψυχης aut in σωματι, παρθενος luminis σφραγιζει eam σφρα-
 γιδε praestanti, et σπουδασει, ut curet iniiciendam eam hoc
 ipso mense in σωμα δικαιων, quod inveniet μυστηρια lu-
 30 minis, et erit αγαθος, ut perveniat in altitudinem in re-
 gnum luminis; et si ψυχην illa accepit suum numerum

4. δρακοντος (δρακοντων P.) 7. sua σφραγιδι (del. „sua”
 P.) 15. dicam vobis (dicetis P.) 16. fuerit (si μεν fuerit P.)

κυκλων, παρθενος luminis δοκιμαζουσα eam haud sinit κο-
 λαζεσθαι eam, propterea quod accepit suum numerum
 κυκλων, αλλα tradit eam septem παρθενοις luminis, et sep-
 tem παρθενοι luminis δοκιμαζουσι ψυχην illam et βαπτιζου- 5
 σιν eam suis βαπτισμασιν, et dabant ei χοισμα πνευματικον,
 ut ducentes eam ad θηταυρον luminis ponant eam in ul-
 tima ταξει luminis, εως usque ad evectionem ψυχων om-
 nium τελειων; et quum paraverint trahere (i. e. revelare)
 καταπετασματα τοπου horum, qui (pertinent) ad dextram,
 purgant ψυχην illam iterum et καθαιρουσιν eam, ut po- 10
 329 uant eam in ταξεσι primi σωτηρος, qui in θηταυρω luminis.
 Factum igitur est, quum σωτηρ finisset dicere haec verba
 suis μαθηταις, respondens Maria dixit Iesu: mi domine,
 audiui te dicentem: si quis acceperit e μυστηρις Ineffa-
 bilis, aut si quis acceperit e μυστηρις primi μυστηριου, 13
 fiunt radii luminis, et απορροιαι luminis, ut transeant το-
 πους omnes, εως usque dum perveniant in τοπον suae κλη-
 ρονομιας. Respondens σωτηρ dixit Mariae: si acceperint
 μυστηριον ετι viventes et exierint e σωματι, fiunt radii lu-
 minis et απορροιαι luminis, ut transeant τοπους omnes, 20
 usque dum pervenerint in τοπον suae κληρονομιας, αλλα
 si peccatores sunt, qui exierint e σωματι haud μετανοη-
 σαντες, et feceritis pro iis μυστηριον Ineffabilis, transferent
 eos e κολασεσιν omnibus, ut iniiciant eos in σωμα δικαιον,
 quod erit αγαθον, ut κληρονομηση regnum luminis, et, 25
 si duxerint eum in ultimam ταξιν luminis, non possunt
 transire τοπους, quod ipsi non fecerunt μυστηριον, αλλα
 παραλημπται Melchisedeci secuti sunt eos, ut ducant eos
 330 ad παρθενον luminis, et multis vicibus λειτουργοι κριτων αρ-
 χοντων σπουδαζουσιν, ut accipientes ψυχας illas tradant 30
 eas sibi invicem, εως usque dum duxerint eam ad παρ-

14. 15. si quis (ad verbum „qui” P.) 19. σωματι (vel
 „σωμασι” P.) 25. et (aut P.) 28. secuti sunt (sequuntur P.)

θενον luminis. Pergens adhuc Maria dixit σωτηρι: mi do-
 mine, si homo acceperit μυστηρια luminis, quae in primo
 χωρηματι partis exterioris, et quum absolutum sit tempus
 μυστηριων, quaeprehendunt ad se, et si homo ille iterum
 5 iterumque acceperit e μυστηριοις, quae sunt intra μυστηρια
 iamiam accepta, atque etiam fecerit αμελειαν homo ille
 haud προσευξαμενος in προσευχη tollente κακιαν τρυφων,
 quas ederit et quas biberit, et, si per κακιαν τρυφων li-
 gatus sit ad αξονα εϊμαρμενης αρχοντων, et per αναγκην στοι-
 10 χειων peccaverit iterum, post consummationem temporis,
 quo μυστηριονprehendit ad se, quod ημελησεν haud προσ-
 ευξαμενος in προσευχη tollente κακιαν ψυχων et καθαρι-
 ζουση eas, et homo ille egressus sit e σωματι haud μετα-
 νοητας iterum, ut accipiat μυστηριον iterum in μυστηριοις,
 15 quae sunt intra μυστηρια iamiam dicta a me, quae acci-
 pientia iterum μετανοϊαν remittent peccata, et, egresso 331
 eo e σωματι, si noverimus accurate, eum sublatum esse
 in medium δρακοντα caliginis externae propter peccata,
 quae fecerit, et si homini illi non est βοηθος in κοσμη,
 20 ουδε misericors ad faciendum μυστηριον Ineffabilis, εως
 usque dum transferant eum e medio δρακοντι caliginis
 externae, ut ducant eum in regnum luminis, — nunc igitur
 ουν, mi domine, quid faciet, usque dum servatus fu-
 erit a κολασεσι δρακοντος caliginis externae? Nequaquam,
 25 domine, posthabe eum, propterea quod accepit dolores
 in διωγμοις, et in toto divino numine, in quo est; nunc
 igitur ουν, σωτερ, miserere mei, μηπως unus nostrorum
 συγγενεων sit in hoc huiusecmodi τυπω, et miserere ψυ-
 χων omnium, quae erunt in hoc τυπω, nam tu es clavis
 30 aperiens homini omni et claudens hominem omnem, et
 tuum μυστηριονprehendit eos omnes; fac, domine, mi-

5. e μυστηριοις (μυστηρια e μυστηριοις P.) 15. iamiam
 dicta me (iamiam accepta. cf. supra l. 6. P.)

- serere ψυχων talium, quod ωνομασαν etiam tua μυστηρια die uno, et ηπιστευσαν iis vere, et quod non erant in υποκρισει, fac, domine, da iis δωρεαν in tua αγαθοσυνη, et da iis requiem in tua misericordia. Haec quum dixisset Maria, ευακαρισεν eam σωτηρ quum maxime propter verba, 5
- 332 quae dixit, et fuit in magna misericordia σωτηρ dicens Mariae: hominibus omnibus futuris in hoc τυπω, quem dixisti, ετι viventibus date μυστηριον unius e duodecim nominibus ταμειων δρακοντος caliginis externae, quae dabo vobis, quum iam vobis explicuero universum inde ab 10 interno ad externum et inde ab externo ad internum, et homines omnes reperturi μυστηριον unius e duodecim nominibus δρακοντος illius caliginis externae, et homines omnes, καν sint peccatores valde et accipientes μυστηρια luminis prius, posthac παρεβησαν, aut non fecerint quid- 15 quam μυστηριου omnino, hi, quum absolverint suos κυκλους in μεταβολαις, et hi tales egressi sint e σωματι haud μετανοησαντες iterum et acciperint κολασεις, quae in medio δρακοντι caliginis externae, et remanserint in κυκλοις, remanserint in κολατεσιν in medio δρακοντι, et hi 20 noverint μυστηριον unius e duodecim nominibus αγγελων, qui vivunt et versantur in κοσμοις, et si dixerint unum nomen eorum versantes in mediis κολατεσι δρακοντος totius (in marg. et hora, qua dixerint σαλευεται δρακων totus), et perturbatur quam maxime, atque ταμειου, in quo 25
- 333 sunt ψυχαι hominum illorum, eius ostium aperitur versus caelum, et est αρχων ταμειου, in quo sunt homines illi, et eiicit ψυχας hominum illorum e medio δρακοντι caliginis externae, quod invenerunt μυστηριον nominis δρακοντος, et quum αρχων eiecerit ψυχας, αγγελοι Ιεϋ, primi 30 hominis, qui custodiunt ταμειον loci illius, σπουδαζει statim,

4. Haec (Haec igitur P.) 31. ταμειον (ταμεια P.) Legendum fortasse in textu παντελος — παι et i. e. αγγελος —

ut ἀρπαζῇ ψυχὴν illam, usque dum duxerit eam ad Ieû, primum hominem, πρεσβευτὴν primi statuti; et Ieû, primus homo collustrat ψυχὰς, ut δοκιμαζῇ eas, invenit eas, quae absolverunt suos κυκλούς, et οὐκ ἐξέσται, ducere eas
 5 in κόσμον iterum, quod ψυχὰς omnes, quas coniecerint in caliginem externam, οὐκ ἐξέσται ducere in κόσμον iterum; tradunt eas sibi παραλημπταὶ Ieû, si haud absolverunt suum numerum κυκλῶν in μεταβολαῖς σώματος, et donec fecerint μυστηρίον Ineffabilis pro iis, donec reversae sint
 10 in σῶμα ἀγαθόν, inventurum μυστήρια luminis, ut κληρονομήσῃ regnum luminis. Quodsi δὲ δοκίμασθαι eas Ieû, ut inveniat eas functas suis κυκλοις, et οὐκ ἐξέσται iis vertere se in κόσμον iterum, neque est signum Ineffabilis eum 334 iis, et misertus earum Ieû, ducit eas ad septem παρθε-
 15 νους luminis. Βαπτίζουσιν eum suis βαπτισμασιν, ἀλλ' haud dant iis χρίσμα πνευματικόν, et dueunt eas ad θησαυρὸν luminis, ἀλλ' haud ponunt eas in ταξέσι κληρονομίας, propterea quod nullum signum οὐδὲ σφραγίς Ineffabilis est eum iis, ἀλλὰ liberant a κολάσεσιν omnibus, ἀλλὰ po-
 20 nunt eas in lumine θησαυροῦ seorsum solas, ἕως usque ad evectionem universi atque tempus, quo trahent καταπετασμάτα θησαυροῦ luminis, purgantes ψυχὰς illas iterum καθαρίζουσιν eas quam maxime, et dabunt μυστήρια iis iterum, ut ponant eas in ultima ταξεί, quae in θησαυρῷ.
 25 Et liberabuntur ψυχαὶ illae a κολάσεσιν omnibus κρίσεων. Haec δὲ quum dixisset σωτὴρ, dixit suis μαθηταῖς, ἐνοήσατε, quomodo vobiscum loquar? Respondens Maria dixit: mi domine, hoc est verbum, quod dixisti nobis olim in παρβολῇiciens: ponite vobis amicum ex amona ἀδικίας,
 30 ut, quum deserti sitis, dueat vos in σκηνὰς ad aeternum 335 (= aeternas). Quis οὖν igitur est amonas ἀδικίας, εἰμητῖ is, qui sc. custodit pro ἡ ἀγγελος — καὶ et i. e. ἀγγελος — qui sc. custodiunt P. 21. tempus (in tempore P.) 27. Respondens (add. „οὖν” P.)

δρακων caliginis externae? quod hoc est verbum: si quis
 ενοησε μυστηριον unius nominum δρακοντος caliginis exter-
 nae, quum relictus sit in caligine externa, aut si abso-
 lutus sit in κυκλοις μεταβολαις (= si absolverit κυκλους)
 atque dixerit nomen δρακοντος, servandus ibit sursum in 5
 caligine (= exhibit e c.) et ducent eum ad lumen θησαυ-
 ρου. Hoc est verbum, mi domine. Respondens iterum
 σωτηρ dixit Mariae: ευγε, πνευματικη, ειλικρινης. Haec est
 solutio verbi. Pergens adhuc Maria dixit: mi domine,
 δρακων caliginis externae num venit in hunc κοσμον, an 10
 non venit? Respondens σωτηρ dixit Mariae: όταν lux so-
 lis iverit foras, obtegit caliginem δρακοντος, sin δε sol de-
 scenderit sub κοσμον, caligo δρακοντος persistit velum solis,
 atque nebula caliginis intrat in κοσμον ad instar καπνου
 in nocte, quod est, quum sol traxerit ad se suos ακτινας, 15
 nulla potestas γαρ κοσμω sustinendi caliginem δρακοντος
 in αληθεια suae μορφης (Copt. in sua αληθεια μορφης),
 alioquin solveretur (et) perderetur simul. Haec quum
 336 locutus esset σωτηρ, pergens adhuc Maria dixit σωτηρι:
 mi domine, επι quaero te, et ne absconde mihi. Nunc 20
 igitur, mi domine, quis αναγκαζει hominem, usque dum
 commiserit peccatum? Respondens σωτηρ dixit Mariae:
 αρχοντες ειμαρμενης isti αναγκαζουσιν hominem, usque dum
 commiserint peccatum. Respondens Maria dixit σωτηρι:
 mi domine, μητι vel descendunt αρχοντες in κοσμον, ut 25
 αναγκασωσιν hominem, έως donec peccaverit? Respon-
 dens σωτηρ dixit Mariae: non descendunt hoc modo in
 κοσμον, αλλ' αρχοντες ειμαρμενης, quum ψυχη αρχαια de-
 scenderit per eos, αρχοντες magnae ειμαρμενης illius, hic
 (lege: hi) qui in τοποις κεφαλης αιωνων, quem τοπον νο- 30
 eant: τοπον regni Adamae, atque τοπος iste est e regione

4. μεταβολαις (μεταβολων P.) 21. ante usque (add. „έως”
 P. 23. ante „usque” (add. „έως” P.)

παρθενου luminis, αρχοντες τοπου κεφαλῆς illius dat (lege:
 dant) ψυχη αρχαια poculum oblivionis e σπερματι κακίας
 pleno επιθυμiais omnibus variis, atque etiam oblivione
 quavis, et tempore, quo ψυχη illa biberit e poculo, obli-
 5 viseitur τοπων omnium, in quos venit, et κολασεων om- 337
 nium, in quas meavit; et poculum aquae oblivionis illius
 fit σωμα extra ψυχην, et est simile ψυχῇ in quavis specie
 et ὁμοιωζει ei, quapropter appellant istud: αντιμιμον πνευ-
 ματος. Quodsi etiam ψυχη nova est, sumunt e sudore
 10 αρχοντων et ex aquis oculorum suorum, aut ex halitu
 oris sui, ἀπαξ ἀπλως si e novis ψυχαις, aut e ψυχαις
 talibus, si ex sudore est, quinque magni αρχοντες magnae
 εἰμαρμενης, tollentes sudorem αρχοντων omnium suorum
 αιωνων, subigent eos secum invicem simul (sc. sudores),
 15 dividunt eum, facient eum ψυχην, aut si est faex puri
 luminis, Melchisedeco nacto eum ab αρχουσιν, quinque
 magni αρχοντες magnae εἰμαρμενης subigent faciem secum
 invicem, μερισουσιν eum, facient eum ψυχην, ut quivis
 αρχοντων αιωνων, quivis eorum ponat suum μέρος in ψυχῇ,
 20 propter hoc igitur (ουν) subigunt eos secum invicem, ut
 accipiant omnes e ψυχῇ, et quinque magni αρχοντες post-
 quam εμερισαν eos, facient eos ψυχας, sumentes eas e
 sudore αρχοντων; quodsi δε e facee est puri luminis, Mel- 338
 chisedeco, magno παραλημπτη luminis nacto eam ab αρχου-
 25 σιν, aut si sunt ex aquis suorum oculorum, aut ex halitu
 sui oris, ἀπαξ ἀπλως e ψυχαις huiuscemodi, si quinque
 αρχοντες μεριζοντες eos fecerint eos ψυχας; aut (si) ψυχη
 αρχαια est, αρχων quoque, qui versatur in κεφαλαις αιω-
 νων, subigit poculum oblivionis, σπερματος κακίας, subigit
 30 istud cum unaquavis ψυχων novarum tempore quo est
 in τοπω κεφαλῆς, et poculum oblivionis istud fit αντιμι-
 μον πνευματος ψυχῇ illi, et manet extra ψυχην existens

8. quapropter (quod est hoc quod apellant P.)

ο *

- ενδυμα ei, simile ei in quavis specie, existens vagina εν-
 δυματος extra eam, et quinque magni αρχοντες magnae
 είμαρμενης αιωνων, atque etiam αρχων δισκου solis, et αρχων
 δισκου lunae flant intus in mediam ψυχην, et veniet ex
 ea * μέρος ex mea vi, quod ultimus παραστατης intulit in 5
 339 κερασμον, et μέρος vis illius inanet intra ψυχην solutum,
 existens suae ipsius εξουσίας προς οικονομιαν, qua posue-
 runt id, ut daret αισθησιν ψυχη, ut inquirat facinora lu-
 minis altitudinis omni tempore; et vis illa όμοιωζει figurae
 ψυχης in quavis specie et similis est ei, haud est extra 10
 ψυχην, αλλα manet intra eam, κατα modum, quo impe-
 ravi ei inde ab initio, illaturus eam in primum statutum,
 iussi eam manere extra ψυχας, προς οικονομιαν primi μυσ-
 τηριου, ώστε haec verba omnia dicam vobis in explicatione
 de vi, atque etiam de ψυχη, quonam τυπω operentur 15
 eas, aut quis αρχων operetur eam, aut quaenam sit quae-
 vis species ψυχης, ώστε dicam ea vobis in explicatione
 universi, quot sint operantes ψυχην, et dicam vobis no-
 men operantium omnium ψυχην, et dicam vobis τυπον,
 quo procrearint αντιμιμον πνευματος et μοιραν, et dicam 20
 vobis nomen ψυχης, antequam purgata sit, atque eius
 quoque nomen, quum purgarint eam, ut sit ειλικρινης, et
 dicam vobis nomen αντιμιμου πνευματος, et dicam vobis
 nomen μοιρας, et dicam vobis nomen vinculorum omnium,
 340 quibus αρχοντες ligarunt αντιμιμον πνευματος intus in ψυ- 25
 χην, et dicam vobis nomen δεκανων omnium, qui faciunt
 opus ψυχη in σωματι ψυχης in κοσμω, et dicam vobis,
 quam ratione faciant opus ψυχαις, et dicam vobis τυ-
 πον uniuscuiusque ψυχης, et dicam vobis τυπον ψυχων ho-
 minum et avium et θηριων, et reptilium, et dicam vobis 30
 τυπον ψυχων omnium αρχοντων omnium, qui mittunt eas

5. Cf. τζ, δ. τε, δ. ηγει εβολ η ρητος: veniet ex iis. 10.
 haud est (haud potest esse P.) 31. ante αρχοντων (add. „et” P.)

in *κοσμον*, quod eritis absoluti quavis cognitione, ut ap-
 pellent vos perfectos quavis cognitione. Haec omnia di-
 cam vobis in explicatione universi, et post haec omnia
 dicam vobis, quapropter etiam haec omnia facta sint,
 5 audite *ουν*, loquar vobiscum de *ψυχη*, *κατα* modum, quo
 dixi, quinque magnos *αρχοντας* magnae *είμαρμενης αιωνων*,
 atque etiam *αρχοντας* *δισκου* solis et *αρχοντας* *δισκου* lunae
 flare intus in *ψυχην* illam, et venturum esse ex iis *μερος*
 ex mea vi *κατα* modum, quem iam dixerim vobis, et
 10 *μερος* vis illius mansurum esse intus in *ψυχη*, ut possit
 consistere *ψυχη*, et positum esse *αντιμιμον πνευματος* extra 341
ψυχην eustodiens eam, et datum esse ei, et *αρχοντας* li-
 gavisse istud in *ψυχην* suis *σφραγισιν* et suis vinculis,
 nec non eos *σφραγιζειν* istud adversus eam, ut *αναγκαση*
 15 eam omni tempore ad facienda sua *παθη* et suas *ανομιαις*
 omnes constanter, ut fiat serva iis omni tempore, et man-
 suros esse (pro mansuram esse) sub eorum *υποταγη* omni
 tempore in *μεταβολαις σωματος*, et eos *σφραγιζειν* istud
 adversus eam, ut sit in peccatis omnibus et *επιθυμιας*
 20 omnibus *κοσμου*. Propter haec igitur (*ουν*) huiusemodi
 duxi *μυστηρια* in *κοσμον*, quae solvunt vincula omnia *αν-*
τιμιμου πνευματος et *σφραγιδας* eius omnes, adligata ad-
 versus *ψυχην*, quae reddant *ψυχην ελευθεραν*, et redimant
 eam a suis parentibus, *αρχουσιν*, et reddant eam *ειλικρινες*
 25 lumen ad ducendam eam sursum in regnum sui patris,
 primum venientis, primi *μυστηριου* usque ad aeternum;
 propter hoc igitur *ουν* dixi vobis olim: qui haud reli-
 querit patrem et matrem, ut sequatur me, hic non est
 dignus me. Dixi *ουν* illo tempore: relinquetis vestros
 30 parentes, *αρχοντας*, ut faciam vos filios primi *μυστηριου*
 usque ad aeternum. Haec *δε* quum locutus esset *σωτηρ*, 342
 exsiliens Salome dixit: mi domine, si nostri parentes sunt

αρχοντες, πως scriptum est in νομῳ Μωυσεως: qui negle-
 xerit suum patrem et suam matrem, morte moritor.
 Num ουκουν νομος haud locutus est de se? Haec δε quum
 locuta esset Salome, vi luminis, quae in Maria Magda-
 lene, ebulliente in ea, dixit σωτηρι: mi domine, κελευε 5
 mihi, ut loquens eum mea sorore Salome dicam ei so-
 lutionem verbi, quod dixisti. Factum igitur est, quum
 σωτηρ audisset haec verba, quae dixit Maria, εμακαρισεν
 eam quam maxime. Respondens σωτηρ dixit Mariae: κε-
 λευω tibi, Maria, dicere solutionem verbi, quod dixit Sa- 10
 lome. Haec quum locutus esset σωτηρ, Maria prosiliens
 ad Salomen ησπασατο eamiciens: mea soror, Salome,
 de verbo, quod dixisti: Scriptum est in νομῳ Μωυσεως,
 qui neglexerit suum patrem et suam matrem, morte mo-
 ritor, nunc igitur συν, mea soror, Salome, νομος non dieit 15
 hoc propter ψυχην, ουτε propter σωμα, ουτε propter αν-
 τιμιμον πνευματος, quod hi γαρ omnes filii sunt αρχοντων,
 et sunt a nobis, αλλα νόμος dixit hoc de vi, quae exiit
 e σωτηρι quae est ineola lucis in nobis hodie. Νομος
 iterum dixit: unusquisque mansurus extra σωτηρα eius- 20
 que μυστηρια, eius parentibus omnibus, ου μόνον morte
 morietur, αλλ' in perniciem peribit. Haec quum locuta
 esset Maria, Salome prosiliens ad Mariam, ησπασατο eam
 iterum. Dixit Salome: est potestas σωτηρι ad reddendam
 me νοεραν ad instar tui ipsius. Factum est, quum σωτηρ 25
 audisset verba Mariae, εμακαρισεν eam quam maxime.
 Pergens adhuc σωτηρ dixit Mariae in mediis μαθηταις:
 audi igitur, Maria, quis sit αναγκαζων, έως donec peccatum
 committat. Nunc igitur αρχοντες σφραγίζουν αντιμι-
 μον πνευματος adversus ψυχην, ut σαλευη eam omni hora 30

7. dixisti (dixit P.) 11. Haec (add. „δε” P.) 18. a no-
 bis (ex iis P.) 20. cf. Ev. Io. 15, 6. 21. parentibus omni-
 bus (parentes omnes P.) 22. Haec (add. „igitur” P.) 28.
 αναγκαζων (add. „hominem” P.)

faciens eam committere peccata omnia et ανομίας omnes, atque etiam imperant αντιμιμῶ πνεύματος dicentes ei: si ψυχή iterum exierit e σώματι, ne σαλευε eam, additum ei, redarguens eam in τοποῖς omnibus κρίσεων κατὰ τοπον
5 propter peccata omnia, quae fecisti eam committere, ut κολασῶσιν eam in τοποῖς omnibus κρίσεων, ut ne queat venire in altitudinem ad lumen, ut curet revertendam se
in μεταβολᾷ σώματος, ἀπαξ ἀπλῶς iubent αντιμιμον πνεύματος: ne σαλευε eam omnino ulla hora, εἰμητι accipiens
10 (dicens?) μυστήριον solvatur e suis σφραγισιν omnibus et vinculis omnibus, quibus ligavimus te in eam, et si acceperit (dixerit?) μυστήρια, ut solvatur e suis σφραγισιν omnibus et vinculis omnibus et ἀπολογία τοῦ, et si iverit, sine eam ire, quippe destinatam lumini altitudinis et factam ἀλλοτριαν nobis tibi-
15 que, neve prehendere eam inde ab hac hora; si haud dixerit μυστήρια solutionis tuorum vinculorum tuarumque σφραγιδῶν et ἀπολογίων τοῦ, prehendere eam, ne sine eam, redargue eam in κολάσεσιν et τοποῖς omnibus κρίσεων de peccatis omnibus,
20 quae fecisti ut committeret; et post haec due eas (pro ea) ad παρθενὸν luminis, quae misit eas in κύκλον altera vice. Haec sunt, quae ἀρχόντες magnae εἰμαρμένης αἰώνων tradunt αντιμιμῶ πνεύματος, et ἀρχόντες vocant λειτουργοὺς αἰώνων (secundum correct. suorum αἰώνων) explentes cccclxv,
25 tradunt iis ψυχὴν αντιμιμου πνεύματος, ligata in se invicem, cum sit αντιμιμον πνεύματος extra ψυχὴν, μιγμὰ vis intra ψυχὴν, intra utrumque, ut possint consistere, propterea quod vis constituit ea ambo. Et ἀρχόντες impe-
30 rant λειτουργοῖς dicentes iis: hic est τυπός, quem ponetis in σώματι ὕλης κόσμου. Dicunt μὲν iis: ponite μιγμὰ vis intra ψυχὴν, intra haec omnia, ut queant consistere, nam haec est eorum constitutio; et post ψυχὴν ponite αντι-

10. 12. e suis (del. „suis” P.) 21. misit (mittit P.)

μίμον πνευματος. Haec est ratio, quam imperant suis
 λειτουργοις, ut ponant ea in σωμασι παντιτυποις. Et se-
 cundum hunc modum λειτουργοι αρχοντων ducunt vim et
 ψυχην et αντιμιμον πνευματος, ducunt tria desuper in κοσ-
 μον, et fundunt in κοσμον αρχοντων medii. Αρχοντες quo- 5
 que medii perlustrant αντιμιμον πνευματος atque etiam
 μοιραν. Hoc ipsum, cuius nomen est μοιρα, αγει hominem,
 usque dum curet interficiendum eum morte destinata ei.
 Hanc ligarunt in ψυχην αρχοντες magnae είμαρμενης, et
 λειτουργοι σφαιρας, ligata ψυχη et vi et αντιμιμῳ πνευματος 10
 et μοιρα, diviserunt haec omnia, ut facerent ex iis μερη
 duo, ut quaerent virum atque etiam mulierem in κοσμῳ,
 346 quibus dederunt signum, ut mitterent haec iis, et dede-
 runt μέρος viro et μέρος mulieri in τροφη κοσμου, aut in
 nebula αερος, aut in aqua, aut in ειδει, quod biberunt. 15
 Haec omnia dicam vobis et speciem cuiusvis ψυχης,
 atque τυπον, quo veniunt in σωματα ειτε homines, ειτε
 aves, ειτε pecora, ειτε θηρια, ειτε reptilia, ειτε ειδος quodvis,
 quod in κοσμῳ. Dicam vobis eorum τυπον. Quonam τυπῳ
 intrent homines, dicam vobis in explicatione universi. 20
 Nunc igitur quum λειτουργοι αρχοντων inieccrint μέρος in
 mulierem atque aliud μέρος in virum modo, quem dixi
 vobis, καὶν si remoti sint a se invicem distantia magna,
 λειτουργοι αναγκοζουσιν eos in occulto, ut συμφανωσι se-
 cum invicem in συμφωνια κοσμου. Et αντιμιμον πνευματος, 25
 quod in viro, venit ad μέρος depositum (?) in κοσμῳ, in
 ύλη sui σωματος, tollit eam, ut iniiciat eam in μητραν
 mulieris, depositum ad σπερμα κακιας, et statim trecenti
 sexaginta quinque λειτουργοι αρχοντων intrant in eam, ut
 habitent in ea. Sunt λειτουργοι μερων duorum apud se 30
 347 invicem; atque etiam λειτουργοι κατεχουσιν sanguinem τρι-

3. secundum (post P.) 11. et μοιρα (atque etiam μοιρα
 P.) — diviserunt ut facerent etc., (dividant) ut faciant —
 quaerant, mittant — et dant — bibunt P.)

φων omnium mulieris, quas ederit et biberit, κατεχουσιν
 ea in muliere ἕως ad quadraginta dies, et post quadra-
 ginta dies subigentes sanguinem vis τροφων, subigunt eum
 καλως in μητρα mulieris. Post quadraginta dies aedifi-
 5 cant quoque per tres dies eius μελη in εικονι σωματος
 hominis, unoquoque unum μελος aedificante, quorum δε-
 κανους dicam vobis, qui aedificabunt id; dicam eos vobis
 in explicatione universi. Quodsi ουν post haec λειτουργοι
 perfecerint σωμα omne eiusque μελη omnia septuaginta
 10 diebus, et posthaec λειτουργοι καλουσιν in σωμα, quod aedi-
 ficarunt, primum μεν καλουσιν αντιμιμον πνευματος, post-
 hac καλουσι ψυχην intra haec, et posthaec καλουσι μιγμα
 vis intus in ψυχην, et μοιραν ponunt extra haec omnia.
 Non est immixta cum iis, ακολουθουσα iis, sequens ea;
 15 et posthaec λειτουργοι σφραγιζουσιν ea (in marg. in se in-
 vicem σφραγισιν omnibus, quas dederunt iis αρχοντες et
 σφραγιζουσι) diem, quo inhabitant in muliere, σφραγιζουσιν
 cum in manu sinistra πλασματος, et σφραγιζουσι diem, 348
 quo perfecerunt σωμα, in manu dextra, et σφραγιζουσι
 20 diem, quo αρχοντες dederunt ea sibi, in medio κρανιω
 σωματος πλασματος, et σφραγιζουσι diem, quo ψυχη exiit
 ex αρχουσιν, σφραγιζοντες eum in κρανιω πλασματος, et σφρα-
 γιζουσι diem, quo subegerunt μελη, et separarunt id in
 ψυχην, σφραγιζουσιν eum in κρανιω dextro πλασματος, et
 25 diem, quo ligarunt αντιμιμον πνευματος in eam, σφραγι-
 ζουσι in posteriori parte capitis πλασματος, et diem, quo
 inflarunt vim in σωμα αρχοντες, σφραγιζουσι in παγκεφαλῳ,
 quod in medio capitis πλασματος atque etiam in corde
 πλασματος, atque etiam numerum annorum, quos trans-
 30 igit ψυχη in σωματι, σφραγιζουσιν in fronte πλασματος,
 ὥστε has σφραγιδας omnes σφραγιζουσιν in πλασματι; ha-
 rum σφραγιδων omnium dicam nomen vobis in emana-

5. per tres (per triginta P.) 9. omne (totum P.)

tione universi, et post emanationem dieam vobis uni-
 versum, quapropter haec omnia faeta sint, et si vultis
 νοειν, ego sum μυστηριον illud. Nunc igitur ουν λειτουργοι
 perficiunt hominem totum et has σφραγιδας omnes, qui-
 349 bus εσφραγισαν σωμα; λειτουργοι portant ιδιον omne, ut 5
 ducant ea αρχουσιν omnibus εριναισις, qui super κολασεις
 omnes κρισεων, et hi dant ea suis παραλημπταις, ut du-
 cant suas ψυχας e σωμασιν, hi, quibus dedere ιδιον σφρα-
 γιδων, ut cognoscant tempus, quo ducant ψυχας * e σω-
 μασιν, et ut cognoscant tempus, quo ducant ψυχας e 10
 σωμασιν, ut cognoscant tempus, quo progenuerint σωμα,
 ut mittant suos λειτουργους, ut stent, ut ακολουθωσι ψυχη,
 ut ferant testimonium peccatorum omnium, quae com-
 miserit, isti et αντιμιμον πνευματος propter modum, quo
 κολασωσιν eam in κρισει; et quum λειτουργοι dederint ιδιον 15
 σφραγιδων αρχουσιν εριναισις, αναχωρευουσιν ad οικονομιαν suo-
 rum operum, quae statuta sunt iis ab αρχουσι magnae
 είμαρμενης, et quum expleverint numerum mensium ge-
 nerationis infantis, procreatur infans, exiguo in eo μιγ- 20
 ματι vis et exigua in ea ψυχη, atque exiguo in eo αντι-
 μιμω πνευματος; μοιρα magna est, haud immixta in σωμα,
 350 ex illorum οικονομια, αλλ' ακολουθουσα post ψυχην et σωμα
 et αντιμιμον πνευματος έως usque ad tempus, quo ψυχη
 exit e σωματι propter τυπον mortis, quo occidet eum καθ'
 hoc, quod destinatum ei ab αρχουσι magnae είμαρμενης. 25
 Ειτε moriturus est per θηριον, μοιρα αγει θηριον adversus
 eum, donec occiderit eum, aut moriturus est per reptile,
 aut illapsurus in foveam ad exitium, aut strangulaturus
 semet ipsum, aut moriturus in aqua, aut per haec hu-
 iusemodi, aut morte peiori his aut meliori, απαξ απλως 30
 μοιρα est, quae αναγκαζει eius mortem in eum. Hoc est

9. * Forsitan pro εκολ εϋ, ex, quod in sequente enun-
 ciatione eundem sensum praebente recurrit, legendum e εραϊ
 εϋ, in. 11. ut cognoscant (et ut cognoscant P.)

opus μοιρας et non est ei aliud opus praeter hoc, et μοιρα ακολουθει post hominem illum usque ad diem suae mortis. Respondens Maria dixit: num homines omnes, qui in κοσμῳ, aut res omnes, quae sunt destinatae iis
5 per εἰμαρμενην, εἴτε αγαθον, εἴτε malum, εἴτε peccatum, εἴτε mors, εἴτε vita, ἀπαξ ἀπλως res omnes, quae destinatae sunt iis per αρχοντας εἰμαρμενης, oportebit ire in iis? Respondens σωτηρ dixit Marihammac: ἀμην dico vobis: in rebus omnibus, quae destinatae sunt unicuique per εἰμαρ-
10 μενην, εἴτε αγαθον quodvis, εἴτε peccatum quodvis, ἀπαξ ἀπλως in rebus omnibus, quae destinatae sunt iis, eunt. Propter hoc igitur attuli tria μυστηρια (ex correctore: 351 clavem μυστηριων) regni caelorum. Alioquin nulla σαρξ potuisset servari in κοσμῳ, quod sine μυστηριοις γαρ nullus vadet in regnum luminis, εἴτε δικαιος, εἴτε peccator; propter hoc οὖν tale attuli claves μυστηριων in κοσμον, ut solverem peccatores, qui πιστευσουσιν mihi et qui audierint me (= obedierint mihi), ut solverem eos e vinculis et σφραγισι (in marg. addit. αιωνων αρχοντων, ut ligarem
15 eos in σφραγιδας) et ενδυματα et ταξεις luminis, ut hic, quem solverem in κοσμῳ a vinculis et σφραγισιν αιωνων αρχοντων, solveretur in altitudine a vinculis et σφραγισιν αιωνων αρχοντων, et hic, quem ligarem in κοσμῳ in σφραγιδας et ενδυματα et ταξεις luminis, ligaretur in terra luminis in ταξεις κληρονομιων luminis. Propter peccatores οὖν σκυλλων me hoc tempore, attuli μυστηρια iis, ut solverem eos ab αιωσιν αρχοντων, ut ligarem eos in κληρονομιας luminis, οὐ μονον peccatores, αλλα και δικαιους, ut darem iis μυστηρια ad adducendos eos in lumen, quod
25 sine μυστηριοις γαρ non possunt duci ad lumen. Propter 352 hoc οὖν haud celavi, αλλ' exclamavi φανερωσ et non separavi peccatores, αλλ' effudi (?) et dixi hominibus omnibus, peccatoribus et δικαιοις dicens: quacrite, ut inveniat, vocate, ut aperiam vobis, quod unus γαρ quisque

quaerens in ἀληθείᾳ inveniet, et vocanti aperient. Dixi
 γὰρ hominibus omnibus, ut quaerant μυστήρια regni lu-
 minis, quae purgatura eos reddant eos εὐκρινεῖς, ut ad-
 dueantur ad lumen. Propter hoc igitur Iohannes βαπ-
 τιστῆς ἐπροφήτευσεν de me dicens: ego μὲν βαπτίζω vos 5
 aqua ad μετάνοιαν ad remissionem vestrorum peccatorum,
 veniens post me praestat me, cuius ventilabrum est in
 sua manu, purgabit suam aream, stipulam μὲν comburet
 igne haud extinguendo, frumentum δὲ συναΐξει in suam
 ἀποθήκην. Vis, quae in Iohanne, ἐπροφήτευσεν de me sci- 10
 ens, me allaturum esse μυστήρια in κόσμον, ut καθάρισω
 peccata peccatorum πιστευόντων mihi, ut obediant mihi,
 ut faciam eos εὐκρινεῖς lumen, ut adducantur ad lumen.
 Haec igitur quum locutus esset Iesus, respondens Maria
 dixit: mi domine, si homines euntes quaesitum, venerint 15
 353 in doctrinas πλάνης, unde scient, num destinati sint tibi
 nec ne? Respondens σωτὴρ dixit Mariae: dixi vobis olim:
 estote sicut sapientes τραπεζίται, scilicet bonum suscipite,
 malum eiicite. Nunc igitur dicite hominibus omnibus,
 quaesituris divinum numen, si ventus aquilo exierit sei- 20
 tis, (in marg. frigus futurum esse, si ventus auster ex-
 ierit, scitis,) καύμα et aestum futurum esse. Nunc igitur
 dicite iis, si cognoscitis faciem caeli et terrae e ventis,
 quum aliqui igitur nunc venerint ad vos, ut κηρυσσωσι
 vobis divinum numen, cognoscitis accurate, num eorum 25
 verba συμφωνῇ et ὁρμαζῇ eum vestris verbis omnibus,
 quae dixi vobis ex μαρτυρίᾳ duorum, usque ad trium
 (sc. testimonium), et quae συμφωνεῖ in constitutione αἰρός
 et caelorum et κυκλῶν et ἀστερων et φωστῆρων et terrae
 totius et, quae in ea, omnium atque etiam aquarum 30
 omnium, et, quae in iis, omnium; dicite iis: qui veniunt
 ad vos, ut eorum verba ὁρμαζῇ et συμφωνῇ in cognitione
 omni, quae dixi vobis, accipiam eos pertinentes ad nos.
 Haec sunt, quae dicetis hominibus κηρυσσοντες iis, ut

caveant sibi a doctrinis *πλανης*. Nunc igitur *συν* propter 354
 peccatores *σκυλλων* me veni in *κοσμον*, ut servarem eos,
 propterea quod *δικαιους* istos, qui haud fecerunt quid-
 quam mali unquam, et qui haud commiserunt peccatum
 5 omnino, oportet invenire *μυστηρια*, quae in libro Ieû
 quae curavi, ut Enoch scriberet in *παραδεισῳ*, quum lo-
 querer eum eo ex arbore cognitionis et ex arbore vitae,
 et quae curavi, ut poneret in *πετρα* Ararad, et posui
Καλαπαταυρωθ, *αρχοντα*, qui super Skemmut, in quo est
 10 pes Ieû, et iste circumdat *αιωνας* omnes et *είμαρμενας*;
αρχοντα illum posui custodientem libros Ieû de *κατα-*
κλυσμῳ, et ne quisquam *αρχοντων* *φθονησας* iis perdat
 eos, quos dabo vobis, ubi iam dixero vobis emanationem
 universi. Haec igitur quum locutus esset *σωτηρ*, respon-
 15 dens Maria dixit: mi domine, quis igitur vel est homo
 in *κοσμῳ*, qui haud commiserit peccatum omnino, qui
 integer sit *ανομiais*, quodsi *γαρ* integer fuerit alius, haud
 integer crit alterius, ut inveniat *μυστηρια*, quae in libris
 Ieû; dico *γαρ*, nullum hominem in *κοσμῳ* futurum esse
 20 integrum peccati, quodsi *γαρ* integer fuerit alius, haud
 erit integer alterius. Respondens *σωτηρ* dixit Mariae: dico
 vobis reperturos esse unum in mille et duos in decem
 millibus propter consummationem *μυστηριου* primi *μυσ-* 355
τηριου. Haec dicam vobis, quum iam explicuero vobis
 25 universum. Propter hoc igitur *σκυλλων* me attuli *μυσ-*
τηρια in *κοσμον*, quod sunt omnes sub peccato, et indi-
 gent omnes *δωρεας* *μυστηριου*. Respondens Maria dixit
σωτηρι: mi domine, antequam venisti in *τοπον* *αρχοντων*,
 et antequam venisti in *κοσμον*, nulla *ψυχη* venit ad lu-
 30 men? Respondens *σωτηρ* dixit Mariae: *ἀμην*, *ἀμην* dico
 vobis: antequam veni in *κοσμον*, nulla *ψυχη* introiit in

5. in libro — quae (in libris — quos P.) 8. quae (quos P.) 27. *μυστηριου* (*μυστηριων* P.)

lumen. Et nunc igitur ingressus aperui *πυλας* luminis
et aperui vias introducentes ad lumen; et nunc igitur
qui fecerit dignum *μυστηριοις*, accipito *μυστηρια*, ut veniat
ad lumen. Respondens iterum Maria dixit: mi domine,
αλλ' audiui, prophetas venisse ad lumen. Pergens adliuc 5
σωτηρ dixit Mariae: *ἀμην, ἀμην* dico tibi, nullum prophe-
tam venisse ad lumen, *αλλ'* *αρχοντες αιωνων* locuti cum
iis ex *αιωσι* dederunt iis *μυστηρια αιωνων*, et quum ve-
nissem ad *τοπον αιωνων* Heliam vertens inisi in *σωμα* Io-
hannis *βαπτιστου*, reliquos *δε* quoque converti in *σωματα* 10
356 *δικαια*, repertura *μυστηρια* luminis, ut profecti in altitu-
dinem *κληρονομησωσι* regnum lucis. Ipsi Abrahamo et
Isaaco et Iacobo remisi sua peccata omnia et suas *ανο-*
μιας, et dedi iis *μυστηρια* luminis in *αιωσιν*, et posui eos
in *τοπω* Iabroath et *αρχοντων* omnium, quae *μετενεστησαν*, 15
et tendens in altitudinem ibo, veniam ad lumen, feram
eorum *ψυχας* mecum in lumen. *Αλλ'* *ἀμην* dico tibi,
Maria, haud veniet ad lumen, antequam tulerim tuam
ψυχην tuorumque fratrum omnium ad lumen, etiam re-
siduum *δε πατριαρχων* et *δικαιων* inde a tempore Adami 20
ἕως usque ad hoc tempus, qui in *αιωσιν* et *ταξεσιν* om-
nibus *αρχοντων*. Quum venerim in *τοπον αιωνων*, hos eurat
convertendos in *σωματα* omnes futuros *δικαιους παρθενος*
luminis, qui invenient *μυστηρια* omnia luminis, ut intro-
euntes *κληρονομησωσι* regnum luminis. Respondens Maria 25
dixit: sumus *μακαριοι* nos *παρ'* hominibus omnibus ex
his magnis, quae revelasti nobis. Respondens *σωτηρ* dixit
Mariae et *μαθηταις* omnibus: *ετι* revelabo vobis magna
omnia altitudinis inde a parte interna internorum (*ἕως*
357 usque ad partem externam externorum, quoniam eritis 30
perfeeti in cognitione omni, et in *πληρωματι* omni et sub-

8. *μυστηρια* (*μυστηριον* P.) 10. del. „quoque” P. 15.
quae (qui P.)

limitate sublimiorum et βαθεσι βαθεων. Pergens adhuc
 Maria dixit σωτηρι: mi domine, en scimus in παρρησία,
 accurate, φανερωσ, te attulisse claves μυστηριων regni lu-
 minis, quae remittunt peccata ψυχων, ut καθαρισουσai
 5 eas faciant eas ειλικρινες lumen ad ducendas eas ad lumen.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Μερος τευχων σωτηρος.

Faetum igitur est, postquam εσταυρωσαν nostrum do-
 10 minum, surrexit e mortuis tertio die. Congregati ad
 eum eius μαθηται precati sunt cum dicentes: domine
 noster, miserere nostri, quod relinquentes patrem et ma-
 trem et κοσμον totum secuti sumus te. Τότε Iesus stans
 cum suis μαθηταις ad mare Ωκεανου επεκαλεσεν hac προσ-
 15 ευχη̃ dicens: Audi me, mi pater, pater paternitatis omnis,
 απεραντον lumen: ιαω, αωι, ωιαψινωθερ, θερνωψ, νω-
 ψιθερ, ζαγουρη, παγουρη, νεθμομαωθ, νεψιομαωθ, μαραχαχθα,
 θωβαρράβαυ, θαρναχαχαν, ζοροκοθορα, Ιεου, Σαβαωθ. Haec
 δε dicente Iesu Thomas et Andreas et Iacobus et Si- 358
 20 mon, Κανανιτης, erant versus occidentem, facibus suis
 versis in orientem, Philippus δε et Bartholomaeus erant
 versus austrum, conversi ad septentrionem. Reliqui δε
 μαθηται et μαθητραι mulieres stabant a tergo Iesu. Iesus
 δε stabat apud θυσιαστηριον, et exclamavit Iesus conver-
 25 tens se in quatuor angulos κοσμου cum suis μαθηταις,
 indutis omnibus vestimentis linteis, dicens: ιαω, ιαω (in
 marg. addit. ιαω). Haec est eius έρμηνεια: ιωτα: univer-
 sum exiit; αλφα: revertentur intus; ωω: erit finis finium.
 Haec δε effatus Iesus dixit: ιαφθα, ιαφθα, μοναηρ, μον-
 30 ναηρ, ερμανουηρ, ερμανουηρ, quod hoc est: pater paternitatis
 omnis απεραντων, audies me propter meos μαθητας, quos

10. dominum (add. „Iesum” P.) — tertio (add. „suo”
 P.) 28. finium (add. „omnium” P.)

duxi coram te, quod πιστευουσιν verbis omnibus tuae
 αληθειας; et facies res omnes, quarum causa clamavi sur-
 sum ad te, nam egnosco nomen patris θησαυρου lumi-
 nis. Πάλιν iterum exclamavit Iesus, quod αβερανενθωρ
 est, dicens nomen patris θησαυρου luminis, et dixit: μυσ-
 τηρια omnia αρχοντων et εξουσαι et αγγελιοι et αρχαγγελιοι
 359 et vires omnes et res omnes αορατων deorum αγραμμα-
 χαμαρεγ, et βαρβηλω, βδελλη, adducunto eas seorsum,
 ut explicent eas ad dextram. Tempore δε illo caela om-
 nia profecta in occidentem et αιωνες omnes et σφαιρα, 10
 et eorum αρχονται et eorum δυναμεις omnes cucurrerunt
 omnes in occidentem ad sinistram δισκου solis et δισκου
 lunae. Δισκος solis δε erat magnus δρακων, cuius cauda
 erat in suo ore, qui adscendit in septem δυναμεις sinis-
 trae, trahentibus eum quatuor δυναμεις, habentibus si- 15
 militudinem equorum alborum. Βασις δε lunae erat τυπω
 navis, cuius gubernaculum δρακων mas et δρακων femina
 exhibebant, bubus duobus albis trahentibus eum, figura
 infantis in puppi regente δρακοντας, eripientes lumen αρ-
 χοντων. Erat facies felis ante eum. Et κοσμος totus et 20
 montes et θαλασσαι cucurrerunt in occidentem ad sini-
 stram. Et Iesus et eius μαθηται manserunt in medio
 τοπω αερινω, in viis viae medii, quae infra σφαιραν. Et
 venerunt in primam ταξιν (in marg. addit. via) quae in
 medio. Iesus δε stetit in αερι τοπου istius eum suis μα- 25
 θηταις. Dixerunt μαθηται Iesu ei: quis est hic τοπος, in
 360 quo sumus? Dixit Iesus hi sunt τοποι viae medii. Factum
 γαρ est, quum ητακτησαν αρχοντες Αδαμι, perstiterunt fa-
 cere rein συνουσιας, progignentes αρχοντας et αρχαγγελους
 et αγγελους et λειτουργους et δεκανους. Exiens e dextra 30
 Ιεου, pater mei patris, ligavit eos in ειμαρμενη σφαιρας.

7. αορατων deorum (αορατου dei P.) 19. in puppi (in
 puppi s. tergo lunae P.)

Duodecim γὰρ sunt αἰῶνες, Sabaotho Adamo ἀρχομένῳ super sex, et Iabraotho, eius fratre, ἀρχομένῳ super alios sex. Τότε igitur Iabraoth ἐπίστευσε μυστηρίοις luminis eum suis ἀρχουσιν, et operatus in μυστηρίοις luminis reliquit
5 μυστηριον συνουσιας. Sabaoth δὲ iste Adamas perstitit operari in συνουσια eum suis ἀρχουσιν. Et quum vidisset Ieû pater mei patris, Iabraothum πιστεῦειν, abstulit eum et ἀρχοντας omnes, qui ἐπίστευσαν, cum eo. Recipiens eum in σφαῖρα, duxit eum in ἀέρα purum eorum lumine solis
10 inter τοποὺς horum qui (pertinent) ad μέσον et inter τοποὺς ἀοράτου dei, posuit eum ibi eum ἀρχουσιν πιστευσασιν ei, et ferens Sabaothum Adamam eum suis ἀρχουσιν haud operatos in μυστηρίοις luminis, ἀλλὰ persistentes operari in μυστηρίοις συνουσιας, ligavit eos in σφαῖραν; ligans mille
15 oetingentos ἀρχοντας in αἰῶνας omnes, posuit trecentos sexaginta super eos. Posuit alios quinque magnos ἀρχοντας, ἀρχοντας super trecentos sexaginta et super omnes ἀρχοντας ligatos, quos appellant in κόσμῳ generis humani hisce nominibus: primum nuneupant κρονον, seeundum Ἀρη, tertium ἔρμην, quartum Ἀφροδίτην, quintum Δια.
20 Pergens adhuc Iesus dixit: audite iterum, dicam vobis eorum μυστηρία. Factum igitur est, quum ligasset eos ita Ieû, trahens magnam δύναμιν e magno ἀοράτῳ, ligavit eam in hunc, quem appellant Κρονον, atque etiam trahens aliam vim ex Ἰψανταχουνχαῖνχουχewχ, qui unus est
25 e tribus τριδυναμοῖς diis, ligavit eam in Ἀρη, et trahens δύναμιν e Χαῖνχωωχ, qui unus est e tribus τριδυναμοῖς diis, ligavit eam in Ἑρμην, παλιν iterum trahens δύναμιν e πιστεῖ σοφία, filia Βαρβηλου, ligavit eam in Ἀφροδίτην. Atque
30 etiam animum advertens, eos habere χρεῖαν gubernaculi ad regendum κόσμον et αἰῶνας σφαιρας, ut ne perdant

361

1. 2. ἀρχομένῳ (ἀρχοντι P.) 18. κόσμῳ (add. „omni” P.)
 22. μυστηρία (μυστηριον P.) 23. del. „magnam” P.

eum (sc. mundum) sua *πονηρια*, adscendit ad *μεσον*, trahens *δυναμιν* e parvo Sabaotho, *αγαθω*, hoc qui (pertinet) ad *μεσον*, ligavit eam in *Δια*, quoniam *αγαθος* est, ut regeret eos sua *αγαθοσυνη*. Et posuit conversionem suae *ταξεως* ita, ut transigeret tredecim menses in quovis *αιωνι* 5 *στηριζων*, ut *αρχων* quisque ad quos venturus sit, solveretur a *κακια* suae *πονηριας*. Et dedit ei *αιωνας* duos ad habitaculum, versantes e regione horum qui (pertinent) ad *Ερμην*. Dixi vobis prima vice nomina horum quinque *αρχοντων*, quibus homines *κοσμου* nuncupant eos. 10 Audite iterum, nunc dicam vobis etiam sua nomina *αφθαρτα*, quae haec sunt: *Ωριμουθ* est *Κρονου*, *Μουνιχουαφωρ* *Αρεος*, *Ταρπετανουφ* *Ερμου*, *Χωσι* *Αφροδιτης*, *Χωνβαλ* *Διους*. Haec sunt eorum nomina *αφθαρτα*. Quum audissent *δε* haec *μαθηται*, prosternentes se adorarunt Iesum, dicen- 15 tes: beati nos *παρ'* hominibus omnibus, quod revelasti nobis haec magna miracula. Continuarunt adhuc precari eum, dicentes: preeamur te, revela nobis, propter quid etiam hae sint viae. Et accedens ad eum Maria prostravit se, adoravit eius pedes et dedit ossulum eius manibus, 20 dicens: utique, mi domine, revela nobis, quaenam sit *χρεια* viarum medii. Audivimus *γαρ* te: positas esse super magnas *κολασεις*. Quaenam igitur est ratio, noster domine, qua *εξειλησομεθα*? aut qua solvendi simus ab iis?

363 aut quomodo prehendant *ψυχας*? aut quot tempus trans- 25 igitant in suis *κολασεσιν*? Miserere nostri, noster domine, noster *σωτερ*, ne auferant nostras *ψυχας* *παραλημπται* *κρισεων* viarum medii, neve *κρινωσιν* nos suis *κολασεσι* malis, ut *κληρονομωμεν* nos quoque lumen tui patris, ut ne simus miseri, indigentes, extra te. Haec igitur, quum locuta esset Mariham flens, respondens Iesus in magna 30 misericordia dixit iis: *αληθως*, mei fratres, et mei dilecti,

9. quinque (add. „magnorum” P.)

relinquentes patrem et matrem propter meum nomen,
 dabo vobis *μυστηρια* omnia et cognitionem omnem, dabo
 vobis *μυστηριον* duodecim *αιωνων* *αρχοντων* et eorum *σφρα-*
γιδας. eorumque *ψηφους* et modum, *επικαλειν* eos, ad per-
 5 veniendum ad eorum *τοπους*, atque etiam dabo vobis
μυστηριον decimi tertii *αιωνος* et modum, *επικαλειν*, ad per-
 veniendum ad eorum *τοπους*, et dabo vobis eorum *ψηφους*
 et eorum *σφραγιδας*, et dabo vobis *μυστηριον βαπτισματος*
 horum qui (pertinent) ad *μεσον*, et modum *επικαλειν*, ad
 10 perveniendum ad eorum *τοπους* et eorum *ψηφους* et eo-
 rum *σφραγιδας* monstrabo vobis, et dabo vobis *βαπτισμα*
 horum qui (pertinent) ad dextram, nostrum *τοπον*, eius-
 que *ψηφους* eiusque *σφραγιδας* atque modum *επικαλειν*
 ad perveniendum illuc, dabo vobis *μυστηρια* omnia et 364
 15 cognitionem omnem, quod vocabunt vos filios *πληρωμα-*
τος absolutos cognitione omni et *μυστηριοις* omnibus. Estis
μακαριοι vos *παρ'* hominibus omnibus, qui in terra, quod
 filii luminis venerunt vestro tempore. Pergens adhuc in
 sermone Iesus dixit: Factum igitur est post haec, ve-
 20 niens pater mei patris, qui est Ieû, tulit etiam trecentos
 sexaginta *αρχοντας* in *αρχουσι* quoque Adamae, qui haud
επιστευσαν μυστηριω luminis, ligavit eos in hos *τοπους αερι-*
νους, in quibus sumus nunc sub *σφαιρα*; *καθεστησεν* etiam
 quinque magnos *αρχοντας* super eos, qui sunt hi, qui
 25 versantur in via medii (in marg. addit. primum *αρχοντα*
viae medii) appellant: *Παραπληξ*, *αρχων* est *μορφη* femi-
 nae, cuius capillus descendit ad eius pedes. Sunt viginti
 quinque *αρχιδαιμονια* sub eius *εξουσια*, *αρχοντα* super
 multa alia *δαιμονια*, et haec *δαιμονια* sunt ista, quae in-
 30 trant in homines, ut iraseantur, ut convitientur et ut
καταλαλωσιν, et ista auferunt *ψυχας στερεσιμως*, ut eii-

13. atque (add. „etiam” P.) 14. illic (add. „et dabo
 vobis magnum *μυστηριον Θεσαυρου* luminis, atque etiam mo-
 dum, *επικαλειν* ad perveniendum illuc” P.)

ciant eas suo fumo ealiginis et suis *κολασεσιν πονηραις*.
 365 Dixit Mariham: non *εγκακησω*, quaerere te, ne irascere mihi, exploranti res omnes. Dixit Iesus: quaere, quod vis. Dixit Mariham: mi domine, revela nobis, quomodo auferant *ψυχας στερεσιμας*, ut mei fratres quoque *νοησω-* 5
σιν eas. Effatus est Iesus, quod *αβερανενθω* est, quod *επειδη* pater mei patris, qui hic est Ieú, iste est *προνοητος* *αρχοντων* omnium et deorum et *δυναμεων*, quae factae sunt in *ύλη* luminis *θησαυρου* et *Ζοροκοθορα* Melchisedec, iste quoque est *πρεσβευτης* luminum omnium, quae pur- 10
gant in *αρχουσιν*, introducens eas in *θησαυρον* luminis, hi duo soli sunt magna lumina, quorum *ταξις* est haec: ut descendentes ad *αρχοντας* purgent in iis, et ut *Ζοροκοθορα* Melchisedec auferat puritatem luminum, quae purgarunt in *αρχουσιν* ad adducenda ea in *θησαυρον* luminis, quum 15
fuerit *ψηφος* atque tempus suae *ταξεως*, ut venientes ad *αρχοντας* affligant eos, ut *θλιβωσιν* eos, auferentes puritatem in *αρχουσιν*. Tempore *δε*, quo mittent eos ex affli-
tatione, haud *θλιβοντες*, ut *αναχωρωσιν* ad *τοπους* *θησαυρου* luminis, fit (i. e. accidit), quum pervenerint ad *τοπον με-* 20
σου *Ζοροκοθορα* Melchisedec ferens lumina, ducet ea ad
 366 *πυλην* horum qui (pertinent) ad *μεσον*, ducet ea ad *θη-*
σαυρον luminis, et Ieú quoque *αναχωρει* ad *τοπους* horum qui (pertinent) ad dextram, usque ad tempus iterum *ψη-*
φου, ut exeant; *αρχοντες* igitur *ατακτουσιν* ex ira suae 25
πονηριας statim meantes adversus lumina, propterea quod non sunt apud eos illo tempore, et auferunt *ψυχας*, quas poterunt rapere *στερεσιμω*s, ut *αναλίσκωσιν* eas suo fumo obscuro et suo ardore *πονηρω*. Tote igitur *ψυχας* iracundorum et conviciatorum et *καταλαλουντων* auferet haec 30
εξουσια, quae (est) *παραπληξ*, et *δαιμονια*, quae sub ea, eiiciet eas fumo obscuro et perdet eas suo ardore *πο-*

6. eas (me P.) 16. atque (add. „etiam” P.)

νηρῶς, ut ἀρξῶνται deficere et dissolvi. Transigent centum
 triginta tres annos et novem menses in κολασεσιν eius
 τοπων, βατανιζουσης eas in ardore suae πονηρίας. Fiet igitur
 post haec tempora omnia, quum σφαῖρα conversa
 5 sit parvi Sabaoth Διος, ut perveniat ad primum αἰωνων
 σφαιρας, quem vocant in κοσμῶ: Κριον Βουβαστεως, quae
 est Αφροδιτη. Quum pervenerit ad septimum οἶκον σφαι-
 ρας, qui est Ζυγος, trahent καταπετασματα, quae sunt in-
 ter hos qui (pertinent) ad sinistram et ad dextram, et
 10 prospiciet ex altitudine, in his qui (pertinent) ad dex-
 tram, magnus Sabaoth, ἀγαθος, κοσμου totius et σφαιρας
 totius; antequam prospexerit, prospiciet desuper in το-
 πους Παραπληξ, ut eius τοποι dissolvantur, ut pereant, et
 ψυχας omnes, quae in eius κολασεσιν auferant reiciendas
 15 in σφαιραν altera vice, propterea quod pereunt in κολα-
 σεσι Παραπληξ. Pergens adhuc in sermone dixit: Secunda
 ταξις, quam vocant Αριουθ Aethiopicam, quae est αρχων fe-
 mina, nigra penitus, habens etiam quatuordecim δαιμονια
 sub se, αρχοντα super multos alios δαιμονας, et δαιμονια
 20 illa, quae sub Αριουθ Aethiopica, ista intrant in homines
 incendiarios (?), usque dum excitarint πολεμους, ut cae-
 des fiant, ut dent duritiem eorum cordi et iram ad ef-
 ficiendas caedes; et ψυχαι, quas auferet στερεσιμως haec
 εξουσια, erunt centum et tredecim annos in eius τοποις,
 25 βατανιζουσης eas suo fumo obseuro et suo ardore πονηρῶς,
 ut adpropinquent interitui. Et post haec, quum σφαῖρα
 conversa sit, veniet parvus Sabaoth ἀγαθος, quem vocant
 in κοσμῶ: Δια; quum venerit ad quartum αἰωνα σφαιρας,
 qui est Καρκινος, et venerit Βουβαστις, quam vocant in
 30 κοσμῶ: Αφροδιτην, ut perveniat in decimum αἰωνα σφαιρας,
 quem vocant: Αργοκερον, τότε trahent καταπετασματα, quae

367

368

21. incendiarios cf. supra cλε, h. p. 255 et vers. p. 161,
 ubi ἁπ̄τρεγμα vertitur „invocatio” P.

inter hos qui (pertinent) ad sinistram et dextram, prospiciet e dextra Ieú, ut *κοσμος* totus perturbetur et commoveatur cum *αιωσιν* omnibus *σφαιρας*, prospiciet in habitaculo *Αριουθ* Aethiopicae, et eius *τοποι* dissolventur, ut pereant, ut auferant *ψυχας* omnes, quae in eius *κολασε-* 5
σιν ad reiciendas eas in *σφαιραν* altera vice, propterea quod pereunt eius fumo obscuro eiusque ardore *πονηρω*. Pergens adhuc dixit: tertiae *ταζει*, quam vocant 'Εκατην, tribus faciebus praeditam, sunt etiam viginti septem *δε* 10
δαιμονια sub eius *εξουσια*. Ista sunt, quae intrant in homines, ut faciant eos peiurare et uti dicant mendacia et ut ament hoc, quod non est iis. *Ψυχας* igitur, quas auferet *στερεσιμως* 'Εκατη, tradet suis *δαιμονιαις*, quae sub ea, ut *βασανιζωσιν* eas suo fumo obscuro et suo ardore *πο-* 15
νηρω, *θλιβοντα* eas maxime per *δαιμονια*. Et centum quindecim annos et sex menses *κολαζουσιν* eas suis *κολασεσιν* malis. *Αρξονται δε* deficere et perire. Et post haec, quum *σφαιρα* conversa sit, ut veniat parvus Sabaoth *αγαθος*, hic qui (pertinet) ad *μεσον*, quem vocant in *κοσμω*: *Δια*, 20
369 ut veniet in octavum *αιωνα σφαιρας*, quem vocant *Σκορ-* 20
πιον et ut veniens *Βουβαστις*, quam vocant *Αφροδιτην*, veniat in secundum *αιωνα σφαιρας*, quem vocant: *Ταυρον*: trahent *καταπετασματα*, quae inter hos qui (pertinent) ad sinistram et dextram, prospiciet ex altitudine *Ζοροκοθορα* Melehisedee, ut terra (*κοσμος*) commoveatur atque montes, 25
et ut *αρχοντες* perturbentur, prospiciet in *τοπους* omnes 'Εκατης, ut eius *τοποι* dissolvantur ut pereant, et uti auferentes *ψυχας* omnes, quae in *κολασεσιν*, reiciant eas in *σφαιραν* altera vice, propterea quod deficiunt in ardore eius *κολασεων*. Pergens adhuc dixit: Quarta *ταξις*, quam vo- 30
cant: *Παρεδρωνα Τυφωνα*, qui est *αρχων* fortis, cuius sub potestate (*εξουσια*) sunt triginta duo *δαιμονια*. Ista sunt

28. in *κολασεσιν* (in eius *κολασεσιν* P.)

haec, quae intrant in homines, ut faciant eos επιθυμειν
et πορνευειν, ut committant adulteria, ut sint facientes
συνουσιαν constanter. Ψυχαι igitur, quas auferet στερεσι-
μως hic αρχων, erunt centum triginta octo annos in eius
5 τοποις, βασανιζοντων eas istius δαιμονιων suo fumo obscuro
et suo ardore πονηρω, ut αρξωνται αναλiskeσθαι et perire.
Fiet igitur, quum σφαιρα conversa sit, ut veniat parvus
Sabaôth αγαθος, qui (pertinet) ad μεσον, quem vocant: 370
Δια, quum venerit ad nonum αιωνα σφαιρας, quem vo-
10 cant Δοξοτην, et Βουβαστις, quam vocant in κοσμω Αφρο-
διτην, venerit ad tertium αιωνα, quem vocant Διδυμον, tra-
hent καταπετασματα, quae inter hos qui (pertinent) ad
sinistram et dextram, prospiciet Ζαραζαζ, quem vocant
αρχοντες nomine αρχοντος fortis suorum τοπων: Μασκελλι,
15 et prospiciet in habitacula Παρεδρωνος Τυφωνος, ut eius
τοποι solvendi pereant, ut auferentes ψυχας omnes, quae
in eius κολασεσι, reiciant eas in σφαιραν altera vice, prop-
terea quod deficiunt eius fumo obscuro et eius ardore
πονηρω. Παλιν iterum pergens in sermone dixit suis μα-
20 θηταις: quintae ταξεως αρχιντα vocant Ιαχθαναβας, qui
αρχων fortis est, habens sub se alia multa δαιμονια. Ista
sunt, quae intrant in homines, ut faciant eos esse acci-
pientes personam, αδικουντας δικαιους et accipientes per-
sonam peccatorum, sumentes δωρον adversus iudicium
25 verum, corrumpentes id, obliviscentes horum, qui pau-
peres et indigentes, augentes oblivionem ψυχων * suarum
et curam horum, in quibus nullum lucrum, ne faciant 371
recordationem vitae suae, ut, quum egressi sint e σω-
ματι, auferantur στερεσιμως. Ψυχαι igitur, quas auferet
30 στερεσιμως hic αρχων, erunt in eius κολασεσι centum quin-
quaginta annos et octo menses. Erit αναλiskeων eos suo
fumo obscuro et suo ardore πονηρω, θλιβοντας se maxime

11. αιωνα (add. „σφαιρας” P.) 26. cf. τᾶ, ἑ. S.

flamma ardoris sui. Et quum σφαιρα conversa sit, ut
 veniens parvus Sabaoth, αγαθος, quem vocant in κοσμῳ
 Δια, veniat in undecimum αιωνα σφαιρας, quem vocant
 Ὑδροχρον, et ut veniat Βουβαστις in quintum αιωνα σφαι- 5
 ρας, quem vocant Πλεωνα, revelatis καταπετασμασιν, quae
 inter hos, qui (pertinent) ad sinistram et ad dextram,
 prospiciet ex altitudine magnus Ιαω, αγαθος, qui (pertin-
 net) ad μεσον, in τοπους Ιαχθαναβας, ut eius τοποι sol-
 vendi percant, et ut auferant ψυχας omnes, quae in eius
 κολασεσιν, ut reiciant eas in σφαιραν iterum, propterea 10
 quod pereunt in eius κολασεσιν. Hae igitur sunt πραξεις
 viarum medii, quas interrogastis me. Quum haec δε
 audissent μαθηται, prosternentes se, adorarunt eum di-
 centes: βοηθει nobis, domine noster, miserrere nostri, ut
 servemur ab his κολασεσι malis, quae paratae peccatori- 15
 bus; vae iis, vae iis, filiis hominum, quod erunt sicut
 caeci palpantes in caligine, haud videntes. Miserrere no-
 stri, domine, in hac magna caecitate, in qua sumus, et
 miserere γενοϋς totius humani, quod insidiantur eorum
 ψυχαις sicut leones in praedam, parantes eam τροφην 20
 suis κολασεσι propter oblivionem et ignorantiam, quae in
 iis. Miserrere igitur nostri, domine noster, σωτερ noster,
 miserere nostri, liberes nos ab hac magna animi pertur-
 batione. Dixit Iesus suis μαθηταις: confidite, ne timete,
 quod estis μακαριοι. Nam faciam vos dominos super hos 25
 omnes, et faciam eos ὑποτασσειν vobis omnibus. Recor-
 damini, me iam dixisse vobis, antequam εσταυρωσαν me,
 me daturum esse vobis elaves regni caelorum. Nunc
 iterum dico vobis, me daturum esse eas vobis. Hacc
 igitur locutus Iesus quum ὑμνευσεν in magno nomine, 30
 occulti sunt τοποι viae medii, et Iesus cum suis μαθηταις
 mansit in αερι luminis maximi. Dixit Iesus suis μαθηταις:
 adpropinquate mihi, et adpropinquarunt ei. Conversus
 in quatuor angulos κοσμου dixit magnum nomen super

corum caput, praedicans eos, flavit in eorum oculos.
 Dixit Iesus iis: adspicite, videte, quid videatis. Et at-
 tollentes suos oculos viderunt magnum lumen, admodum 373
 grande, quod incola terrae haud poterit exprimere. Dixit
 5 adhuc iis iterum: prospicite in lumine, videte, quid videatis.
 Dixerunt: videmus ignem et aquam et vinum et sangui-
 nem. Dixit Iesus, quod *αβεραμενθω* est, ad suos *μαθητας*:
ἀμην, dixi vobis: haud adduxi quidquam in *κοσμον* ve-
 niens, nisi hunc ignem et hanc aquam et hoc vinum et
 10 hunc sanguinem. Deduxi aquam et ignem in *τοπω* lu-
 minis luminum, *θησαυρω* luminis, deduxi vinum et san-
 guinem in *τοπω* *Βαρβηλου*; et post parvum tempus meus
 pater misit mihi *πνευμα* sanctum, *τυπω* columbae. Ignis
 δε et aqua et vinum facta sunt *καθαριζοντα* peccata omnia
 15 *κοσμου*; sanguis quoque fuit mihi signum propter *σωμα*
 generis humani. Accepi eum in *τοπω* *Βαρβηλου*, magnae
δυναμεως *αορατου* dei. *Πνευμα* quoque attrahit ea *ψυχη*
 omni, ducens eas in *τοπον* luminis. Propter hoc dixi
 vobis: veni ad iniiciendum ignem in terram, quod hoc
 20 est: veni *καθαριζειν* peccata *κοσμου* totius igne, et hanc
 ob rem dixi Samaritidi: si cognosces *δωρεαν* dei et quis
 dixerit tibi, fer, ut bibam, fuisses *αιτουσα* cum, ut daret 374
 tibi aquam vivam, ut esset tibi *πηγη* in te exsiliens ad
 vitam aeternam; atque etiam propter hoc sumens calicem
 25 vini, praedicavi eum, dedi eum vobis, quod hic est sanguis
διαθηκης, quem effundent pro vobis ad remissionem ve-
 strorum peccatorum, atque etiam propter hoc immise-
 runt *λογχην* in meum latus. Exiit aqua et sanguis. Haec
 δε sunt *μυστηρια* luminis, remittentia peccata, quae ipsae
 30 sunt *ονομασαι* et nomina luminis. Factum igitur est post
 haec *εκελευσε* Iesus: *δυναμεις* omnes sinistrae ad suos
τοπους. Atque Iesus eiusque *μαθηται* manserunt super

8. dixi (dico P.) 31. sinistrae (add. „cunto” P.)

montem Galilaeae. Pergentes adhuc μαθηται precati sunt eum: quousque igitur haud fecisti remitti nostra peccata, quae commisimus et nostras ανομιας? et reddes nos dignos regni tui patris? Iesus δε dixit iis: ἀμην dico vobis, ου μονον me καθαρισειν vestra peccata, αλλα redditurum 5 esse vos dignos regno mei patris et me daturum esse vobis μυστηριον remissionis peccatorum in terra, ut cui remiseritis in terra, remittant ei in caelis, et quem ligaveritis in terra, ligandus sit in caelis. Dabo vobis μυστηριον regni caelorum, ut vos quoque facialis ea homi- 10 nibus. Iesus δε dixit iis: adferite mihi ignem et palmites. Adportarunt eas isti. Imponens προσφοραν, posuit αγγεια duo vini unum ad dextram et alterum ad sinistram προσφορας. Posuit προσφοραν coram iis; posuit calicem aquae ante vas vini, quod ad dextram, et posuit calicem vini 15 ante vas vini, quod ad sinistram, et posuit panes κατα numerum μαθητων in medio calicum. Posuit calicem aquae post panes. Stans Iesus ante προσφοραν constituit μαθητας post se indutos omnes vestibus linteis, ψηφον nominis patris θησαυρου luminis habentes in suis manibus. 20 Exclamavit hoc modo dicens: audi me, mi pater, pater paternitatis omnis, απεραντον lumen: ιαω ιουω· ιαω· αωϊ· ωϊα ψινωθερ. θερωψιν· ωψιθερ νεφθομαωθ· νεφιομαωθ· μαραχαχθα· μαρμαραχθα· ιηαναμεναμαν· αμανηϊτου ουρανου· ισραι· ἀμην ἀμην· σουβαϊβαϊ· αππααπ· ἀμην· ἀμην· δεράαραι άπαού 25 ἀμην ἀμην· σασαρσαρτου ἀμην, ἀμην· κουκιαμιν μιαι· ἀμην· ἀμην· ιαι· ιαι· τουαπ· ἀμην ἀμην ἀμην ἀμην· μαινμαρι· μαριη· μαρει· ἀμην ἀμην ἀμην. Audi me, mi pater, pater paternitatum omnium. 30 Επικαλω vos quoque remissores peccatorum καθαριζοντας ανομιας. Remitte peccata ψυχων horum μαθητων, seculorum me, et καθαριζετε suas ανομιας; reddatis eos dignos referri in regnum mei patris. Pater θησαυρου luminis, quod secuti sunt me et observarunt meas εντολας. Nunc igitur, mi pater, pater paternitatis omnis, veniunto remissores peccatorum, quorum nomina sunt haec:

σιφιρεψιχιευ· ζενει· βεριμου· σοχαβριχηρ· ευθαρι· ναναϊ· δι-
 εισβαλμηριχ· μευνιπος, χιριε, ενταιρ, μουθιουρ, σμουρ, πευχηρ·
 οουσχους· μινιονορ· ισοχοβορθα. Audite me, επικαλω vos,
 remittite peccata harum ψυχων, et exstinguite eorum ανο-
 5 μίας. Sunt digni referri ad regnum mei patris, patris
 θησαυρου luminis, quod ego cognoseo tuas magnas δυνα-
 μεις et επικαλω eas: αυηρ· βεβρω· αθρονη· ηουρεφ· ηωνε· σου-
 φεν· κνιτουσοχρεωφ· μαυωνβι· μνευωρ· σουωνι· χωχετεωφ·
 χωχε· ετεωφ· μεμωχ· ανημφ, remittite peccata harum ψυ-
 10 χων, exstinguite eorum ανομίας, quas fecerunt scii et quas
 fecerunt inscii; quae fecerunt in πορνεία et adulterio, έως
 usque ad diem hodiernum, remittite iis, et reddas eos
 dignos referri ad regnum mei patris, ut sint digni, qui
 accipiant ex hae προσφορά, mi pater sanete. Si igitur,
 15 mi pater, audieris me, et remiseris peccata harum ψυ- 377
 χων, et deleveris eorum ανομίας, et reddideris eos dignos
 referri ad tuum regnum, dabis mihi signum in hae προσ-
 φορά, et factum est signum, quod Iesus dixit. Dixit Iesus
 ad suos μαθητας: gaudete, laetemini, quod remiserunt
 20 vestra peccata, et deleverunt vestras ανομίας, atque re-
 lati estis ad regnum mei patris. Hae δὲ quum locutus
 esset, μαθηται gavisi sunt magno gaudio. Dixit Iesus iis:
 haec est ratio, et hoc est μυστήριον, quod facietis homi-
 nibus πιστευσουσιν vobis, in quibus nullus dolus, et
 25 audientibus vos in sermone omni bono. Atque eorum
 peccata eorumque ανομίας delebunt usque ad hunc diem,
 dantibus vobis iis hoc μυστήριον. Αλλ' οεculite hoc μυσ-
 τηριον, ne date id homini cuivis, ειμητι faeturo res omnes,
 quas dixi vobis in meis εντολαις. Hoc ουν est μυστήριον
 30 αληθείας βαπτισματος horum, qui remittent eorum pee-
 cata, et oeculent eorum ανομίας. Hoc est βαπτισμα pri-
 mae προσφοράς, introduceentis in τοπον αληθείας et intus in
 τοπον luminis. Post haec iterum dixerunt ei sui μαθηται:
 Ηrabbei, revela nobis μυστήριον luminis tui patris, επειδη

- audivimus te dicentem: est aliud βαπτισμα fumi, atque
 est aliud βαπτισμα πνευματος sancti luminis, atque est
 378 unctio πνευματικη, quae ducent ψυχας in θησαυρον lumi-
 nis. Dic igitur nobis eorum μυστηριον, ut κληρονομωμεν
 nos quoque regnum tui patris. Dixit Iesus iis, haec μυσ- 5
 τηρια exploratis. Nullum μυστηριον praestantius iis: duc-
 turum est vestram ψυχην ad lumen luminum, ad τοπους
 αληθειας et αγαθοσυνης, ad τοπον sancti sanctorum omnium,
 ad τοπον, in quo nulla femina, ουδε mas, ουδε μορφη in
 τοπω illo, αλλα lumen est, perseverans, ineffabile; nihil 10
 praestantius igitur his μυστηριοις, quae exploratis, ειμητι
 μυστηριον septem φωνων, earumque quadraginta novem
 δυναμεων earumque ψηφων, et nullum nomen praestantius
 quam ista omnia, nomen in quo sunt nomina omnia, et
 lumina omnia, et δυναμεις omnes. Cognoscens igitur no- 15
 men illud, si exierit e σωματι υλης, nullus fumus, ουδ'
 ulla caligo, ουδ' εξουσια, ουδ' αρχων σφαιρας ειμαρμενης, ουδ'
 αγγελος, ουδ' αρχαγγελος, ουδε δυναμεις non poterit κατεχειν
 ψυχην cognoscent nomen illud, αλλα, si egressus e
 κτισμω dixerit nomen illud igni, exstinguetur, atque ca- 20
 379 ligo αναχωρει; et si dixerit δαιμονιοις et παραλημπταις ca-
 liginis externae, eiusque αρχουσιν eiusque εξουσιαις eius-
 que δυναμεσιν, peribunt omnes, ut eorum flamina ardeat,
 ut exclament, sanctus es, sanctus es, sancte, sanctorum
 omnium; et si dixerint nomen illud παραλημπταις κριτεων 25
 malarum, eorumque εξουσιαις eorumque viribus omnibus,
 atque etiam Βαρβηλω et αορατω deo et tribus diis τριδυ-
 ναμοις, illico quum dixerint hoc nomen in τοποις illis,
 collabentur omnes super se invicem, ut dissolvendi per-
 ceant, ut exclament: lumen luminis omnis, quod est in 30
 απεραντοις luminibus, recordare nostri quoque, purifices
 nos. Quum δε locutus esset haec verba Iesus, exclama-
 runt omnes eius μαθηται, fleverunt in magno clamore
 dicentes (desunt in Ms. pag. τλζ et sqq. usque ad pag. τμΔ).

ut τιμωρωσιν eam in istis alios sex menses et octo dies.
 Post haec sument eam sursum in viam medii, ut unus-
 quisque αρχοντων viae medii κολαση eam suis κολασεσι
 sex alios menses et octo dies. Post haec ducent eam
 5 ad παρθενον luminis, quae κρινουσα αγαθους et πονηρους κρι-
 νη eam. Et quum σφαιρα conversa sit, tradit eas suis
 παραλημπταις, ut iniiciant eam in αιωνας σφαιρας, et λει-
 τουργοι σφαιρας ducent eam ad aquam, quae est infra
 σφαιραν, ut ignis ebulliens comedat eam, usque dum κα- 380
 10 θαριση eam valde. Et veniens Ιαλουham, παραλημπτης Sa-
 baothi Adamae, qui dat calicem oblivionis ψυχαις, afferet
 calicem plenum aqua oblivionis, ut det eum ψυχη, ut
 bibens eum obliviscatur locorum omnium, et τοπων om-
 nium, in quos venit, ut iniiciat eam in σωμα, quod trans-
 15 acturum suum tempus, dolcebit in suo corde constanter.
 Haec est κολασις hominis conviciantis. Pergens adhuc
 Maria dixit: mi domine, homo καταλαλων perseverans,
 quum exit e σωματι, quoniam vadet? aut quoniam est
 eius κολασις? Dixit Iesus: homo καταλαλων, perseverans,
 20 quum absolutum sit eius tempus σφαιρα, ut exeat e σω-
 ματι, venient ad eum Αβιουθ et Χαρμων, παραλημπτης
 Αριελις, ducent eius ψυχην e σωματι, ut tres dies festi-
 nent cum ea docentes eam creaturas κοσμου. Post haec
 deducent eam in orcum ad Αριελεμ, ut κολαση eam suis
 25 κολασεσιν undecim menses et viginti unum diem. Post-
 hac ducent eam in chaos ad Ιαταβαοθουμ eiusque qua-
 draginta novem δαιμονια, ut unumquodvis δαιμονιων eius
 exeat in eam alios undecim menses atque etiam viginti
 unum diem, σφραγελλοντα eam μαστιξι fumi. Post haec
 30 ducent eam ex his fluminibus fumi et θαλασσαις ignis 381
 ebullientibus, ut τιμωρωσιν eam in iis alios undecim men-
 ses et viginti unum diem. Et post haec ducent eam

21. παραλημπτης (παραλημπται P.) 30. ex his (del. „his” P.)

sursum in viam medii, ut unusquisque αρχοντων in via
 medii, κολαζειν eam suis κολασεσιν alios undecim menses
 et viginti unum diem. Post haec ducent eam ad παρ-
 θενον luminis, quae κρινουσα δικαιους et peccatores κρινει
 eam. Et quum σφαιρα conversa sit, tradet eam suis 5
 παραλημπταις, ut eiicient eam in αιωνας σφαιρας. Et λει-
 τουργοι σφαιρας ducent eam ad aquam, quae infra σφαι-
 ραν, ut fumus ebulliens comedat eam, usque dum καθα-
 ριση eam valde. Et asserens calicem oblivionis Ιαλουham,
 παραλημπτης Sabaothi Adamae, tradet eum ψυχη, ut bi- 10
 bens eum obliviscatur locorum omnium et rerum om-
 nium et τοπων omnium, in quos venit. Dabunt eam in
 σωμα, quod transiget suum tempus, afflictum. Haec est
 κρισις hominis καταλαλουντος. Dixit Mariham: vae, vae pec-
 catoribus. Respondens quoque Salome dixit: mi domine 15
 Iesu, homo interfector, haud committens unquam pecca-
 tum nisi homicidium, si egressus est e σωματι, quatenam
 est eius κολασις? Respondens Iesus dixit: homo inter-
 fector, qui haud commisit peccatum unquam nisi eadem, 382
 quum eius tempus impletum sit σφαιρα, ut exeat e σω- 20
 ματι, venient παραλημπται Ιαλδabaothi, ut ducentes eius
 ψυχην e σωματι ligent eam in pedibus suis ad magnum
 δαιμονα facie equina, ut tres dies circumcat eum ea in
 κοσμω. Post haec educent eam in loca frigoris et χιονος,
 ut τιμωρωσιν eam ibi tres annos et sex menses. Post 25
 haec ducent eam in chaos ad Ιαλδabaothum eum suis
 quadraginta novem δαιμονιοις, ut μαστιγωσιν eam eius δαι-
 μονια alios tres annos unusquisque et sex menses. Post
 haec ducent eam in chaos ad Περσεφονην, ut τιμωρωσιν
 eam eius κολασεσιν alios tres annos et sex menses. Post 30
 haec ducent eam sursum in viam medii, ut unusquisque
 αρχοντων viae medii τιμωρηση eam κολασεσι suorum το-

πων alios tres annos et sex menses. Post haec ducent
 eam ad παρθενον luminis, quae κρινουσα δικαιοις et pecca-
 tores, κρινει eam. Et quum σφαιρα conversa sit, κελευσει,
 ut eiicient eam in caliginem externam, usque ad tempus,
 5 quo tollent caliginem medii, deficiens dissolvetur. Haec
 est κολασις hominis interfectoris. Dixit Petrus: mi do-
 mine, esto mulieribus satis quaesivisse; quaeramus nos 383
 quoque. Dixit Iesus Marihamae atque mulieribus: date
 locum vestris fratribus maribus, ut quaerant isti quoque.
 10 Respondens Petrus dixit: mi domine, homo latro furans,
 cuius peccatum hoc est perseverans, si exierit e σωματι,
 quatenam est eius κολασις? Dixit Iesus: huius huiusec-
 modi quum absolutum sit tempus σφαιρα, venientes ad
 eum παραλημπται Adonidis, ducent eius ψυχην e σωματι,
 15 ut circumeant eum ea tres dies, docentes eam creaturas
 κοσμου. Post haec deducunt eam in oreum ad Arielem,
 ut τιμωρηση eam suis κολασεσι tres menses et octo dies
 et horas duas. Post haec ducent eam in chaos ad Ial-
 dabaôthum eiusque quadraginta novem δαιμονια, ut unum-
 20 quodvis suorum δαιμονιων τιμωρηση eam alios tres menses
 et octo dies et horas duas. Post haec adducunt eam in
 viam medii, ut unusquisque αρχοντων viae medii τιμωρηση
 eam suo fumo obscuro et suo ardore πανηρω alios tres
 menses et octo dies et horas duas. Post haec ducent
 25 eam ad παρθενον luminis, quae κρινουσα δικαιοις et pecca-
 tores, κρινη eam; et quum σφαιρα conversa sit, tradet
 eam suis παραλημπταις, ut iniicientes eam ad αιωνας σφαι-
 ρας ducant eam ad aquam, quae est infra σφαιραν, ut
 fumus ebulliens comedat intus in eam, usque dum κα- 384
 30 θαριση eam valde. Post haec veniens Ialuham, παραλημπ-
 της Sabaothi Adamae, afferet calicem oblivionis, traditurus
 eum ψυχη, ut bibens eum obliviscatur rerum omnium
 et τοπων omnium, in quos venit; tradent eam in σωμα
 claudum et mutilum et caceum. Haec est κολασις hominis

furis. Respondens Andreas dixit: homo superbus, contemtor, si exierit e *σωματι*, quidnam facient ei? Dixit Iesus: huius huiuscemodi quum absolutum sit tempus σφαιρα, venientes ad eum παραλημπται Arielis ducent eius ψυχην, ut tres dies circumeant in κοσμῳ docentes 5 eam creaturas κοσμου. Post haec deducunt eam in oreum ad Arielem, ut τιμωρησῃ eam suis κολασεσι viginti menses. Post haec ducent eam in chaos ad Ialdabaothum eiusque quadraginta novem δαιμονια, et τιμωρησει eam cum suis δαιμονιοις κατ' unumquemvis alios viginti menses. Post 10 haec adducunt eam in viam medii, ut unusquisque αρχοντων viae medii κολασῃ eam alios viginti menses. Et post haec ducent eam ad παρθενον luminis, ut κρινῃ eam, et quum σφαιρα conversa sit, tradet eam suis παραλημπταις, ut iniiciant eam ad αιωνας σφαιρας. Et λειτουργοι 15 educent eam ad aquam, quae infra σφαιραν, ut fumus ebulliens comedat intus in eam, usque dum καθαρῶσῃ eam. Et veniens Paluham, παραλημπτης Sabaothi Adamae, afferet calicem aquae oblivionis, traditurus eum ψυχῃ, ut bibens eum obliviscatur rerum omnium et τοπων omnium, 20 in quos venit, et iniicient eam in σωμα, ut unusquisque persistat contemmere eum. Haec est κολασις hominis superbi contemtoris. Dixit Thomas: homini blasphemanti constanter quatenus est κολασις? Dixit Iesus: huius huiuscemodi quum absolutum sit tempus 25 σφαιρα, venientes ad eum παραλημπται Ialdabaothi ligabunt eum eum sua lingua ad magnum δαιμονα, facie equina, ut tres dies circumeuntes eum eo in κοσμῳ, τιμωρωσωσιν eum. Posthaec educent eum in locum frigoris et χιονος, ut τιμωρωσιν eum ibi undecim annos. Post 30 haec deducunt eum in chaos ad Ialdabaothum eiusque quadraginta novem δαιμονια, ut unumquodque suorum

15. Et λειτουργοι (add. „σφαιρας” P.)

δαιμονίων τιμωρησῇ cum alios undecim annos. Post haec
 educent eum in caliginem externam usque ad diem, quo
 κρινουσιν magnum ἀρχοντα cum facie δράκοντος, qui cir- 386
 cumdat caliginem; et ψυχή illa erit , ἀναλίσκομενη,
 5 ut dissolvatur. Haec est κρίσις hominis blasphemantis.
 Dixit Bartholomaeus: homini concubitanti cum masculo
 quatenus est τιμωρία? Dixit Iesus homini concubitanti
 cum masculo et homini concubitanti cum isto eadem est
 mensura sicut homini blasphemanti. Quum tempus ab-
 10 solutum sit σφαῖρα, venientes ad eorum ψυχὴν παραλημ-
 πται Ialdabaothi, ut τιμωρησῇ eas cum suis quadraginta
 novem δαιμονίοις undecim annos. Post haec educentes in
 flumina fumi et θαλάσσας picis ebullientis, plenas δαίμοσι
 cum facie aprorum, comedent intus in eas, ut
 15 eas in fluminibus fumi alios undecim annos. Post haec
 educent eas in caliginem externam usque ad diem iudi-
 cii, quo κρινουσι magnam caliginem, dissolventur, ut per-
 eant. Dixit Thomas: audivimus, esse nonnullos in terra,
 qui sumentes σπέρμα maris et menstruum feminae indant
 20 ea in lentes ad edendum, dicentes: πιστευομεν in Esau 387
 et Iacobum, num quid opus est, quod deceat, nec ne?
 Iesus δὲ iratus est κόσμῳ hora illa et dixit Thomae:
 ἄμην, dico, quodvis peccatum et ἀνομίαν quamvis supe-
 rare hoc peccatum. Hos huiusmodi educent in caligi-
 25 nem externam, οὐδὲ remittent eos in σφαῖραν iterum, ἀλλ'
 erunt ἀναλίσκοντες eos, ut pereant in caligine externa, in
 loco, ubi neque misericordia neque (οὐδὲ) lux, ἀλλὰ fle-
 tus est et stridor dentium est. Et ψυχαὶ omnes, quas
 30 ἀλλὰ peribunt, ut dissolvantur. Respondit Iohannes:
 homo, qui haud commisit peccatum, ἀλλὰ fecit ἀγαθὸν
 constanter, haud reperit δὲ μυστηρία, ut praestaret ἀρχον-

4. cf. nota ad p. 163 l. 15. P. 32. μυστηρία (add. „tua” P.)

τας, si exierit e σωματι, quidnam facient ei? Dixit Iesus:
 hominis huiusmodi quum tempus absolutum sit σφαιρα,
 venientes ad eius ψυχην παραλημπται Bainchôôôch, qui
 unus est in tribus deis τριδυναμοις, ducent eius ψυχην in
 laetitia et gaudio, tres dies circumcuntes cum ea, docen- 5
 tes eam creaturas κοσμου in laetitia et gaudio. Post haec
 deducunt eam in orcum, ut doceant eam κολαστηρια, quae
 in orco, haud τιμωρουσιν δε eam istis, αλλα docebunt eam
 istas tantummodo. Et vapor flammae κολασεων sistet
 388 eam tantum paululum. Posthaec portabunt eam sur- 10
 sum in viam medii, ut doceant eam κολασεις viarum me-
 dii, sistente vapore flammae eam paululum. Post haec
 ducent eam ad παρθενον luminis. Κρινουσα eam ponet
 eam coram parvo Sabaotho, αγαθῷ, pertinente ad μεσον,
 usque dum σφαιρα conversa sit, ut Zeus et Aphrodite 15
 veniant in conspectum παρθενου luminis, Κρονος et Αρης
 veniant post eam. Τότε feret ψυχην δικαιου illius, ut tra-
 dant eam παραλημπταις eius, ut iniiciant eam ad αιωνας
 σφαιρας, et λειτουργων σφαιρας, ut educant eam ad aquam,
 quae est infra σφαιραν, ut fumus ebulliens comedat in- 20
 tus in eam, usque dum καθαριση eam valde. Et veniet
 Ιαλουham, παραλημπτης Sabaothi Adamae, qui dat calicem
 oblivionis ψυχαις, et ferens aquam oblivionis tradet eam
 ψυχη, ut obliviscatur rerum omnium et τοπων omnium,
 in quos intravit. Posthac veniens παραλημπτης parvi Sa- 25
 baothi, αγαθου, pertinentis ad μεσον, feret quoque pocu-
 lum plenum νοηματος et sapientiae et in quo est νηψις.
 Tradit istud ψυχη, ut iniiciant eam in σωμα, quae haud
 poterit dormire, ουδε poterit oblivisci propter pocnulum
 389 νηψεως, quod dederunt ei, αλλα lavabit eius cor constan- 30
 ter ad quaerenda μυστηρια luminis, donec reperiat ea per
 statutum παρθενου luminis, ut κληρονομηση lumen aeter-
 num. Dixit Mariham: homo, qui commisit peccatum
 quodvis et ανομιαν quamvis, haud reperiens μυστηρια

luminis, accipiet eorum *κολασεις* simul? Dixit Iesus: accipiet eas. Si iterum commisit tria peccata, accipiet *κολασεις* tres. Dixit Iohannes, homo, qui commisit peccata omnia et *ανομιαις* omnes, ad postremum *δε* reperit *μυστηρια* luminis, potestne servari? Dixit Iesus: hic huiusmodi, qui commisit peccata omnia et *ανομιαις* omnes, si reperiens *μυστηρια* luminis fecerit ea, absolverit haud remiserit *ουδε* peccaverit, *κληρονομησει θησαυρον* luminis. Dixit Iesus suis *μαθηταις*, quum *σφαιρα* conversa sit, ut

10 *Κρονος* et *Αρης* veniant post *παρθενον* luminis, et *Ζευς* et *Αφροδιτη* veniant in conspectum *παρθενου*, versantes in suismet ipsorum *αιωσι*, revelatis *καταπετασμασιν παρθενου*, erit hilaris hora illa, videns has stellas duas luminis coram se, et *ψυχαι* omnes, quas iniiciet in *κυκλον αιωνων*

15 *σφαιρας* illa hora, ut exeant in *κοσμον*, erunt *δικαιοι, αγαθοι*, et reperient *μυστηρια* luminis hac vice, donec mittat eas altera vice, ut reperiant *μυστηρια* luminis. Quodsi *Αρης* et *Κρονος* venerint in conspectum *παρθενου* versantibus *Δι* et *Αφροδιτη* post eam, ut non conspiceret eos,

20 *ψυχαι* omnes, quas iniiciet in creaturas *σφαιρας* hora illa, erunt *πονηραι* et iracundae et haud reperientes *μυστηρια* luminis. Haec igitur quum Iesus locutus esset suis *μαθηταις* in medio orco, exclamarunt, fleverunt *μαθηται*: vae, vae hominibus peccatoribus, super quos incubat

25 *αμελεια* et oblivio *αρχοντων*, usque dum exierint e *σωματι*, ut accipiant has *κολασεις*. Miserere nostri, miserere nostri, fili sancti, miserere nostri, ut servemur ab his *κολασεσιν* et his *κρισεσι* paratis peccatoribus, alioquin et nos commisimus peccata, domine noster et nostrum lux. ✠

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

1. accipiet (add. „utique” P.)



Addenda et Corrigenda

in versione.

Pag. 4. l. 22. Pro „partem” lege „parte.”

Pag. 6. l. 18. 19. Verba εἴηκε ἥτοκ πε εὖκ ε ποκ ᾠ πεκοτοεῖν ἢ εοοτ ταρῖεῖν ἀερατῖν vertere malim „si tu es, attrahere ad te tuam lucem splendentem, ut possimus stare” P.

Pag. 9. l. 4. Pro „quas” lege „quos.”

Pag. 9. l. 14. Verbis „in medio” adde „μεσῶ.”

Pag. 18. l. 16. Loco „quae sunt dominae eorum” vertendum mihi videtur „quarum sunt domini.” It. l. 27. et p. 19. l. 17. P.

Pag. 19. l. 23. Pro „ordinatores — divinatores, et hos” scribendum fortasse „ordinatoribus — divinatoribus et his” P.

Pag. 19. l. 27. Pro „eos — conversos” vertendum videtur „eas — conversas” P.

Pag. 27. l. 14. Pro „πολεμουςιν” scribere malim „πολεμωσιν” P.

Pag. 30. l. 30. Pro „duobus” lege „duabus.”

Pag. 32. l. 16. Pro „πυλην” vertendum „πυλας” P.

Pag. 32. l. 28. Pro „meae” vertendum „mei” P.

Pag. 35. l. 14. Pro „meam” vertendum potius „meum” et l. 16. „eum” pro „eam” P.

Pag. 37. l. 15. Loco „afficiunto” scribendum „afficiuntor” P.

Pag. 41. l. 29. Pro „convertunto” scribendum „convertuntor” P.

Pag. 43. l. 14. Loco „et vis” vertendum videtur „et vi,” et l. 19. „meus” pro „mea” P. l. 30. „statutum” lege pro stututum.”

Pag. 44. l. 22. Del. „meus” ante vocem „αξιμος” P.

Pag. 45. l. 11. Pone „umbra” adde „domine” P.

Pag. 47. l. 4. Verbo „statuisti” add. „mihi.” Ib. l. 7. Pro „meam sociam προβολην” vertendum „meas socias προβολας” et l. 8. „meum” pro „meam” P.

Pag. 51. l. 11. Pro „Θηρια” scribendum videtur „Θηριων” P.

Pag. 53. l. 9. Pro „μυστηρια” scribendum videtur „μυστηριων” P.

Pag. 62. l. 33. Pone „ενοχλουτων” adde „mihi” P.

Pag. 78. l. 11. Pro „quod ivit ad γενοσ hominum” vertere malim „quoniam misertum est γενουσ hominum” P.

Pag. 81. l. 26. Pro „introspicens” vertendum „prospiciens” it. p. 82. l. 12.

Pag. 93. l. 18. et p. 94. l. 11. Verbum „πλαττειν” (in textu πλατε) videtur scriptum pro „βλαπτειν” P.

Pag. 96. l. 11. Loco „affecta” scribendum „affectus” P.

Pag. 119. l. 18. Pro „prospiciente” verterim equidem „exeunte” P.

Pag. 121. l. 3. Vox ἄματε h. l. (in textu p. 189. l. 3) ut alibi semper reddita est per vocem „tantum.” Equidem hic ut p. 1. l. 3. eandem vertere malim „adeo” P.

Pag. 125. l. 13. Pro „qui accepit μυστηριου pro eo” vertendum censeo „pro quo” vel „cuius acceperunt (sc. unusquisque) μυστηριον” P.

Pag. 133. l. 5. Pro „factus sit ὕμνος” vertendum „facti sint ὕμνοι” P.

Pag. 143. l. 5. Pro „Ineffabilis” scribendum „μυστηριου illius” P.

Pag. 151. l. 14. Pro „in κολασει dura” vertendum „in κολασεισιν duris” P.

Pag. 167. l. 25. Loco „μυστηριον” vertendum „μυστηρια” P.

Pag. 172. l. 6. Deleatur „porro” P.

Pag. 172. l. 15. Pro „τοπον, ad quod acceperunt σχημα” vertendum videtur „τοπου, cuius (s. „de quo”) acceperunt σχημα,” et supplendum in textu (p. 273. l. 14) ἄ ante vocem πτοπος P.

Pag. 172. l. 28. Loco „hi” scribendum „haec” P.

Pag. 173. l. 20. Post vocem „faciemus” adde „ei” P.

Pag. 186. l. 17. Pone „αντιμιμω” adde „πνευματος” P.

Pag. 188. l. 23. Pro „comburant” scribendum „comburat,” atque l. 24. „comedat” pro „comedant.” Item in proxime sequentibus numerus singularis in textu saepius pro plurali, quem S. in versione retinuit, positus reperitur P.

Pag. 197. l. 8. 9. Scripserat S. fugiente calamo „cavete nos, ne peccamini, ut ne opponite” cuius loco in textum recepi „cavete vobis, ne peccetis, ut ne opponatis” P.

Pag. 213. l. 1. Deleantur verba „ut appellent vos perfectos quavis cognitione” P.

Pag. 231. l. 26. 27. „ψυχων (cf. τλ, h.) et curam horum, in quibus.” Ad verbum vertendum erat „ψυχης ipso- rum et curam (vel potius „curae”), in qua” P.

Pag. 235. l. 4. 5. „eorum ανομιας. Sunt digni” vertendum potius „earum ανομιας. Sunt dignae,” atque item paullo inferius P.

Pag. 236. l. 18. „non poterit” rectius „non poterunt” P.

Pag. 236. l. 19. „cognoscentis” rectius „cognoscentem” P.

Pag. 236. l. 22. Pro „eiusque” ter repetito lege „eorumque” P.

Pag. 237. l. 30. „ignis ebullientibus” rectius „ignium ebullientium” P.

Pag. 240. l. 18. „Palubam” scriptum videtur pro „Alubam” vel potius „Jalubam” (cf. supra p. 237. l. 10. p. 238. l. 9. p. 239. l. 30), quum π articulus sit copticus P.

Pag. 241. l. 19: Pro „maris” lege „masculorum” P.



Heiden
17/9/1914

